

Giới thiệu Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương

Anh là vương bình siêu cấp của Hoa Hạ, đồng thời cũng là người đứng đầu của tổ chức Chiến Long người đời sợ hãi.

Anh tới đô thị, khám phá nhân gian, xung quanh lúc nào cũng tụ tập một đồng bóng hồng, vợ nhỏ xinh đẹp, cảnh hoa bạo lực, chủ nhiệm hiện thực đoàn trang, giảng viên đại học thanh nhã, lớp phó thuần mỹ, mỹ nữ xã hội đen quyền rũ...

Nhưng chẳng ai ngờ rằng mỗi mỹ nhân như hoa như ngọc đó lại mang trên người những phiền toái khó mà tránh khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nghiền áp hoa hồng

“Lục Thiên Long, anh đấy, anh đi làm mới nửa tháng nhưng đến muộn mười ba lần rồi!”

Trong văn phòng, Vương Oánh chửi ầm lên vào mặt Lục Thiên Long.

Cô muốn tức điên lên, làm trưởng phòng nhân lực lâu như vậy nhưng đây vẫn là lần đầu tiên đụng phải nhân viên không đáng tin cậy thế này.

Đi làm đến trễ còn chưa tính, tổng cộng mười bốn ngày, đến muộn mười ba lần, năm lần là buổi sáng 9 giờ mới đến, sáu lần là buổi chiều 2 giờ mới đến.

Lần này càng khó chấp nhận hơn, sáu giờ tan, sáu giờ kém mười anh ta mới đến?

“Nhân viên nào cũng như anh thì công ti sớm phá sản là không nói quá đâu!”

Vương Oánh rất cáu, Lục Thiên Long này là lái xe của tập đoàn Phụng Hoàng, giống như năm sáu lái xe khác của công ti, bình thường phụ trách việc đón khách và vận chuyển hàng hóa.

Hôm nay cô tự mình tới đội đột kích kiểm tra kỷ luật công tác, cuối cùng chụp được tên khốn này!

Nếu không phải hiện tại công ty đang đứng trong thời kỳ phát triển, tài xế tạm thời không đủ dùng, không thì hôm nay cô đã đuổi thẳng cổ tên ăn hại này rồi.

Lục Thiên Long mặc áo phông quần jeans đứng trước mặt Vương Oánh, anh cũng rất áy náy, lúc đấy anh không tới đi làm, chỉ tới lấy đồ, tại sao lại gọi là đến muộn, nhiều nhất cũng chỉ là bỏ bê công việc thôi.

Nhưng anh vốn chẳng để mấy lời phê bình này vào trong lòng, thậm chí ngay cả Vương Oánh nói cái gì anh cũng không nghe rõ, hiện tại toàn bộ tâm tư của anh đều đặt trên người Vương Oánh.

Hai mươi lăm sáu tuổi, khuôn mặt Vương Oánh cũng không tính là xinh đẹp xuất chúng, cùng lắm chỉ được coi là cô nàng xinh đẹp khả ái, nhưng đáng người này, tuyệt đối đỉnh cao.

Trước lời sau cong, hơn nữa hôm nay cô còn mặc đồ da bó màu đen, bên ngoài khoác sơ mi trắng, ngọn núi cao ngất tưởng chừng có thể lao ra bất cứ lúc nào, tuyệt đối là sóng gió mãnh liệt.

Cô ngồi trước mặt Lục Thiên Long, từ góc độ này, càng thêm chấn động nhân tâm!

“Đẹp quá!” Lục Thiên Long cảm lòng không được mà tán thưởng!

“Anh nói cái gì?” Vương Oánh đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó giận không thể tả! “Lục Thiên Long, anh đang làm gì!”

“Không làm gì mà, chính là tùy tiện nhìn!” Lục Thiên Long không chút nào che dấu nói.

“Nhìn cái gì mà nhìn? Không được nhìn!”

“Không cho nhìn thì đúng là lằng phỉ!” Lục Thiên Long lẩm bẩm nói: “Hơn nữa nhìn vài lần cũng không bị teo nhỏ lại đâu!”

“Đồ, đồ đòi bại!” Vương Oánh tức đỏ mặt.

Cô được coi là nữ Diêm Vương thiết diện ở công ti, nhân viên nhìn thấy cô cũng không dám thở mạnh, thế mà bây giờ kẻ này còn dám công khai bình luận về đáng người cô!

“Lục Thiên Long, anh bị đuổi việc rồi!”

“Đuổi việc? Không phải chứ? Tôi chỉ nhìn có vài lần thôi mà đã bị đuổi việc rồi à? Có bắt công quá không vậy?” Lục Thiên Long cảm thấy mình còn oan hơn cả Đậu Nga.

thế nhưng mắt vẫn nhìn vào người Vương Oánh như cũ, nếu thật sự bị đuổi việc, về sau làm gì còn cơ hội nhìn, giờ phải nhìn cho đã đi thôi.

“Anh đi ra ngoài cho tôi!” Vương Oánh sắp tức điên rồi.

“Đi ra ngoài thì đi ra ngoài! Dù sao cũng nhìn đủ rồi.” Lục Thiên Long huyt sáo nhìn Vương Oánh, cười hi hi xoay người.

Điện thoại Vương Oánh đột nhiên vang lên.

“Chào giám đốc, tôi là Vương Oánh. Dạ, cô phải dùng xe? Hiện tại sao? Được!”

“Lục Thiên Long, anh quay lại đây cho tôi!” Cúp điện thoại xong, Vương Oánh nhìn Lục Thiên Long đang sắp ra khỏi cửa, do dự một chút mới gọi anh ta về.

“Bảo tôi ra ngoài thì tôi phải ra ngoài, giờ bảo tôi về thì tôi phải về. bắt nạt người quá thể đáng thế?” Lục Thiên Long quay đầu lại nói.

Vương Oánh thật muốn xông lên giết tên cà chớn này.

“Lái xe của giám đốc đang nghỉ, giờ giám đốc cần dùng xe mà các lái xe khác đều tan tầm rồi, anh đi!”

“Không đi! tôi đã bị đuổi việc rồi!” Lục Thiên Long trực tiếp lắc đầu.

Vương Oánh hít sâu một hơi, nói: “Tôi rút lại lệnh đuổi việc!”

“Thay đổi xoành xoạch là điều tối kỵ của công ty, cô coi quyết định như trò đùa, không thấy làm mất mặt công ty sao?” Lục Thiên Long nghiêm túc nói.

Vương Oánh thất khiếu bốc khói, rất muốn một đầu đâm qua cùng tên hỗn đản này đồng quy vu tận.

“Phải làm gì thì anh mới chịu đi?”

“Rất đơn giản!” Lục Thiên Long lại liếc nhìn thân thể Vương Oánh, cười hi hi nói: “Nói cho tôi biết, ngực cô to như vậy là tự nhiên hay do phẫu thuật đấy?”

“tôi phải làm thật anh, đứng lại đồ khốn!”

.....

Trước cửa tập đoàn Phương Hoàng, Tô Lăng Nguyệt đang chờ đến muốn phát điên

“Chị Oánh, sao xe còn chưa tới? Điện thoại gọi cũng không được? Lục Thiên Long? Chị cho tôi số điện thoại của anh ta đi, tôi tự gọi!”

Tô Lăng Nguyệt nôn nóng gọi điện thoại, thế mà lần nào cũng phải nghe câu “thuê bao...”.

Hôm nay cô phải đi gặp khách hàng, người này là đại gia tiền tỉ, nếu có thể bắt được cơ hội hợp tác thì tập đoàn chắc chắn sẽ bay lên một tầm cao mới.

lái xe Vương Oánh sắp xếp còn chưa tới, điện thoại gọi không thông, thời gian đến giờ hẹn chỉ còn mười lăm phút.

Lúc này, phía xa truyền đến tiếng gầm rú, người qua đường giật mình quay lại, cách đó hai mươi mấy mét là chiếc Ferrari ầm ầm chạy tới, dừng lại cách Tô Lăng Nguyệt không xa.

Mấy chục cái nhân viên công tác nhanh chóng xuống xe, mỗi người ôm một bó hồng lớn, một lát liền xếp thành một bức tranh trước mắt Tô Lăng Nguyệt.

Dùng chín vạn chín trăm chín mươi chín đóa hồng bày tỏ tâm ý!

giữa đó, một người, một người đàn ông mặc vest trắng nhẹ nhàng đi ra, cùng Tô Lăng Nguyệt cách hoa hồng tâm xa xa tương vọng.

Anh ta cười một điệu cười tự cho là có mị lực nhất, sau đó chậm rãi quỳ xuống.

“Lăng Nguyệt, gặp được em là may mắn cả đời của anh; được yêu em là niềm hạnh phúc cả đời của anh; không có em là niềm tiếc nuối nhất của anh! Giờ anh muốn nói với em: Lăng Nguyệt, anh yêu em, làm bạn gái anh có được không?”

Toàn bộ phái nữ ở đây đều hết ầm lên.

Được một người đàn ông đẹp trai tỏ tình theo cách lãng mạn như thế này, đừng nói là hoa hồng, ngay cả có dùng hoa cúc thì họ cũng sẽ đồng ý ngay tắp lự.

“Ôi trời ôi, đó là con một của chỉ tịch tập đoàn Hải Long. Trịnh Thiếu Phong!!!”

Có người nhận ra anh ta, lập tức khiến cho một mảnh kính vỡ.

Tập đoàn Hải Long ở thành phố Hải Dương đứng đầu tập đoàn, tổng tài sản hơn một ngàn trăm triệu, danh xứng với thực cự vô bá.

Trịnh Thiếu Phong lớn lên rất đẹp trai, có nét châu Âu, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, hiện tại đã là giám đốc của Tập đoàn Hải Long.

Chung quanh thét chói tai cùng kính ngạc cảm thán, làm cho nụ cười của Trịnh Thiếu Phong càng thêm tự tin, anh không tin có người phụ nữ nào lại có thể từ chối lời tỏ tình lãng mạn thế này, ngay cả nữ thần băng giá Tô Lăng Nguyệt cũng không ngoại lệ.

Lần này, anh đối với Tô Lăng Nguyệt là tình thế bất buộc.

Thế nhưng vào đúng lúc này, một chiếc Porsche Cayenne xuyên qua đám người gào thét phóng tới, lập tức nghiền nát chín vạn chín trăm chín mươi chín bông hồng kia, lưu lại một vết bánh xe dài.

Sau đó ngang nhiên phanh kít lại trước mặt Tô Lăng Nguyệt.

Lục Thiên Long từ trên xe bước xuống dưới, chẳng thèm nhìn Trịnh Thiếu Phong đang quý một bên cũng như đám hồng bị mình đạp hư, vừa lau mồ hôi vừa giải thích: “Xin lỗi giám đốc, ăn cơm xong tôi còn phải đi vệ sinh nên đến muộn, không làm lỡ hẹn của cô chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đôi cực phẩm

Editor: Quỳnh Nguyễn

Porsche Cayenne để lại một trận gió, chờ mọi người phản ứng kịp trước mặt chỉ còn hoa hồng bị nghiền nát cùng Trịnh Thiếu Phong quý một gói xuống trọn mất há hốc mồm.

"A Phúc! Điều tra thêm tiểu tử này đến đây làm gì!"

Trịnh Thiếu Phong khó khăn phản ứng kịp đứng lên, nhìn đuôi Cayenne cán răng âm thanh lạnh lùng nói với em trai nhỏ bên cạnh.

Tô Lăng Nguyệt ngồi ở phía sau muốn cười lại không thể cười, kìm nén khiến ngực đau, một mảnh hoa hồng vô tình bị nghiền áp a.

Trịnh Thiếu Phong theo đuôi cô thật lâu cũng bị cô từ chối vô số lần, cô không nghĩ tới hôm nay anh ta sẽ làm ra cảnh lớn như vậy hướng chính mình tỏ tình.

Lúc cô đang suy nghĩ dùng cái phương thức gì từ chối cái gia hỏa thần binh trời giáng kia cứu cô ở trong nước lửa.

Mặc dù có chút lố mẫm còn xem như cái gia hỏa có vẻ đáng yêu.

Nhìn Lục Thiên Long vừa lau mồ hôi vừa lái xe, khoe miệng Tô Lăng Nguyệt không tự giác cong lên một cái độ cong.

Cô chuẩn bị tha thứ chuyện cái gia hỏa kia đến muộn.

Nhưng mà sau đó cô phát hiện chính mình phạm vào một cái sai lầm lớn.

"Bà chủ, có chuyện gì mà cười vui vẻ như vậy, nói ra để cho tôi cũng cao hứng một phen." Lục Thiên Long nhếch miệng cười đối với kính chiếu hậu, tầm mắt dừng lại trên mặt Tô Lăng Nguyệt một giây hai giây vài giây, quả thực vu vật (báu vật) a.

"Không có, chuyên tâm lái xe!" Tô Lăng Nguyệt khôi phục bản tính lạnh lùng, thần nhiên nói.

"Hô hô! Gần đây tôi xem một cái truyện cười đặc biệt buồn cười, nếu không tôi kể cho cô nghe đi!" Lục Thiên Long hưng trí dạt dào nói.

Tô Lăng Nguyệt không nói gì, nhìn bộ dáng anh cao hứng phấn chấn, không nhẫn tâm từ chối, "Được!"

"Nhưng mà, nhưng mà truyện cười này có chút đồi trụy, cô sẽ không để ý đi?" Lục Thiên Long có chút khó xử nói.

Tô Lăng Nguyệt phía sau lại không nói gì, dần lòng nói: "Vậy thì đem đồi trụy bỏ qua!"

"Được! Tôi bắt đầu nói đây! Bỏ qua bỏ qua bỏ qua bỏ qua bỏ qua bỏ qua, bỏ qua bỏ qua, nói xong rồi!"

"..."

"Nếu không tôi lại kể cho cô một cái rất buồn cười?" Lục Thiên Long mặt tươi như hoa nói.

"Làm tốt chuyện thuộc bổn phận của anh! Trong vòng mười phút lái xe đến hội sở Linh Lung!" Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói, nếu để cho người khác biết cô nghe một người tài xế nói loại tiết mục ngán này, vậy còn gì nữa.

"Mười phút? Cô xác định? Thân thể tôi cường tráng trái lại không thành vấn đề, chỉ sợ cô không được!" Lục Thiên Long gãi đầu nói.

"Anh nói cái gì?" Âm thanh Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói, người tài xế này quá kỳ cục, cái gì gọi thân thể anh cường tráng không thành vấn đề chỉ sợ tôi không được?

"Bà chủ đừng hiểu lầm, tôi nói không phải chuyện cô nghĩ! Nếu thật là chuyện đó tôi ít nhất có thể một giờ!" Lục Thiên Long nghiêm túc giải thích nói.

Sắc phôi!

Tô Lăng Nguyệt phủ định tất cả ấn tượng tốt với người này trước kia, kiềm nén lửa giận nói: "Mười phút, nếu có thể, tiền lương gấp đôi, nếu đến không được sau này không cần lại đến làm thêm!"

Cô là cô ý làm khó dễ Lục Thiên Long giáo huấn anh không an phận. Từ nơi này đến hội sở Linh Lung cho dù trên đường không kẹt xe ít nhất cũng phải nửa giờ.

"Vù! Àm!"

Vừa dứt lời, Lục Thiên Long động, trực tiếp giẫm lên chân ga, Cayenne như là hỏa tiễn mạnh mẽ chạy trốn ra ngoài, Tô Lăng Nguyệt không hề phòng bị đầu ầm một tiếng va chạm ở trên ghế ngồi phía sau lại bắn ngược trở về đụng một cái thất điên bát đảo.

Sau đó, Cayenne lấy tốc độ cực hạn chạy băng băng trên đường cái thành phố Hải Dương, ép sát, vung đuôi, vượt qua, thậm chí tại một cái ngã tư đường còn xoay một trăm tám mươi độ.

Tô Lăng Nguyệt che miệng từ trên xe bước xuống, chạy đến bên cạnh thùng rác bắt đầu nôn.

"Chín phút ba mươi giây! Bà chủ, kỹ thuật tôi còn được đi? Đừng quên thêm tiền lương cho tôi!"

Lục Thiên Long thí diên từ trên xe chạy xuống, vòng chạy tới phía trước Tô Lăng Nguyệt, cúi người nịnh nọt nói.

Cái góc độ này là kế hoạch anh tính trước, từ góc độ này nhìn qua, chắc chắn, Lục Thiên Long liền cảm giác một cỗ cỗ nhiệt lưu thẳng đến lỗ mũi.

Tuyệt đối là cái vụ vật! Khuôn mặt cấp nữ thần, dáng người cấp ma quỷ, không hổ là hoa khôi thành phố Hải Dương!

Nếu nói có cái khuyết điểm nào, chính là kích thích chỗ đó nếu có thể lại lớn một chút đã có thể chân chính hoàn mỹ rồi!

Đây không là vấn đề, còn có không gian phát triển!

Phụ nữ như vậy nếu như không ngâm nước sẽ phải một ngày một đêm! Lục Thiên Long ở trong lòng hò hét nói.

"Được! Được!" Tô Lăng Nguyệt không chú ý tới ánh mắt nóng rát của Lục Thiên Long, khó khăn nôn một chút, mắt thấy đã đến thời gian ước định cùng khách hàng, cô không tính toán so đo cùng Lục Thiên Long, ngày mai nhất định đem cái gia hỏa kia trực tiếp đuổi!

Nhất định phải đuổi!

Trong lòng nghĩ, cô cất bước hướng cửa hội sở Linh Lung.

"Bà chủ, chờ một chút!"

Lục Thiên Long lại diên cuồng đuổi theo, "Tóc cô rối loạn, quần áo bẩn, còn có áo khoác của cô cũng lếch! Ài, bà chủ, có muốn tôi sửa sang giúp cô một phen hay không! Chớ đi nhanh như vậy đợi tôi với!"

Phòng chờ Thiên phòng được bao hội sở Linh Lung, trang trí tráng lệ giống như cung điện.

"Trương Sở? Sao là anh!"

Đẩy cửa đi vào, Tô Lăng Nguyệt liếc mắt một cái liền nhận ra người đàn ông ngồi ở trên sofa rộng rãi.

Hơn hai mươi tuổi, dáng người gầy yếu, bộ dáng phong nhã, trong ánh mắt mang theo liều lĩnh che dấu không được.

Giống như Trịnh Thiệu Phong, Trương Sở là một trong bốn thiếu gia, gia thế tương đương Trịnh Thiệu Phong, một cái đứa con cả bay lên làm tổng giám đốc tập đoàn Cự Vô Phách.

Cũng là một trong người theo đuổi Tô Lăng Nguyệt.

Duy nhất không giống Trịnh Thiệu Phong vừa rồi bày ra hoa hồng thô lộ là Tô Lăng Nguyệt ấn tượng càng kém đối với Trương Sở, đó là một hoa hoa công tử mặt người dạ thú điển hình, nghe nói yêu thích của anh ta chính là ngoại chơi phụ nữ, nhất là em gái học sinh, hàng loạt tiền giấy ném trên giường, chơi đùa xong liền quăng, năm trước còn có một cái học sinh nữ mang thai bị quăng nhảy lầu tự sát.

"Lăng Nguyệt em đã đến rồi! Ngồi đi! Nhìn Tô Lăng Nguyệt, Trương Sở hung hăng nuốt một ngụm nước bọt, cười nói.

"Vương tổng tập đoàn Trường Hồng đâu?" Tô Lăng Nguyệt nhíu mày hỏi, lần này cô chính là hẹn gặp mặt Vương tổng tập đoàn Trường Hồng, trao đổi hạng mục đại lý xuất khẩu Bách Úc.

"Ha ha, Vương tổng tạm thời có việc, nhưng mà ông đã bàn giao qua, cuộc làm ăn này do anh toàn quyền phụ trách!" Trương Sở cười nói.

"Vậy cuộc làm ăn này tôi không làm!" Tô Lăng Nguyệt xoay người rời đi.

"Lăng Nguyệt, tình cảm là tình cảm, làm ăn là làm ăn, đại lý Bách Úc không cần bởi vì xử trí theo cảm tính mà buông tha, em cần phải vì hơn một ngàn công nhân tập đoàn Phụng Hoàng chịu trách nhiệm! Được rồi, trước tới đây ngồi xuống đi, hôm nay chúng ta chỉ nói chuyện làm ăn không nói chuyện tình cảm." Trương Sở ngồi ở trên ghế sofa cười hề hề nói.

"Trương Sở, nếu như anh dám giờ trò đùa trách tôi trở mặt với anh!" Tô Lăng Nguyệt do dự một chút, âm thanh lạnh lùng nói, cuối cùng ngồi xuống trên ghế sofa.

Hiện tại cô xác thực cần đơn đặt hàng này, vì tập đoàn Phụng Hoàng cũng vì chính cô.

"Không có! Tôi tới tới, nói chuyện làm ăn trước, trước cạn một ly cầu chúc chúng ta có thể hợp tác thành công! Đúng rồi, đây chính là rượu do Ma Đường Hào Kiệt nước Pháp làm ra, một lọ liền muốn mười vạn đôla!"

Trương Sở cười mở một lọ rượu đỏ đóng gói tinh xảo trước mặt ra.

"Àm!"

Cửa được mở ra, Lục Thiên Long đầu đầy mồ hôi xông vào.

"Nha hội sở giống như mê cung, loang quanh năm vòng rớt cục tìm thấy bà chủ cô rồi! Một chết tôi, tới trước uống nhuận miệng chút! Ha, có rượu đỏ? Thơm quá a! Tôi yêu nhất! Uống một ngụm không để ý đi?"

Thấy bình rượu trước mặt Trương Sở, Lục Thiên Long hình dáng hít thở say mê một phen, vù một tiếng chạy qua đi, cầm lên ừng ực uống vào.

Trương Sở và Tô Lăng Nguyệt tròn mắt há hốc mồm nhìn.

Hai người vệ sĩ phía sau Trương Sở theo vào, đoán không ra thân phận của Lục Thiên Long, không dám coi thường làm bừa.

Chờ bọn họ phản ứng kịp, một bình rượu đã vào bụng Lục Thiên Long.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Chơi đùa chính là anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Chắc chắc, hương vị còn được, bà chủ, còn không, lại đến một chai nếm thử?" Một chai rượu đỏ vào bụng mà Lục Thiên Long vẫn chưa thỏa mãn.

"Anh là từ đâu xuất hiện?"

Trương Sở muốn điên rồi, rượu đỏ một trăm ngàn đôla, anh đều đã còn chưa kịp nếm một ngụm liền bị người này như uống nước rót vào bụng? Vậy mà

còn muốn một chai! Anh cho đây là rượu đỏ Trường Thành a!

"Miệng sạch sẽ chút, đây là lái xe của tôi, không phải là một bình rượu, cùng lắm thì tôi bồi thường anh!" Âm thanh Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói.

Mặc dù cô cũng bị Lục Thiên Long làm cho dở khóc dở cười, trong lòng lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô không muốn một mình cùng Trương Sở chung một chỗ lại càng không muốn cùng anh ta uống rượu, hiện tại Lục Thiên Long đến đây, có anh ở đây trong lòng ít nhiều có chút lo lắng.

"Được, tôi muốn nói chuyện làm ăn cùng Trương thiếu, anh trước vừa tùy tiện ăn chút đồ ăn đi." Tô Lăng Nguyệt ra lệnh.

"Nói chuyện làm ăn? Vậy hai người nói, tôi không quấy rầy hai người, tôi sẽ hát hai bài hát giúp vui cho hai người!" Nhìn bên cạnh có micro, Lục Thiên Long tràn ngập phấn khởi chạy tới.

"Các anh đi ra ngoài trước đi! Lăng Nguyệt, em tìm từ đâu ra cái lái xe cực phẩm như vậy?" Trương Sở kiềm nén lửa giận phất tay đuổi hai người về sẽ không trách nhiệm đi.

Nếu không muốn biểu hiện tốt một chút trước mặt Tô Lăng Nguyệt, anh đã sớm nổi bão, hiện tại chỉ có thể mắng Lục Thiên Long ở trong lòng.

Chờ xử lý Tô Lăng Nguyệt nhất định phải trừng trị anh ta.

"Không nói anh ta, trước nói đại lý buôn bán tập đoàn Trường Hồng đi." Nhìn thoáng qua Lục Thiên Long đang mở Micro ra, Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói.

Trương Sở khoát tay, "Như vậy sao được, như thế nào cũng phải uống một chén trước lại nói! Chúng ta trước làm tốt không khí, như vậy mới có thể nói chuyện làm ăn càng tốt.

Nói xong, anh ta mở ra một cái bình rượu đỏ khác một lần nữa rót hai chén, chính mình lấy một ly đưa cho Tô Lăng Nguyệt một ly.

"Tôi sẽ không uống rượu." Tô Lăng Nguyệt từ chối nói.

"Vậy em tùy ý uống một ngụm là được, anh cạn trước!" Trương Sở cười nói.

Tô Lăng Nguyệt bắt đầu dĩ, chỉ có thể bung chén lên uống cùng anh, cái miệng nhỏ nhấp một phen.

"Oa, em gái lớn mật đi về phía trước oa đi về phía trước, đừng quay đầu nha!"

Trong phòng được bao tạo nên yên lặng, thỉnh thoảng giọng Lục Thiên Long rống lên, Kinh Thiên Địa Khiếp Quỷ Thần, Trương Sở bị dọa đến toàn thân khẽ run rẩy, một ly rượu đỏ trực tiếp rót vào trong căn cổ.

Tô Lăng Nguyệt càng trực tiếp, rượu đỏ vừa mới tiến miệng trực tiếp văng lên mặt Trương Sở.

"Anh rốt cuộc muốn làm gì!"

Trương Sở muốn điên rồi, tiểu tử Tô Lăng Nguyệt mang đến này tuyệt đối không phải lái xe, là một tên bệnh thần kinh!

"Hình như có chút lạc giọng, nếu không tôi lại hát cho anh một lần nữa!" Lục Thiên Long nhúc nhích đầu, có chút áy náy nói.

"Không cần hát!" Tô Lăng Nguyệt muốn cười, kìm nén gương mặt đỏ bừng, hiện tại cô lại cảm thấy được Lục Thiên Long đáng yêu rồi.

Quay đầu nhìn về phía Trương Sở chật vật vô cùng nói: "Xấu hổ Trương thiếu, tôi xem tình huống hôm nay này cũng không thích hợp lại bàn tiếp, chúng ta hẹn thời gian bàn lại đi."

Trương Sở không muốn cũng không có biện pháp, tất cả tâm tình đều bị cực phẩm bệnh thần kinh làm cho mất hết, cho dù đem Tô Lăng Nguyệt tới tay cũng không nhất định có thể mạnh lên.

"Vậy được rồi, hôm nào chúng ta lại hẹn! Đúng rồi, có thể để cho anh ta ở lại một chút hay không, anh cảm thấy anh ta rất thú vị, có mấy câu muốn nói với anh ta."

Anh ta đưa tay chỉ chỉ Lục Thiên Long.

Tô Lăng Nguyệt theo bản năng muốn lắc đầu, Lục Thiên Long bên kia lại nhếch miệng cười nói: "Trương thiếu muốn tâm sự cùng tôi? Không thành vấn đề! Tôi cũng hiểu được Trương thiếu gặp lần đầu đã quen thân! Bà chủ, cô ra ngoài chờ tôi một chút, rất nhanh tôi liền đi qua."

"Anh... Tốt lắm, tôi chờ anh ở bên ngoài, nhanh ra đó." Tô Lăng Nguyệt hung hăng trừng mắt nhìn anh, nhưng anh đã đồng ý, Tô Lăng Nguyệt cũng không tốt nói thêm nữa, xoay người rời khỏi.

"Chắc chắn! Mông nhỏ vênh lên, cảnh đẹp ý vui nha! Tìm cơ hội nhất định phải cảm giác thử xem!"

Nhìn Tô Lăng Nguyệt uốn éo ra ngoài, Lục Thiên Long chắc chắn tán dương, lại còn cực kỳ bì ổi đưa tay khoa tay múa chân một chút.

Trương Sở triệt để phát điên.

Tên hỗn đản này thực cho rằng chính mình ở lại muốn cùng anh tâm sự? Chẳng lẽ anh ta không có cảm giác chính mình cầm giận ngút trời?

"Anh chính là tài xế! Rượu đỏ một trăm ngàn đôla cũng là anh uống? Anh còn muốn nhúng chàm Tô Lăng Nguyệt?" Trương Sở nắm tay giận dữ hét!

"Lái xe làm sao vậy? Không muốn làm tướng quân đầu bếp không phải lái xe tốt!" Lục Thiên Long quay đầu liếc mắt nhìn anh ta cười hề hề nói: "Hơn nữa, anh một người hồ lớn (ăn chơi) đều có thể uống rượu đỏ đùa em gái, tôi người tài xế vì sao không thể?"

"Anh nói tôi là hồ lớn? "Trương Sở trừng mắt to.

"Ánh mắt trừng lớn cũng là hồ lớn, tôi đa tính hồ lớn mắt to!" Lục Thiên Long híp mắt thần nhiên nói.

"Anh muốn chết!" Trương Sở giận quá thành cười, đưa tay chụp bàn tay hai lần, hai người vệ sĩ đã sớm đi vào phòng được bao.

"Đánh cho tôi, đánh chết tên hỗn đản này! Toàn bộ hậu quả tôi chịu trách nhiệm!"

Trương Sở rút cục bạo phát, đem lửa giận chứa chan đều đã roi tại trên người Lục Thiên Long.

Hai người vệ sĩ thân cao không chút do dự trực tiếp thẳng đến Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long cười cười, xoay người nhìn bọn họ một cái.

Liên cái nhìn này, thân thể hai người vệ sĩ cứng đờ, rung mình một cái.

Tươi cười cực kỳ tà ác, tà ác làm cho hai người bọn họ toát ra một luồng khí lạnh từ trong đáy lòng.

Ánh mắt này căn bản sẽ không là ánh mắt một người tài xế có!

"Các người còn thất thần làm gì, đánh cho lão tử!" Trương Sở ở phía sau giận hô một câu.

Hai vệ sĩ cắn răng một cái, rốt cuộc vẫn là một trái một phải xông lên, bên trái một người động thủ trước, một cái nắm tay đánh hướng đầu Lục Thiên Long, cái người bên phải kia đá ra một cước quét ngang phần eo của anh.

Vừa thấy chính là chiêu huấn luyện chuyên nghiệp, tốc độ và sức lực có thể nói hoàn mỹ, phối hợp lại lại càng không chê vào đâu được.

Tươi cười trên mặt Lục Thiên Long khuếch tán, thậm chí anh còn bớt thời giờ sửa sang kiểu tóc một phen, lập tức xuất thủ.

Quả đấm phát sau mà đến trước, đánh ở dưới nách vệ sĩ, đùi phải theo sát mà đá ra, gần như đồng thời đá vào bắp chân vệ sĩ.

"Rắc rắc!"

Hai tiếng gãy xương thanh thúy chói tai vang lên bên trong phòng được bao, hai người vệ sĩ cùng lúc kêu thảm thiết lùi lại, Lục Thiên Long lại như quỷ mặt cười mà lên, bốp bốp hai cái như con dao bổ vào trên cổ hai người, ngay cả kêu thảm thiết đều không có, hai vệ sĩ mềm nhũn ngã xuống.

"A?"

Trương Sở phía sau choáng váng, hồi lâu không phản ứng kịp.

Hai vệ sĩ này là anh ta trả số tiền lớn mời đi theo từ tổ chức vệ sĩ chuyên nghiệp, nghe nói còn đang chờ qua trại huấn luyện Tây Bá Lợi Á, đều là cao thủ lấy một địch mười!

Làm sao chính là hai người trước mặt liền nằm úp sấp toàn bộ rồi hả?

"Trương thiếu, anh đầu gì cũng là nhân vật có máu mặt, mời hai vệ sĩ phế vật như vậy, không biết là mất mặt? Anh xem như vậy có được hay không, anh quân ăn quân ở, tôi tới làm vệ sĩ cho anh, như thế nào?"

Lạnh lẽo trong mắt Lục Thiên Long tan ra, một lần nữa khôi phục bộ dáng cà lơ phát phơ, cười hi hi đi đến trước mặt Trương Sở.

"A, được được." Trương Sở còn không có hoàn toàn tỉnh táo từ trong rung động, bản năng gạt đầu.

Lục Thiên Long một cái tát vỗ vào trên đầu anh ta cười mắng: "Được cái đầu mẹ anh, quân ăn quân ở đã mượn sức tôi, coi tôi như cái quái gì rồi! Long ca tôi có nguyên tắc! Nhưng mà nếu như quân ăn quân ở còn quân em gái mà nói, tôi có thể suy xét cân nhắc!"

"Anh dám đùa tôi! Anh có biết tôi là ai hay không?" Trương Sở rút cục phản ứng kịp, Lục Thiên Long đây là đùa giỡn anh ta!

"Tôi quân anh là ai, chơi đùa chính là anh! Không phục? Tin hay không hiện tại lão tử lấy quả đấm chọc hoa cúc cậu?"

Lục Thiên Long múa may quả đấm một phen nói.

Trương Sở lập tức sợ, ngay cả hai vệ sĩ cũng không là cái đối thủ Lục Thiên Long này, nếu anh ta không phục nói không chừng thực bị chọc hoa cúc.

"Như thế nào không nói? Có phải hay không muốn tìm người tới tìm tôi tính sổ? Không thành vấn đề!"

Lục Thiên Long hí mắt, đột nhiên một quyền hung hăng nện ở trên bàn trà đá cẩm thạch bên cạnh.

"Nghĩ muốn tìm phiền toái, tôi tùy thời tiếp, nhưng mà nếu lần sau lại dùng loại thủ đoạn hạ lưu thả thuốc bên trong rượu đỏ đối phó phụ nữ tôi xem, cũng đừng trách Long ca không khách khí! Còn có, đừng nói lái xe không thích đáng!"

Bàn trà đá cẩm thạch cứng rắn kia giờ phút này không hề dấu hiệu ầm ầm sập,

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Kiểm chút kích thích

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chỗ cửa lớn hội sở, Lục Thiên Long thấy Tô Lăng Nguyệt đang muốn đi vào trong, vội vàng cười hề hề nghênh đón.

"Bà chủ, có phải lo lắng an toàn của tôi hay không?"

"Tự mình đa tình! Tôi chỉ là có cái gì rơi ở tại bên trong!" Tô Lăng Nguyệt trừng mắt nhìn anh nói, xoay người hướng xe đi tới, "Trương Sở tìm anh có chuyện gì?"

"Sâu xa, không có gì, anh ta nói tôi ca hát đến chỗ tình hình Lô Hóa Thuần Thanh, muốn bái tôi làm thầy theo tôi học tập, bị tôi lời lẽ nghiêm khắc từ chối rồi!"

"..." Tô Lăng Nguyệt không nói gì, chưa thấy qua gia hỏa da mặt dày như vậy.

"Bà chủ, đừng nhúc nhích!"

Đang muốn đi, đột nhiên Lục Thiên Long hét lớn một tiếng, bước nhanh tiến lên, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai bổ nhào vào phía trước Tô Lăng Nguyệt, rất nhanh liếm một cái trên mặt cô.

"Chắc chắc, rượu đỏ một trăm ngàn đôla này một giọt phải vài trăm, lãng phí đáng tiếc! Không tệ không tệ, mùi rượu trên người càng thơm!"

Vừa rồi trong phòng bao Tô Lăng Nguyệt không cẩn thận vẩy một giọt rượu đỏ ở trên mặt, vẫn không phát hiện.

"Anh, anh tên hỗn đản này! Tôi muốn giết anh!"

Gương mặt Tô Lăng Nguyệt đỏ bừng một phen, vẻ mặt giận dữ, giống Sư Tử nhỏ nổi giận.

Cô vừa tức vừa thẹn, từ nhỏ đến lớn đều không có bất kỳ một người đàn ông nào thân mật cùng cô như vậy, hôm nay tại đây lại bị cái Lục Thiên Long lần đầu tiên gặp mặt này liếm rồi!

Không sai, bị đầu lưỡi của anh liếm rồi!

Cô không nói hai lời nâng nắm tay nhắm phía Lục Thiên Long.

"Trước công chúng có thể chú ý hình tượng hay không! Tôi còn không có vợ, lòi lòi kéo kéo còn thể thống gì.

"Còn đánh? Lại đánh tôi sẽ đánh lại a, lái xe cũng là có tôn nghiêm!" Lục Thiên Long lắc mình tránh thoát, nghiêm trang nói.

"Anh... Tên hỗn đản này!" Tô Lăng Nguyệt âm thầm chịu đựng, nhìn xung quanh quả nhiên không ít người đều đã hướng bên mình nhìn, liền tức giận dẫm chân, trực tiếp lên xe.

"Bà chủ, cô không cần tức giận, tôi cũng là xuất phát từ lòng tốt, lãng phí là đáng xấu hổ, cô cũng không muốn làm một người đáng xấu hổ đúng không? Lại nói cô cũng không thiệt thòi, cô cảm thấy được tôi cố ý muốn chiếm tiện nghi của cô, chẳng qua tôi lại cho cô liếm thử về được không? Tôi bảo đảm không phản kháng!"

Trên xe, Lục Thiên Long khuyên bảo dè chừng gương mặt Tô Lăng Nguyệt.

"Ngậm miệng!" Tô Lăng Nguyệt không nghĩ muốn nói nhiều một lời cùng người đàn ông này.

"Nếu không tôi lại kể chuyện cười cho cô?" Lục Thiên Long thăm dò nói.

"Tôi cho anh ngậm miệng! Lái xe!" Tô Lăng Nguyệt đã gần tan vờ.

"Thực không hiểu phong tình! Được rồi, vậy chúng ta đi đâu?" Lục Thiên Long không tiếp tục đâm kích cô, khởi động chiếc xe đi trước.

Lúc này điện thoại Tô Lăng Nguyệt vang lên.

Cô nhìn thoáng qua dãy số, không chút do dự trực tiếp cắt đứt.

Chuông điện thoại lại vang lên, lại tắt, lại vang lên.

Cuối cùng vẫn lại là Tô Lăng Nguyệt khuất phục, tiếp điện thoại đặt ở bên tai.

Bên trong là một cái thanh âm nam mang theo từ tính, "Tiểu Nguyệt, ta là ba ba, gần đây sống như thế nào?"

"Tôi cực kỳ tốt! Nếu chỉ là hỏi vấn đề này mà nói, tôi liền tắt." Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói.

"Được rồi, ba chỉ phải nhắc nhở con, khoảng cách hai năm ước hẹn của chúng ta, thời gian đã không nhiều lắm rồi..."

Bốp!

Không đợi bên kia nói xong, Tô Lăng Nguyệt trực tiếp cúp điện thoại.

Hai năm ước hẹn! Chết tiệt hai năm ước hẹn!

Nhìn ngoài cửa sổ, nhớ lại điện thoại vừa rồi, nhớ lại chuyện buổi tối này, trong mắt Tô Lăng Nguyệt hiện lên một chút mê mang, lập tức có chút tâm phiền ý loạn, cô muốn uống rượu, cô muốn phát tiết!

"Đi quán bar SO!"

Trong mắt Tô Lăng Nguyệt mê mang không thể tránh được ánh mắt Lục Thiên Long.

Xem ra cô gái này cũng là người có chuyện xưa, Lục Thiên Long cười cười, đi ô-tô tới quán bar SO Tô Lăng Nguyệt chỉ đích danh.

...

Quán bar có ba vật quý, uống quý, không khí tốt, em gái xinh đẹp mặc ít, còn có thể tùy tiện làm.

Làm một trong buổi biểu diễn nóng thành phố Hải Dương, quán bar SO cũng là như vậy.

Âm nhạc mạnh mẽ, đám người điên cuồng vận vẹo thân thể, trong không khí phiêu đảng dày đặc mùi hormone.

Tô Lăng Nguyệt tựa hồ rất ít tới chỗ như thế, không khí nóng bỏng bên trong làm cho có chút không biết làm sao.

"Bà chủ đi theo ta, nơi này tôi quen thuộc!"

Lục Thiên Long tham lam nhìn nhóm người em gái điên cuồng bên trong sân nhảy một cái ngựa quen đường cũ đi lên lầu hai, tìm đến cái phòng kế có vẻ che khuất chui vào.

Ngồi ở vị trí này gần như có thể quan sát toàn bộ cái sân nhảy, từ góc độ này lại nhìn những cái em gái này, nhìn ngang thành đỉnh núi nhấp nhô, các đạo kênh rạch cũng không che dấu.

"Đem rượu đáng giá nhất tùy tiện lấy ra mấy bình!"

Lục Thiên Long đem quản lý kêu tới đây, tài đại khí thô hô một tiếng.

"Rượu quý nhất? Tiên sinh, nơi này chúng ta có Laffey tám trăm tám mươi ngàn, Grant bảy trăm sáu mươi ngàn, có thể hay không?"

Quản lý mập mạp mặt mỉm cười báo cáo nói, lại ý tứ không đi lấy, bình tĩnh xem xét mắt Lục Thiên Long, ánh mắt có chút nghi hoặc.

Người này là gì? Phú Nhị Đại? Không giống a, áo thể thao, quần bò, vừa thấy chính là hàng giá rẻ.

"Nhìn cái gì vậy! Tôi chính là người tài xế, cho dù có tiền bạc cũng sẽ không mua rượu các ông! Nhưng mà bà chủ chúng ta không cần, tôi cho anh cầm lên." Lục Thiên Long trừng mắt nói.

Tô Lăng Nguyệt cắn răng, nhìn người nào gặp qua lái xe cho chủ lừa dối như vậy!

"Bà chủ? Được, lập tức tôi!"

Nhìn thoáng qua Tô Lăng Nguyệt đối diện, ánh mắt quản lý béo nhất thời sáng lên, thường tại buổi chiều phim tối trộn lẫn, ánh mắt ông tặc độc (tinh ranh), cô nhóc này đúng a, quả thực xinh đẹp không tưởng nổi, chắc là không thường tới quán bar chơi đùa, nhìn qua hơi có chút câu nệ, nhưng mà tuyệt đối là cái cô nhóc có tiền.

Chỉ là khối Patek Philippe trên cổ tay kia, không có mấy trăm ngàn không mua được.

"Anh thường xuyên đến loại địa phương này? "Tô Lăng Nguyệt ôm bà vai nhìn Lục Thiên Long tìm em gái bốn phía, lạnh lùng nói.

"Còn được đi, không có chuyện gì liên tới nơi này nhìn em gái, có cái vĩ nhân không phải đã nói thật sự mạnh mẽ liền có gan trực diện nhìn cô nương! Có gan khiêu chiến em gái còi nhỏ mạnh mẽ." Lục Thiên Long cười nói.

"Sắc phôi!" Tô Lăng Nguyệt hung hăng liếc mắt nhìn anh một cái, lại vẫn canh cánh chuyện người này liếm cô trong lòng.

"Ha! Sắc tức là không, không tức là sắc! Bà chủ, nhìn cô có vẻ có tâm sự, đừng nghĩ nhiều, hôm nay có rượu hôm nay say, khó có được mỹ nam tới cùng uống, cạn một ly! Tôi uống thay cô cũng được, dù sao cô bỏ tiền."

Muốn rượu trên bàn, Lục Thiên Long rót một ly khác nhau cho hai người, vừa ngửa đầu uống cạn chén.

Tô Lăng Nguyệt do dự một chút sau cùng khẽ cắn môi cũng học bộ dáng Lục Thiên Long giương đầu lên tất cả đều rót vào trong miệng.

Từ lượng cô không tốt, gương mặt hồng đến chỗ cần cổ.

"Lại đến một ly! Không được cô đã nói có tôi đây!" Lục Thiên Long lại là một ly thấy đáy.

Tô Lăng Nguyệt dẫn lòng cũng đi theo rót vào.

Hai chén tiếp xuống cả người cô cũng bắt đầu có chút choáng váng.

"Đàn ông không thể nói không được, phụ nữ không thể nói tùy tiện. Chén này tôi cạn, cô tùy tiện." Lục Thiên Long hơi ngượng cổ lại là một ly.

Tên hỗn đản này.

Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi đi theo nâng cốc trút vào trong miệng.

Liên tục mấy chén tiếp xuống, cô đã bắt đầu mơ hồ, nhìn bóng người ảo là xung quanh thở dài một hơi nói: "Rượu thật đúng là cái thứ tốt! Có thể làm cho người ta quên mất phiền não, nhưng mà tình lại lại như thế nào?"

Nghe cô vừa nói như vậy, trong mắt Lục Thiên Long chợt lóe lên một đạo bi thương, lại là một chén rượu tiến vào bụng, thần nhiên nói: "Nhân sinh bách thái, thế sự vô thường, thông suốt liền tốt."

Bộ dáng anh lúc này không còn có một chút cà lơ phất phơ, trong ánh mắt kia hiện lên thống khổ cùng tang thương làm cho bên trong tâm Tô Lăng Nguyệt khẽ động.

Người đàn ông này giống như cùng những người khác có chút không giống.

"Như thế nào, gia hỏa anh cà lơ phất phơ cũng có chuyện thương tâm?" Tô Lăng Nguyệt bĩu môi nói.

"Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, không đề cập tới chuyện này chuyện kia! Hôm nay chúng ta uống say mới ngừng." Lục Thiên Long khôi phục khuôn mặt tươi cười, lại va chạm một ly cùng Tô Lăng Nguyệt.

"Được! Hôm nay tôi cũng phóng túng một hồi với sắc phôi anh, không say không về! Cái phiền não chó má gì hết thấy gặp quý đi thôi! Nhưng mà đến ngày mai hỗn đản anh liền cắt cho tôi, tôi không muốn lại thấy anh!"

Mấy chén lót bụng, Tô Lăng Nguyệt uống rượu kém cũng hoàn toàn buông ra, vén lên tay áo nắm tay nhỏ phần nộn hung tợn nói.

"Được! Tư tưởng có xa lắm không, tôi liền cắt rất xa, chỉ cần cô bỏ được!" Lục Thiên Long cười ha ha nói.

Kế tiếp, hai người chạm cốc liên tục, Lục Thiên Long một chút chuyện này không có sao, Tô Lăng Nguyệt bắt đầu ngã trái ngã phải.

"Nghĩ muốn lại đến chút càng kích thích hay không?" Lục Thiên Long đột nhiên tiền gần lên thần bí nói.

"Như thế nào, anh cũng muốn cùng tôi lên giường?" Cảm nhận hơi thở đàn ông đập vào mặt, sắc mặt Tô Lăng Nguyệt cười lạnh nói.

"Thượng cái gì giường, tư tưởng không cần xấu xa như thế có được hay không, đương nhiên, nếu như cô mãnh liệt yêu cầu tôi có thể suy xét." Lục Thiên Long cười ha ha đột nhiên đứng lên kéo Tô Lăng Nguyệt liền đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nữ thần cũng điên cuồng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong sân nhảy lầu một, vị trí trung ương có cái sân khấu cao hơn một mét đó là vị trí người múa dẫn đầu, một cái cô gái mặc quần áo bó nóng bỏng đang ở trên làm căn vận vẹo thân thể như xà tinh loạn vũ làm cho vô số người phía dưới điên cuồng.

Đột nhiên một cái gia hỏa mặc T-shirt màu trắng cùng quần bò chạy đến, vọt tới trước sân khấu túm chặt mắt cá chân cô gái nóng bỏng kia, trực tiếp kéo từ trên sân khấu xuống.

"Bộ dạng xấu như vậy còn ở trên mù quảng nhảy gì, cô xuống cho tôi."

Phù phù, cô gái chạm đất ngã thất điên bát đảo.

Phía dưới nhất thời một trận rối loạn.

"Năm máng, người nào a, nhảy được tốt như thế nào kéo xuống!"

"Người này là quỷ rồi đi, chúng ta muốn xem em gái!"

Lục Thiên Long vẻ mặt khinh thường nhìn bọn họ lớn tiếng nói: "Mặt hàng như vậy các người cũng có thể xem hăng hái như vậy, các anh em còn có thể có chút theo đuổi hay không? Điều trớ trêu cho tôi, một nữ thần nóng bỏng thế hệ mới, lóe sáng gắt hái!"

Sau đó anh liền đem Tô Lăng Nguyệt trực tiếp đẩy lên sân khấu.

"Năm máng, đúng a!"

"Mẹ, nữ thần a!"

"Vừa rồi bạn thân nói không sai, trước kia mắt đều đã bị mù, cái khác đều là cận bã này mẹ nó mới đúng em gái a!"

Vừa rồi lúc xuống lầu Lục Thiên Long liền đem áo khoác Tô Lăng Nguyệt lột bớt.

Hiện tại trên thân cô mặc áo trong màu trắng bó sát người, tay áo xắn đi lên, cúc áo phía trên mở hai cái, lộ ra cánh tay trắng nõn và cổ trắng như tuyết.

Phía dưới một quần bó trắng như tuyết, bụng dưới bằng phẳng cùng đùi thon dài đường cong lộ liễu.

Cộng thêm giày cao gót tám cm trên chân kia làm cho hormone giống đực phía dưới bạo phát nhóm người lại điên cuồng.

Cô tựa như nữ thần cao cao tại thượng, vô số người có xông lên liếm chân kích thích cho cô.

"Tập Mỗ nhìn Bối Bối! Tới đây đủ! Tối hôm nay, để cho chúng ta cùng nhau điên cuồng!"

Lục Thiên Long cùng Tô Lăng Nguyệt sóng vai đứng ở trên sân khấu, anh tiến đến bên tai Tô Lăng Nguyệt, tay phải ôm lấy eo thon nhỏ của cô, ôn nhu nói.

Tô Lăng Nguyệt đã uống mơ hồ, không chú ý tới tư thế hai người hiện tại, muốn bao nhiêu ái muội có bấy nhiêu ái muội.

Âm nhạc vang lên, cô liền cảm giác áp lực ở trong lòng thời gian dài như vậy đột nhiên phun trào.

Cô điên cuồng vận vẹo thân thể, bộ dáng hoàn mỹ múa, mỗi một động tác của cô đều có thể dẫn tới vô số người phía dưới điên cuồng hò hét.

"Bạn thân, sờ cô, nhéo cô!" Kế tiếp gia hỏa bên dưới về mặt gian xảo háng giọng kêu hô với Lục Thiên Long.

"Xoa, bì ôi! Bất quá tôi thích!"

Lục Thiên Long hô hô cười, tay phải theo sát mà từ phần eo Tô Lăng Nguyệt dời đi xuống phía dưới....

Không đợi Lục Thiên Long tiến thêm một bước cảm thụ, Tô Lăng Nguyệt đã hoàn toàn điên cuồng đột nhiên xoay người, đột nhiên đưa tay nắm ở cổ của anh, thân thể lửa nóng dựa vào đi lên, vậy mà nhảy lên cùng anh múa.

Cảm giác cô dính sát vào trên thân mình, Lục Thiên Long liền cảm giác một cổ lửa nóng trong người bốc lên, bàn tay đặt ở trên người cô cũng nhin không được bắt đầu động tác.

"Oa!"

Vô số người háng giọng hò hét, hận không thể trực tiếp đem nóc nhà xóc lên, không khí quán bar SO đạt tới điểm cao nhất từ khai trương tới nay!

Đang ở trên vui vẻ nhảy, điện thoại trong túi Lục Thiên Long đột nhiên vang lên, anh lấy ra nhìn thoáng qua dây số, tươi cười trên mặt biến mất, trong mắt hiện lên một đạo sắc bén.

Là Nhân Yêu gọi tới.

"Bà chủ, chúng ta đi thôi!"

Lục Thiên Long nâng Tô Lăng Nguyệt từ sân khấu nhảy xuống.

"Không đi, tôi còn muốn uống rượu! Hôm nay không say không về! Người nào đi là con rùa rụt đầu."

Tô Lăng Nguyệt dùng sức đẩy Lục Thiên Long ra, vùng vẫy lung lay hướng tới lầu hai đi đến.

Lục Thiên Long không có biện pháp chỉ có thể đem cô lại đưa đến phòng được bao lầu hai.

Điện thoại vẫn còn tiếp tục vang, tựa hồ Lục Thiên Long không tiếp sẽ vẫn gọi tiếp.

Lục Thiên Long suy nghĩ, mở miệng nói: "Vậy cô ngồi ở chỗ này chờ tôi, tôi ra ngoài tiếp cú điện thoại lập tức liền trở lại!"

"Mau đi, trở về tiếp tục uống rượu!" Mắt Tô Lăng Nguyệt say lơ đãng, mơ hồ không rõ than thở nói.

Lục Thiên Long gật gật đầu, sau đó bước nhanh xuống lầu hai đi ra quán bar nghe điện thoại.

"Lão Đại, tôi nhớ cậu muốn chết! Sao sao sao, để cho đệ đệ tôi hôn nhẹ!" Điện thoại mới vừa chuyển được, bên trong liền truyền đến một trận nam âm yêu dị.

"Cút! Không có chuyện gì lâu từ tắt!" Lục Thiên Long lạnh giọng mắng, trong mắt lại hiện lên một chút ý cười ảm áp, thanh âm đã lâu không nghe a.

"Lão Đại đừng tắt đừng tắt! Tôi nói chuyện nghiêm chỉnh, Tình tỷ xin nghỉ vài ngày, hình như về nước đi tìm anh rồi!"

"Cái gì? Tình nhi trở lại?" Ánh mắt Lục Thiên Long nheo lại.

Nhưng lập tức về mặt của anh bình tĩnh trở lại, thản nhiên nói: "Tôi biết rồi."

"Lão Đại, chẳng lẽ anh và Tình tỷ thật sự không có khả năng sao? Chuyện có lẽ không phải như anh nghĩ, bên trong có lẽ có hiểu lầm a!"

"Chuyện này không cần đệ nói!" Lục Thiên Long nhú mày, nói, "Tình hướng các người hiện tại như thế nào?"

"Còn có thể như thế nào, khắp thế giới săn bắn. Vừa đến Châu Phi chim không bay qua! May mà Lão Đại không có tới, anh là không biết, nơi này cô nương đen a, buổi tối tắt đèn lên giường căn bản nhìn không thấy người, cùng các cô ngủ một giấc liền cùng chính mình lái máy bay không có gì khác biệt! Nếu không tin em đóng gói cho anh mấy cái trở về!"

"Gửi em gái cậu, chính mình chú ý an toàn, không có chuyện gì tôi tắt!" Lục Dương cười mắng.

"A...." Đầu bên kia điện thoại trầm mặc hồi lâu, sau cùng rốt cục lại có thanh âm, "Lão Đại, huynh đệ tỷ muội Chiến Long đều rất nhớ anh."

Cúp điện thoại, Lục Thiên Long đứng tại chỗ trầm mặc vài phút.

Chiến Long! Tổ chức đặc chủng đứng đầu Hoa Hạ, không có một trong.

Cho dù là phạm vi toàn bộ thế giới, chỉ cần là ở trong hội này chỉ cần nhắc tới Chiến Long, tất cả mọi người lâm vào sợ hãi.

Thành viên bọn họ không nhiều lắm, tối đa bất quá mười người, nhưng mỗi một người đều là bản lĩnh Thông Thiên, tổ hợp lại lại càng làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật.

Trùm Ma Túy có được vũ trang tư nhân cường hãn, Lính Đánh Thuê coi tiền như mạng dùng mảnh thiện chiến có sức chiến đấu siêu cường, phần từ không bỏ tàn bạo vô đức, chỉ cần trên sổ đen Chiến Long kết cục chỉ có một, đó chính là chết!"

Lục Thiên Long, Đại Đội Trưởng Chiến Long, hoàn toàn xứng đáng Long thủ, người đưa biệt hiệu Tử Thần.

Xuất đạo gần mười năm, dấn dặt Chiến Long tham gia hơn mười lần chiến đấu lớn nhỏ, không một thất bại, rung động xưa và nay.

Cảnh tượng cùng các huynh đệ sống vai chiến đấu vẫn đang rành rành trước mắt, gương mặt quen thuộc liền ở trong đầu hiện lên.

Lục Thiên Long kim lòng không đậu cảm quả đấm, sau đó thờ phào một cái, về mặt nhẹ nhàng đi xuống.

Hiện tại, những thứ này đã cùng anh không có bất kỳ quan hệ.

Hiện tại anh chỉ muốn làm một người lái xe nhỏ khoái hoạt, ăn no mặc ấm chơi đùa em gái.

...

Lầu hai một cái phòng kế có vẻ che khuất.

Trương Sở nhìn Tô Lăng Nguyệt cùng Lục Thiên Long ôm cùng một chỗ giận không thể tả.

"Trần thúc, lập tức gọi người cho tôi, tôi muốn chém chết đôi cậu nam nữ này, chém chết bọn họ!"

"Thiếu gia an tâm một chút chờ vội nóng nảy, tôi đã phái người điều tra cái Lục Thiên Long này, chờ điều tra rõ ràng, sẽ làm sắp xếp, nhất định sẽ cho cậu hả giận." Một cái lão già gầy bên cạnh Trương Sở khoanh tay mà đứng, âm âm u u nói.

"Tốt lắm! Tiểu tử này có thể đánh, tìm nhiều người chút! Còn có kẻ tiện nhân Tô Lăng Nguyệt này, ở trước mặt tôi giả nghiêm trang, thì ra cũng là cái rác rưởi!" Trương Sở nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Thiếu gia, tên kia giống như đi rồi, chỉ còn lại có Tô Lăng Nguyệt tự mình uống rượu ở kia!" Một người bên cạnh đột nhiên nói.

Trương Sở nhìn xem, quả nhiên thấy Lục Thiên Long ra quán bar, trong mắt anh ta nhất thời hiện lên một tia ngoan độc.

"Mẹ nó, cô nàng này không phải thích chơi đùa sao, hôm nay tôi liền muốn để cho cô ta chơi đùa đủ! Để cho cô ta ở trước mặt nhiều người quán bar như vậy xuất thủ! Đem cái mạp mạp chết bầm kia kêu đến!"

Nói xong anh ta cười gằn, từ trong túi lấy ra một cái bọc giấy, đem bột phấn màu trắng bên trong đổ ngã vào một chai rượu đỏ mới vừa mở trước mặt.

Rất nhanh, quản lý quán bar khom lưng khom người đi tới trước mặt Trương Sở, về mặt nịnh nọt.

"Trương thiếu, có cái gì phân phó?"

"Cô nhóc vừa rồi nhảy không tề, ông đem bình rượu này đưa cô, nói là quán bar đưa."

Quản lý béo vội vàng gạt đầu nói: "Trương thiếu thật sự là đại lượng, rượu vài trăm ngàn nói đưa sẽ đưa, mà còn làm chuyện tốt còn không lưu danh, quả thực là Lôi Phong thời nay."

"Lôi Phong mắt cảm giác, tôi nói rồi, bình rượu này là quán bar các người đưa, ông không có nghe rõ?" Trương Sở cười lạnh nói.

Quản lý cảm thấy được có chút không thích hợp, nhưng ông biết rõ lai lịch Trương Sở, nào dám hỏi nhiều dùng sức gạt đầu nói: "Rõ rồi, bình rượu này là quán bar đưa, cùng Trương thiếu một chút quan hệ đều không có!"

...

Lục Thiên Long cúp điện thoại một lần nữa trở lại quán bar.

"Uống, uống, ai không uống ai là tiểu Cầu!"

Tô Lăng Nguyệt đôi má đỏ bừng, lưng la lưng lay gọi cái chén lên đối với Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long nhìn về mặt cô có chút không thích hợp, cầm lấy bình rượu trước mặt, để ở dưới lỗ mũi ngửi một phen, trên mặt nhất thời hiện lên một chút sắc mặt giận dữ.

"Bình rượu này là ở đâu ra?"

"Anh nói bình này? Vừa rồi cái tên béo kia lấy tới đây nói là quán bar đưa." Tô Lăng Nguyệt mơ mơ màng màng nói.

Quản lý béo?

Lục Thiên Long đứng lên, nhanh chóng nhìn lướt qua ở trong quán bar, cũng không thấy được cái tên béo kia, ngoài ý muốn ở phòng được bao đại sảnh đối diện thấy được một bóng dáng quen thuộc.

Là Trương Sở, đang vẻ mặt cười lạnh nhìn Lục Thiên Long, thậm chí còn khiêu khích dường như nâng nâng chén rượu đối với Lục Thiên Long.

"Khẳng định là tên hỗn đản này, thừa dịp chính mình rời khỏi lại dùng loại thủ đoạn hạ lưu này hạ được ở trong rượu!" Trong lòng Lục Thiên Long dâng lên sát khí.

"Nóng, nóng quá!"

Tô Lăng Nguyệt nằm sấp ở trên bàn đột nhiên đứng lên, vừa mơ mơ màng màng lớn tiếng than thở, vừa đưa tay kéo quần áo trên người.

Mặt cô hồng dóa người, thậm chí ngay cả làn da trần trụi ở bên ngoài đều đã biến đỏ bừng.

Sắc mặt Lục Thiên Long băng lãnh, nếu phán đoán không sai, tên súc sinh Trương Sở này hạ cho Tô Lăng Nguyệt hẳn là một loại dược tên là Hồng Tri Chu, dược tính mãnh liệt, người ăn sẽ hoàn toàn rơi vào điên cuồng, hết thấy cùng bất kỳ đàn ông tiến hành giao hợp, cho đến dược tính rút đi.

Lục Thiên Long tính toán rất nhanh ở trong lòng.

Hiện tại đi tìm Trương Sở cũng không có tác dụng gì, rượu không phải anh ta lấy ra, người này khẳng định không thừa nhận, nếu là hơi chút trì hoãn Tô Lăng Nguyệt liền muốn xấu mặt trước mặt mọi người ở trong quán rượu này, việc cấp bách hiện tại vẫn là muốn mang Tô Lăng Nguyệt rời khỏi nơi này.

Nghĩ vậy, Lục Thiên Long quyết định thật nhanh, trực tiếp ôm Tô Lăng Nguyệt lên, hướng tới quán bar bên ngoài đi đến.

"Nóng, tôi nóng, để tôi xuống, tôi muốn uống rượu!"

Tô Lăng Nguyệt đã không còn ý thức, chỉ là vùng vẫy.

"Nói cho tôi biết địa chỉ cô ở, tôi đưa cô về nhà trước."

Lục Thiên Long hung hăng vỗ một cái trên mông Tô Lăng Nguyệt, cô nhóc này mới hơi chút tỉnh táo, dứt quãng nói ra địa chỉ lập tức lại khôi phục trạng thái điên cuồng.

"Không có biện pháp, chỉ có thể đưa cô trở về trước, xem có thể giúp cô đem thuốc trong cơ thể bức đi ra hay không."

Lục Thiên Long cắn răng một cái khiêng Tô Lăng Nguyệt không ngừng uốn éo người trực tiếp xông lên sợi tổng hợp ven đường bay nhanh mà đi.

Nhưng mà anh không chú ý tới ngay tại góc hắc ám khoảng cách không xa, một đôi mắt đẹp âm thầm thùy chung đều nhìn bọn họ chằm chằm.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Kết cục phóng túng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Rất nhanh đạt tới địa chỉ Tô Lăng Nguyệt nói, Lục Thiên Long ôm cô trực tiếp vọt vào phòng.

Tô Lăng Nguyệt đã hoàn toàn rơi vào điên cuồng, điên cuồng lắc lắc thân thể, còn không ngừng lấy tay kéo đi quần áo lộn xộn trên người.

"Bà chủ, có thể hơi chút khống chế một phen hay không? Cô đây là khiêu khích sự chịu đựng của tôi a!"

Lục Thiên Long vẻ mặt cầu xin, quần áo Tô Lăng Nguyệt hoàn toàn kéo loạn, nên lộ không nên lộ toàn bộ đều lộ rồi.

Đối với anh thời gian thật dài không đụng chạm phụ nữ mà nói tuyệt đối là khó có thể kháng cự.

"Tôi nóng, tôi nóng."

Tô Lăng Nguyệt mơ mơ màng màng ồ ào, động tác trên tay không ngừng.

"Lại vẫn kéo, lại kéo tôi cũng thật xoi cô rồi!" Lục Thiên Long cắn răng nói.

Tô Lăng Nguyệt còn có thể nghe được lời của anh, tinh thần cô so với vừa rồi càng phấn khởi, miệng liên tiếp hô nóng.

"Được tính quả nhiên rất mạnh, nhất định phải mau chóng hành động, bằng không cô liền thực xong rồi."

Lục Thiên Long khẽ cắn môi, ấn cô ở trên giường, trực tiếp đưa tay vạch tìm quần áo trên người cô.

Tô Lăng Nguyệt gần như hoàn toàn **, trên người đã che kín màu hồng yêu dị, thậm chí xuyên thấu qua làn da đều đã mơ hồ có thể nhìn thấy mạch máu đến bên trong.

"Không tốt, được tính đã hoàn toàn phát tác, hiện tại muốn giải trừ đã hoàn toàn không có khả năng! Chỉ có hai loại biện pháp một loại trơ mắt nhìn cô được tính phát tác cho đến khi thân thể suy kiệt mà chết, một loại chính là... Lợi dụng phương thức giao hợp giúp cô giải độc."

Chuyện cho tới bây giờ, Lục Thiên Long tựa hồ đã không có lựa chọn khác.

"Tôi nóng, tôi muốn! Tôi muốn!"

Tô Lăng Nguyệt rơi vào điên cuồng leo đến bên người Lục Thiên Long, điên cuồng xé rách quần áo trên người anh, Lục Thiên Long trầm tư một phen, quyết định thật nhanh, trong lòng nhanh chóng hạ quyết định.

Ánh mắt anh kiên định, trực tiếp đem Tô Lăng Nguyệt đẩy ngã xuống giường, sau đó rút đi quần áo trên thân mình.

...

Lúc Lục Thiên Long tỉnh lại mặt trời đã lên cao, Tô Lăng Nguyệt còn đang ngủ say, trên mặt mang theo một nụ cười thỏa mãn.

"Nhân sinh thực kỳ diệu, ta một cái lái xe nhỏ vậy mà đem tổng giám đốc hoa khôi thành phố Hải Dương thượng rồi!"

Lục Thiên Long nhúc nhích, tầm mắt rơi vào trên da thịt trắng trẻo trắng như tuyết cùng đường cong thân thể lung linh của Tô Lăng Nguyệt, trên khăn trải giường bên cạnh một đóa hoa mai đỏ tươi đặc biệt dễ thấy.

Lại còn là đêm đầu tiên của Tô Lăng Nguyệt!

"Không phải đâu? Chuyện tốt như vậy để cho tôi gặp phải... Không, hẳn là chuyện này có chút hoang đường! Không nghĩ qua là để cho cô từ con gái biến thành phụ nữ. Còn phải cảm ơn Trương Sở kia."

Lục Thiên Long miệng nói như vậy, nhưng trên mặt không có một chút áy náy, trong lòng lại càng vui mừng đến nở hoa.

Dạo này, muốn tìm một nữ nhân xinh đẹp giống Tô Lăng Nguyệt, lại là lần đầu tiên, có thể so với lên trời nha.

Cảm giác kiều ngạo tự nhiên nảy sinh.

Đang nghĩ ngợi tới, cảm giác có chút mắc tiểu, mặc quần cộc trực tiếp nhắm phía toilet.

Đây là một nhà cửa bốn phòng ở bình thường, phòng không có trang hoàng xa hoa, thật cực kỳ ảm áp thoải mái, trong không khí phiêu đảng một cỗ mùi thơm của cơ thể phụ nữ nhàn nhạt.

"Còn tưởng rằng Tô Lăng Nguyệt khẳng định ở biệt thự lớn, không nghĩ tới cô nhóc này rất tiết kiệm."

Lục Thiên Long cũng chưa kịp đánh giá, một cước đá văng cửa buồng vệ sinh liền vọt đi vào.

"A!"

"A!"

Hai tiếng hét thảm đồng thời vang lên.

Hai tay Lục Thiên Long che Tiểu Đỉnh Tiểu Đỉnh đỉnh, nhìn cô gái trần như nhộng trước mặt, nhân tình sáng lên.

Cô gái mười bảy mười tám tuổi, mặt tròn mắt to, vóc dáng không cao xinh xắn lạnh lợi, một đôi đại bạch thỏ hoàn toàn không tương xứng đáng người, liền như hai quả bóng chuyền run run rẩy rẩy treo tại kia.

Tuyệt đối rung động a!

Cô gái đang tắm, thỉnh thoảng bị Lục Thiên Long đột nhiên xông tới hoảng sợ, dờ dẫm hai giây, sau một tiếng thét chói tai vội kéo khăn tắm bọc thân thể.

"Cô là ai, sao cô ở trong này, cô tắm rửa sao không khóa cửa!" Lục Thiên Long rất tức giận, một hơi ném ba cái vấn đề.

"Tôi là Mộ Dung Uyển Nhi, nơi này là nhà tôi, tôi tắm rửa nhà mình vì sao phải khóa cửa!" Cô gái cả giận nói.

"Nhà cô? Nơi này không phải nhà Tô Lăng Nguyệt sao?" Lục Thiên Long có chút mơ hồ.

"Anh là chị Lăng Nguyệt mang về tới?" Mộ Dung Uyển Nhi có chút nghi hoặc nhìn chăm chăm Lục Thiên Long, lập tức lộ ra một bộ biểu tình ta đã hiểu.

"Hắc, bộ dáng phong nhã, dáng người không sai, rất miễn cưỡng xứng đôi chị Lăng Nguyệt chúng ta, còn có cơ ngực a!"

Mộ Dung Uyển Nhi tiến gần, nghịch ngợm vỗ hai lần trên ngực Lục Thiên Long.

Nhìn ngực cô, Lục Thiên Long rất muốn chụp trở về, nghĩ nghĩ vẫn lại là không dám.

"Nhưng mà anh dám đi theo chị Lăng Nguyệt về nhà qua đêm, lá gan thực lớn! May mắn chị Băng Băng đi công tác không ở nhà, bằng không anh sẽ chết cực kỳ thảm!" Mộ Dung Uyển Nhi may mắn nói.

"Ân? Băng Băng?" Lục Thiên Long nghi hoặc, cái này là ai?

"Cái nhà cửa này trừ bỏ chị Lăng Nguyệt còn có tôi và chị Băng Băng cũng ở đây! Chị Băng Băng rất lợi hại, tôi vụng trộm nói cho anh, nếu không muốn chết mà nói, sau này liền đừng đến trong nhà làm nữa!"

"Các người tùy tiện đi khách sạn, hay là bụi cỏ đều được, chính là đừng trong nhà! Đừng hỏi tôi vì sao, dù sao tôi sẽ không nói cho anh!" Mộ Dung Uyển Nhi về mặt cười xấu xa nói.

Cô vừa nói như vậy, Lục Thiên Long trái lại càng cảm thấy hứng thú, "Cô nói như vậy tôi liền tới, tôi ngược lại muốn gặp cái chị Băng Băng gì kia!"

"Tùy anh, lúc chết đừng trách tôi không nhắc nhở anh!" Mộ Dung Uyển Nhi khoát tay, sau đó về mặt sắc mị mị hỏi: "Đúng rồi, đêm qua biểu hiện như thế nào? Có thể làm cho chị Lăng Nguyệt thỏa mãn chứ?"

Lục Thiên Long ưỡn ngực, kiêu ngạo nói: "Nhất định thỏa mãn, tôi một đêm tám lần cũng không phải là hư danh! Cô cứ yên tâm!"

"Một đêm tám lần, anh liền khoác lác đi! Một lần một phút đồng hồ?" Mộ Dung Uyển Nhi bĩu môi nói: "Mặc kệ nhiều như vậy dù sao anh nhớ kỹ cho tôi, sau này nếu như anh còn tới, không thể mặc quá lộ, không thể tùy tiện xông loạn! Lần này liền thôi, bản cô nương coi như bị quý nhìn, không so đo với anh!"

"Còn có, về sau lúc làm vận động cùng chị Lăng Nguyệt chú ý tạp âm, không cần ảnh hưởng đến tôi xem tiểu thuyết! Mặt khác nhắc nhở, phải chú ý nhiều lần, không có cây bừa hư hỏng đất, chỉ có một chết trâu. Cũng phải chú ý động tác và tư thế, nhất định làm tốt công tác bảo vệ bản thân tránh cho bị thương."

Cô bé bắt đầu làm công tác tư tưởng nói.

Nhìn bộ dáng cô nghiêm trang, Lục Thiên Long vui vẻ, cô nhóc này có chút ý tứ!

"Uyển Nhi, em nói bấy bọ gì đó! Có tin chị và nát miệng em hay không!"

Tô Lăng Nguyệt bọc khăn trải giường xuất hiện tại phía sau hai người, hung tợn nói với Mộ Dung Uyển Nhi.

Mộ Dung Uyển Nhi cười khê thè lưỡi nói: "Chị Lăng Nguyệt, em cũng là vì hai người, ngày hôm qua trên mạng có tin tức nói, một nam một nữ bởi vì chơi đùa động tác kỹ thuật khó, nam gãy xương... Nha, chị đừng cấu em!"

Hai người chạy ra buồng vệ sinh nháo thành đoàn, Lục Thiên Long vội vàng nhân cơ hội chạy đi vào, khóa trái cửa phòng, lúc này mới thở phào một cái.

Hiện thực quá tàn khốc, mỹ nữ quá điên cuồng, anh phải bình tĩnh một phen.

Gian phòng này không phải một mình Tô Lăng Nguyệt ở, còn có cái Mộ Dung Uyển Nhi này cùng một người tên là Băng Băng cô nương, ba người cùng nhau ở.

Nhưng mà, Tô Lăng Nguyệt một kẻ có tiền như vậy làm sao có thể lựa chọn ở cùng người khác? Mộ Dung Uyển Nhi cùng cái Băng Băng kia có cái quan hệ gì với cô?

Vấn đề này quá phức tạp, Lục Thiên Long dứt khoát không thêm nghĩ nữa, cảm thấy được vẫn lại là nghĩ đơn giản là tốt hơn, nói thí dụ như một đôi ngực lớn của Mộ Dung Uyển Nhi kia có phải thật sự hay không?

Ân, tìm cơ hội nhất định được thử xem thiệt giả!

Nhưng mà mới vừa thương Tô Lăng Nguyệt hiện tại lại mưu đồ bạn cùng phòng người ta, có phải có chút quá cảm thú hay không?

"Không cảm thú không cảm thú, có cô bé không chơi đùa đại nghịch bất đạo, thay trời hành đạo chơi đùa cô bé." Lục Thiên Long nói với chính mình như vậy, sau đó liền bình thường trở lại.

Chờ anh mặc quần áo tử tế trở lại phòng khách, Tô Lăng Nguyệt cũng đã thay quần áo đứng ở một bên nghiêng rặng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Lục Thiên Long, tựa hồ tùy thời đều phải nhào đi lên.

Mộ Dung Uyển Nhi bung một quyển tiểu thuyết ngồi ở trên ghế sofa về mặt tò mò nhìn từ trên xuống dưới Lục Thiên Long, còn vụng trộm chớp hai lần với anh.

"Anh tới đây, tôi có mấy câu muốn nói cùng anh." Tô Lăng Nguyệt hung tợn nói, tư thế cực kỳ không được tự nhiên hướng phòng ngủ.

Lục Thiên Long nhún nhún vai đuổi kịp, ở phía sau nhìn tư thế cô đi đường đã nghĩ đêm qua quá điên cuồng a.

"Anh tên hỗn đản này!"

Vào phòng, Tô Lăng Nguyệt kim nén một hồi lâu hoàn toàn bạo phát, hai nắm tay nhỏ nắm thật chặt cùng một chỗ nhìn chăm chăm Lục Thiên Long, trong mắt tựa hồ đều đã muốn phun lửa.

"Không nên kích động, có chuyện hảo hảo nói!" Lục Thiên Long khuyên nhủ.

"Nói cái gì? Anh tên hỗn đản này! Anh lại cướp trong sạch của tôi!"

Tô Lăng Nguyệt điên rồi, xông lên một trận quyền đấm cước đá với Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long không phản kháng, tùy ý cô đánh đấm, với anh mà nói, toàn bộ như gãi ngứa.

"Anh tên hỗn đản này, anh là hỗn đản lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn!"

Đánh đánh, Tô Lăng Nguyệt xoay người nằm úp sấp trên giường lên tiếng khóc rống.

Vì sao muốn cho anh làm lái xe, vì sao muốn gọi anh đi quán bar. Một sai lầm để hận mãi mãi, trong sạch giữ gìn hai mươi mấy năm vậy mà liền vứt bỏ nhẹ như vậy.

"Tôi không có lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, là Trương Sở hạ được bên trong rượu của cô, nếu chúng ta không phát sinh quan hệ, cô sẽ khí quan suy kiệt mà chết!" Lục Thiên Long kiên nhẫn giải thích nói.

"Trương Sở hạ được ở trong rượu?"

Về mặt Tô Lăng Nguyệt ngẩn ra, từ trên giường đứng lên, cẩn thận nhớ lại một phen, đêm qua giống như quản lý béo quán bar đưa một bình rượu, sau khi chính mình uống vào một ly liền hoàn toàn mất đi ý thức.

Cô nín khóc, ngồi yên ở trên giường, mắt to xinh đẹp không hề có ánh sáng.

Ước chừng qua năm phút đồng hồ, Tô Lăng Nguyệt rốt cục khôi phục bình thường, quay đầu lạnh lùng nhìn chăm chăm Lục Thiên Long cắn răng nói: "Anh đi, tôi không muốn nhìn thấy anh!"

"Được rồi, vậy không có chuyện gì tôi đi về trước! Nhưng mà, làm người đàn ông đầu tiên của cô, sau này có chuyện gì cứ việc nói, núi đao biển lửa không chối từ!!" Lục Thiên Long vỗ bộ ngực nói.

"Cút cho tôi, tôi nói rồi không muốn gặp anh!"

Tô Lăng Nguyệt găm nhẹ nói, cho dù thật là Lục Thiên Long nói như vậy, nhưng dù sao cũng là tên hỗn đản này tại lúc cô không có ý thức muốn lần đầu tiên của cô.

Điểm này tuyệt đối không thể tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tô Lăng Nguyệt trả thù

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Mới vừa thân thiết xong liền vừa khóc lại nháo, thực không hiểu các người làm cái gì! Một đường đi a, nếu như không sợ chết mà nói, có rãnh thường tới!"

Trong phòng khách thấy Lục Thiên Long ra ngoài, Mộ Dung Uyển Nhi đang nằm úp sấp ở trên ghế sofa xem tiểu thuyết cười khê hô một tiếng.

Tô Lăng Nguyệt phía sau lờm cô một cái, ánh mắt tiểu nha đầu cong thành trăng lưỡi liềm hướng về phía Lục Thiên Long bày cái mặt quý.

Lục Thiên Long chạy tới cửa nghỉ một chút, xoay người đi đến trước mặt Mộ Dung Uyển Nhi, khom lưng đến cạnh tai cô nói một câu nói làm cho nha đầu kia nháy mắt hóa đá.

"Tiểu muội muội, anh nói cho em một chuyện, thực ra đàn ông là không có xương cốt!"

...

Chỗ bí mật dưới lầu, một đạo bóng hình xinh đẹp lảng lảng đứng ở nơi đó, thấy không rõ mặt mũi, chỉ là một bên mặt liền đủ để khuynh quốc khuynh thành.

Cô hơi chút lộ vẻ mệt mỏi, tựa hồ một đêm không ngủ.

Về mặt nhìn qua có chút khàn trương, hai bàn tay nhỏ nắm chặt cùng một chỗ, gất gao nhìn chăm chăm cửa thang máy.

Nhìn Lục Thiên Long từ thang máy đi ra, huyết sắc đi xa, tinh thần cô rốt cục triệt để tan vỡ, chậm rãi xụi lơ trên đất, hai hàng nước mắt từ đôi má chậm rãi chảy xuống.

"Anh quả nhiên đã có nữ nhân khác. Kết thúc, xem ra toàn bộ thật sự đều đã kết thúc."

Rất lâu cô mới từ từ đứng dậy, lau nước mắt khô khan, về mặt trở nên kiên quyết, đứng dậy mấy cái liền hoàn toàn vô ảnh vô tung biến mất.

Giống như chưa từng có xuất hiện.

...

Lục Thiên Long đi ra cửa tiểu khu, mở điện thoại di động ra đã bị giật nảy mình.

Hai mươi tám cuộc điện thoại chưa nghe, bảy tin nhắn chưa đọc.

"Lục Thiên Long, anh ở đâu? Tổng giám đốc ở trước sảnh, nhanh đi. Vương Oánh."

"Lục Thiên Long, nhận được trả lời, anh rốt cuộc ở đâu? Tổng giám đốc cần dùng xe gấp! Vương Oánh."

"Tự nhiên!"

"Lục Thiên Long, cái vương bát đản này, mau trả lời cho cô nãi nãi, hiện tại tổng giám đốc liền muốn dùng xe! Không hiện ra anh nhất định phải chết!"

Xem xong tin nhắn, Lục Thiên Long xuyt cười nằm úp sấp, cơ bản đều là ngày hôm qua trước đón Tô Lăng Nguyệt, Vương Oánh quản lý bộ phận nhân lực gửi tin nhắn tới thúc giục.

"Tự nhiên, là tự nhiên."

Lục Thiên Long dùng mộng đều có thể nghĩ đến bộ dáng cô nghiêng răng nghiêng lợi gửi cái tin nhắn này.

...

"Tổng giám đốc, ngài tìm tôi?"

Văn phòng tổng giám đốc, Vương Oánh kính cẩn lễ phép nói.

Tô Lăng Nguyệt đang ngăn người lấy lại tinh thần, thân nhiên nói: "Àn, chị Oánh, người tài xế Lục Thiên Long ngày hôm qua chị phái kia hôm nay liền đem anh ta khai trừ (đuổi việc) đi, bồi thường anh ta ba tháng tiền lương."

"Khai trừ? Tổng giám đốc, có phải ngài lo lắng nữa hay không, mặc dù anh ta có chút không biết điều, cũng thường xuyên muộn, nhưng mà tôi điều tra qua, đánh giá nhân viên đối với anh ta cũng không tệ lắm, hơn nữa mỗi lần công tác cũng có thể..." Vương Oánh ý đồ giải thích.

"Chị Oánh, dựa theo ý tứ của tôi đi làm!" Tô Lăng Nguyệt ngẩng đầu, tăng thêm ngữ khí nói, ánh mắt phức tạp.

Tên hồ đản này, u mê hồ đồ muốn lần đầu tiên của cô, cô lại cũng không muốn gặp anh!

Vương Oánh cũng không có biện pháp, "Được rồi, hiện tại tôi liền đi tìm anh ta."

"Đúng rồi Tô tổng, vừa rồi tiếp mấy cú điện thoại đều là muốn mời ngài ăn cơm, tôi nói gần đây cô bận, từ chối rồi."

"Ân, tôi biết rõ! Về sau điện thoại như vậy trực tiếp tắt."

Tô Lăng Nguyệt rất rõ ràng, gọi điện thoại khẳng định đều là những cái tâm hoài quỷ thai này, muốn chơi đùa cô!

Cô đã sớm dần dò Vương Oánh, nhận được loại điện thoại này thoái thác hết thảy.

Nhưng càng là vậy, loại mời này đã có tầng không giảm làm cho cô nhịn không được càng phiền chán.

Lúc này di động của cô vang lên.

Cô nhìn thoáng qua dãy số, không chút do dự trực tiếp cắt đứt.

Chuông điện thoại lại vang lên, lại cắt đứt, lại vang lên kiên trì không ngừng.

Tô Lăng Nguyệt cắn răng tiếp điện thoại đặt ở bên tai.

"Lăng Nguyệt, tôi là Trịnh Thiếu Phong! Tối hôm nay tôi tổ chức một buổi tiệc nho nhỏ, có thời gian tới tham gia một phen hay không?" Bên trong truyền đến thanh âm Trịnh Thiếu Phong lịch sự, rất có từ tính.

Đụng tới phụ nữ hoa si, chỉ là thanh âm này có thể bị chinh phục, càng miễn bàn thân phận của thiếu gia tập đoàn Hải Long của Trịnh Thiếu Phong.

Nhưng đối với Tô Lăng Nguyệt mà nói, chỉ có phiền chán, hiện tại tâm tình cô rất kém cỏi.

"Không có!" Cô cự tuyệt rất dứt khoát.

Trịnh Thiếu Phong bên kia không hề buồn bực, cười nói: "Ha ha! Tôi đúng là cực kỳ chân thành mời em, người có mặt đêm nay đều là nhân vật nổi tiếng Hải Dương, nhận thức nhiều một chút đối với em, hoặc là với tập đoàn Phụng Hoàng đều có lợi."

Tô Lăng Nguyệt lại lạnh lùng từ chối: "Tôi nói, tôi không rảnh!"

"Lăng Nguyệt, anh biết em là muốn trốn tránh, nhưng mà anh xác định rõ nói cho em, cho dù em từ chối như thế nào anh đều sẽ không buông tay em, anh nhất định sẽ theo đuổi em tới tay, trừ phi em có bạn trai." Trịnh Thiếu Phong ở bên kia như đinh đóng cột nói.

Trong lòng Tô Lăng Nguyệt một trận buồn bực, "Tôi nói rồi, chúng ta căn bản không có khả năng! Hơn nữa, tôi cũng đã có bạn trai, hi vọng sau này anh đừng lại đến quấy rầy tôi!"

"Cái gì? Em đã có bạn trai? Không có khả năng! Em làm sao có thể lại có bạn trai!" Trịnh Thiếu Phong kiên quyết không tin.

Tô Lăng Nguyệt cười lạnh nói: "Vì sao tôi liền không có thể có bạn trai, đây giống như cùng anh cũng không có vấn đề gì đi!"

"Được, nếu em thật sự có bạn trai, vậy tối hôm nay liền mang tới tiệc rượu để cho anh nhìn xem, nếu không, anh tuyệt đối sẽ không buông tay của em!" Trịnh Thiếu Phong kiên định nói.

"Được, anh muốn nhìn, buổi tối khiến cho anh xem đủ!" Tô Lăng Nguyệt oán hận cúp điện thoại.

Sau đó cũng có chút hối hận, vừa rồi dưới tình thế cấp bách nói chính mình có bạn trai, ai ngờ đến Trịnh Thiếu Phong vậy mà lại vẫn nhất quyết không tha.

Chính mình đi đâu tìm bạn trai mang cho anh ta xem!

Nhưng nếu như không mang theo, Trịnh Thiếu Phong khẳng định còn có thể dây dưa không ngớt.

Nghĩ tới anh và những cái người theo đuổi này, Tô Lăng Nguyệt cũng rất phiền chán.

Hiện tại thời gian của cô đã không nhiều lắm, kỳ hạn ước hẹn hai năm cùng cha lập tức tới, cô căn bản lại không tinh lực đặt ở trên người những lũ tiểu tử nhàn chán này, không rảnh nói chuyện yêu đương.

Tối hôm nay vô luận như thế nào đều phải tìm cái bạn trai mang đi, sớm làm chặt đứt Trịnh Thiếu Phong nhớ nhưng! Nếu không về sau anh ta còn có thể dây dưa.

Nhưng mà một ngày thời gian đi nơi nào tìm cái bạn trai?

Tô Lăng Nguyệt cắn răng, nghĩ tới nghĩ lui, trước mắt tựa hồ chỉ có tên hỗn đản này thích hợp nhất rồi.

Trong lòng cô cân nhắc nhanh chóng, đột nhiên gọi Vương Oánh đang chạy tới cửa.

"Chờ một chút chị Oánh, tôi thay đổi chủ ý rồi!"

"Được!" Một chân Vương Oánh đã vượt qua cửa phòng nhanh chóng đối diện cô nói: "Tô tổng, kỳ thật thật sự không nhất định trực tiếp khai trừ, chúng ta có thể suy xét đem anh ta điều đến địa phương khác đi, hoặc là lại vẫn làm lái xe, chỉ phụ trách khu vực xa xôi."

"Không!" Sắc mặt Tô Lăng Nguyệt phức tạp, âm thanh lạnh lùng nói: "Tôi đã có sắp xếp khác."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Tiểu Lạt Tiêu đa tình

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lục Thiên Long ăn bữa sáng ở bên đường, sau đó liền trực tiếp đi công ty.

Vừa mới tiến vào văn phòng đã bị bốn năm người vây quanh.

"Thiên Long, hôm nay mặt trời mọc ra từ hướng tây rồi hả? Cậu vậy mà mười giờ liền đi làm rồi hả?"

"Thiên Long, nghe nói ngày hôm qua cậu bị người đàn bà Vương Oánh kia chửi rửa thậm tệ một trận? Không chém gọt cậu đi?"

"Thiên Long, bọn họ nói ngày hôm qua cậu đi nói chuyện làm ăn với Tô tổng giám đốc?"

"Thiên Long, Tô tổng giám đốc xinh đẹp không? Làn da non mềm không, trên người thơm không?"

Mấy tên gia hỏa cùng giống Lục Thiên Long, đều là lái xe đoàn xe, hơn hai mươi tuổi đến gần bốn mươi tuổi, ngu ngốc ngu, mã tầm mã, Lục Thiên Long mới đến nửa tháng đã theo chân bọn họ hoà thành một khối.

"Làn da non mềm không? Trên người thơm không? Xấu hổ, chỉ lo sờ soạng, không chú ý!" Lục Thiên Long cười nói.

"Cát! Cậu một cái lái xe nhỏ còn có thể bò lên trên giường Tô tổng giám đốc? Cậu là nằm mơ leo lên đi?"

"Cũng không thể nói như vậy, tôi bấm tay tính toán liền biết Thiên Long ca không phải người thường, hơn nữa, ** tia cũng có xuân trời ạ! Thiên Long ca, về sau nếu như thực có cơ hội sờ soạng Tô tổng giám đốc, nghìn vạn lần nhớ rõ, trước để cho tôi nhìn sau đó mới rửa tay!" Tiểu Ngũ bên trong đoàn xe diện mạo bì ỏi dạn dò.

"Các người làm cái gì a! Nên làm gì thì làm cái đó đi!"

Mọi người đang thảo luận khí thế ngất trời, một cái em gái xinh đẹp năm eo nhỏ xuất hiện tại cửa.

Phùng Vĩnh Linh, hai mươi tuổi, văn phòng điều hành đoàn xe, bình thường chính là cô sắp xếp nhiệm vụ cho nhóm người lái xe Lục Thiên Long.

Bộ dáng bậc trung, không tính là mỹ nữ tuyệt đối, nhưng là vóc người đẹp cùng Vương Oánh có liều mạng!

Tính cách là Tiểu Lạt Tiêu mười phần, nếu ai đắc tội cô việc nặng dơ bẩn liền có thể nhiệt tình làm đi.

Bất quá cô đối Lục Thiên Long không tệ, Lục Thiên Long liên tiếp muộn cũng chưa bị phát hiện, đều là cô hỗ trợ che giấu.

"Trách, Tiểu Linh đến đây, hai người tán gẫu, chúng ta đi!"

Vài người tan tác như ong vỡ tổ, văn phòng to như vậy chỉ còn lại hai người Phùng Vĩnh Linh và Lục Thiên Long.

"Tiểu Linh, hôm nay xinh đẹp có thể sánh bằng ngày hôm qua rồi!" Lục Thiên Long cười chào hỏi.

"Hừ! Hãy chấm dứt việc đó, có biết hay không bởi vì người chuyện này, Vương Oánh quản lý đem tôi phê bình một trận!" Phùng Vĩnh Linh vẻ mặt ủy khuất nói.

"Xoa! Cái lão nương thói tha kia dám phê bình Linh nhà ta? Xem ta không đánh sưng mặt cô!" Lục Thiên Long vỗ bộ ngực nói.

Phùng Vĩnh Linh nhất thời cười tươi như hoa, cười duyên nói: "Được rồi! Anh có cái tâm này tôi liền thỏa mãn rồi! Đúng rồi, tôi tới chính là thông báo anh, quản lý Vương Oánh cho anh đi văn phòng của cô một chuyến!"

"Tốt lắm a, tôi đi gặp cô ấy trước, trở về hai ta lại tán gẫu! Hét, trên mông có con trùng! Tôi chụp!" Lục Thiên Long vỗ một cái trên mông Phùng Vĩnh Linh.

"Bại hoại!" Phùng Vĩnh Linh hờn dỗi trợn mắt nhìn anh, "Hiện tại cô giống như đi vắng, nếu không, anh kể chuyện cười lại đi?"

Lúc không có chuyện gì, Lục Thiên Long liền thích nói truyện cười cho cô nghe.

"Không thành vấn đề!" Lục Thiên Long há mồm liền đến, "Con kiến cùng con rết kết hôn, sau đêm động phòng hoa chúc, bị hỏi cảm nhận, con kiến về mặt bị phần nói: Cảm thụ cái rết, tách ra một chân không đúng, tách ra một chân không đúng, ni cô bẻ chân cả đêm cuối cùng vẫn lại là không tìm được địa phương."

"Anh hư hỏng, nói truyện cười như vậy đưa người ta nghe!" Phùng Vĩnh Linh làm nũng nắm cánh tay Lục Thiên Long, "Nói tiếp một cái!"

"Được! Vậy ra cái vấn đề đó cô." Lục Thiên Long nghĩ nghĩ nói: "Hỏi: Cây cái củ phá hủy cùng nữ nhân mang thai, có cái gì giống nhau?"

"A? Cây cái củ phá hủy cùng nữ nhân mang thai có cái gì giống nhau?" Phùng Vĩnh Linh cắn ngón tay rơi vào suy tư, "Tôi không biết, nói một chút xem, điểm giống nhau là cái gì?"

"Muốn biết đáp án? Không thành vấn đề, để cho tôi sờ một phen!" Lục Thiên Long cười tít mắt chỉ phía trước Phùng Vĩnh Linh.

"Anh thật là xấu! Được rồi, nhưng chỉ cho sờ một phen nha!" Nhìn bốn bề vắng lặng, Phùng Vĩnh Linh đỏ mặt cúi đầu thẹn thùng nói.

Lục Thiên Long cười ha ha, vươn cánh tay ra, cong lại nhẹ nhàng bắn ra.

Có thể cảm giác được rõ ràng cả thân thể của cô đều đã run lên.

"Điểm giống nhau chính là: Đều đã kéo ra chậm rồi!"

"Đều đã kéo ra chậm? A? Anh hư hỏng!" Nhìn Lục Thiên Long cười to mà đi Phùng Vĩnh Linh ở phía sau dậm chân làm nũng nói.

Chờ Lục Thiên Long đi xa, cô cúi đầu nhìn nhìn chỗ chính mình mới vừa bị sờ, biểu tình u oán lắm lắm: "Cái cọc gỗ này, chẳng lẽ cũng không biết tâm tư người ta!"

....

Lục Thiên Long đối diện Vương Oánh nhìn có chút sợ hãi.

Nhận được Phùng Vĩnh Linh thông báo, sau khi đi tới văn phòng Vương Oánh, cái đàn bà này cái gì cũng không nói liền nhìn chăm chăm chính mình, Lục Thiên Long thật có chút không biết làm sao rồi.

"Vương quản lý, có cái gì nói người cứ việc nói thẳng! Nghìn vạn lần đừng giống oán phụ khuê phòng nhìn tôi như vậy, để cho người khác thấy còn tưởng rằng tôi đem cô làm gì rồi! Tôi đây đã có thể oan uổng, không phải là ngày hôm qua nhìn ngực cô vài lần sao! Được, nếu như cô thực không muốn để cho tôi xem, về sau tôi vụng trộm xem còn không được sao?"

"Tôi mới từ văn phòng tổng giám đốc trở về, Tô tổng giám đốc cảm thấy được, anh đã không thích hợp tiếp tục làm việc tại đoàn xe." Vương Oánh sớm có chuẩn bị tâm lý, tự động loại bỏ chuyện trên chộc cô này.

"Sâu xa, thì ra chuyện này, làm tôi sợ muốn chết. Tô tổng giám đốc là muốn khai trừ tôi đúng không?" Lục Thiên Long cười nói, sáng sớm liền từ nhà Tô Lăng Nguyệt ra, anh cũng đã làm tốt chuẩn bị tâm lý.

Vương Oánh lắc đầu, ánh mắt quái dị nói: "Không, từ hôm nay trở đi, anh đi nhận chức trợ lý tổng giám đốc tập đoàn Phụng Hoàng."

"Trợ lý tổng giám đốc? Chức vị không thấp đi?" Lục Thiên Long vui vẻ.

"Không thấp, theo cấp bậc đi lên nói, lại còn cao hơn tôi nửa cấp! Bất quá..." Vương Oánh nhìn Lục Thiên Long nói: "Chức vụ của anh là trợ lý tổng giám đốc, công tác cụ thể chính là lái xe cho Tô tổng giám đốc."

"..."

Lúc này Lục Thiên Long hết chỗ nói rồi, cái gì trợ lý tổng giám đốc, nói trắng ra là chính là lái xe chuyên trách (lái xe riêng) Tô Lăng Nguyệt.

Không có khai trừ chính mình, lại còn để cho chính mình làm trợ lý tổng giám đốc chỉ để lái xe, Tô Lăng Nguyệt đây là điên cái gì?

"A..., biết rõ, không có gì chuyện khác tôi đi về trước rồi." Lục Thiên Long nghĩ nghĩ, cười nói.

Vương Oánh thật là có chút buồn bực, hiếu kỳ nói: "Lục Thiên Long, chẳng lẽ anh liền không biết kinh ngạc sao?"

"Kinh ngạc? Có cái gì kinh ngạc! Tôi tựa như đom đóm trong bóng đêm, đi tới đó phong cách đều đã sáng ngời như thế! Làm lái xe, cũng cần phải làm lái xe chức vụ cao nhất!" Lục Thiên Long vừa rầm thúi vừa đi ra ngoài, lúc sắp tới cửa quay đầu hướng về phía Vương Oánh mỉm cười, nói: "Oánh tỷ, kỳ thật năm nay cô mới hai mươi mấy tuổi, tuổi đẹp nhất, không cần phải đem chính mình làm cho thành thực như vậy! Trang điểm ít một chút, tươi cười

hiều một chút, cô sẽ càng thêm ánh mặt trời càng thêm có mị lực! Đúng rồi, quan trọng nhất là cổ áo phải mở lớn một chút, hở nhiều một chút!"

"Mau cút đi!" Vương Oánh nắm vớ trên bàn lên ném qua.

"Làm phụ nữ rất tốt, lớn mật phóng thích đi!" Lục Thiên Long cười lớn nghênh ngang mà đi.

"Sắc phôi!" Vương Oánh nghiêng răng nghiêng lợi mắng một câu.

Năm phút đồng hồ sau, cô như làm trộm vụng trộm quét mắt một vòng, thấy bốn phía không người, thoáng do dự, đỏ mặt lặng lẽ cởi một viên cúc áo phía trên sơ-mi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Vẻ mặt cô ủy khuất

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tin tức Lục Thiên Long đi nhận chức trợ lý tổng giám đốc truyền ra, tất cả đoàn xe nhất thời sôi trào.

Mấy tên gia hòa nhao nhao ồn ào để cho anh mời khách, muốn mời khách ở trong khách sạn.

Lục Thiên Long tự nhiên không vấn đề gì, hẹn bọn họ chờ thêm vài ngày có lúc rảnh rồi liền tổ chức.

"Tôi bấm chỉ tính toán liền biết miếu nhỏ đoàn xe chúng ta không chứa được Thiên Long ca! Anh ấy là Nhân Trung Chi Long, hôm nay chính là anh bắt đầu bay lên." Tiểu Ngũ bên trong đoàn xe bị ồ ạt gù đắc ý nói.

"Cho anh thôi, trên các huynh đệ, ngày tiểu tử này bay!"

Không biết người nào kêu gào trước, mọi người ủa lên, đem Tiểu Ngũ đáng người gây yếu đè lại, hi hi ha ha đem đem quần trực tiếp lột, lộ ra đỉnh đỉnh yếu ớt bên trong.

"Đoàn gia hòa các người này, làm hơi quá đáng!"

Nhìn mọi người nháo cùng một chỗ, Lục Thiên Long tách mọi người ra.

Không đợi Tiểu Ngũ biểu đạt cảm ơn, Lục Thiên Long đột nhiên khom lưng, cong lại hung hăng búng đỉnh đỉnh một phen.

"Oa! Các người thực súc vật!" Tiểu Ngũ che đũng quần nhảy dựng lên, đau nhe răng nhếch miệng, "Xem như anh lợi hại, nhưng mà tôi bấm tay tính toán, liền biết hôm nay tôi có một kiếp!"

Mọi người hi hi ha ha nháo, đã thấy Phùng Vĩnh Linh điều hành đoàn xe về mặt ủy khuất đi đến.

"Tiểu Linh linh, qua vài ngày Thiên Long muốn mời khách, đến lúc đó có đi hay không?" Đại lão Trương hỏi.

"Không đi! Có chút người thăng chức, kia còn nhớ rõ tôi." Phùng Vĩnh Linh u oán nhìn Lục Thiên Long.

"Tiểu Linh không nỡ Thiên Long đi, khả khả!" Mọi người ồn ào đạo.

Lục Thiên Long cũng cười, ném ánh mắt ái muội đi qua nói: "Ai nói, dù sao tôi còn ở nơi này, sẽ thường xuyên trở về nói truyện cười cho cô."

"Thật sự?" Ánh mắt Phùng Vĩnh Linh sáng lên.

"Tất phải!" Lục Thiên Long gật đầu hứa hẹn.

"Tốt lắm! Lúc ăn cơm nhất định phải bảo tôi! Tôi đi thu thập đồ đạc trước, như thế này trở về nói truyện cười cho tôi." Phùng Vĩnh Linh vô cùng cười mở.

Mọi người thấy ánh mắt Lục Thiên Long trở nên ái muội.

"Thiên Long, Tiểu Linh Linh cực kỳ có ý tứ đối với cậu! Tiểu tử cậu điểm phúc không ít thôi!" Đại Lão Trương ba mươi mấy tuổi tiến gần lên nói.

"Tất phải, Thiên Long chúng ta là người gặp người thích hoa gặp hoa nở xe tải xe bê bánh! Tôi bấm tay tính toán, liền biết đời này Thiên Long ca mệnh phạm hoa đào, phải có phụ nữ không đếm được." Tiểu Ngũ gật gù đắc ý nói.

Lại xả một trận, đoàn người ra xe, tống này hóa đưa hóa, cũng tàn.

Chức vụ Lục Thiên Long thành trợ lý tổng giám đốc, thực tế công việc là chuyên lái xe cho Tô Lăng Nguyệt.

Chủ yếu phụ trách đón đưa Tô Lăng Nguyệt cùng đi làm, còn có chính là hằng ngày dùng xe Tô Lăng Nguyệt.

Nghe nói mấy ngày nay Tô Lăng Nguyệt đều đã bận rộn, ban ngày ra ngoài không nhiều lắm, Lục Thiên Long cũng rất thanh nhàn.

Buổi sáng anh ở trong công ty chuyển động, buổi chiều đang nói chuyện cười cho Phùng Vinh Linh, bốn giờ nhận được điện thoại Tô Lăng Nguyệt, cô muốn ra ngoài.

Lục Thiên Long lái xe đến chỗ trước ký túc xá, Tô Lăng Nguyệt đã chờ nơi đó.

Cô nhóc này thấy bộ dáng Lục Thiên Long cười không chịu để tâm, vẫn lại là che dấu không được lửa giận trong mắt, cắn răng cố nén mới không phát tác.

"Bà chủ, ta đi đâu?" Lục Thiên Long nở máy xe, hỏi.

"A Lý Lang Thương Thành!" Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói.

"Cô muốn đi mua quần áo?" Lục Thiên Long hỏi: A Lý Lang Thương Thành là khu tụ tập cửa hàng cao cấp thành phố Hải Dương, trang phục một đứng đầu trên thế giới, ở nơi đó đều có cửa hàng chuyên kinh doanh.

"Cô hẳn là mua thêm chút quần áo cho chính mình, cả ngày luôn một bộ trang phục công tác này, nhìn cũng mạnh mẽ!" Lục Thiên Long từ kính chiếu hậu nhìn lướt qua trên dưới dáng người linh lung của Tô Lăng Nguyệt, nói tiếp: "Tôi cho cô cái đề nghị, xét thấy dáng người của cô, cô nên mặc cái loại quần áo có vẻ bó sát người, như vậy mới có thể đem dáng người nóng bỏng của cô bày ra! Lựa chọn màu sáng tốt nhất, cùng làn da trắng nõn của cô càng hợp! Đúng rồi, cô cũng có thể thử váy ngắn xem, nhưng mà không thể quá ngắn, bởi vì trên mông cô có nốt ruồi nhỏ, đêm qua tôi nhìn thấy..."

"Lục Thiên Long, anh câm miệng cho tôi!" Tô Lăng Nguyệt rất tức giận, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng, "Còn dám nói đêm qua, lập tức cút xuống xe cho tôi!"

"Cột kệt!" Lục Thiên Long một cước phanh lại, xe đứng ở giữa đường.

Tô Lăng Nguyệt nhất thời phản ứng không kịp, đầu cô đánh vào phía trước.

"Anh làm gì?"

"Không phải cô để cho tôi cút xuống xe? Làm nhân viên của cô, muốn kiên quyết nghe theo lãnh đạo an bài." Lục Thiên Long nghiêm trang nói.

"Anh... Lái xe!" Tô Lăng Nguyệt tức giận.

"Được rồi, một cô gái cả ngày miệng treo trứng tròn một bên, đàn a, ảnh hưởng không tốt, sau này cô nên chú ý!" Lục Thiên Long khuyên giải nói.

Tô Lăng Nguyệt đen mặt không nói lời nào, đôi mắt đẹp nhìn ngoài cửa sổ, làm như không có nghe.

"Không cần cả ngày khuôn mặt nghiêm túc, như người khác nợ cô bao nhiêu tiền! Cuộc sống thật tốt đẹp, cười một cái cho tôi xem! Không cười? Tôi đây kê một cái chuyện cười cho cô?" Lục Thiên Long tiếp tục đùa cô.

"Lục Thiên Long, anh có thể ngậm miệng hay không!" Tô Lăng Nguyệt phát điên nói.

Lục Thiên Long cười, nói: "Giữa người với người được câu thông! Hơi vạch vữa thông suốt, quan hệ mới có thể hài hòa! Nhìn cô không cười không nói lời nào, không khí nhiều áp lực, sẽ cho tâm linh nhỏ xinh của tôi tạo thành bóng ma!"

"Được! Anh nhanh mồm nhanh miệng, anh nói khéo như rót, anh năng ngôn thiện biện, được chưa?" Tô Lăng Nguyệt cắn răng, nhìn cái gia hỏa cà lờ phát phơ này, dẫn lòng, nói: "Vừa rồi anh cũng nói, kiên quyết nghe theo sắp xếp của tôi, hiện tại tôi có nhiệm vụ muốn giao cho anh."

"Cứ việc nói, chỉ cần tôi có thể làm, vượt lửa quá sông lại không chối từ!" Lục Thiên Long vỗ bộ ngực cam đoan.

"Tốt lắm! Đêm nay có tiệc rượu, anh theo tôi đi, anh liền làm bạn trai của tôi! Bạn trai giả!"

"Làm bạn trai giả của cô? Tôi nói vì sao cô muốn cho tôi làm trợ lý tổng giám đốc, thì ra muốn để cho tôi làm lá chắn của cô, như vậy thân phận có thể càng xứng đôi một chút a! Nhưng mà chuyện này nghe ra rất không sai." Lục Thiên Long vui vẻ, nghĩ nghĩ hỏi: "Vậy làm bạn trai giả của cô, có thể đắt tay cô, ôm eo nhỏ cô, chơi đùa khoái hoạt với cô không?"

"Không được! Nếu như anh còn dám đụng chạm tôi, tôi tuyệt không buông tha anh!" Tô Lăng Nguyệt hung tợn nói, suy nghĩ đến đêm qua cùng cái gia hỏa kia điên cuồng cả đêm, cô liền cảm thấy ghê tởm.

"Vậy không liên quan! Tìm ai yêu tìm đi!" Lục Thiên Long kiên quyết lắc đầu.

Tô Lăng Nguyệt cắn răng, nói: "Rốt cuộc có làm hay không?"

"Không liên quan!" Lục Thiên Long không chút lay động, bổ sung một câu: "Đánh chết cũng không làm!"

Tô Lăng Nguyệt thật muốn xông lên bóp chết tên hỗn đản này.

"Được, nếu tại chút thời gian cần nào đấy chúng ta có thể hơi có chút tiếp xúc thân thể! Như vậy cũng có thể tránh cho dẫn tới người khác hoài nghi." Tô Lăng Nguyệt dẫn lòng làm ra nhượng bộ, "Nhưng mà nhất định phải trải qua đồng ý của tôi!"

"Này lại vẫn không sai biệt lắm!" Lục Thiên Long lúc này mới thoả mãn nói: "Được, tôi liền ủy khuất một phen, làm bạn trai giả cô!"

"..."

Tô Lăng Nguyệt hận đến đầu ngứa, anh còn ủy khuất? Tôi về mặt ủy khuất!

"Hiện tại tôi là bạn trai giả của cô, sau này có cơ hội chuyển chính thức hay không?" Lục Thiên Long vừa lái xe vừa trêu chọc nói.

Tô Lăng Nguyệt hừ lạnh một tiếng, nói: "Năm mơ, đời này đều đừng nghĩ!"

"Vậy không nhất định, sớm muộn gì tôi phải chiếm được cô!" Lục Thiên Long một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay.

"Anh lại vẫn muốn thế nào! Anh đã được cơ thể của tôi!" Tô Lăng Nguyệt cá giận nói.

"Đạt được thân thể cũng không quan trọng, quan trọng là... Đạt được tâm cô!" Về mặt Lục Thiên Long cực kỳ nghiêm túc.

Tô Lăng Nguyệt giật mình.

"Chiếm được tâm cô có thể giải khóa nhiều về nhiều thể lực." Lục Thiên Long lộ ra vẻ mặt hết sức đáng đánh.

Tô Lăng Nguyệt thật muốn lập tức đâm xe cùng tên hỗn đản này đồng quy vu tận.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Uống ngon thật

Editor: Quỳnh Nguyễn

Xe trực tiếp chạy đến quảng trường A Lý Lang, Tô Lăng Nguyệt trực tiếp mang theo Lục Thiên Long đi quầy chuyên kinh doanh lâu mười tám.

Vừa rồi cô đã nói cho Lục Thiên Long, không thể mặc thân rách nát này đi tiệc rượu, mua một bộ quần áo cho anh.

Hai người một trước một sau cách xa nhau vài bước tiến vào cửa hàng chuyên kinh doanh.

"Tiểu thư, xin hỏi cô cần gì?"

Một cái nữ hướng dẫn mua đem Tô Lăng Nguyệt đón đi vào, cung kính đi theo phía sau cô.

Những người này đều đã thành tinh, nhìn khí chất cùng ăn mặc một người có thể nhìn ra sức mua một người, cô nhóc này liếc thấy Tô Lăng Nguyệt thuộc loại kim chủ, nhất định phải hầu hạ tốt.

"Tiên sinh khỏe, nơi này là quầy chuyên doanh A Mã Ni, xin hỏi có cái gì có thể giúp ngài?"

Cái hướng dẫn mua kia phụ trách tiếp đãi Lục Thiên Long, đứng trước mặt anh, ngăn chặn đường đi vào, cực kỳ chuyên nghiệp hơi hơi khom người nói.

Cô ấy chỉ là thân thiện quét mắt một vòng liền lập tức đem Lục Thiên Long nhốt đánh vào bên trong nhân vật chỉ đi dạo không mua tới mua.

Toàn bộ bộ quần áo anh cộng lại chỉ sợ cũng so ra kém một cái quần cộc bên trong.

"Tiểu thư, quần áo nơi này các cô rất quý đi?" Lục Thiên Long hoàn toàn không thèm để ý thái độ nhân viên hướng dẫn mua, cười nói.

"Ân! Bình thường một bộ y phục cũng cần phải mấy ngàn khối, đều là người có chút khả năng tiêu phí có vẻ cao tới đây." Nhân viên hướng dẫn mua có chút không yên lòng.

Lục Thiên Long làm hình dáng kinh ngạc nói: "Một bộ quần áo mấy ngàn khối? Ai má ơi, tôi cái lái xe nhỏ này khẳng định mua không nổi, nhưng mà nếu có thể có người đưa tôi một bộ thì tốt rồi."

"..." Nữ hướng dẫn mua cực kỳ không nói gì, nghĩ thầm rằng tôi còn hi vọng người khác cũng đưa tôi một bộ a!

Lại nhìn Tô Lăng Nguyệt bên kia động tác rất nhanh, không lâu sau đã để cho nhân viên hướng dẫn mua cầm mấy bộ quần áo, từ áo đến quần đến tất đến giày, nguyên bộ.

"Tiểu thư, cô thật tinh mắt, vài kiện này đều đã là món mới nhất nơi này chúng ta! Là mua cho bạn trai cô đi? Làm bạn trai cô cũng thật hạnh phúc." Nữ hướng dẫn mua khen tặng nói, mua bán này nếu có thể thành giao, cô trích phần trăm đều có thể lấy hơn một ngàn khối.

"Làm bạn trai cô cực kỳ hạnh phúc? Cô nương cô nhìn nhầm, làm bạn trai cô ấy cực kỳ đau khổ! Không, là cực kì đau khổ."

Lục Thiên Long Lục Thiên Long cách đó không xa than thở than thở một câu.

"Lái xe tiên sinh! Nếu không mua quần áo mời ngài ra ngoài, không cần gây trở ngại khách nhân chúng tôi." Nữ hướng dẫn mua hướng dẫn mua bên cạnh Lục Thiên Long cau mày nói.

"Lái xe sao rồi hả? Cô ấy là khách nhân, tôi liền không là khách nhân? Lại nói tôi cũng không oan uổng cô ấy, bạn trai cô ấy đến chỗ này, ngay cả cửa còn không thể nào vào được vẫn còn không đau khổ?" Lục Thiên Long trêu chọc nói.

Nữ hướng dẫn mua bị ghen không phản đối, cảm thấy được Lục Thiên Long rất có khả năng là cố ý tìm đến phá, đây ở trong ngành nghề cực kỳ thông thường.

Cô ôm bả vai, cười lạnh nói: "Nếu không mua mời rời khỏi! Lại không đi tôi liền kêu bảo vệ."

"Không cần phải như vậy đi? Điều là người nghèo, tội gì khó xử người nghèo? Tôi không mua này nọ, nhưng mà bạn gái tôi mua cho tôi nha." Lục Thiên Long chỉ một ngón tay vào Tô Lăng Nguyệt.

Nữ hướng dẫn mua cười lạnh nghĩ thầm rằng người này cũng thật nói đùa, đó là bạn gái anh? Bạn trai tôi còn là cháu trai Bill Gates a.

"Đừng nói lời vô ích nhiều như vậy! Mau đi vào thử quần áo!" Tô Lăng Nguyệt bên trong hung tợn trừng mắt nhìn anh.

Nữ hướng dẫn mua nhất thời trợn mắt há hốc mồm.

Ni cô mã, cái đồ nhũ lái xe này thật sự là bạn trai nữ thần kia?

"Tiên sinh, thật sự thực xin lỗi, tôi không phải cái ý tứ kia!" Nữ hướng dẫn mua cuống quýt giải thích.

Lục Thiên Long nhún nhún vai, vừa đi bên trong phòng thử áo vừa cười nói: "Không sao, vừa rồi chính là chọc cô, đừng khẩn trương! Nhưng mà sau này cô nên chú ý, không thể ghét nghèo thích giàu như vậy! Đạo này, mặc tốt, không nhất định chính là kẻ có tiền, mặc không tốt tựa như tôi vậy cũng là thực không có tiền."

Mọi người tập thể hồn độn.

Không thể không nói, người dựa vào ăn mặc dựa vào yên, Lục Thiên Long mặc tây trang màu xám chân giẫm đạp giày da hàng hiệu lóe sáng, diện mạo vốn là đẹp trai thay quần áo một trận khiến cho người trước mắt sáng lên.

Vóc người đẹp, khuôn mặt đẹp trai, lại phối hợp tươi cười hiện hiện ở trên mặt tà khí mười phần làm cho vài cái hướng dẫn mua mắt phạm vào hoa si.

Tô Lăng Nguyệt cũng là nhìn không được giết mình.

Trên miệng cô không lưu tình, lấy ra thẻ vàng trả tiền, hừ nói: "Bình thường đi, cái quần áo gì đến trên thân anh cũng nhìn không ra phẩm vị."

"Tôi cũng cho rằng như vậy! Nếu còn là quần áo cấp bậc quá thấp miễn cưỡng chịu đựng mặc." Lục Thiên Long sâu xa chấp nhận.

Tô Lăng Nguyệt không lời nào để nói, mặc kệ như thế nào, dù sao sau cùng thụ thương luôn luôn là cô.

Lục Thiên Long soi gương trang điểm đủ bàn tay to vung lên: "Phiền toái đem những cái quần áo vừa rồi này của tôi gói lại, tôi muốn mang đi. Ân? Đừng nhìn tôi như vậy, cái quần cộc kia mười đồng tiền, tôi mới mặc một hồi."

Tô Lăng Nguyệt thật muốn treo tấm bảng ở trên đầu: Tôi không biết tên hỗn đản này.

...

Từ cửa hàng ra ngoài, Tô Lăng Nguyệt để cho Lục Thiên Long lái xe về nhà, cô cũng phải trở về đổi một bộ quần áo.

Cô bé Mộ Dung Uyển Nhi đứng lúc cũng ở nhà.

Mặc áo ngủ nằm úp sấp ở trên ghế sofa xem tiểu thuyết, trước ngực bị đè ép thành hai cái bóng chuyền bẹt, cổ áo lộ ra một mảnh tuyết trắng, nhìn từ chính diện làm cho người ta máu mũi điên cuồng phun.

"Hét, tám lang chúng ta đến đây? Hôm nay mặc cũng thật tinh thần." Ánh mắt cô bé sáng lên cười nói.

"Tám lang?" Tô Lăng Nguyệt có chút nghi hoặc.

"Không sai! Lang một đêm tám lần, tên gọi tắt tám lang, cô biết." Lục Thiên Long ưỡn ngực nói.

"Đi tìm chết!" Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, lập tức cầm giặc trở về gian phòng đi thay quần áo.

"Uyển Nhi cô nương tốt, không nên cử động, liên bảo trì tư thế này là được! Đây là người trong nhà, cô như thế nào thoải mái như thế, tôi không ngại! Thực không ngại, cô muốn ngồi dậy tôi giúp cô!"

Lục Thiên Long chào hỏi cùng Mộ Dung Uyển Nhi, thấy cô muốn đứng lên, vội vàng chân thành khuyên bảo.

Thật muốn ngồi xuống liền không còn thấy bóng chuyền phía trước cô bị đè ép thành bánh bột ngô rồi!

"Được, tôi đây cũng không khách khí với anh rồi!" Mộ Dung Uyển Nhi nào biết tâm địa gian xảo của Lục Thiên Long, tiếp tục nằm úp sấp đọc sách, "Trong tủ lạnh có thể có sữa, muốn uống gì chính mình lấy "

"Tôi uống sữa đi!" Lục Thiên Long đi tủ lạnh cầm một lon sữa đi đến trước mặt Mộ Dung Uyển Nhi ngồi xuống, uống một ngụm sữa xem bóng chuyền một cái, không ngừng gật đầu khen ngợi: "Àn, sữa tốt."

"Á, anh uống là của tôi, sữa chị Lăng Nguyệt càng tốt! Đáng tiếc uống xong rồi." Mộ Dung Uyển Nhi ngẩng đầu nhìn thoáng qua thuận miệng nói.

"Uống chính là sữa của cô, sữa Tô Lăng Nguyệt uống càng tốt?"

Lục Thiên Long hơi kém một miệng phun ra, hai cô bé đều đã chưa kết hôn, này không khoa học a!

"Đúng nha! Của tôi là mua ở siêu thị, chị Lăng Nguyệt nhờ người mang về từ Đại Thảo Nguyên, uống tốt hơn so với cái này của tôi. Có vấn đề gì sao?"

Mộ Dung Uyển Nhi vẽ mặt kỳ quái hỏi.

"Không có! Tôi chính là cảm thấy được cái này kỳ thật cũng không tệ!"

Lục Thiên Long vội vàng lắc đầu, trầm nghĩ chính mình cũng thật tà ác.

Nhưng mà anh cảm thấy được chuyện này để cho Tô Lăng Nguyệt biết, vì thế hướng về phía phòng ngủ hô một tiếng: "Tô Lăng Nguyệt, Uyển Nhi nói sữa cô uống tốt! Có rảnh để cho tôi nếm!"

Àm, trong phòng ngủ truyền đến tiếng vang vật nặng phá cửa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Không thể nói truyện cười

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Người này thật là, khen ngợi cô cũng không biết nói tiếng cảm ơn." Nghe được tiếng vang phòng ngủ, Lục Thiên Long than thở nói.

Tầm mắt anh càng phóng tới trên người Mộ Dung Uyển Nhi.

Một đôi bóng chuyền đè ép quá hấp dẫn người, anh cúi đầu tới gần phía trước nhìn càng rõ ràng.

Đương nhiên gần gũi như vậy ít nhiều phải che dấu một phen, vì thế anh liếc sách Mộ Dung Uyển Nhi một cái, cười nói: "Ha, Thiên Long Bát Bộ? Thích xem Tiểu Thuyết Vô Hiệp?"

"Võ hiệp đáng tin, chỉ cần là nội dung bên trong Tiểu Thuyết Võ Hiệp, không có bản cổ nương không biết!" Mộ Dung Uyển Nhi cực kỳ tự hào.

Lục Thiên Long nở nụ cười, nói: "Đừng nói mạnh miệng, tôi hỏi cô ba vấn đề, đều là bên trong Tiểu Thuyết Võ Hiệp, nếu như cô có thể trả lời mới tính lợi hại!"

"Được, tùy tiện anh hỏi, tôi trả lời không được, tùy tiện anh thế nào đều được!" Tiểu nha đầu cũng hưng trí đến đây.

Tiểu Thuyết Võ Hiệp có vẻ nổi tiếng mỗi bản cô đều đã nhìn ít nhất mười lần, tương đối có tin tưởng chính mình.

"Một lời đã định! Một vấn đề đầu, bên trong Thần Điều Hiệp Lữ hỏi: Dương Quá cụt tay đợi Tiểu Long Nữ mười tám năm, xin hỏi mười tám năm này Dương Quá cắt đầu ngón tay như thế nào?"

"A?" Thượng Quan Uyển Nhi vươn tay khoa tay múa chân một phen, u mê, suy nghĩ một hồi lâu đầu môi nói: "Ách, cái này tôi phải ngẫm lại, trước tiên là nói về cái vấn đề thứ hai!"

Lục Thiên Long rất đại lượng vung tay lên, "Được! Cái vấn đề thứ hai, bên trong Ý Thiên Đồ Long ký, tiểu Chiêu bị xích sắt khóa lại hai chân nhiều năm như vậy, xin hỏi cô đổi quần cộc như thế nào?"

"A? Đổi quần cộc?" Mộ Dung Uyển Nhi lại ngốc đi.

"Cũng không biết? Vậy vấn đề thứ ba, bên trong Xạ Điều Anh Hùng Truyện, Mai Siêu Phong tu luyện Cửu Âm Bạch Cốt Trảo móng tay dài như thế còn đeo móng, cô ta chùi đất như thế nào?"

Mộ Dung Uyển Nhi triệt để tan vỡ.

"Tiểu Bát lang, không nghĩ tới anh rất lợi hại! Có lối suy nghĩ đủ mờ rộng! Anh nói ba quyền tiểu thuyết kia tôi đều đã xem mười mấy lần, đều đã không nghĩ tới những thứ vấn đề thú vị này!" Tiểu nha đầu ngửa đầu khen nói.

"Đó là! Kỳ thật tôi am hiểu nhất vẫn lại là nói truyện cười!" Lục Thiên Long kiêu ngạo nói.

"Truyện cười? Tôi cũng thích, nói hai cái nghe một chút!" Mộ Dung Uyển Nhi cao hứng phấn chấn nói.

"Lục Thiên Long, anh nói truyện cười cho Uyển Nhi? Được! Anh nói, để cho tôi cũng nghe nghe!"

Tô Lăng Nguyệt thay quần áo xong từ phòng ngủ đi tới, đúng lúc nghe được hai người đối thoại, cô nắm chặt nắm tay nhỏ, trên mặt mang theo cười, trong mắt phun lửa, ánh mắt thỉnh thoảng hướng dao phay trên phòng bếp.

Tên hỗn đản này, đập hư chính mình, bây giờ lại ngay cả Uyển Nhi cũng không buông tha!

Nhìn cô bộ dáng muốn giết người, Lục Thiên Long không dám tiếp tục đùa giỡn Mộ Dung Uyển Nhi nữa, chặn lại nói: "Thời gian không còn sớm, lần sau nói tiếp truyện cười! Ừ, hiện tại bộ quần áo này rất không tệ, cho cô ba mươi hai điểm khen!"

Tô Lăng Nguyệt làm búi tóc, đồ trang sức trang nhã, thay đổi toàn thân lễ phục dạ hội màu tím.

Thất lung kiêu dáng, lộ ra cổ thon dài cùng hai vai tuyết trắng, quần áo có vẻ bó, một cái đường cong tiêu chuẩn chữ S, đem dáng người hoàn mỹ hoàn toàn bày ra, từ xa nhìn lại như là thiên nga tím cao quý, mang theo kiều mỵ mê người.

Thấy anh một đôi mắt không kiêng nể gì đánh giá trên thân mình, Tô Lăng Nguyệt lại càng giận không chỗ đánh.

"Lục Thiên Long, sau này anh dám nói truyện cười cho Uyển Nhi, tôi không để yên cho anh."

"Chị Lăng Nguyệt? Vì sao nha? Em cực kỳ thích nghe truyện cười!" Mộ Dung Uyển Nhi ở bên cạnh kháng nghị nói.

"Chị nói không được lại không được! Anh ta không là cái người tốt gì, có thể nói ra cái gì buồn cười!" Tô Lăng Nguyệt rất tức giận, cô không thể nói cho Mộ Dung Uyển Nhi tên hỗn đản này chuyên môn nói truyện cười thô tục đi.

Mộ Dung Uyển Nhi dẩu miệng nhỏ nói: "Em cảm thấy được Tiểu Bát lang rất không tệ nha, hài hước khôi hài, bác học đa tài, tính tình cũng được, chị hùng anh như vậy, anh đều thủy chung về mặt mỉm cười."

"Tri âm a!" Lục Thiên Long hơi kém lệ rơi đầy mặt, anh vẫn lại là lần đầu tiên đạt được đánh giá cao như vậy.

"Hài hước khôi hài? Kia kêu miệng lưỡi trơn tru!" Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Không vô nghĩa với em, dù sao sau này em ít nói chuyện với anh ta."

"Hừ, không công bằng, chị đều đã cùng anh ta cái kia một đêm tám lần, để cho anh ta nói cho em hai câu chuyện cười đều không được." Mộ Dung Uyển Nhi về mặt ủy khuất, than thở nói.

"Em nói cái gì?" Tô Lăng Nguyệt tức sùi bọt mép.

Vừa thấy cô thực tức giận, Mộ Dung Uyển Nhi khẩn trương nói: "Biết a chị Lăng Nguyệt, sau này em không nói nhiều cùng anh ta còn không được sao?"

Ngoài miệng nói như vậy, cô nhóc này lại lặng lẽ quay đầu khoa tay múa chân đối với Lục Thiên Long nói không ra tiếng.

"Lần sau vụng trộm nói cho tôi!"

Lục Thiên Long cực kỳ trịnh trọng gật đầu, nếu đáp ứng người ta, nhất định phải làm đến.

Thời gian cách mở màn tiệc rượu không nhiều lắm, hai người tạm biệt Mộ Dung Uyển Nhi, đi ô-tô đi địa điểm tiệc rượu.

Trên xe, Tô Lăng Nguyệt kèm nén không được dẫn đầu bão nổi, ngồi ở phía sau oán hận nói: "Lục Thiên Long, không cho phép anh có ý đồ với Uyển Nhi, em ấy mới mười tám tuổi! Lại vẫn cực kỳ đơn thuần!"

"Tôi cũng cực kỳ đơn thuần, là cô hiểu sai rồi!" Lục Thiên Long cực kỳ nghiêm túc nói.

"Anh còn đơn thuần, vậy vừa rồi là chuyện gì xảy ra!" Tô Lăng Nguyệt thực chưa thấy qua da mặt dày như vậy.

"Uyển Nhi nói sửa cô từ Đại Thảo Nguyên làm ra uống tốt, tôi đã nghĩ lần sau cho cô mang chút cho tôi nếm thử, chẳng lẽ có vấn đề gì sao?" Lục Thiên Long đúng lý hợp tình chất vấn.

"Anh..." Tô Lăng Nguyệt tức nói không ra lời, rõ ràng trực tiếp một cái đôi bàn tay trắng như phấn nện ở trên bả vai anh.

Lục Thiên Long kháng nghị, "Quân tử động thủ không động miệng!"

"Tôi không phải quân tử, tôi là phụ nữ! Anh có thể lấy ta như thế nào!" Bộ ngực Tô Lăng Nguyệt nhỏ một chút, đối kháng cùng Lục Thiên Long chiếm thượng phong rất, rất có cảm giác thành tựu.

"Tôi còn có thể thế nào, cố gắng gấp bội, sớm ngày đạt được tâm cô, giải khóa càng thêm nhiều tư thế! Đến lúc đó lại thu thập cô!" Lục Thiên Long nhếch miệng nói.

"Anh... Hồn dân!" Lại là một cái đôi bàn tay trắng như phấn.

...

Hồi ức Giang Nam, biệt thự đứng đầu thành phố Hải Dương, cảnh quan mang vị trí trung ương nằm ở trung tâm thành phố Hải Dương, kế núi gần sông, phong cảnh hợp lòng người.

Địa điểm Trịnh Thiếu Phong tổ chức tiệc rượu liền ở trong này, nghe nói đây là một khu nhà nhà cấp cao của anh ta.

Đây là một tòa biệt thự ba tầng, phía trước còn có cái sân rất lớn, lúc hai người Lục Thiên Long tới, bãi đỗ xe trên mặt đất trong sân đã ngừng đủ loại kiểu dáng xe.

So sánh mà nói, Cayenne Porsche Tô Lăng Nguyệt xem như có vẻ không dễ mất.

Hai người xuống xe, dưới nhân viên công tác dẫn đường song song đi vào đại sảnh biệt thự.

Có thể rõ ràng nhìn thấy trong đại sảnh đã tụ tập không ít người, ước chừng hai ba mươi người, phần lớn đều là người trẻ tuổi hơn hai mươi tuổi, nam đều là giàu Tây nữ đều là lễ phục cao quý, xem như cái tụ hội tư nhân cấp bậc cao.

Hai người bọn họ đã đến, cũng dẫn tới chú ý trong đại sảnh, dù sao Tô Lăng Nguyệt thật sự quá ưu tú, đi đến bất luận cái địa phương gì đều có thể dễ dàng trở thành tiêu điểm.

"Trách, Tô Lăng Nguyệt đến đây!" Tất cả nam nhân đều là mắt mào ánh sáng.

"Hừ! Xem các người này dạng gấu, không thấy được bên cạnh người ta mang theo bạn nam kèm?" Tất cả vẻ mặt phụ nữ đều đã mất tự nhiên, đủ loại hâm mộ ghen ghét.

Đàn ông đều là sừng sốt, đúng nha có vẻ như trước kia Tô Lăng Nguyệt rất ít tham gia tiệc rượu như vậy, thỉnh thoảng tham gia cho tới bây giờ cũng đều là một người, mang bạn nam kèm, hiện tại người đàn ông đứng ở bên cạnh cô là ai?

"Lăng Nguyệt, em tới vừa lúc, tiệc rượu lập tức liền muốn bắt đầu!" Nhìn Tô Lăng Nguyệt đến, Trịnh Thiếu Phong đang nói chuyện cùng vài người trong đại sảnh nhanh chóng đã đi tới, cách vài chục bước liền nhiệt tình chào hỏi.

Nhưng nhìn thấy Lục Thiên Long bên cạnh Tô Lăng Nguyệt, thân thể anh ta rõ ràng ngừng một trận, ánh mắt lộ ra nghi hoặc.

"Có biết tối hôm nay cần phải làm cái gì hay không?" Nhìn Trịnh Thiếu Phong chào đón, Tô Lăng Nguyệt lo lắng thấp giọng nói.

Lục Thiên Long gật gật đầu, nói: "Biết, làm chuyện một cái bạn trai phải làm."

"Chuyện bạn trai phải làm? Tôi cảnh cáo anh, không có cho phép của tôi..."

Tô Lăng Nguyệt nói đến một nửa, Lục Thiên Long di chuyển, anh đột nhiên duỗi tay vịn chặt đầu Tô Lăng Nguyệt, dưới tình thế cô tròn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú liền hung hăng hôn xuống môi đỏ mọng kiều diễm ướt át.

Toàn trường chấn kinh, mọi người há to mồm trừng to mắt ngây ngốc nhìn hai người cùng một chỗ hôn sâu.

Tươi cười trên mặt Trịnh Thiệu Phong lại càng nhất thời ngưng kết, đứng tại chỗ ngây ra như phỗng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Đầy đủ nóng nảy không?

Editor: Quỳnh Nguyễn

Toàn trường rung động, hai người hôn cùng một chỗ.

Lục Thiên Long vốn chỉ là muốn đùa cô nhóc này một phen, nụ hôn tựa như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt) là được.

Nhưng miệng vừa tiếp xúc với đôi môi mềm mại hơi lạnh lẽo kia của Tô Lăng Nguyệt, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ trước mặt, ngửi mùi mê người trên người cô, nhất thời liền như ăn kẹo cao su, căn bản dừng lại không được!

Tô Lăng Nguyệt căn bản không có bất luận cái chuẩn bị tâm lý gì, ngoài ý muốn tới đột nhiên, nháy mắt miệng nhỏ bị hôn liền cảm thấy được đầu oanh một thanh âm vang lên, đầu óc hoàn toàn trống rỗng, đều đã quên vùng vẫy cùng phản kháng, ngây ngốc đứng, trừng to mắt nhìn Lục Thiên Long gần trong gang tấc.

Thừa dịp cô kinh ngạc há mồm, Lục Thiên Long không chút do dự trực tiếp lè lưỡi chui đi vào, dòi sông lấp biển trong miệng Tô Lăng Nguyệt, dây dưa cùng cái lưỡi thom tho và xinh xắn của cô một chỗ.

Chất lỏng ngọt ngào, cảm giác kỳ diệu, hai tay Lục Thiên Long kìm lòng không đậu che trên người Tô Lăng Nguyệt, động tác nhẹ nhàng.

Tô Lăng Nguyệt rốt cục tỉnh lại, vội vàng đưa tay muốn đẩy Lục Thiên Long ra, nhưng bên trong thân thể truyền đến từng trận cảm giác tê dại làm cho cô toàn thân vô lực, đứng đều đứng không vững cả người cả người không sai biệt lắm đều đã treo tại trên người Lục Thiên Long.

Rất lâu sau Lục Thiên Long Lục Thiên Long mới lưu luyến rời khỏi thân thể của cô, ý còn chưa hết, liếm liếm môi trở về chỗ cũ, tựa hồ còn lưu lại dư hương Tô Lăng Nguyệt.

"Kỹ thuật của tôi cũng không tệ lắm phải không?"

"Anh tên hỗn đản này!"

Tô Lăng Nguyệt rốt cục tỉnh lại vừa giận vừa hờn, một gương mặt hồng đến chỗ gốc cổ, nâng quyền liền đánh tới đánh tới Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long đưa tay bắt lấy cổ tay cô, thuận thế đi phía trước khẽ dựa, khẽ hôn một cái trên trán cô, nhìn từ đằng xa đây hoàn toàn là hai người tiểu tình lữ làm nũng đùa giỡn.

"Không cần xăng bậy, nhiều người nhìn như vậy a! Cũng đừng trách tôi, tôi là bất đắc dĩ, hôn lần này có thể giảm đi rất nhiều chuyện, nếu không thì bọn họ bọn họ truy vấn thân phận của tôi, cô có thể cam đoan bọn họ tin tưởng?"

Lục Thiên Long tiến đến bên tai bên tai Tô Lăng Nguyệt nói nhỏ.

Tô Lăng Nguyệt hung hăng cắn răng, rốt cục buông tha, trong lòng lại âm thầm quyết định, chờ trở về nhất định phải để cho tên hỗn đản này đẹp mặt.

Hai ba mươi người trong đại sảnh rốt cục cũng đều từ trong kinh ngạc phản ứng kịp, vẻ mặt không giống nhau, có buồn bực, có tò mò, có nhìn chăm chăm Lục Thiên Long nghiêng răng nghiêng lợi.

Trịnh Thiệu Phong còn giữ nguyên tư thế ân cần thăm hỏi cũng rốt cục lấy lại tinh thần, trong mắt trong mắt hiện lên một tia một tia phẫn nộ, bị anh ta mạnh mẽ đè ép xuống, miễn cưỡng bài trừ một cái cười, tiếp tục đi tới trước mặt hai người.

"Lăng Nguyệt, còn không có giới thiệu, vị này chính là?"

Những người khác cũng đều vênh tai, đây cũng là vấn đề bọn họ quan tâm.

Lục Thiên Long cấp cho anh ta ánh mắt một kẻ ngu ngốc, nói: "Trịnh thiếu đi, tôi là Lục Thiên Long, bạn trai Tô Lăng Nguyệt."

"Bạn trai Lăng Nguyệt? Theo tôi được biết, Lăng Nguyệt căn bản không có bạn trai đi?" Trịnh Thiếu Phong cau mày nói.

"Anh không biết chuyện này! Tôi qua tôi qua hai chúng tôi điên cuồng trên giường đến nửa đêm, anh biết không?" Lục Thiên Long cười nói.

Điên cuồng đến nửa đêm?

Cả khuôn mặt Trịnh Thiếu Phong nhất thời cứng ngắc, trong lòng một trận lửa giận bốc lên.

Nhưng đột nhiên, đầu của anh ta bình tĩnh một chút, cảm thấy được Lục Thiên Long trước mặt có chút quen mặt, nhìn kỹ hai mắt, phần nộ trong mắt tiêu tán cười nói: "Nếu tôi nhớ không lầm, anh hẳn là lái xe Lăng Nguyệt đi?"

Lái xe Tô Lăng Nguyệt?

Tô Lăng Nguyệt cùng lái xe của cô muốn làm người yêu?

Một tin giật gân này làm cho trong đại sảnh nhất thời nghị luận nhao nhao.

"Lăng Nguyệt, nếu tôi đoán không sai, anh ta hẳn là lái chấn em tạm thời đi? Em muốn nói cho chúng tôi biết em đã có bạn trai, về sau đừng theo đuổi em, đúng không?"

Trịnh Thiếu Phong cười nói.

Trong lòng Tô Lăng Nguyệt Tô Lăng Nguyệt hoảng hốt, lại bị Trịnh Thiếu Phong liếc mắt một cái nhìn thấu!

"Trịnh Thiếu Phong, tại trong mắt anh Lăng Nguyệt chính là cô gái tùy tiện như vậy? Chẳng lẽ cô sẽ vì các người tùy tiện tìm người đàn ông hôn môi hôn môi trên giường? Cho dù cô đúng, vậy anh xem tôi giống như người tùy tiện thế nào?"

Lục Thiên Long rất tức giận nói.

Thịt mềm trên eo anh bị Tô Lăng Nguyệt hung hăng nhéo một phen, anh không phải người tùy tiện, anh căn bản không phải người người tùy tiện!

Về mặt Trịnh Thiếu Phong ngăn ra, không sai, anh ta hiểu rất rõ Tô Lăng Nguyệt, cái cô gái kiêu ngạo này làm sao có thể tùy tiện tùy tiện để cho đàn ông khác ôm ấp hôn cô!

"Trịnh Thiếu Phong, không nghĩ tới ở trong lòng anh, tôi vậy mà là người như vậy!"

Tô Lăng Nguyệt cũng không lãng phí hiệu quả Lục Thiên Long biểu diễn ra, vừa vặn cơ mặt trầm xuống chất vấn.

Thấy cô tức giận Trịnh Thiếu Phong có chút bối rối, vội vàng khoát tay nói: "Lăng Nguyệt, em đừng hiểu lầm, anh không phải ý tứ kia kia, anh chỉ cảm thấy được sự tình quá đột nhiên."

"Không đột nhiên, chúng tôi đã hai ngày, ngày đó có một cái tên gốc X nào đó đem đại đại hoa hồng gốc tại tập đoàn Phụng Hoàng, tôi không nghĩ qua là nghiêm túc, Lăng Nguyệt cảm thấy được động tác tôi nghiêm túc rất tuần tú chúng tôi liền cùng một chỗ rồi." Lục Thiên Long cười hề hề nói.

Trịnh Thiếu Phong nắm chặt hai nắm đấm, ni cô mà tôi chính là cái gốc X kia.

"Lăng Nguyệt, người soái ca này này thật là lái xe của cô sao?"

Có ba bốn người nam nữ tiến gần lên, trong đó một người phụ nữ chanh chua yêu điệu cười nói.

Tô Lăng Nguyệt nhìn cô thần nhiên nói: "Đây là bạn trai bạn trai của tôi, Lục Thiên Long, hiện tại là trợ lý tổng giám đốc tập đoàn Phụng Hoàng."

"Hét, từ một người tài xế chớp mắt xoay người thành trợ lý tổng giám đốc tập đoàn Phụng Hoàng? Tiểu tử cậu đúng là cá mập cá muối xoay người." Người phụ nữ bên cạnh kỳ quái nói.

"Đừng nói như vậy, đầu năm nay chuyện gì không thể! Quạ bay lên ngọn cây biển Phụng Hoàng, không kỳ quái!" Nữ nhân chanh chua khinh miệt cười nói.

Về mặt mọi người phía sau phần lớn như nhau, cơ bản đều là chưởng mắt Lục Thiên Long xuất thân lái xe.

Tô Lăng Nguyệt tròn mắt nhìn.

Lục Thiên Long cười cười, giành nói: "Lại vẫn được đi, đi theo Lăng Nguyệt, ít phần đầu cả đời! Chuyện này không phải mọi người có thể gặp phải."

"Nói trắng ra chính là " tiểu bạch kiểm "Người nam trẻ tuổi ghen tị nói: "Thực thay anh cảm thấy si nhục!"

"Đỗ Duyệt, đủ rồi! Nếu các người không chào đón tôi, chúng tôi hiện tại liền đi!" Tô Lăng Nguyệt nổi giận đùng đùng nhìn chằm chằm Trịnh Thiếu Phong.

Lục Thiên Long là cô mang đến, cho dù cô không thích người khác cũng không có thể tùy ý nhục nhã!

"Đỗ Duyệt, không cần nói, Lăng Nguyệt là ta là khách nhân tôi mời đến, không cần quá phận với cô!" Trịnh Thiếu Phong làm bộ không vui nói.

Lục Thiên Long vui vẻ, ý tứ Trịnh Thiếu Phong nói là bọn họ không thể quá phận với Tô Lăng Nguyệt, có thể quá phận với chính mình rồi hả?

"Được, vậy chúng ta liền cho Trịnh thiếu mặt mũi!" Người đàn ông tên Đỗ Duyệt ha ha cười nói.

"Anh ở chỗ này chờ tôi một phen, tôi đi chuyển toilet, bọn họ nói cái gì liền coi như không có nghe thấy..."

Vừa rồi lại là lại là ôm lại là hôn môi, trên mặt Tô Lăng Nguyệt có chút trang điểm, lại càng muốn thừa cơ hội này bình phục một phen tâm tình.

"Được a, cô đi đi, tôi nhất định sẽ cùng bọn họ ở chung tốt!" Lục Thiên Long cười hề hề nói.

Tô Lăng Nguyệt đi toilet, cô vừa đi, Trịnh Thiếu Phong cũng lấy cớ có chút chuyện lên lầu, trước khi đi, anh ta lặng lẽ liếc mắt ra hiệu với mấy người mấy người Đỗ Duyệt.

Lập tức, Đỗ Duyệt và bốn năm tên gia hỏa cười hi hi xúm lại đi lên.

"Lục Thiên Long đứng không? Anh nói Tô Lăng Nguyệt làm sao có thể nhìn tới anh người tài xế này? Anh căn bản là không xứng, anh có biết không?"

"Đúng quả thực là một đóa hoa tươi cắm ở phân trâu rồi!"

"Không, hẳn là một viên cải trắng bị heo ăn rồi!"

Vài người người một câu ta một câu tận tình nhục nhã Lục Thiên Long.

Phần lớn mọi người trong đại sảnh là về mặt vui sướng khi người gặp họa, chỉ có số ít người khẽ nhủ mảy, tựa hồ cảm thấy được đám người Đỗ Duyệt làm có chút quá phận.

Không ai ra ngoài ngăn lại, xem ra Tô Lăng Nguyệt ở trong vòng luẩn quẩn người cùng tuổi thành phố Hải Dương quan hệ khiến cho xác thực không làm sao tốt.

"Lục Thiên Long, chúng ta nói như vậy, anh có phải rất tức giận hay không?" Một gia hỏa gia hỏa đáng người có vẻ khỏe mạnh tiền gần lên, ** bức cười nói."Nếu anh tức giận mà nói, có thể phát tác ra ngoài! Cũng nói vài câu đừng khiến cho giống như chúng ta khi dễ anh."

"Đúng!" Đỗ Duyệt cũng tiến lên, nói: "Anh trái lại có chút phản ứng, đừng đứng ở nơi này ngây ngô cười! Làm cho chúng ta cũng chưa tình cảm mãnh liệt!"

Lục Thiên Long nở nụ cười, nhìn Đỗ Duyệt, nói: "Không tình cảm mãnh liệt? Vậy cho cậu nóng này chút?"

"Được a! Cái lái xe này tới cho tôi?" Đỗ Duyệt nghiêng đầu suy nghĩ khinh miệt nói.

"Được! Tôi lái xe này liền cho cậu tới chút!"

Lục Thiên Long cực kỳ cực kỳ trịnh trọng gật đầu, sau đó quăng cánh tay ra, một cái tát hung hăng đánh trên mặt Đỗ Duyệt.

Cả người Đỗ Duyệt bị đánh tại chỗ quay hai cái, phù phù một tiếng ngồi dưới đất, một cái tát, hai cái răng xen lẫn trong máu loãng phun ra.

"Như thế nào, đủ nóng này không? Không được lại cho cậu tới chút."

Nhìn Đỗ Duyệt trên mặt đất trợn mắt há hốc mồm, Lục Thiên Long cười hề hề nói.

Sau đó anh chậm rãi xoay người, biểu tình trên mặt biến lạnh lùng nói: "Một đám ngu ngốc không biết trời cao đất rộng không biết trời cao đất rộng, nhất định phải đánh một cái tát mới thoải mái?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Uy chấn toàn trường

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lục Thiên Long cái lái xe này vậy mà đánh Đỗ Duyệt một cái tát?

Còn đánh ngoan độc như vậy, Đỗ Duyệt bị đánh rơi hai cái răng.

Anh mắng tất cả mọi người là ngu ngốc?

Ngoài ý muốn thỉnh linh xảy ra này để cho tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, Lục Thiên Long nhìn xem nửa bên mặt Đỗ Duyệt điều võ dương oai đều đã sưng phồng lên, tất cả mọi người chết đứng ở đường trường.

"Anh, anh cũng dám đánh Đỗ Duyệt, lão nương liều mạng với anh!"

Phụ nữ chanh chua giương nanh múa vuốt hướng về phía Lục Thiên Long bỏ nhào qua.

"Cút!" Lục Thiên Long không chút do dự, trực tiếp một cước đá vào trên bụng cô ta, người đàn bà này hét thảm một tiếng, Trình Đại Hà tư thế bay rớt ra ngoài, đặt mông ngồi dưới đất, đau nhe răng nhếch miệng.

"Anh anh cũng dám đánh tôi?"

"Đồ dê tiện, đánh cô thì thế nào? Cùng lão tử khóc lóc om sòm, tin hay không lão tử bóp mạnh silicon của cô? Không tin, cô liền vô nghĩa một câu thử xem?" Lục Thiên Long cười lạnh nói.

Người không đánh ta ta không đánh người, người nếu phạm ta ta nhất định phạm người quản ni cô mã nam nữ!

Toàn trường lại giật mình, người này quá mạnh thôi?

"Lục Thiên Long, mẹ nó một cái rắm lái xe, cũng dám ở trong này giương oai, tôi xem anh là chán sống rồi!"

"Ni cô mã, quá kiêu ngạo, các huynh đệ cùng tiến lên, phé đi tiểu tử này, dù sao là anh ta động thủ trước, cho dù Trình thiếu tới cũng tuyệt đối sẽ không trách chúng ta!"

"Đứng, cùng tiến lên!"

Vừa rồi mấy tên gia hỏa đi theo Đỗ Duyệt cùng nhau nhục nhĩ Lục Thiên Long phản ứng kịp, xắn tay áo chửi bậy xem chừng tính toán quần áo Lục Thiên Long.

"Quần áo tôi? Chỉ bằng đoàn phé vật các người? Tôi là người tài xế, nếu giẫm chết nhóm người các người, tựa như chơi đùa."

Lục Thiên Long chẳng muốn chẳng muốn theo chân bọn họ chơi, đột nhiên tiến lên một bước, chân phải đột nhiên giẫm đạp đất, cả người nhất thời bay lên không hơn một mét, đùi phải quét ngang một cái sắc bén ở giữa ngực một gia hỏa.

Người này trực tiếp đã bị đá bay, ầm một tiếng va chạm ở trụ phía sau, bắn ngược trở về mới rơi xuống đất, ôm ngực hơn nửa ngày không đứng lên.

Đây là Lục Thiên Long hạ thủ lưu tình bằng không một cước này tiếp xuống, có thể trực tiếp muốn mạng tiểu tử này.

"A?"

Tràng diện huyết tinh để cho không ít người ở đây đều đã thét chói tai, tất cả mọi người hướng tới chỗ trốn rồi xa Lục Thiên Long.

Còn có mấy cái phụ nữ háng giọng gọi bảo vệ, gọi võ cô họ không có bóng người.

"Nói các người ngu ngốc đều là cất nhắc các người, làm cho người ta đùa giỡn xoay quanh còn tưởng rằng chính mình đặc biệt túm! Muốn đánh liền đánh, tức tức oai oai! Các người mấy cái, không phải muốn quần áo tôi? Mau, cùng tiến lên! Những người khác nếu không phục, cũng có thể tới! Tôi cái lái xe toàn bộ phụng bồi!"

Lục Thiên Long ngoắc ngoắc ngón tay với mấy tên gia hỏa trước mặt.

Mấy cái gia hỏa bị điểm danh cơ hồ đồng loạt lui về phía sau. Tất cả đều dọa sắc mặt tái nhợt.

Những người khác lại càng nhìn chung quanh không dám cùng Lục Thiên Long đối diện.

Bọn họ chính là một đám Phú Nhị Đại hung hãn ương ngạnh, bình thường khi dễ người thành thật, đùa giỡn muối từ bên trong sân bãi một phen, gặp gia

hỏa Lục Thiên Long hung tàn như vậy.

Căn bản là không phải một cái có thể chọc!

"Một đám sợ chết! Không dám thương, liền thành thật cho lão tử! Tô Lăng Nguyệt là nữ nhân của tôi, nếu ai còn dám ở trước mặt cô chít chít oa oa, lão tử mặc kệ nam nữ, toàn bộ phế đi các ngươi."

"Mặt khác, đều đã xem thường lái xe đúng không? Vậy thì đừng thẳng lên nghe cho tôi, tôi là Lục Thiên Long, thay mặt lái xe!"

Lục Thiên Long khí phách sừng sững, cười lạnh đảo qua toàn trường.

Tất cả mọi người vội vàng cúi đầu, hoặc là làm bộ như nhìn địa phương khác, không ai dám đáp lại.

Bọn họ cho dù có ngốc, cũng nhìn ra thực lực Lục Thiên Long, người tài xế này quá hung tàn, cho dù toàn bộ cùng nhau lên cũng không đủ nhét kẽ răng người ta.

Lục Thiên Long giống như là con hổ tuần tra bầy dê, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, thấy không ai dám nói nữa, từ từ đi bộ đến đại sảnh bên cạnh, tự giúp mình cầm lấy đồ ăn bắt đầu ăn như hổ đói.

...

Tô Lăng Nguyệt không dám ở toilet lâu, sợ thời gian dài Lục Thiên Long ở bên ngoài đã bị đám người khi dễ quá thâm.

Cô vội vã ra ngoài, đã thấy Lục Thiên Long đang nhàn tản sung túc bắt chéo hai chân, ngồi ở trên ghế ăn bánh ngọt.

Còn lại đám lũ tiểu tử kia tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ, cách anh xa xa, cũng không dám nhìn bên này.

"Sao lại thế này? Bọn họ không có khi dễ anh đi?" Tô Lăng Nguyệt nhú mày đi tới bên cạnh Lục Thiên Long, nói.

Lục Thiên Long lau chùi miệng, nói liền mồm: "Một đám ngu ngốc, anh có thể để cho bọn họ khi dễ rồi hả? Anh không khi dễ bọn họ, bọn họ nên đốt cao thơm!"

"..."

Tô Lăng Nguyệt cực kỳ không nói gì, liền chưa thấy qua gia hỏa có thể giả trang như vậy.

Cô cảm thấy được Lục Thiên Long là khoáng lạc.

Nhưng mà không đúng, Lục Thiên Long mắng bọn hắn là ngu ngốc, lũ tiểu tử trong ngày thường tự cao tự đại đoàn vạ mà không có một chút phản ứng?

Tất cả đều tựa như không có nghe.

Này không khoa học a.

"Thực không có chuyện gì?" Tô Lăng Nguyệt lo lắng truy vấn nói.

Lục Thiên Long hô hô cười, cười nói: "Không có chuyện gì! Vừa rồi chúng ta chơi vui vẻ, bọn họ đều đã cảm thấy được hai ta là một đôi trời đất tạo ra, có thể kết hợp cùng một chỗ quả thực chính là trai tài gái sắc. Trọn trắng cái gì, em không tin đúng không? Cái người nào kia, Đồ Duyệt đi đi, tới đây."

Lục Thiên Long ngoắc ngoắc ngón tay đối với Đồ Duyệt.

Đồ Duyệt theo bản năng muốn lui về sau, Lục Thiên Long khẽ trừng mắt, toàn thân người này khẽ run rẩy, tăng thêm can đảm nom nớp lo sợ đi tới.

"Cậu cùng một chỗ, xứng không?"

"Xứng, xứng đôi." Đồ Duyệt bị phá hai cái răng nói chuyện đều đã không được lưu loát.

"Anh đánh cậu ta rồi hả?" Tô Lăng Nguyệt nhìn thấy nửa gương mặt Đồ Duyệt sưng lên, kinh ngạc nói.

Lục Thiên Long kiên quyết lắc đầu, nói: "Không đánh!"

"Không đánh sao cậu ta thành như vậy?" Tô Lăng Nguyệt không tin.

"Buổi tối anh còn không có ăn cơm, rất suy yếu, nào có khí lực theo chân bọn họ đánh nhau!" Lục Thiên Long đánh chết không thừa nhận.

Vô số người đại sảnh trực tiếp không nói gì, ni cô mã lại vẫn suy yếu? Vừa rồi một cái tát liền đánh gãy hai cái răng.

"Em không tin? Đỗ Duyệt, cậu nói với Lăng Nguyệt thương tổn trên mặt cậu sao mà có? Có phải tôi đánh hay không? Ăn ngay nói thật, cậu nói dối cậu chính là cháu trai!" Lục Thiên Long rất tức giận nói.

Đỗ Duyệt muốn khóc, ni cô mãi như thế nào liền gặp phải một cái một cái gia hỏa hung tàn lại vô sỉ như vậy.

"Không, không phải anh đánh là là bản thân tôi không cẩn thận va chạm va chạm đến trên tường."

"Nghe được đi! Là chính cậu ta va chạm, tôi cũng mặc kệ ta chuyện này! Tôi là người tốt, cậu cũng không thể nói xấu tôi! Muốn nói cậu người này cũng là, heo va chạm trên cây cậu gặp trở ngại, về sau đi đường phải cẩn thận một chút nhì!"

Lục Thiên Long tốt bụng dặn dò.

Mắt Đỗ Duyệt chứa nước tránh ra xa xa.

Tô Lăng Nguyệt còn có hoài nghi, nhưng Đỗ Duyệt chính mình chính mồm thừa nhận, không phải Lục Thiên Long đánh.

Hơn nữa Lục Thiên Long cũng không chuyện gì, cô liền không hỏi nhiều.

Trịnh Thiệu Phong xuất hiện tại lầu hai mặt mày hớn hờ.

Trước khi rời đi anh ta rời đi, đã đưa mắt ra hiệu cho Đỗ Duyệt chính là để cho Đỗ Duyệt tìm vài người nhục nhã Lục Thiên Long một phen, nếu có thể bức anh ra tay trước vậy tương kế tựu kế.

Có thể nhân cơ hội nhân cơ hội đánh cho anh một trận, để cho anh xấu mặt trước mặt Tô Lăng Nguyệt.

Vì thế sau khi anh ta lên lầu hai còn gọi điện thoại cho bảo vệ cửa, mặc kệ bên trong xảy ra chuyện tình gì cũng không được tiến vào.

Anh ta Hấn ước chừng thời gian không sai biệt lắm, liền từ phòng ra ngoài, chuẩn bị xem màn kịch vui.

Đầu tiên thấy được Đỗ Duyệt, thấy cậu nửa gương mặt đều đã đều đã sưng, sau khi kinh ngạc chốc lát Trịnh Thiệu Phong trầm nghĩ một tiếng sáng khoái trong lòng.

Xem ra là động thủ thật, chắc là Đỗ Duyệt bị đánh một cái cái Lục Thiên Long kia sẽ thảm hại hơn, nói không chừng đã Đỗ Duyệt bọn họ đánh thành đầu heo.

Anh ta vội nhìn toàn trường, tìm kiếm bóng dáng Lục Thiên Long, quét tới quét lui rốt cục phát hiện anh trong một góc.

Nhưng mà không đúng a, người này một tay bánh ngọt một tay coca đang ăn bất diệc nhạc hồ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cayenne va chạm Hummer

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trịnh Thiệu Phong lập tức không phản ứng kịp.

Đây là chuyện gì? Mắt Đỗ Duyệt đều đã sưng lên tiểu tử này chưa bị gì?

"Trịnh thiếu, anh nên làm chủ cho tôi, anh xem tôi bị tên hỗn đản này đánh, đều đã thành đầu heo rồi!" Nhìn thấy anh ta xuống, vài người Đỗ Duyệt nhanh chóng xông tới.

Đỗ Duyệt chỉ vào mặt mình về mặt cầu xin nói.

"Đừng, Trịnh thiếu tiểu tử này quá kiêu ngạo vậy mà đánh người trên địa bàn của anh! Anh xem đánh Đỗ Duyệt như vậy!"

"Đỗ Duyệt bị đánh, Xảo Xảo bạn gái anh cũng bị đập một cước ở trên bụng, vào buồng vệ sinh liền không ra ngoài."

"Còn có Vương Bưu, bị một chân quét trúng ngực, bay ra ngoài vài mét, bây giờ còn nằm ở trên ghế đứng không nổi!"

Mấy tên gia hỏa có người tâm phúc nhao nhao khiển trách Lục Thiên Long.

"Tối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Sắc mặt Trịnh Thiếu Phong khó coi, tiệc rượu hôm nay là anh ta tổ chức, nhân viên là anh ta mời vẫn lại là trên địa bàn của anh ta, ba người Đỗ Duyệt bị chẳng khác nào là đánh mặt anh ta, mấu chốt là Lục Thiên Long người ta hoàn hảo không tổn hao gì, đánh rắm không có.

Bất quá anh ta anh như thế nào cũng nghĩ không thông, vài người Đỗ Duyệt tốt như vậy như thế nào không đối phó được một cái Lục Thiên Long?

Có cái gia hòa nhanh mềm nhanh miệng khản trương đem cái quá trình miêu tả tường tận một lần.

"Tiểu tử này lại vẫn rất có thể đánh?" Trịnh Thiếu Phong cau mày nói.

"Có thể đánh cái rắm!" Đỗ Duyệt mắng một tiếng, nói: "Anh ta là đánh lén, thừa dịp tôi chưa chuẩn bị cho tôi một cái tát, lại thừa dịp Vương Bưu không chuẩn bị tốt đi lên liền cấp cho anh một cước! Nếu không đánh lén, chúng ta đã sớm đem hắn đánh ngã!"

"Đừng tiểu tử này quá vô sỉ, nếu là mặt đối mặt chúng ta đã sớm đem anh ta đánh nằm sấp xuống rồi."

Vài người khác phụ họa, cảm thấy được không thể đem Lục Thiên Long nói quá lợi hại, như vậy sẽ làm cho bọn họ thật mất mặt.

"Mặc kệ nói như thế nào, trên địa bàn của tôi đánh các người chính là anh ta động thủ trước, tôi không thể bỏ như vậy! Các người cùng nhau theo tôi, đi theo anh ta nói lý!"

Trịnh Thiếu Phong âm thanh lạnh lùng nói, cất bước hướng tới phương hướng Lục Thiên Long đi đến.

Đi tới hai bước không động tĩnh, quay đầu vừa thấy, vài người Đỗ Duyệt rầm rì nói nhao nhao lợi hại, lại không ai cùng anh ta cùng nhau đi về phía trước.

"Các người không đi?" Trịnh Thiếu Phong nhiu mày nói.

Đỗ Duyệt bùm mặt, nói: "Trịnh thiếu, Tôn Tử này không theo lẽ thường, tôi xem anh vẫn lại là kêu mấy người bảo an đi."

"Đừng Trịnh thiếu, ngộ nhớ động thủ, dùng thân phận của chúng ta anh vẫn lại là đem bảo an bên ngoài kêu mấy cái để cho bảo an đem anh ta đánh nằm sấp xuống đi!"

Đoàn gia hòa này không ngốc, vừa rồi đã thấy rõ ràng Lục Thiên Long tuyệt đối không phải dễ chọc, vừa rồi vài người đều bị người đánh không biết Đông Tây Nam Bắc, hiện tại lại qua chút chút nói không chừng tên kia dưới con giận dữ lại ra tay.

Trịnh Thiếu Phong có cái rắm dùng, người ta dám ở trong này động thủ đánh người liền căn bản không để Trịnh Thiếu Phong vào mắt.

Trịnh Thiếu Phong tính toán trong lòng rất nhanh thở dài một hơi buông tha ý nghĩ đi tìm Lục Thiên Long lý luận.

Mọi người đánh, lý luận còn có cái gì? Chẳng lẽ thực dựa theo ý tứ vài người Đỗ Duyệt tìm bảo an đi đối phó Lục Thiên Long? Trịnh Thiếu Phong anh xấu mặt không nổi.

"Hôm nay chúng ta nhận tội, hôm nào lại thu thập tên hỗn đản này!"

"Không cần hôm nào!" Đỗ Duyệt sắc mặt hung dữ, nói: "Tôi đã gọi điện thoại cho anh tôi, anh là người Hắc Hổ bang, anh liền an bài hai cái cao thủ tôi đây, chắc là sắp đến, hôm nay tôi phải giết chết tên hỗn đản Lục Thiên Long này!"

"Người bang Hắc Hổ?"

Trịnh Thiếu Phong híp mắt nghĩ một chút, trên mặt lộ ra biểu tình khó xử, nói: "Đỗ Duyệt, chuyện không cần làm lớn như vậy đi? Đem bang phái liên lụy vào tới, ảnh hưởng không tốt lắm."

"Tôi quản không được nhiều như vậy rồi!" Đỗ Duyệt cắn răng nói: "Hôm nay tôi nhất định phải nhổ ra cục tức này! Bất quá Trịnh thiếu yên tâm tôi sẽ không động thủ nơi này của anh, như thế này sau khi tan cuộc tôi đi theo bọn họ trên đường động thủ, tôi muốn tự tay cắt ngang tên hỗn đản Lục Thiên Long!"

"Đỗ Duyệt, cậu cũng là nhân vật có uy tín danh dự Hải Dương chúng ta, tôi cũng biết rõ tính tình của cậu, bị một tên gia hòa đánh như vậy trong lòng khẳng định không dễ chịu cũng khẳng định không nhịn được, nếu như không tìm mặt mũi trở về sau này cũng không mặt mũi cùng các huynh đệ cùng nhau đùa! Nhưng tôi cảm thấy được có chút không ổn, không tất yếu làm lớn như vậy!"

Trịnh Thiếu Phong nói chuyện rất có nghệ thuật, nói mấy câu vô cùng đơn giản liền đem tất cả đều lừa gạt Đỗ Duyệt tất cả đều châm ngòi.

Đỗ Duyệt hung hăng nói: "Anh không cần phải xen vào, Đỗ Duyệt tôi còn chưa từng có nể qua thiệt thòi lớn như vậy, hôm nay không đánh anh ta về sau không mặt mũi thấy các người, các người liền chờ tin tức tốt của tôi!"

Trịnh Thiếu Phong làm bộ làm tịch thở dài, trong mắt lại hiện lên một tia gian trá.

...

"Tôi còn tưởng rằng tiệc rượu này rất có ý tứ, tôi cũng có thể theo chân bọn họ chơi đùa khoái hoạt. Em xem, tôi đều đã ăn no cũng chưa người tới đây nói một câu cùng hai ta, có dừng khi ở chỗ cao không bằng đất lờ thuê a."

Lục Thiên Long không biết ăn bao nhiêu ợ lên, cực kỳ rắm thúi nói.

Tô Lăng Nguyệt tròn trĩnh mắt, nói: "Lại vẫn làm cho bọn họ chủ động tới nói chuyện với anh, anh người này thật đúng là coi mình như rể hành rồi."

"Tôi là một cây thông, đứng ở trong mưa gió, ai dám lấy tôi thăm dẫm đại tương, tôi nhổ lão tổ tông anh ta!" Lục Thiên Long ưỡn ngực, vẻ mặt dửng dưng.

Tô Lăng Nguyệt trực tiếp không có biện pháp cái gia hỏa kia.

Trong lòng cô cũng kỳ quái, đã qua hơn một giờ, trừ bỏ vừa rồi Trịnh Thiếu Phong làm bộ làm tịch tới đây hàn huyên hai câu ngay lập tức rời khỏi, những người khác cả đêm cũng chưa nói chuyện cùng hai người.

Này cực kỳ khác thường.

Nếu là trong ngày thường, đám lũ tiểu tử kia đã sớm như ruồi bọ vây quanh, hỏi han ân cần.

Không chỉ nam khác thường, nữ cũng khác thường.

Tô Lăng Nguyệt quá ưu tú, trong ngày thường mặc kệ ở đâu, đều có thể đem tuyệt đại bộ phận nữ nhân đều hạ xuống, cho nên cô trong đám phụ nữ cùng tuổi cũng thường xuyên bị ghen tị và thương tổn.

Hôm nay những cái nữ nhân này lại ngay cả nhìn thẳng cô cũng không có.

"Ăn uống no đủ, không chơi đùa. Lăng Nguyệt chúng ta vẫn lại là về nhà đi ngủ đi." Lục Thiên Long ngáp một cái, nói.

"Người nào về nhà đi ngủ với anh!" Lăng Nguyệt hung hăng trừng mắt nhìn anh, cắn răng nói.

"Nói sai, nói sai, là mỗi người mỗi nhà mỗi người mỗi mẹ! Trước khi đạt được tâm cô, không ngủ cùng nhau." Lục Thiên Long cười hi hi nói.

Tô Lăng Nguyệt rõ ràng làm như không có nghe thấy.

Bất quá cô cũng hiểu được dù sao đã đến đây, chuyện có bạn trai cũng đã nói ra ngoài, mục đích hoàn thành có thể rời khỏi.

Xuất phát từ lễ phép đi nói với Trịnh Thiếu Phong một tiếng, tiểu tử này giả bộ giữ lại hai câu liền không nói cái gì nữa, nhưng lại tự mình đưa bọn họ đến chỗ cửa.

Hai người đi ô-tô trở về.

"Tôi cuối cùng cảm thấy được buổi tối có chút không thích hợp. Đỗ Duyệt là anh đánh, đúng không?" Tô Lăng Nguyệt nhìn chằm chằm Lục Thiên Long, chất vấn.

"Hắc! Em đã nhìn ra, tôi đây cũng không phủ nhận, là tôi không sai!" Lục Thiên Long cười nói.

Tô Lăng Nguyệt kinh hãi, nói: "Anh dám động thủ đánh Đỗ Duyệt ở nơi đó, đám người kia liền nhìn Đỗ Duyệt bị đánh?"

"Nói thật, tôi cũng cực kỳ sợ hãi, bọn họ nhiều người oa! Tôi vốn tính toán đánh xong bỏ chạy, dù sao bọn họ cũng đuổi không kịp tôi! Sau khi đánh xong lại nói vài câu ngoan độc bỏ đi, đoàn người này tất cả đều bị tôi hù sợ, ngay cả rắm cũng không dám đánh một cái tôi liền không chạy."

"Bọn họ chính là bắt nạt kẻ yếu!" Tô Lăng Nguyệt cảm thấy được lý do này trái lại có thể tiếp thu, bất quá lập tức trừng mắt nói: "Kế hoạch anh vốn đánh xong bỏ chạy? Đem bản thân tôi để tại kia?"

"Hô hô! Sao có thể, tôi chạy trước khẳng định vọt tới buồng vệ sinh đem em túm đi!" Lục Thiên Long hô hô cười, ánh mắt nhìn lướt qua kính chiếu hậu, buồn bực nói: "Cái Đỗ Duyệt kia cũng là gia hỏa có thù tất báo."

"Ân?" Tô Lăng Nguyệt không hiểu ý tứ của anh.

Lục Thiên Long đưa tay chỉ chỉ kính chiếu hậu, nói: "Nhìn thấy không, từ khi chúng ta ra ngoài chiếc xe phía sau này vẫn đi theo chúng ta, nếu không đoán sai, hẳn là Đỗ Duyệt kêu giúp đỡ."

"A?" Tô Lăng Nguyệt mở to hai mắt nhìn, quay đầu nhìn nhìn, quả nhiên thấy một chiếc Hummer theo sát ở sau xe khoảng cách mười mét.

Cô rất nhanh tỉnh táo lại, nói: "Nghe nói cái Đỗ Duyệt này có người anh trai là người đứng đầu một bang phái Hải Dương, nhóm người này lòng dạ độc ác nếu dám đến đuổi chúng ta khẳng định chuẩn bị kỹ càng! Chúng ta nhanh đi."

"Đi không được!" Lục Thiên Long lắc đầu, vẻ mặt cầu xin nói: "Nói không chừng bọn họ ở phía trước còn có phục binh, chúng ta tùy tiện xông vào, chẳng khác nào chui đầu vô lưới."

Tô Lăng Nguyệt nghĩ nghĩ, thật là có này loại khả năng.

"Chúng ta đây làm sao bây giờ?"

"Theo chân bọn họ liều mạng!" Lục Thiên Long cắn răng nói.

"Theo chúng ta hai người, như thế nào cùng bọn họ hợp lại, bọn họ nếu dám truy, khẳng định có ưu thế nhân số!" Tô Lăng Nguyệt vội la lên.

Lục Thiên Long vẻ mặt cầu xin nói: "Kia làm sao bây giờ a? Điều là do em biến thành, làm bạn trai giả cho em, ưu đãi không gặp may còn đắc tội người, tôi hôm nay bọn họ cần phải đem tôi phế đi!"

Trong lòng Tô Lăng Nguyệt cũng có chút tư vị có lỗi.

Cô cũng hiểu được là chính mình làm phiền hà Lục Thiên Long.

"Cũng được, con gà con rút bát đề sẹo, hai mươi năm sau vẫn lại là một hảo hán! Tôi xuống bám trụ bọn họ, em lái xe đi trước!" Lục Thiên Long bi tráng nói.

Tô Lăng Nguyệt cắn răng, đưa tay bắt lấy cánh tay của anh.

"Không được, bọn họ khẳng định sẽ không bỏ qua anh, vẫn lại là tôi xuống, anh chạy nhanh bọn họ sẽ không làm gì tôi."

"Em đây là nhục nhã tôi!" Lục Thiên Long rất tức giận, nói: "Tôi làm sao có thể chạy trước nữ nhân của chính mình! Em đi trước!"

"Hỗn đản, ai là nữ nhân của anh!"

...

Trên Hummer phía sau, Đỗ Duyệt ngồi ở tay lái phụ vẻ mặt hung dữ hưng phấn nói: "Các người xem, xe Tô Lăng Nguyệt lung la lung lay, xem ra là biết chúng ta đi theo ở phía sau bị dọa hỏng không biết làm sao rồi."

Vị trí phía sau, hai cái hán tử áo đen vẻ mặt khinh thường, trong đó một người hừ lạnh nói: "Đỗ thiếu chỉ là một người tài xế cũng đáng để Đỗ lão đại phải hai người chúng tôi cùng nhau tới? Tôi một bàn tay có thể bóp chết hỗn đản kia!"

"Hô hô, như thế này lại cảm! Xe anh ta chậm lại, nhanh vượt qua đi, nơi này địa phương hẻo lánh bên cạnh còn là rãnh sâu đem anh ta bức ngừng, đi thu thập anh ta." Đỗ Duyệt hưng phấn kêu to.

"Còn dùng đi lên? Tôi dùng Hummer trực tiếp va chạm anh ta không được sao? Liền xe anh ta, va chạm cùng Hummer như món đồ chơi, trực tiếp lật chuyển anh ta." Một gã hỏa phía sau cười gằn nói.

"Không được, tôi phải tự tay đem hỗn đản này đánh thành đầu heo mới hết giận! Thượng, vượt qua!" Đỗ Duyệt cắn răng nói.

Lái xe bên cạnh cực kỳ nghe lời, một cước dẫm chân ga, Hummer phát ra tiếng nổ vang, một cái đường biên xinh đẹp vượt qua trực tiếp vọt tới phía trước Cayenne Tô Lăng Nguyệt.

Mấy người Đỗ Duyệt vừa đem xe giảm tốc độ lúc chuẩn bị dừng xe xuống sự tình có biến hóa.

Xe phía sau đột nhiên tăng tốc, nháy mắt đạt tới trạng thái tiến lên lập tức đánh vào đuôi bên trái Hummer.

Hummer bị đâm cho chuyển một cái tại chỗ, giữa tiếng kêu hoảng sợ của đám người Đỗ Duyệt trực tiếp ngã vào rãnh sâu năm sáu mét bên cạnh.

Xe Tô Lăng Nguyệt cơ hồ không chịu được bất luận cái gì ảnh hưởng chỉ là hơi chút chệch đầu xe đi, ngừng cũng chưa ngừng, rất nhanh biến mất ở phía xa.

Trong bóng đêm, Đỗ Duyệt máu đầy mặt từ cửa sổ Hummer bò ra bên ngoài ngược lên, hắng giọng hô to: "Mẹ, thế đạo gì thế này, lái xe quá hung tàn a, Cayenne đều có thể đụng ngã lăn Hummer a!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Thích làm với cô

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trên xe Tô Lăng Nguyệt sừng sốt, chuyện phát sinh quá đột nhiên, cô không phản ứng kịp, Hummer liền rơi xuống bên trong kênh rạch rồi hả?

Xe chính mình lấy tốc độ nhanh như vậy dừng vào, vậy mà không lật chuyển? Chính là hơi chút lay nhẹ hai lần?

"Bà chủ, xe này cô là nâng cấp đi? Tôi bồi rồi một cước đạp chân ga đem Hummer đều đã đụng ngã lần rồi hả?" Lục Thiên Long làm bộ làm tịch lau mồ hôi.

"Không nâng cấp." Tô Lăng Nguyệt về mặt buồn bực trả lời.

"Hô hô! Đó chính là kỹ thuật của tôi thật tốt quá!" Lục Thiên Long hưng phấn hét lớn.

"Khoác lác! Mèo mù đụng phải chuột chết!"

Tô Lăng Nguyệt chỉ có thể giải thích như vậy rồi.

Tốc độ nhanh như vậy đụng ngã lần Hummer, xe lung lay hai lần chính là không sao, trừ bỏ may mắn và trùng hợp không có cái giải thích khác.

"Cái này gọi là người hiền có trời phù hộ! Hiện tại chúng ta đã đến chỗ phồn hoa bọn họ là gan lớn cũng không dám đuổi tới, chúng ta an toàn rồi!"

Lục Thiên Long cười nói, kỳ thật đừng nói đem Hummer đụng vào kênh rạch cho dù cho anh trực tiếp lật chuyển cũng như một bữa ăn sáng.

"Bà chủ, tôi cảm thấy được hôm nay chính mình biểu hiện rất không tệ, cô liền không suy xét khảo khảo tôi? Tỷ như đêm dài mệnh mang, cùng nhau nói chuyện lý tưởng nhân sinh gì gì đó?"

"Nói cái đại đầu quỷ anh! Đừng tưởng rằng làm ít chuyện như vậy tôi sẽ tha thứ anh, không có khả năng! Tôi hận không thể hiện tại liền khai trừ anh, về sau không bao giờ muốn gặp anh nữa."

Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi nói, nghĩ đến gia hỏa muốn chính mình lần đầu tiên trong u mê hồ đồ liền hận không thể nhào đi lên bóp chết anh.

"Một ngày nào đó cô sẽ thay đổi ấn tượng với tôi! Đạt được tâm cô, giải khóa càng thêm nhiều tư thế cũng là mục tiêu nửa đời sau tôi cố gắng phấn đấu!" Lục Thiên Long quơ quả đấm nói.

Tô Lăng Nguyệt lại có ý nghĩ đồng quy vu tận cùng hỗn đản này.

"Đỗ Duyệt bên kia chính anh phải cẩn thận, bọn họ không dám làm gì tôi có lẽ vụng trộm tìm anh phiền toái." Đến chỗ cửa tiểu khu, Tô Lăng Nguyệt xuống xe do dự một chút quay đầu lại nói.

Lục Thiên Long vỗ tay phát ra tiếng, cười nói: "Cảm ơn bà chủ quan tâm, cô là cô gái thiện lương, tôi càng muốn cố gắng đạt được tâm cô."

Nói xong, liền nhảy lên lái xe phía sau truyền đến Tô Lăng Nguyệt thét chói tai.

Sáng sớm ngày thứ hai, sau khi đưa Tô Lăng Nguyệt đến công ty, Lục Thiên Long theo thường lệ đi tới đoàn xe huyền thuyên cùng đám người lão Trương và Tiểu Ngưu.

Đoàn gia hỏa này lại yêu cầu để cho anh mời khách, Lục Thiên Long cân nhắc một phen dù sao hôm nay không chuyện gì liền hẹn tối hôm nay mở một bàn tại khách sạn đối diện tập đoàn Phụng Hoàng.

"Tôi bấm tay tính toán, liền biết tối hôm nay có thể ăn vào com ngon!" Tiểu Ngưu bị ỏi gật gù đắc ý nói, lập tức mắt nhỏ nheo lại, thật cẩn thận nói: "Thiên Long ca, cái kia, chúng ta tới công ty thời gian dài như vậy, lại vẫn chưa thấy qua Tô tổng giám đốc, tối hôm nay anh có thể cũng hẹn cô hay không, cùng các huynh đệ cùng nhau ăn bữa com?"

Mọi người lập tức toàn bộ phụ họa trông mong nhìn Lục Thiên Long.

Nhân vật như Tô Lăng Nguyệt vậy, bọn họ những công nhân đoàn xe tầng thấp nhất này căn bản không cơ hội nhìn thấy.

Kia tuyệt đối đúng là nữ thần trong truyền thuyết a!

"Cái này, tôi cũng không dám bảo đảm, bất quá tôi có thể thử xem." Lục Thiên Long không muốn làm mọi người mất hứng, nghĩ một chút gật đầu nói.

"Oa, sáng! Tôi bấm tay tính toán liền biết Thiên Long ca khẳng định liền đồng ý!" Tiểu Ngưu phong tao nói, lập tức lại lọt vào quần áo mọi người.

Nhìn mọi người nháo cùng một chỗ, trên mặt Lục Thiên Long lộ ra ý cười tự đáy lòng.

Anh thích nhóm người này, thích bầu không khí như vậy, thiện lương, đơn giản, đơn thuần không giống năm tháng qua lại, huyết tính, bạo lực, tràn ngập giết chóc.

"Bà chủ, buổi tối bây giờ chúng ta ăn cơm tại khách sạn Tường Hòa, đồng sự đoàn xe muốn gặp cô, có thời gian liền nể mặt, đúng rồi, muốn tới mà nói mặc gọi cảm một chút để cho đoàn gia súc này mở mang mắt."

Lục Thiên Long tìm đến đây số Tô Lăng Nguyệt gửi một cái tin nhắn.

Đợi hồi lâu không trả lời, Lục Thiên Long cũng không sao cả, trong dự kiến.

"Long ca, anh nói Tô tổng giám đốc có thể tới hay không? Má ơi trái tim nhỏ này của tôi bùm bùm nhảy dòn đập, đều sắp nhảy ra ngoài!"

Buổi tối bây giờ, phòng được bao khách sạn Tường Hòa, năm người đoàn xe ngồi thẳng tắp, khăn trương kỳ cực, chỉ có Lục Thiên Long vẻ mặt thoải mái tựa lưng vào ghế ngồi chơi điện thoại di động.

"Đúng nha Thiên Long, Tô tổng giám đốc nói như thế nào, rốt cuộc tới hay không? Tôi đều đã vụng trộm gạt vợ mặc tây trang khi kết hôn đến đây!" Đại Lão Trương vừa lau mồ hôi vừa nói.

"Cho các người làm cho tôi cũng thật khăn trương! Cái người nào, Tiểu Ngũ, cậu khăn trương bấm tay tính toán Tô tổng giám đốc có thể tới hay không?" Gia hòa Lánh Nhất Cá nói.

"Cột kẹt!"

Cửa bị đẩy ra một cái bóng dáng xinh đẹp xuất hiện.

"Nghiêm!"

Không biết người nào kêu to, trừ bỏ Lục Thiên Long, năm người khác đều đã từ trên ghế đứng lên tựa như tiếp thu người lãnh đạo duyệt binh.

"Các người làm gì? Không cần phải hoan nghênh tôi như vậy đi?" Phùng Vĩnh Linh bị hoảng sợ.

"Thì ra là Tiểu Linh Linh, trước khi cô vào cửa có thể thông báo một tiếng hay không, dọa trái tim tôi này!"

"Ăn một bữa cơm còn phải thông báo? Anh đùa tôi đúng không? Ngày mai đi Bắc Sơn đưa hàng hoá!" Phùng Vĩnh Linh nắm chặt eo nhỏ nói.

"Đừng, địa phương Bắc Sơn kia, lần trước đưa một chuyến hàng hoá đem mộng tôi thành tám cánh hoa, Tiểu Linh Linh, tôi sai lầm rồi vẫn không được sao?" Đại Lão Trương vẻ mặt đau khổ nói.

"Hừ, nhất định phải đi, cho anh chút giáo huấn!"

Phùng Vĩnh Linh hừ một tiếng, cực kỳ tự nhiên tiêu sái đến ngồi xuống chỗ ngồi bên cạnh Lục Thiên Long, dáng vẻ mạnh mẽ nhất thời thay đổi tươi cười đầy mặt chim nhỏ nép vào người.

"Tiểu Linh cùng Thiên Long chúng ta thực là một đôi trời đất tạo nên, xem ngồi cùng một chỗ xứng bao nhiêu! Quả thực chính là sài lang hổ báo, không là trai tài gái sắc!" Đại Lão Trương khăn trương khen tặng.

"Tôi cũng nghĩ thế!" Mọi người phụ họa.

"Các người tốt xấu, Thiên Long ca, bọn họ khi dễ ta!"

Phùng Vĩnh Linh vẻ mặt thẹn thùng ôm cánh tay Lục Thiên Long làm nũng nói.

Thân thể kia có thể so với Vương Oánh nhất thời đè ép thay đổi hình dạng, Lục Thiên Long cúi đầu từ cổ áo của cô nhìn đi vào, bánh mỳ bị ép thành bánh bột ngô.

Anh thậm chí còn cảm giác được hai cái điểm lồi nhỏ.

Ni cô mã, bên trong cô nhóc này không mặc gì!

"Quá nóng quá nóng, người phục vụ, mang nước giảm nhiệt!"

Động tác hai người vô cùng thân thiết làm cho toàn thân mấy cái gia súc khác khô nóng lại không dám nhìn thẳng, Đại Lão Trương nuốt nước miếng kêu to đối với bên ngoài.

Phòng được bao được mở ra.

"Tôi bấm tay tính toán liền biết nước đến đây!"

Tiểu Ngũ tưởng rằng người phục vụ, quay đầu vừa thấy, cả người lại nhất thời đứng ngậy tại chỗ.

"Tiểu Ngũ cậu choáng váng?" Đại Lão Trương có chút buồn bực, cũng quay đầu vừa thấy đồng dạng hóa đá.

Tô Lăng Nguyệt búi tóc thanh lịch, mặc váy dài màu trắng lẳng lặng đứng ở cửa, eo nhỏ nhỏ mảnh, đùi đẹp thon dài, khuôn mặt xinh đẹp có thể so sánh bất kỳ nữ minh tinh nào, còn có thân ở địa vị cao tự nhiên sản sinh khí chất cao quý, làm cho cả phòng được bao nhất thời lặng ngắt như tờ.

Hoa khôi thành phố Hải Dương, băng sơn mỹ nhân, tổng giám đốc tập đoàn Phụng Hoàng, ngay cả công tử đứng đầu trong truyền thuyết đều đã không hẹn được, thực đến đây?

"Tôi bấm tay tính toán, liền biết đây là Tô, Tô, Tô, Tô tổng giám đốc!" Tiểu Ngũ khản trương đến đầu lưỡi cũng không ngẩng lên, vài người khác cũng không tốt.

"Mọi người tốt, tôi là Tô Lăng Nguyệt."

Tô Lăng Nguyệt âm thầm cười đối với mọi người, ánh mắt đảo qua Lục Thiên Long và Phùng Vĩnh Linh cùng một chỗ, có chút kinh ngạc, tươi cười trên mặt biến mất, nắm tay nhỏ kim lòng không đậu nắm chặt.

Bất quá cô là người gặp chuyện lớn cũng rất nhanh bình tĩnh trở lại.

"Thật xin lỗi, vì công việc vẫn không đã gặp mặt cùng mọi người, vô cùng cảm tạ mọi người cống hiến tập đoàn Phụng Hoàng, đứng rồi, trên đường dừng tới quản lý bộ phận nhân lực Vương Oánh, cũng kêu cô đến đây, có chút đường đột, bất quá tất cả mọi người là đồng sự nhận biết lẫn nhau một phen."

Tô Lăng Nguyệt đi về phía trước một bước, Vương Oánh phía sau lập tức cũng vào phòng được bao.

"Mọi người khỏe, tôi là bộ phận nhân lực Vương Oánh." Vương Oánh vẫn là toàn thân đồ công sở màu đen, vẻ mặt cũng cứng đờ, bất quá Lục Thiên Long chú ý tới, cúc áo thứ ba trên cùng đã không chặt như thường ngày.

Cô rất nhanh liếc Lục Thiên Long một cái, Lục Thiên Long cũng vừa đứng hăng hăng nhìn chăm chú cô một cái, vẻ mặt cười quý dị.

Vương Oánh rõ ràng có chút bối rối, khản trương dòi đi ánh mắt.

"Cô nhóc này dưới chính mình dạy dỗ rốt cục có chút thông suốt, sau này thêm chút sức xem có thể để cho cô càng mở ra một chút hay không! Nếu như có cơ hội thể nghiệm cô ngày đó một phen đã có thể sáng khoái méo mó rồi." Lục Thiên Long ở trong lòng cực kỳ tà ác nghĩ.

Phùng Vĩnh Linh và Tô Lăng Nguyệt một trái một phải ngồi ở hai bên Lục Thiên Long, Vương Oánh ngồi ở bên cạnh Tô Lăng Nguyệt, những người khác ngồi chỗ cũ.

Thấy đủ người, Lục Thiên Long liền gọi người phục vụ mang thức ăn lên.

Bữa cơm này ăn cực kỳ có hi cảm.

Tổng giám đốc Tô Lăng Nguyệt cùng quản lý bộ phận nhân lực Vương Oánh xuất hiện làm cho một đám nhóm người hoàn toàn choáng váng mất.

Thời điểm Đại Lão Trương gấp thức ăn ngón tay cũng không nhắc lên.

Từ trước đến nay Tiểu Lưu chất phác cũng không biết ánh mắt đặt chỗ nào, nhìn chằm chằm chân chính mình.

Còn Tiểu Ngũ có chút điểm tiền đồ, tăng thêm can đảm hướng Tô Lăng Nguyệt kính rượu, nhưng mà bởi vì tay run run lợi hại cơ bản đồ toàn bộ.

Phùng Vĩnh Linh cũng thành thật không dám trắng trợn liếc mắt đưa tình với Lục Thiên Long, bất quá cô vụng trộm nhìn xem Tô Lăng Nguyệt, nhìn nhìn lại Vương Oánh, miễn cảm cảm thấy được ánh mắt hai nữ nhân nhìn Lục Thiên Long đều đã không bình thường!

"Nơi nơi hát hoa ngắt cỏ, xem ta như thế nào thu thập người!" Trong lòng Phùng Vĩnh Linh nói thầm, bí mật cấu véo đùi Lục Thiên Long, vẻ mặt u oán.

Lục Thiên Long toàn bộ làm như không phát hiện.

"Lục trợ lý tuổi trẻ đây hứa hẹn, khẳng định có rất nhiều cô gái thích đi." Tô Lăng Nguyệt tao nhã ăn một ngụm đồ ăn, nhìn như tùy ý hỏi.

"Bà chủ khen lắm rồi, không có cô liền không có tôi hôm nay, tôi hi vọng lớn nhất vẫn lại là làm với cô!" Lục Thiên Long cười nói, tăng thêm ngữ khí một chữ cuối cùng.

Một cái chữ này làm cho gương mặt Tô Lăng Nguyệt đỏ ửng một phen, trong đầu lại hiện lên tối hôm đó hai người điên cuồng.

Cô hăng hăng trừng mắt nhìn Lục Thiên Long liếc mắt một cái, mượn uống nước che dấu qua đi.

Lúc này, Vương Oánh lại đột nhiên tiếp cú điện thoại, sau đó cả người sắc mặt biến trắng bệch, thân thể cũng nhịn không được run rẩy nhẹ nhàng.

"Tô tổng, các vị, xấu hổ, trong nhà có ít chuyện, tôi phải lập tức chạy trở về."

"Thực vội sao?" Tô Lăng Nguyệt quan tâm nói.

"Ân, thực vội!" Đôi mắt Vương Oánh tựa hồ đều có chút đỏ lên.

"Xe của tôi ngay tại cửa, để cho anh đưa cô trở về, sau đó trở về đón tôi." Tô Lăng Nguyệt nhìn Lục Thiên Long một cái, do dự một chút, bổ sung một câu: "Tôi chờ anh."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Đại Sát Tứ Phương

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngoài dự kiến Lục Thiên Long, Vương Oánh địa vị cao tại tập đoàn Phụng Hoàng cư nhiên cũng ở tại xóm nghèo, hơn nữa cách địa phương anh thuê cũng không phải rất xa.

Đây là một mảnh địa phương bị chính phủ quên đi.

Vài năm nay thành phố Hải Dương phát triển trọng tâm hướng thành đông dời đi, Thành Tây kinh tế phát triển trì trệ không tiến, không có phá bỏ và dời đi nơi khác, không có xí nghiệp nhiều là một chút kiến trúc hai ba tầng cũ nát một chút, phần lớn đều đã thuê cấp cho mọi người làm thuê ở Hải Dương cư trú.

Bẩn, loạn, tệ, Tam Giáo Cửu Lưu, long xà hỗn tạp.

"Lục trợ lý, cảm ơn anh, tôi về đến nhà, anh trở về đón Tô tổng đi."

Vương Oánh xuống xe chỗ một cái đầu hẻm tối.

"Chuyện gì gấp như vậy? Có cần tôi giúp hay không?" Lục Thiên Long nhìn thoáng qua ngõ nhỏ tối như mực hỏi.

Vương Oánh khẩn trương lắc đầu nói: "Không cần, tôi còn có việc đi về trước, anh đừng để cho Tô tổng đợi lâu." "Vậy được rồi! Chính cô cẩn thận một chút, có việc gọi điện thoại cho tôi." Lục Thiên Long gật đầu nói.

"Ân, cảm ơn anh." Nói xong, Vương Oánh cơ hồ là một đường chạy chậm vào ngõ nhỏ.

...

"Tiểu tử, khẩn trương gọi điện thoại cho chị mày, trong vòng năm phút đồng hồ nếu như còn chưa tới lão tử liền giẫm lên đầu của ngươi"

Trước một tòa cư dân cũ nát bảy tám cái hán tử vây tại một chỗ.

Trong bọn họ một cái bé trai mười sáu mười bảy quỳ rạp trên mặt đất, đầu bị một cái hán tử có hoa văn chim ưng trước ngực dẫm xuống.

"Ứng gia, tôi đã gọi điện thoại cho chị tôi, chị lập tức liền trở lại van cầu các ngươi không cần đánh!" Bé trai mặt mũi bầm dập nước mũi nước mắt cầu xin tha thứ.

"Thảo, Vương Thượng Tiến, cho ngươi dừng một chút! Nếu không thấy được chị ngươi lão tử đã sớm phé con mẹ nó ngươi đi rồi!" Tên hán tử Ứng gia ỏi ra một ngụm đờm.

"Vừa rồi cùng ngươi nói mà nói ngươi đều đã nhớ rõ ràng không? Lập lại cho Ứng gia một lần!"

"Nhớ rõ ràng, nhớ rõ ràng rồi! Tôi nhất định có thể nói chị tôi làm với ngươi với! Nếu cô không muốn tôi coi như chết cho cô xem!" Vương Thượng dùng sức gật đầu nói.

"Hắc! Đây lại vẫn không sai biệt lắm! Chỉ cần chị ngươi theo ta, về sau ngươi liền cùng Ứng gia một chỗ, bảo vệ ngươi một bước lên trời!" Ứng gia cười ha ha nói.

Nơi xa, Vương Oánh một đường chạy chậm, đến chỗ gần mọi người đã là thở hồng hộc.

Thấy em trai chính mình bị người giẫm lên dưới chân, cô như là sư tử cái điên xông tới.

"Các người cút ngay cho ta, nếu ai dám khi dễ em của ta ta liền liều mạng cùng người đó! Thượng Tiến, em không có chuyện gì đi? Mau đứng lên!"

Vương Oánh xông lên trước, dùng sức đem nhóm người đẩy ra, liều mạng đem em trai bảo vệ ở sau người.

"Hắc, Vương Oánh trở lại?"

Ứng gia nhìn Vương Oánh, hung hăng nuốt nước miếng.

"Dù thế nào? Cha mẹ quý kia của cô thiếu tôi hai triệu, có tốt hay không? Mặt khác nói cho cô, mấy ngày này em trai cô chơi đùa tại trong sông bạc của tôi lại thiếu ta tám trăm ngàn, cộng lại tổng cộng hai triệu tám trăm, Ứng gia bỏ cái số lẻ cho cô, hai triệu năm trăm!"

"Cái gì? Thượng Tiến, em không phải đáp ứng chị không đánh bài, thành thành thật thật đi học à?" Vương Oánh xoay người cả giận nói.

Vương Thượng Tiến nước mắt chảy xuống khóc rống nói: "Chị, thực xin lỗi, em muốn đem những cái thua trước kia này thắng trở về, kết quả, kết quả..."

Vương Oánh lập tức minh bạch rồi.

Cô hít sâu hai hơi, cố gắng để cho tâm tình chính mình bình phục lại.

"Ứng gia, chúng tôi thiếu tiền của người ta nhất định sẽ trả, hiện tại tôi đã trả một triệu, hiện tại tôi là có thể bỏ qua, còn lại tiền bạc, tôi sẽ mau chóng trả lại cho anh!"

"Một triệu? Vậy không được, hôm nay tôi liền muốn lấy đi toàn bộ! Hai triệu năm, thiếu một phần đều không được! Đương nhiên tôi cũng biết rõ chị em các người không dễ dàng, đột nhiên đưa ra khoản tiền như vậy cũng có khó khăn! Không sao, tôi có thể cho cô con đường sáng!"

Nói xong, Ứng gia nhìn thoáng qua Vương Thượng Tiến phía sau Vương Oánh.

"Chị, vừa rồi Ứng gia đã nói với em, chỉ cần chị đồng ý theo anh tiền bạc chúng ta thiếu của anh liền không cần hoàn trả, hơn nữa Ứng gia còn có thể để cho em gia nhập Ứng bang..."

"Bốp!"

Vương Oánh xoay người hung hăng tát một cái trên mặt Vương Thượng Tiến, toàn thân tức phát run.

"Thượng Tiến, em thật đúng là có tiền đồ a, em đây là muốn đem chị bức lên tuyệt lộ!"

"Chị! Chị theo Ứng gia đi, bằng không bọn họ sẽ đánh chết em!" Vương Thượng Tiến quỳ trên mặt đất khóc rống nói, "Chị, nếu như chị không đáp ứng hôm nay em liền chết cho chị xem, dù sao ba mẹ đều đã mất cũng không ai quản em, không ai yêu em, em sống còn có cái ý nghĩa gì!"

"Thượng Tiến..." Hai hàng nước mắt theo khuôn mặt Vương Oánh lưu lại, ánh mắt của cô do thống khổ chuyển sang đờ đẫn.

Có lẽ, đây là số mệnh đi.

Trừ bỏ nhận mệnh, cô còn có thể như thế nào? Chẳng lẽ thật sự nhìn em trai chính mình, thân nhân duy nhất trên thế giới chết ở trước mặt mình?

Ứng gia phía sau hưng phấn, biết hôm nay chuyện này thành anh đều có chút khẩn cấp nghĩ muốn đem Vương Oánh ném đến trên giường hung hăng chà đạp cô chờ chơi đủ phóng tới sân bãi bên trong bản!"

"Oánh tỷ, nếu nó muốn chết, vậy thì để cho nó đi chết, va chạm, thất cổ, uống thuốc ngủ đều đã có thể."

Thình lình, phía sau mọi người truyền đến một giọng nam lười biếng.

Vương Oánh ngẩng đầu thấy hai tay Lục Thiên Long chống ở túi tiền, chậm rãi từ từ xuất hiện.

" "Lục Thiên Long, người đi mau!" Vương Oánh sốt ruột hô lớn.

Nhóm người Ứng gia này là Địa Đầu Xã phố này, mở sông bạc, làm kỹ viện, cho vay nặng lãi, nghe nói còn bán thuốc phiện, đều là vai ác ăn tươi nuốt sống, đánh lộn đánh lạo là cơm thường, lấy dao chém mọi người một chút không hiếm lạ.

Cô không muốn đem Lục Thiên Long cũng liên lụy vào tới.

"Mẹ nó là ai?" Thấy có người quấy rối, Ứng gia trừng mắt, sáu bảy thủ hạ bên người lập tức đem Lục Thiên Long vây ở giữa.

"Ứng gia không nên tức giận, tôi là Lục Thiên Long, là lái xe Vương Oánh cũng ở đây, ngưỡng mộ đại danh người đã lâu, sau này còn phải dựa vào ngài chiếu cố nhiều hơn!"

Lục Thiên Long xoay người nhìn Ứng gia, cười vươn tay đi tới.

"Hừ! Tinh người thức thời!" Thấy Lục Thiên Long vẻ mặt a dua, Ứng gia sắc mặt đặc ý, đưa tay nắm cùng anh nhưng này nắm chặt không sao cả, sắc mặt Ứng gia lập tức thay đổi, bàn tay như là bị kim sắt kẹp chặt, mồ hôi lạnh trên trán một phen rơi xuống, cả khuôn mặt đều đã thống khổ vận vẹo ở một chỗ.

"Ứng gia, ta cảm thấy được hôm nay chuyện này chắc là có hiểu lầm, anh xem như vậy có được hay không, trước đề cho các cô trở về, hai ta hảo hảo tâm sự. Được chưa?" Tuổi cười trên mặt Lục Thiên Long không biến đổi, trên tay lại tăng lực.

"Được! Được!" Ứng gia đưa lưng về Vương Oánh tựa hồ đều có thể nghe được thanh âm xương tay chính mình rạn nứt, nghe răng nhếch miệng khản trương vùng tay lên, "Làm cho hai bọn họ đi!"

"Lục Thiên Long.." Vương Oánh còn không có làm rõ ràng là chuyện gì xảy ra, Ứng gia từ trước đến nay hung ác lần này như thế nào nói chuyện tốt."

"Các người đi về trước đi, tôi là anh em Ứng gia! Muốn tâm sự chút!" Lục Thiên Long cười nói.

Cho dù Vương Oánh cực kỳ nghi hoặc nhưng vẫn là dưới yêu cầu Lục Thiên Long mang theo em trai cẩn thận mỗi bước đi rồi khỏi.

Chờ cô đi xa, Lục Thiên Long rút cục cười buông lỏng tay nắm Ứng gia ra, "Ứng gia, cảm giác không tệ đi?"

"Không tệ bà nội người! Dám phá hỏng chuyện tốt Ứng gia, mẹ nó công việc sai lệch! Các huynh đệ lên cho ta, phế tiểu tử xen vào việc của người khác này đi!"

Mất thấy Vương Oánh tới tay bay mất, bắt tay lại bị sắp xếp vào bấy, Ứng gia giận dữ ra lệnh một tiếng, sáu bảy thủ hạ triển khai vây công Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long cười lạnh, lười biếng tán đi, ánh sáng trong mắt chợt lóe, đối mặt mọi người vây công anh không lùi mà tiến tới, chân vừa đạp cả người bay lên trời trực tiếp giẫm trên ngực một gia hỏa ở trước mặt.

Rắc một tiếng, thanh âm xương sườn gãy truyền đến, tên kia trực tiếp khạc ra máu bay rớt ra ngoài.

Không đợi rơi xuống đất, Lục Thiên Long thân ở giữa không trung bạo phát lực lượng thất lung, mạnh mẽ vận người, quét ngang chân một cái vô cùng bá đạo, lại là một tên gia hỏa kêu thảm bay rớt ra ngoài.

Như gió thu cuốn hết lá vàng, hoàn toàn không thể đỡ.

Liền vừa ngã người như vậy, sáu bảy thủ hạ Ứng gia tất cả đều nằm úp sấp ở trên mặt đất, quay cuồng kêu thảm, liền không có một người có thể đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Nữ cảnh nóng nảy

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Hiện tại cảm giác như thế nào?" Lục Thiên Long vỗ vỗ tay, trên mặt một lần nữa treo lên tươi cười cả người lẫn vật vô hại, từ từ đi tới trước mặt Ứng gia.

Ứng gia đã hoàn toàn dọa choáng váng, nhìn xem chính là thủ hạ nằm lăn lộn đầy đất, cả người bị dọa bể mặt hiểu là đụng phải người ngoan độc, nhưng lại không phải ngoan độc thông thường!

"Mở sòng bạc, làm kỹ viện, cho vay nặng lãi, cũng không có vấn đề gì! Nhưng người có nghe nói qua trộm cũng có câu này hay không?" Lục Thiên Long hí hóp mắt nói.

"Ta quản mẹ nó cái gì trộm cũng có câu! Huynh đệ, người đi con đường trên?" Trong lòng Ứng gia sợ hãi, dầu gì cũng là Địa Đầu Xà mấy cái ngã tư này, lão Đại Ứng bang, chỉ có thể kiên trì can rằng nói.

"Không có gì nói, tôi nói, tôi chính là lái xe nhỏ." Lục Thiên Long nhún nhún vai.

Lái xe? Vô nghĩa đi!

Ứng gia cảm thấy được Lục Thiên Long đùa giỡn ông, mẹ nó người nào gặp qua lái xe mạnh như vậy!

"Muốn chém giết muốn róc thịt tùy ngươi, hôm nay ta nhận tội! Bất quá hôm nay tốt nhất ngươi liền giết chết ta, bằng không chỉ cần Ứng gia ta còn có một hơi ở đây, ngươi liền chờ chết đi!"

"Uy hiếp tôi?"

Lục Thiên Long hừ lạnh một tiếng, đột nhiên bóp chặt cổ Ứng gia, hơi chút liền dùng lực, Ứng gia người bảy tám chục cân lại bị anh một bàn tay ném đến chỗ giữa không trung.

Cả người Ứng gia cách mặt đất, cả khuôn mặt hai chân giẫm đạp loạn, tay Lục Thiên Long giống kim sắt đem ông ta khống chế ở giữa không trung.

"Giết ngươi, cùng giẫm chết một con kiến không có gì khác nhau! Bất quá, hôm nay tôi không động ông, ông nghe kỹ cho tôi, từ giờ trở đi, nợ nần ông cùng Vương Oánh xóa bỏ! Nếu có ý kiến trực tiếp tới tìm Lục Thiên Long tôi! Tôi tùy thời phụng bồi! Nhưng nếu như ông còn dám gây sự với cô, tôi liền giết cả nhà ông! Tôi nói được thì làm được!"

Lục Thiên Long hí mắt, ngữ khí bình tĩnh.

Ứng gia lại như bị sét đánh, bị Lục Thiên Long nhìn như vậy, giống như là bị bóng mờ tử vong bao phủ, ông thậm chí có một loại cảm giác đi tới Quỷ Môn quan một lần, cả người ông run lên, một cổ mùi khai nước tiểu ở trong không khí lan khắp.

Lục Thiên Long, tên này ông nhớ kỹ!

Sau này cho dù chết, cũng tuyệt đối không thể trêu chọc cái gia hỏa kia!

"Làm gì a! Dừng tay!"

Một tiếng hét lớn truyền đến, tiếp theo liền thấy một bóng người bay nhanh từ đằng xa vọt tới đây.

Mặt tròn, mắt to, miệng nhỏ anh đào, mũi cao thẳng còn mặc đồng phục cảnh sát, toàn thân lộ ra một cổ anh khí.

Dáng người cũng siêu cấp khen, phải làm người mẫu cũng khẳng định có thể.

Nhìn sáu bảy tên gia hỏa thổ huyết lăn lộn kêu thảm thiết đầy đất cô rút súng lục từ bên hông ra liền nhắm ngay một tay Lục Thiên Long giờ Ứng gia.

"Đặt anh ta xuống, hai tay ôm đầu gối xôm xuống!" Nữ cảnh sát tư thế oai hùng phần nộ quát.

"Cảnh sát đồng chí, có phải làm hay không? Tôi cái gì cũng chưa làm." Lục Thiên Long nhẹ buông tay, Ứng gia lạch cạch rơi xuống trên mặt đất, che cổ khụ không ngừng.

"Cái gì cũng chưa làm? Anh nghĩ tôi mù rồi hả? Thương tổn bọn họ là chuyện gì xảy ra đánh!" Nữ cảnh cười lạnh nói.

Lục Thiên Long lắc đầu, nói: "Không biết, dù sao không phải tôi!"

"Không phải anh đánh? Chẳng lẽ là chính bọn nó đánh?" Nữ cảnh giận không thể xả, người này đang cười nhạo chỉ số thông minh mình sao?

"Đúng, cô vừa nói như vậy tôi nhớ ra rồi, chính là bọn họ đánh! Không tin cô hỏi tiểu ung, tiểu ung, ông nói phải hay không??" Lục Thiên Long quay đầu nhìn về phía Ứng gia mới vừa đứng lên.

Ứng gia sắp khóc, làm Ứng gia nhiều năm như vậy đến bây giờ biến thành tiểu ung rồi.

Nhưng ông nào dám thanh minh, suy nghĩ đến ánh mắt Lục Thiên Long vừa rồi, ông nhịn không được muốn đá ra quần.

Đầu dùng sức, về mặt cầu xin nói: "Cảnh sát đồng chí, mấy tên gia hỏa kia thực là chính bọn họ đánh! Tôi có thể làm chứng!"

"Ông làm chứng cái rắm! Cũng hai tay ôm đầu cho tôi!"

Chu Băng Băng thực nổi giận hôm nay tâm tình cô rất kém cỏi, mấy ngày này cô nghìn dặm truy kích một cái tội phạm, dễ dàng sao? Cũng bởi vì tên kia gây ba cây xương sườn, đá tung một cái tròn tròn, hôm nay đã bị toàn cục thông báo phê bình, còn muốn làm kiểm điểm ở trong đại hội.

Cô không phục, từ chối viết kiểm điểm, chủ động đề xuất muốn giáng chức điều đến xóm nghèo bên này.

Nguyên nhân rất đơn giản, xóm nghèo nơi này rất loạn, mỗi ngày đều có đánh lộn đánh lạo, cô muốn tìm người trút cơn giận!

Vận khí rất không sai, vừa qua khỏi liền đụng phải Lục Thiên Long cùng Ứng gia.

"Tôi quản nhóm người nói như thế nào, hôm nay tâm tình tôi không tốt, hôm nay đụng tới tôi coi như các ngươi xui xẻo, đều đứng vững cho tôi!" Chu Băng Băng hừ lạnh nói, thuận tay từ đai lưng cỡi xuống công hướng Lục Thiên Long.

Xem cô chơi đùa, Lục Thiên Long lui về phía sau một bước cực kỳ ủy khuất nói: "Cảnh sát đồng chí, không thể bá đạo như vậy đi? Điều nói người không phải tôi đánh, tiểu ung cũng có thể chứng minh cho tôi, cô vẫn còn khảo tôi? Tôi còn trẻ, còn không có cưới vợ, muốn vào tù về sau ai còn theo tôi? Tôi không được vợ cô nói dối tông đường cho tôi a!"

"Muốn chết!"

Nhìn anh còn dám đùa giỡn chính mình, lửa giận áp lực Chu Băng Băng một ngày rốt cục bạo phát, cây súng lục cùng còng tay một lần nữa nhét trên người, trực tiếp thẳng đến Lục Thiên Long vọt tới.

Chân vừa đạp, thân thể bay lên không người ở giữa không trung, đuôi phải làm tư thế Hoành Tảo Thiên Quân liền đá Lục Thiên Long.

Động tác mây bay nước chảy liền mạch lưu loát, tuyệt đối là người luyện võ.

Hào một cái nữ cảnh tê cay!

Lục Thiên Long cười cười, thân thể nhoáng lên một cái, dễ dàng trốn tránh qua đi.

Những thứ quyền cước võ thuật trường quân đội dạy dỗ này đối phó người bình thường còn được, đối anh căn bản không tạo được bất luận cái uy hiếp gì.

"Trách không được lớn mật như vậy, thì ra thật đúng là thật sự có tài." Chu Băng Băng giận quá thành cười, sau khi rơi xuống đất đuôi phải đột nhiên giơ lên, cao quá đỉnh đầu, một cái bồ xuống tiêu chuẩn, thẳng đến đỉnh đầu Lục Thiên Long.

"Hét, còn có thể chơi đùa? Chân thật không tệ!"

Lục Thiên Long tà ác cười, ngay tại khoảnh khắc Chu Băng Băng muốn bỏ tới anh đột nhiên đưa tay cầm mắt cá chân của cô, sau đó nhanh chóng xoay bước tới trước một bước, trực tiếp mặt đối mặt cùng Chu Băng Băng ở một chỗ.

Chu Băng Băng giận dữ ra sức lấy chân ra, nhưng căn bản không lấy ra, bị Lục Thiên Long bắt lấy ở giữa không trung.

Tư thế hai người hiện tại muốn ái muội bao nhiêu có bấy nhiêu ái muội, nếu không phải ở giữa ngăn cách một chân, hai người trực tiếp dán sát không khe hở.

"Buông!" Cô cắn răng một cái, hai đấm đồng thời hướng tới Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long lại không chút phật lòng, tay phải thoải mái khẽ ngăn liền hóa giải công kích của cô.

"Không phân tốt xấu lại muốn bắt người, tâm tình không tốt liền muốn đánh người, nữ cảnh khá lắm? Hôm nay tôi phải giáo huấn cô!"

Lục Thiên Long đột nhiên đưa tay hung hăng vỗ một cái trên ngực Chu Băng Băng, không đợi cô phản ứng kịp lại dùng sức nắm trên lồng ngực cô, lúc này mới buông mắt cá chân cô ra, rất nhanh lui ra phía sau hai bước.

Anh vẻ mặt cười xấu xa, tay để ở dưới lỗ mũi ngửi ngửi, trêu chọc nói: "Trước lớn sau vênh, đáng người tuyệt mĩ! Không tệ không tệ!"

"Hỗn đản, tôi muốn giết anh!"

Chu Băng Băng muốn điên rồi, đôi mắt cũng đỏ, vốn định hành hung tiểu tử này một trận hả giận, kết quả là lại bị anh chiếm hết tiện nghi.

Lại chụp hông, còn dùng lực lớn như vậy cô cảm giác đều đã sưng lên, đau nóng rất!

Ứng gia bên cạnh trông mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

Nhân tài, ni cô mã tuyệt đối nhân tài, đùa giỡn nữ cảnh? Bạn thân lái xe này lợi hại a!

"Cảnh sát đồng chí, về sau chú ý, không phải tất cả mọi người nguyện ý cho cô xả giận! Cho nên không sai biệt lắm thì tốt rồi, nháo mà nói, tôi liền đem hông của cô đánh sưng! Được rồi, tôi còn có việc đi trước, không hẹn gặp lại!" Lục Thiên Long cười hề hề nói.

Nói xong, anh thân hình chớp lóe, vào một cái ngõ nhỏ bên cạnh.

"Anh đứng lại đó cho tôi!"

Chu Băng Băng sao có thể nuốt xuống cơn tức này, cũng không quản Ứng gia bên cạnh chạy đi đuổi.

Đuổi theo ra hai con đường, truy tìm ngắm nhìn bốn phía, bóng dáng Lục Thiên Long không còn.

"Tôi nhất định sẽ tìm được anh, lột da anh!" Chu Băng Băng dậm chân, nghiến răng nghiến lợi nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 18: Oan gia ngõ hẹp

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lái xe trở lại khách sạn Tường Hòa.

Cảnh trong phòng được bao làm cho Lục Thiên Long trực tiếp trợn mắt há hốc mồm.

Xem ra sau khi anh và Vương Oánh rời khỏi, không khí dâng lên.

Trừ bỏ Tô Lăng Nguyệt dùng trà, tất cả mọi người uống nhiều ngã trái ngã phải khắp nơi trên đất.

Ngay cả Phùng Vĩnh Linh cũng không thể may mắn thoát khỏi, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vẻ mặt ngây ngô cười ánh mắt mê loạn.

"Thiên, Thiên Long trở lại, tôi nhanh, lại kể chuyện cười cho tôi, liền nói cái kia, nói cái con kiến bẻ chân con rết cả đêm kia!"

"Sắc phôi!" Bên cạnh Tô Lăng Nguyệt hừ lạnh nói.

Lục Thiên Long có chút xấu hổ, tiến lên nâng Phùng Vĩnh Linh dậy, nghiêm túc nói: "Cô uống nhiều, tôi đưa cô về nhà."

"Đưa tôi về nhà? Sẽ không lại muốn vụng trộm sờ tôi đi? Không sao, yên tâm lớn mật sờ, tôi khẳng định không phản kháng, ha ha, người nào để cho tôi thích anh!" Cả người Phùng Vĩnh Linh treo tại trên người Lục Thiên Long, ha ha cười nói.

"Xem ra anh ng là phong lưu đa tình." Tô Lăng Nguyệt ngồi bên cạnh hai tay ôm ngực lạnh lùng nói.

Người này cùng cái nam nhân khác không có gì khác nhau, đều là hỗn đản ăn trong chén nhìn trong nồi.

"Trách, hiểu lầm, hiểu lầm! Tôi đúng là chính nhân quân tử ngồi trong lòng mà vẫn không loạn, có thể chống cự toàn bộ hấp dẫn! Tối hôm đó hoàn toàn là ngoài ý muốn, ngoài ý muốn!" Lục Thiên Long cười nói.

Vừa nghe anh lại dẫn ra tối hôm đó, Tô Lăng Nguyệt nắm chặt nắm tay nhỏ, cắn răng nói: "Còn dám nói chuyện này, tôi liền không để yên cho anh!"

"Được rồi nhìn bọn họ say thành như vậy, tôi đưa bọn họ trở về trước, chính cô đi xe trở về đi." Lục Thiên Long đỡ Phùng Vĩnh Linh lên, quay đầu nói.

"..."

Tô Lăng Nguyệt trực tiếp không nói gì, chẳng lẽ cái gia hỏa kia đã quên, anh là lái xe chính mình!

...

Chờ đưa đoàn gia hỏa này xong, đã đến mười một giờ buổi tối, Lục Thiên Long trở lại trước nhà cửa Tô Lăng Nguyệt.

Gõ cửa, một hồi lâu, Tô Lăng Nguyệt mặc áo ngủ mở cửa.

Ánh mắt Lục Thiên Long lại là sáng lên.

Tô Lăng Nguyệt mặc một bộ váy ngủ tơ tằm màu trắng, hai vai tuyết trắng lộ ở bên ngoài, nội y bên trong như ẩn như hiện.

So với ban ngày thanh lịch cùng đoan trang, hiện tại càng thêm một tia lười biếng cùng kiều mỵ.

"Đã trễ thế này chuyện gì?" Nhìn anh làm càn đánh giá chính mình, Tô Lăng Nguyệt ôm bả vai âm thanh lạnh lùng nói.

"Không có chuyện gì, đưa cái chìa khóa xe cho em." Lục Thiên Long cười hắc hắc, chuyển chìa khóa qua đi.

Tô Lăng Nguyệt không tiếp, cái chìa khóa có hai thanh, Lục Thiên Long một cái, nơi này cô còn có một cái, buổi tối khuya Lục Thiên Long tới đưa cái chìa khóa?

Cô băng tuyết thông minh, thân nhiên nói: "Đưa cái chìa khóa là giả, anh muốn chứng minh tối hôm nay không qua đêm tại nhà Phùng Vĩnh Linh kia."

"Nói bừa, tôi là người nhàm chán như thế! Hơn nữa tôi cùng cô ấy trong sạch, so với giấy trắng còn trắng hơn."

Lục Thiên Long có chút chột dạ, cười nói: "Đúng rồi, như thế nào trẻ như vậy còn chưa ngủ, sẽ không là chờ tôi với tôi đưa cái chìa khóa đi?"

"Nhàm chán! Không có chuyện gì anh có thể đi, sáng sớm ngày mai 7:30 tôi đón tôi đi làm!" Ánh mắt Tô Lăng Nguyệt có một tia bối rối, như là bị phá tâm sự.

"Tiểu Nguyệt, đã trẻ thế này người nào nha?" Trong phòng truyền đến một tiếng lười biếng.

Lục Thiên Long ngẩn ra, thanh âm này như thế nào nghe ra như vậy quen tai?

"Là người!"

"Là người?"

Lục Thiên Long nhìn nữ nhân vào trong phòng kia, nữ nhân kia cũng thấy được anh, hai người đồng thời phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Chính là nữ cảnh sát Chu Băng Băng đêm nay bị anh đùa giỡn!

Lục Thiên Long không nói hai lời xoay người bỏ chạy.

"Hồn dân, đứng lại cho tôi!"

Chu Băng Băng không cam lòng yếu thế, theo sát mà chạy ra khỏi cửa phòng, cô thế lần này nhất định phải bắt Lục Thiên Long, treo lên đá tung! Bất quá cô đã quên hiện ở trên người mặc áo ngủ.

Đép lê áo ngủ không có lực, chờ cô đến dưới lầu Lục Thiên Long cũng đã lái xe Tô Lăng Nguyệt biến mất trong đêm tối mờ mịt.

Hai cái đùi khẳng định đuổi không kịp xe bốn bánh rồi.

"Lại khiến tên hồn dân này chạy! Tức chết ta rồi!"

Sau khi dậm chân buồn bực, Chu Băng Băng trở về phòng, chuẩn bị theo Tô Lăng Nguyệt hỏi ra tin tức của anh.

Mộ Dung Uyển Nhi nghe được động tĩnh cũng mặc váy ngủ phim hoạt họa chạy ra.

Chu Băng Băng đem chuyện phát sinh buổi tối này miêu tả một lần.

"Chị Băng Băng, chị nói Lục Thiên Long khi dễ chị? Khả khả, Tiểu Bát lang thật lợi hại a, ngay cả chị Băng Băng chúng ta cũng dám đùa giỡn!"

Mộ Dung Uyển Nhi ôm búp bê nhỏ cười ngửa ra sau.

Chu Băng Băng trừng mắt, cô nhóc khăn trương ngậm miệng, cười khế lên ra cái đầu lười.

"Chị nói anh một người đánh sáu bảy người? Rất không có khả năng đi?" Tô Lăng Nguyệt nghi hoặc nói, tại hai ngày này cô tiếp xúc liền cảm thấy được Lục Thiên Long miệng lưỡi trơn tru còn hát hoa ngắt cỏ, đánh nhau? Cũng có thể cùng mặt hàng Đỗ Duyệt đánh giá hai lần đi.

"Chị cũng không có thể xác định những người đó có phải anh đánh hay không, lúc chị tới những người đó đã nằm trên mặt đất rồi!" Chu Băng Băng cắn răng nói: "Dù sao hiện tại những thứ này đều đã không trọng yếu, quan trọng là... Ta muốn tóm được tiểu tử này!"

"Còn có, tiểu tử này không là cái gì thứ tốt, lưu anh tại bên người đúng là tai họa, Tiểu Nguyệt, khăn trương đem anh ta khai trừ!" Gia hỏa là lái xe Tô Lăng Nguyệt, Chu Băng Băng về mặt khăn trương dận dò.

Tô Lăng Nguyệt có chút khó xử, nói: "Em vừa mới đem anh làm vị trí trợ lý tổng giám đốc, trực tiếp khai trừ ảnh hưởng không tốt! Hơn nữa bởi vì em anh đắc tội một chút người, nếu hiện tại để cho anh rời khỏi tập đoàn Phụng Hoàng những người đó khẳng định sẽ không hề cố kỵ trả thù anh! Hơn nữa anh cũng không phạm cái sai lầm lớn!"

"Này còn gọi không phạm sai lầm? Chị đều bị anh ta sờ soạng! Em cả ngày cùng một chỗ cùng tiểu tử này ai biết anh có thể chiếm tiện nghi người hay không!" Chu Băng Băng sốt ruột nói.

Mộ Dung Uyển Nhi bên cạnh le lưỡi, nhỏ giọng than thở nói: "Đều đã ngủ một chỗ, chiếm cái gì tiện nghi?"

"Em nói cái gì?" Chu Băng Băng lỗ tai thính, vừa nghe lời này một tiếng liền đứng lên. "Tiểu Nguyệt, Uyển Nhi nói có phải thật sự hay không? Hai người các người thật sự đã ngủ nữa! Nì cô mã, ta phải làm thật tiểu tử này thật sao!"

"Không được nghe nó nói bậy!"

Tô Lăng Nguyệt hung hăng liếc Mộ Dung Uyển Nhi một cái, gương mặt có chút đỏ ửng nói: "Em cùng anh chuyện tình gì cũng không có!"

"Không được, cho dù hiện tại không có gì, không có nghĩa là về sau cũng không phát sinh, chị nhất định phải đem loại này bóp chết ở trong nôi! Sáng

sớm ngày mai chị liền đem tiểu tử này bắt lại, trước án cho anh ta tội kẻ lưu manh, đóng một năm rưỡi lại nói!" Chu Băng Băng thần tốc nói.

Tô Lăng Nguyệt cho sợ hãi.

"Băng Băng, cũng không thể như vậy! Chuyện này truyền ra đi tạo thành tổn thất danh dự công ty chúng ta, đối ta cũng không có chỗ gì hay! Chị nhất định phải đáp ứng em, ở nhà, hoặc là trong công ty em, chị cũng không có thể xằng bậy! Nếu không để cho hàng xóm cùng đồng sự thấy chúng ta thế nào!"

Nhìn Chu Băng Băng vẻ mặt bi phẫn, ngấm lại Lục Thiên Long cũng quả thật có chút quá phận, trêu chọc chính mình, thông đồng Phùng Vĩnh Linh, hiện tại lại đùa giỡn Băng Băng, Tô Lăng Nguyệt nghĩ một chút, quyết định chủ ý.

"Băng không như vậy, em lấy ra cái thời gian mang chị đi tìm anh để cho anh nhận lỗi với chị, thật sự chưa hết giận mà nói liền giáo huấn anh một phen!"

"Được!" Chu Băng Băng buồn bực nói: "Cũng không thể khiến em quá khó xử, liền tùy tiện đánh anh ta thành đầu heo đi."

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tính toán ba chân

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Thiếu gia, đã nghe rõ ràng rồi! Tên gia hỏa kêu Lục Thiên Long là lái xe đoàn xe tập đoàn Phụng Hoàng, nghe nói vừa mới điều đi làm trợ lý Tô Lăng Nguyệt, nhưng công việc của anh ta là làm chuyên trách lái xe.

Bên trong một gian phòng được bao hội sở Linh Lung, Trần thúc gầy khom hướng Trương Sở báo cáo.

Ông là quản gia Trương gia, đã làm ba mươi năm được bay lên Đồng Sự Trưởng tập đoàn cũng là cha Trương Sở anh trọng dụng.

Lão nhân này lớn tuổi nhưng mà cực kỳ có thể đánh, là cái cao thủ bên trong.

Hai ngày trước hai vệ sĩ Trương Sở bị phế, Trương Sở có chút sợ hãi liền tìm ông tới, tăng thêm lòng dũng cảm.

"Từ trên tư liệu, người này là cô nhi, đã từng đi lính vừa tới Hải Dương không bao lâu, hiện tại ở tại xóm nghèo! Địa chỉ cũng đã tra được. Tổng thể mà nói không có bối cảnh gì, nếu thiếu gia tức giận đánh cho tàn phế hoặc là đánh chết đều sẽ không có vấn đề quá lớn. Bất quá một vai phụ mà thôi không quá chấp nhặt với anh ta, đề nghị của tôi là đem chân sắt ngang liền thôi."

"Được! Vậy thì nghe Trần thúc! Đem hai cái đùi sắt ngang, không, đem ba chân sắt ngang! Theo Trương Sở tôi cướp đoạt nữ nhân, hừ!" Trương Sở hung dữ nói, tay vẫn đều vuốt ve bên trong áo hai cô bé xinh đẹp bên cạnh.

Ra sức rất lớn, hai cô bé đau nhếch miệng, cũng không dám tránh né.

"Được rồi, liền theo thiếu gia nói làm, xóm nghèo bên kia có tên côn đồ Lý Văn Ứng, lão Đại Ứng bang biệt hiệu Ứng Gia, thuộc hạ có mấy chục người đối phó cái Lục Thiên Long này vậy là đủ rồi! Tôi tìm ông ta làm việc này, chẳng qua cấp thêm chút tiền bạc, thời gian liền định tối ngày mai đi." Trần thúc cúi đầu nói.

"Được! Tối ngày mai tôi cũng qua, tôi muốn tự tay bóp trứng tròn tiểu tử này!" Trương Sở nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Trần thúc lắc đầu, nói: "Thiếu gia vẫn lại là không nên đi, làm cho bọn họ đi làm thì tốt rồi, ngộ nhờ ngoài ý muốn chính bọn họ chịu trách nhiệm! Hơn nữa ngày mai tôi muốn trở về lão gia bên kia, cậu xảy ra chuyện gì tôi không thể nói cùng ông."

"Có thể xảy ra chuyện gì, liền một cái thổi đương bình, thuộc hạ có chút bản lĩnh, ông nói cái gì Ứng Gia, thuộc hạ mấy chục tiểu đệ, còn có thể không thu thập được anh ta?" Trương Sở không cho là đúng.

Trần thúc nghĩ nghĩ, cảm thấy được cũng có đạo lý, ngày đó tại quán bar, ông cũng quan sát Lục Thiên Long, không có gì đặc biệt, hẳn là không có ngoài ý muốn, cũng không ngăn trở Trương Sở.

"Nếu như có thể ngay trước mặt Tô Lăng Nguyệt, đem cái Lục Thiên Long gì kia giẫm lên ở dưới chân mà nói liền càng sang khoái rồi! Để cho cô cũng kiến thức bản thiếu gia lợi hại."

Suy nghĩ đến hai má khuyên quốc khuyên thành của Tô Lăng Nguyệt, Trương Sở liền cảm thấy được một cỗ tà hỏa bốc lên, trực tiếp ném đi một cô nương bên cạnh.

...

Lục Thiên Long cũng cực kỳ buồn bực.

Không nghĩ tới hôm nay đùa giỡn cái nữ cảnh nóng bỏng kia chính là chị Băng Băng ngày hôm qua Mộ Dung Uyển Nhi nói.

Một cái nữ thần Tô Lăng Nguyệt, một cái Mộ Dung Uyển Nhi đơn thuần kỳ cục còn một cái nữ cảnh nóng này Chu Băng Băng, ba người này như thế nào có thể cùng nhau rồi.

Ni cô mã ngẫm lại liền cảm thấy được đau đầu.

Nhất là Chu Băng Băng, cô nhóc này quả thực là cái thùng thuốc súng tùy thời có thể nổ mạnh, dựa theo tính cách của cô khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ cùng chính mình!

Trêu chọc phải cô nhóc khí phách như vậy về sau chính mình còn có thể chơi đùa khoái hoạt hay không a!

Trên đường trở về, Lục Thiên Long vẫn đều đã cân nhắc chuyện này nhất là sáng sớm ngày mai còn muốn đi đón Tô Lăng Nguyệt đi làm, rốt cuộc có đi hay không?

Đi thôi, chỉ sợ cô nhóc Chu Băng Băng kia dây dưa.

Không đi đi, lại như chính mình sợ cô.

"Gió xuân thổi trống trận, tôi là Thiên Long tôi sợ người nào! Cô nhóc kia thật muốn dây dưa không rõ liền trực tiếp đem phía trước cô bóp sung, làm cho cô chính hình! Ân ân, mừng cũng chụp sung để cho cô trực tiếp ngồi bồn cầu không được!"

Lục Thiên Long hạ quyết tâm nói.

Vừa nghĩ, rất nhanh liền đến phòng xóm nghèo anh thuê.

Đây là một tòa kiến trúc hai tầng cũ, lầu một bị cải trang thành kho hàng thuê gửi hàng hóa.

Lục Thiên Long ở tại lầu hai, một phòng ngủ một phòng khách, mặc dù đơn sơ một chút nhưng so sánh với những cái nhà trọ trang hoàng tinh xảo này hoàn cảnh này có thể để cho anh càng an tâm.

Mở khóa, vào cửa, Lục Thiên Long trong mắt lại đột nhiên hiện lên một tia lạnh lẽo.

Có người tiến vào phòng của anh!

Thân thể anh nhất thời tiến vào trạng thái đề phòng, nín thở tập trung tư tưởng, vênh tai, trong phòng một mảnh yên tĩnh, không cảm giác được sức sống.

Xác định không có nguy hiểm, Lục Thiên Long mở đèn lên trong phòng bất luận cái gì đều không có dấu vết di động, chỉ là trên bàn trà ở phòng khách nhiều hơn một chuỗi mã não màu đỏ.

Còn có vị trí trung ương ở trong phòng khách, trước trước bài vị có một cây hương cháy sáng dùng cúng bái.

"Là Tình nhi!"

Trong đầu Lục Thiên Long lập tức hiện lên khuôn mặt tuyệt mỹ treo đầy nước mắt.

Âu Dương Tình, nữ nhân Lục Thiên Long đã từng yêu, hai người từng thân mật khăng khít kề vai chiến đấu.

Chuỗi ngọc trai này, chính là quà sinh nhật anh đưa cho cô.

"Tình nhi, thực xin lỗi, nhưng mà tôi không có lựa chọn nào khác. Tôi nhất định phải cho hai cái huynh đệ Chiến Long chết đi một cái công đạo! Nợ máu, liền trả bằng máu!"

Nhìn hai cái bài vị lạnh giá kia, nắm chuỗi vòng còn nhiệt độ cơ thể trên tay, Lục Thiên Long hít một hơi lạnh lòng nói.

...

Sáng sớm hôm sau, Lục Thiên Long dựa theo thời gian ước định đi tới dưới lầu Tô Lăng Nguyệt.

Chuyện lo lắng này không phát sinh, Chu Băng Băng cũng không có xuống gây sự với anh.

Bất quá sau khi Tô Lăng Nguyệt xuống lầu cô xuất hiện tại trên ban công, mặc áo ngủ, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Lục Thiên Long phía dưới.

Lục Thiên Long minh bạch, khẳng định là đêm qua Tô Lăng Nguyệt tiến hành câu thông cùng cô, Chu Băng Băng bị ép làm ra nhượng bộ, dù sao Tô

Lăng Nguyệt không có tinh thần không sợ trời không sợ đất như Chu Băng Băng, cô khẳng định phải chú ý ảnh hưởng.

Băng không chỉ bằng tính cách cô nhóc này, sáu giờ phải cầm con dao phay dưới lầu chờ chính mình.

"Anh chờ cho tôi!"

Chu Băng Băng nắm quả đấm ở trên sân thượng hướng về phía Lục Thiên Long khoa tay múa chân nói không ra tiếng.

Đổi mặt khiêu khích Lục Thiên Long cũng không đánh trả, chỉ là trước khi lên xe làm hai cái động tác.

Vỗ vỗ, phui phui.

Chu Băng Băng trên ban công hoàn toàn phát điên, nếu không tại lầu ba cô khẳng định liền trực tiếp nhảy xuống rồi.

Nhìn đáng về cô phần nộ, tâm tình Lục Thiên Long vốn không tệ lại càng tốt rồi.

"Hôm nay tôi đều ở công ty xử lý công việc, tan tầm Băng Băng sẽ đến đón tôi, nếu anh không có chuyện gì có thể đi đoàn xe hỗ trợ, chỉ cần bảo đảm lúc tôi dùng xe có thể tìm được anh là được."

Sau khi lên xe Tô Lăng Nguyệt ngồi ở phía sau nhìn văn kiện trong tay, đầu cũng không nâng, lạnh lùng nói.

"Tôi vốn đang chuẩn bị một ngày đều đã đứng ở văn phòng cô a, như vậy có thể bảo đảm sẽ không trì hoãn cô dùng xe." Lục Thiên Long từ phía sau kính chiếu hậu nhìn Tô Lăng Nguyệt, cười nói.

Tô Lăng Nguyệt trực tiếp không nói gì, người nào gấp qua lái xe đứng cả ngày ở văn phòng ông chủ?

Thật không biết cái gia hỏa kia rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

"Đúng rồi, buổi tối tôi sẽ đi nhà anh." Tô Lăng Nguyệt do dự một chút, nói.

"A?" Lục Thiên Long kinh ngạc, "Chuyển biến của cô có phải có chút quá nhanh hay không? Tôi một chút tâm lý cũng không có chuẩn bị. Hơn nữa giường nhà tôi có vẻ cứng rắn sợ cô không quen!"

Tô Lăng Nguyệt một đầu hắc tuyến, hai ngày này tiếp xúc cùng Lục Thiên Long cô cảm thấy được chính mình có lỗi suy nghĩ theo không kịp.

Cô cắn răng cả giận nói: "Tôi là mang Chu Băng Băng qua, cho anh nói lời xin lỗi cô! Với giường nhà anh cứng rắn có cái quan hệ gì! Anh ngậm miệng, không cho nói nói!"

"..."

Lục Thiên Long vui mừng một hồi vô ích.

Bất quá cô nhóc Tô Lăng Nguyệt này thời điểm bão nổi cũng là có một phen phong vị khác.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Một đám mãnh nam

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau khi đến công ty, Lục Thiên Long không lại đi trêu chọc Tô Lăng Nguyệt, đi đoàn xe chuyển động một vòng.

Đoàn gia hỏa này tới qua tất cả đều uống say, hôm nay cả đám đều là uể oải không phấn chấn bất quá nhìn Lục Thiên Long tới đây vẫn lại là cực kỳ bất quá đi lên.

"Thiên Long, ngày hôm qua tình hình chiến đấu như thế nào?" Đại Lão Trương ha ha cười hỏi.

Lục Thiên Long có chút mơ hồ, "Cái gì tình hình chiến đấu?"

"Đừng giả bộ! Cuối cùng là cậu đưa Phùng Vĩnh Linh trở về đi? Cô có ý tứ đối với cậu còn say thành như vậy, các người liền không say rượu loạn một phen?"

"Tôi bấm tay tính toán, liền biết tôi qua Thiên Long khẳng định không có làm chuyện đó? Hơn nữa cực kỳ nam nhân ngăn cản hấp dẫn!" Tiểu Ngũ bí ối ở bên cạnh gật gù đắc ý nói.

"Sao cậu biết đến?" Lục Thiên Long cũng có chút kỳ quái nói.

"Thiên cơ bất khả tiết lộ!" Tiểu Ngũ ha ha nói.

"Thiên cơ bất khả tiết lộ? Tôi đánh cậu sinh hoạt không thể tự gánh vác." Mấy tên gia hỏa lại hi hi ha ha nháo ở một chỗ.

Chờ nháo xong rồi Đại Lão Trương bọn họ cũng nên lái xe, Tiểu Ngũ đi ở sau cùng tiến gần lên, thấp giọng nói: "Vừa rồi anh hỏi sao tôi biết, tôi sẽ nói cho anh biết. Sáng sớm tôi thấy Phùng Vĩnh Linh, vẻ mặt uể oải không có tinh thần, chúng ta đùa cô, cô không mắng chúng ta!"

"Anh nghĩ, chúng ta đều biết Phùng Vĩnh Linh thích anh, nếu như đêm qua anh giết cô, cô còn không vui chết! Hôm nay sôi nổi đi làm mới đúng! Cho nên tôi nhìn bộ dáng kia lại bấm tay tính toán, liền biết các người không tăng tị với nhau."

"Bất quá, các người **, này lại không khoa học, cho nên tôi lớn mật phỏng đoán, rất có khả năng là toàn bộ điều kiện đều đã có đủ lại bởi vì không hoàn thành."

"..."

Lục Thiên Long thật là có điểm bội phục Tiểu Ngũ rồi.

Tình huống tối hôm qua cậu ta nói không sai biệt lắm, đưa Phùng Vĩnh Linh trở về, cô nhóc này dọc theo đường đi ám chỉ vài, buổi tối Lục Thiên Long có thể ở nhà cô.

Lục Thiên Long đương nhiên đồng ý, muốn cự tuyệt đã có thể thật khờ rồi.

Anh vẫn đều muốn tìm cơ hội nghiên cứu kết cấu thân thể Phùng Vĩnh Linh một phen, cùng cô tham thảo mấy chuyện giữa nam nữ này kia một phen.

Vịt nấu chín đến bên miệng cũng không ăn, đây cũng không phải là tác phong của anh.

Hai người trở về trực tiếp liền lăn trên giường lớn, hôn, sờ, thời khắc máu chốt chuyện tình bí thống cũng đã xảy ra.

Phùng Vĩnh Linh đột nhiên nói cho anh, chính mình tạm thời đi cả mẹ đến đây!

Lục Thiên Long khóc không ra nước mắt, không có biện pháp, sau cùng thống khổ rời khỏi.

Ài, ngẫm lại đều là lệ a.

Chờ Tiểu Ngũ vừa đi, Lục Thiên Long cũng muốn ra ngoài đi bộ, ngộ nhờ đụng tới Phùng Vĩnh Linh ít nhiều cũng sẽ có chút xấu hổ.

Ai biết còn không có ra ngoài liền nhận được tin nhắn Vương Oánh để cho anh tới.

Ánh mắt Vương Oánh sưng đỏ, tinh thần cũng không tốt.

Ngẫm lại cũng là, người nào có một người em trai như vậy, trong lòng đều khó có khả năng dễ chịu.

"Đêm qua chuyện này cảm ơn anh, Ứng Gia bọn họ không làm khó anh đi?" Vương Oánh do dự một chút, nói.

Lục Thiên Long ngồi xuống trên sofa đối diện cô, bắt chéo hai chân, cười nói: "Liên ông ta như vậy còn dám khó xử tôi? Thời điểm tôi ra ngoài ông ta còn mặc quần yếm chơi bần a! Tôi khề trừng mắt ông ta liền dọa tiểu trong quần khóc hô để cho tôi đừng đánh mặt. Cô nói ông ta lớn lên đánh mặt ông ta liền xem như trang điểm dung nhan rồi."

"Phốc xuy!" Vương Oánh bị chọc cười, trên mặt mới có chút sắc thái.

Cô biết chuyện tuyệt đối không có đơn giản như Lục Thiên Long nói, cô tại xóm nghèo nhiều năm như vậy, Ứng Gia là cái dạng gì cô rất rõ ràng.

Nhưng nếu Lục Thiên Long không muốn nói, cô cũng không tính toán tiếp tục hỏi.

"Ài, kỳ thật hai ngày trước tôi thực nên là trực tiếp khai trừ anh! Tôi không nên cho anh đi Tô tổng giám đốc."

"Không chơi lấy oán trả ơn như vậy." Lục Thiên Long trêu chọc nói.

Wương Oánh liếc anh một cái, thời điểm cô nhóc này làm ra những thứ mờ ám này cũng là nữ nhân mười phần.

"Có thể để cho Ứng Gia đều đã cảm không có biện pháp, lại cam tâm tới tập đoàn Phụng Hoàng làm lái xe phổ thông, chuyện này vốn là không bình thường."

Vương Oánh nhìn chăm chăm Lục Thiên Long, nói: "Chuyện cho tới bây giờ, tôi không hỏi nhiều cũng không nói nhiều, chỉ cần cầu anh một chuyện, chính là xin anh trăm ngàn lần không nên thương tổn Lăng Nguyệt."

"Hai năm trước tôi vào tập đoàn Phụng Hoàng liền đi theo cô, khi đó cô là học sinh vừa tốt nghiệp! Đoạn đường đi tới này, tôi chính mắt chứng kiến tập đoàn Phụng Hoàng phát triển, cô là thật không dễ dàng, không chỗ tựa lưng, không dựa vào quan hệ, toàn bộ đều dựa vào chính cô."

"Không chỗ tựa lưng? Không dựa vào quan hệ?"

Lục Thiên Long trái lại cũng có chút kinh ngạc.

Hiện tại xã hội, một cái nữ nhân xinh đẹp có thể thành công đơn giản hai loại, hoặc là thượng nam nhân của cô lợi hại, hoặc là gia cảnh cô mẹ nó lợi hại.

Hai cái đều không có, muốn lấy được thành tích quả thực so với lên trời còn khó hơn.

Nếu không thì gả vào nhà tốt, làm tốt không bằng sinh tốt a.

"Người đánh chủ ý cô rất nhiều, cô có thể chỉ lo thân mình đến bây giờ còn không biết thừa nhận bao nhiêu áp lực rồi. Hiện tại anh là lái xe kiêm trợ lý của cô, nếu có thể liền giúp đỡ nhiều một phen, bảo hộ cô nhiều một phen." Vương Oánh chân tình nói.

"Không thành vấn đề!" Lục Thiên Long vỗ bộ ngực nói: "Tôi người này liền thích bảo vệ nữ nhân, nhất là mỹ nữ! Người nào để cho mỹ nữ bị thương tổn, tôi liền liều mạng cùng họ! Đúng rồi Oánh tỷ, có một vấn đề tôi kìm nén hai ngày, có thể hỏi một phen không?"

"Ân?" Nhìn anh vẻ mặt cười quý dī, Vương Oánh có dự cảm không tốt.

"Cô nói, nơi này của cô là tự nhiên, là thật không?"

"Thực cái đầu anh! Tôi, tôi đánh chết tên hỗn đản anh này, anh đừng chạy!"

...

Tại công ty dao động một ngày, buổi tối bảy giờ, Lục Thiên Long đứng giờ về đến nhà.

Tô Lăng Nguyệt gửi hai cái tin nhắn, tin thứ nhất nói buổi tối cô nói chuyện nghiệp vụ cùng với khách hàng không qua được, nhưng mà cô đã đem địa chỉ Lục Thiên Long cho Chu Băng Băng, cô nhóc kia chính mình tới đây.

Tin thứ hai, là muốn cầu Lục Thiên Long có thể khách khí một chút tốt nhất có thể nói lời xin lỗi cho Chu Băng Băng.

"Xin lỗi? Hừ hừ, địa bàn của tôi tôi quyết định, nếu như cô nhóc Chu Băng Băng kia đến đây còn dám ngoan độc cùng tôi, tôi liền cảm thú một hồi, trực tiếp mạnh tay bẻ hoa, cũng ném thù hươu vị nữ cảnh!" Lục Thiên Long hừ hừ nói.

Rất nhanh, truyền đến tiếng đập cửa, nhưng mà, không phải Chu Băng Băng, lại nghênh đón một đám mãnh nam.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Ra ngoài lẫn lộn muốn nói thành thật

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hơn hai mươi người hung thần ác sát tuôn vào gian phòng đem phòng khách vốn là không lớn của Lục Thiên Long chiếm gần một nửa.

Cầm đầu rõ ràng chính là Trương Sở mấy ngày hôm trước bị Lục Thiên Long giáo huấn.

Tiểu tử này vẻ mặt xuân phong đắc ý, đi tuốt đằng trước, cách Lục Thiên Long vài bước đứng lại, điệu võ dương oai nói:

"Hừ hừ, không nghĩ tới chúng ta sẽ gặp mặt nhanh như vậy đi Lục Thiên Long? Tôi đã sớm nói, hậu quả đắc tội tôi, anh đảm đương không nổi!"

"Là có chút ngoài ý muốn, tôi còn chưa có đi anh, anh trước hết đi tìm cái chết rồi."

Lục Thiên Long vẫn đang ngồi ở trên ghế sofa, liếc hai mươi mấy người bên cạnh anh ta một cái, trên mặt hiện lên ý cười.

"Thảo, ni cô mã còn dám cười? Còn dám điên cuồng như vậy? Như thế này tôi cho anh muốn khóc cũng khóc không được!"

Trương Sở rất tức giận, anh ta dẫn theo nhiều người tới như vậy, làm cho Lục Thiên Long này khẳng định sẽ bị dọa đến tè ra quần, nhưng người này vậy mà còn vững như núi Thái? Còn dám nói mạnh miệng?

Sẽ không là bị chính mình dọa choáng váng chứ?

Rất có khả năng! Phòng chừng cái lái xe này cũng chưa thấy qua trận thế lớn như vậy.

"Ứng gia, chính là tiểu tử này, tối hôm nay liền gặp huynh đệ các ngươi, chỉ cần không đánh chết, toàn bộ tôi đều đã chịu trách nhiệm, xuống tay nhanh nhẹn chút, đợi lát nữa tôi mời các huynh đệ chơi đùa nữ nhân, song phi!"

Trương Sở nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Anh ta đắc ý, lại không chú ý tới biểu tình Ứng Gia bên cạnh.

Từ trong nháy mắt vào cửa thấy Lục Thiên Long, vẻ mặt hung ác Ứng Gia liền bắt động ngay tại chỗ, tỉ mỉ nhìn hai mắt Lục Thiên Long, cả người nhất thời như là bị sét đánh, đứng ngây tại chỗ.

Ông căn bản không nghĩ tới hôm nay đại thiếu gia Trần gia tìm ông để đối phó cái sát thần này!

Suy nghĩ đến đêm qua bảy tám người chính mình bị người này đánh rầm rầm rào rào như dao phay chặt dưa hấu, trái tim nhỏ Ứng Gia liền nhẹn không được bùm bùm nhảy loạn.

"Trần, Trần thiếu, bên trong này có phải có hiểu lầm hay không?"

Bị Lục Thiên Long tùy tiện nhìn thoáng qua, Ứng Gia cũng đã không chế không nổi run nhè nhẹ, dùng sức nuốt xuống một ngụm nước bọt, run run hỏi.

"Hiểu lầm? Hiểu lầm cái rắm! Chính là tiểu tử này không sai, hôm nay lão tử cần phải phế bỏ anh ta, ni cô mã dám theo tôi cướp đoạt nữ nhân? Nói cho anh, Tô Lăng Nguyệt tôi muốn rồi, tôi nghe nói dưới quyền Tô Lăng còn có một cái cô nhóc kêu Vương Oánh, đáng người trước lớn sau vênh, nếu như Ứng Gia thích tôi liền đem cô nhóc kia cời sạch đưa trên giường ông đi!"

Trương Sở đắc ý nói.

Toàn thân Ứng Gia rùng mình một cái.

Ông hiện tại ngay cả tâm đều muốn chết rồi.

Còn ni cô mã đem Vương Oánh đưa đến trên giường mình? Có biết đêm qua chính là vì cái Vương Oánh kia chính mình suýt nữa đã bị bạn thân trước mặt này phế đi hay không?

"Ứng Gia, mau động thủ đi, chuyện hôm nay thành, Trương Sở tôi tuyệt đối không bạc đãi ông."

Trương Sở ở bên cạnh thúc giục nói.

"Trương thiếu!"

Ứng Gia khẽ cắn môi, trong lòng đã làm tốt tính toán.

Ông quyết định lập tức, lập tức mang theo các huynh đệ rút lui.

Cho dù đắc tội Trương Sở, chẳng qua ra ngoài trốn một trận, Trương Sở này cũng không có thể làm gì ông.

Đắc tội bạn thân trước mặt này, Ứng Gia có một loại dự cảm, cho dù là trốn được chân trời góc biển đều đã mẹ nó vô dụng.

Ông đang chuẩn bị mở miệng từ chối đã thấy Lục Thiên Long an ổn ngồi ở trên ghế sofa nhẹ nhàng lắc đầu với ông.

Lục Thiên Long cũng không tính toán để cho Ứng Gia đi như vậy, dù sao rảnh rồi không có việc làm tìm chút việc vui chơi đùa cũng không.

Để cho cái Trương Sở này tiếp tục lên mặt một hồi, anh ta lên mặt càng vui vẻ, như thế này giảm lên đến mới càng đã giảm.

Năng lực tùy mặt giri lời Ứng Gia mạnh, nháy mắt hiểu ý tứ Lục Thiên Long.

Cực kỳ thương hại nhìn Trương Sở một cái, thực thay cái gia hỏa kia cảm thấy bi ai.

Bất quá ở mặt ngoài ông vẫn lại là hung dữ nói: "Được, Trương thiếu, anh cứ nói đi, hôm nay muốn chơi đùa tiểu tử này như thế nào, chỉ cần anh nói ra, các huynh đệ chúng ta liền giúp anh làm!"

"Sáng khoái! Trương Sở tôi liền thích huynh đệ như vậy!"

Trương Sở vỗ một cái bàn tay, nhìn từ trên xuống dưới Lục Thiên Long, âm ngoan nói: "Vậy thì trước đem hai cái đùi của anh ta đánh, đánh gãy cho tôi, sau đó tôi tiếp tục thu thập anh ta!"

"Được a!"

Ung Gia làm bộ làm tịch vén tay áo lên.

Lục Thiên Long vẫn an ổn ngồi ở trên ghế sofa rất cục có phản ứng.

Anh cười tí mắt nhìn Trương Sở, nói: "Trương thiếu, rất ác độc, vừa ra tay liền muốn phế bỏ hai cái đùi của tôi?"

"Đừng nói phế bỏ hai cái đùi người, cho dù đem người làm thành người gỗ, người có năng lực như thế nào? Đắc tội Trương Sở tôi, tôi cho người chết cũng không biết chết như thế nào!"

Trương Sở cười lạnh nói.

Lục Thiên Long nhún nhún vai, nói: "Xem như người lợi hại! Người thích như thế nào liền chơi đùa như thế, bắt quá đừng trách ta không nhắc nhở người, người đối phó ta như thế nào ta bồi hoàn gấp đôi như thế cho người!"

"Thảo, ni cô mã lúc này còn dám nói mạnh miệng, Ung Gia khăn trương thượng, phế bỏ tiểu tử này cho tôi!"

Trương Sở rất tức giận, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng, bàn tay to vung lên, liền muốn để cho đám người Ung Gia động thủ.

Nhưng vào lúc này, cửa phòng lại lần nữa bị người ầm một cước đá văng.

"Các người là ai? Ở trong này làm gì?"

Chu Băng Băng toàn thân thường phục xuất hiện tại phía sau mọi người, nhìn vào trong phòng tụ tập nhiều người như vậy thoáng có chút kinh ngạc, sau đó cao giọng nói.

"Yêu, mỹ nữ!"

Quay đầu thấy Chu Băng Băng, ánh mắt Trương Sở nhất thời sáng lên.

Mỹ nhân tuyệt đối tiêu chuẩn, cho dù là cùng Tô Lăng Nguyệt so sánh, cũng là mỗi người mỗi vẻ chẳng phân biệt được trên dưới.

"Vốn là muốn tới giáo huấn tên hỗn đản Lục Thiên Long này một chút, không nghĩ tới vậy mà có thể ở trong này gặp được mặt hàng cực phẩm như vậy! Tuyệt đối không thể lãng phí, Ung Gia, để cho các huynh đệ thượng, đem cô nhóc này bắt lấy, như thế này hảo hảo vui vẻ a."

Trương Sở khẩn cấp nói.

Ung Gia thực khổ bức, cô nhóc này ông cũng biết, không phải là nữ cảnh đêm qua bị vị Lục đại gia này đùa giỡn sao!

Đem cô nhóc này bắt lấy vui vẻ a? Cho dù lột hết cũng không dám thượng nhà.

Lục Thiên Long lại liếc mắt ra hiệu ông.

Nháy mắt Ung Gia minh bạch, cắn răng một cái nói: "Các huynh đệ, nghe Trương thiếu, đem cô nhóc này bắt lấy cho tôi!"

Những cái huynh đệ ông mang đến này cũng không biết chuyện bên trong này này, lão Đại hạ lệnh lập tức một cổ tuôn hướng Chu Băng Băng.

"Muốn chết!"

Chu Băng Băng cũng không phải dễ chọc, bị mọi người vây công không có bất luận cái khiếp đảm gì, tức giận mắng một tiếng, trực tiếp nghênh đón mọi người xông lên.

Bay lên một cước trực tiếp đem một tên gia hỏa xông lên phía trước đá bay, lại là một quyền, đánh mũi một cái khác gia hỏa, trong nháy mắt liền phế bỏ hai người đối phương.

"Vẫn lại là cái cô nhóc cá tính, tôi thích! Các huynh đệ thêm chút sức, khăn trương bắt cho tôi!"

Ánh mắt Trương Sở tỏa sáng, có thể lấy tiền bạc đập bể nữ nhân anh ta chơi đùa chán, Tiểu Lạt Tiêu trước mặt để cho anh ta cực kỳ hưng phấn.

Ung Gia cực kỳ không nói gì, tự tác nghiệt không thể sống a.

Chu Băng Băng đại khai sát giới, thực lực cô so ra kém Lục Thiên Long, nhưng đối phó những tên đầu đường này tuyệt đối là miểu sát một đám.

Trong nháy mắt đã có năm sáu tên gia hỏa nằm trên mặt đất bỏ không nổi quay cuồng kêu thảm.

Trong lòng cô vẫn kìm nén không chỗ phát tiết, hiện tại rốt cục tìm đến cơ hội, tự nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

Hon nữa nghe được tiếng kêu Trương Sở bị ối, cô nhóc này cười lạnh một tiếng, lực đạo xuất thủ lại tăng thêm, rất nhanh lại là ba bốn tên gia hỏa nhe răng nhếch miệng rời khỏi chiến đấu.

Ngay tại thời điểm cô chuẩn bị đem bốn người trước mặt kia đánh ngã, Lục Thiên Long xuất thủ, anh cũng không thể trở mắt nhìn cô nhóc này đem thủ hạ Lý Văn Ứng phế bỏ.

Một quả táo đỏ lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai bắn ra, vừa lúc đánh vào trên cánh tay Chu Băng Băng nâng lên.

Chu Băng Băng liền cảm thấy được cánh tay tê rần, nửa người nhảy mất mát đi phản ứng, nhảy mất cô kinh ngạc, mười mấy gia hỏa còn lại đồng loạt xông lên, rốt cục đem cô bắt được.

Sau đó Chu Băng Băng đã bị trói gô ở tại một bên.

"Trương Sở, anh định làm gì cô ta?" Lục Thiên Long làm ra kinh ngạc nói.

Trương Sở cũng cực kỳ mê mang a, mới vừa nhìn cô nhóc này có khí thế, như thế nào đột nhiên bị người bắt được?

Cơ hội này không thể bỏ qua, anh ta một bộ tươi cười bí hiểm nói: "Người quân ta? Người nào mẹ nó theo ta đối nghịch, lão tử ta liền thu thập người đó!"

"Trương Sở, ân oán trong lúc đó chúng ta không cần đem người ngoài liên lụy vào, cô là vô tội, người bắt cô làm gì!" Lục Thiên Long từ trên ghế sofa đứng lên, cực kỳ tức giận nói.

Anh càng tức giận Trương Sở càng vui vẻ.

"Hô hô! Như thế nào, quan hệ cô ta với người không tầm thường? Tiểu tử người còn thật sự là điểm phúc không ít! Bất quá người yên tâm, chờ đem người phế bỏ, tôi sẽ giúp người hảo hảo chiêu cố cô, tôi thích!" Trương Sở về mặt bì ối nói.

"Hỗn đản! Mặc kệ người dùng cái thủ đoạn hèn hạ gì, nếu như người dám đụng đến tôi một phen, tôi không tha cho người!" Chu Băng Băng cắn răng trừng mắt nhìn Trương Sở.

Trương Sở cười ha ha: "Yêu, Tiểu Lạt Tiêu tôi thích!!"

Lục Thiên Long cũng ở bên cạnh lớn tiếng nói: "Trương Sở, có chuyện gì nhắm vào tôi, không cần làm khó một nữ nhân! Hon nữa người cũng không thể trêu vào cô!"

"Tại Hải Dương, còn không có người Trương Sở ta không thể trêu vào!" Trương Sở về mặt liêu lĩnh. "Ứng Gia, trước đem nữ nhân này đánh ngất xỉu, chờ tôi thu thập cái Lục Thiên Long này lại vui vẻ cùng cô nhóc này a."

Ứng Gia thật cẩn thận dùng ánh mắt hỏi Lục Thiên Long một phen, thấy anh khẽ gật đầu, lúc này mới đi lên phía trước một tay bỏ vào trên cổ Chu Băng Băng.

Chu Băng Băng nhất thời đã hôn mê.

"Được rồi, hiện tại nên giải quyết chuyện giữa chúng ta một phen rồi. Ân? Như thế nào trong phòng còn có hai bài vị người chết? Con mẹ nó thực xui xẻo, Ứng Gia, để cho các huynh đệ động thủ đi! Phế bỏ hai cái đui anh ta."

Trương Sở cực kỳ thoả mãn hôm nay hôm nay có thể giáo huấn Lục Thiên Long lại không duyên vô vớ đạt được một mỹ nữ, không uổng công chuyện này.

Nói vừa xong, anh ta không trong mắt Lục Thiên Long đột nhiên hiện lên một tia sát khí sắc bén, nhiệt độ cả căn phòng tựa hồ đều đã đột nhiên giảm xuống.

Anh ta nói đây là hai cái bài vị người chết?

"Ân, là nên giải quyết ân oán giữa chúng ta một phen rồi." Lục Thiên Long đối diện hít sâu một hơi, quay đầu nhìn hai cái bài vị kia một cái, bi thương trong mắt chợt lóe lên, thần nhiên nói: "Vũ nhục huynh đệ, tội không thể tha! Tiểu ung, trước hết xoá sạch răng đầy miệng anh ta."

Ân? Tiểu ung?

Trương Sở một phen không hiểu được.

Chờ anh ta phản ứng kịp liền chậm.

Ứng Gia bên cạnh do dự một phen, sắc mặt kiên quyết, đưa tay cầm một cái gạt tàn từ bên cạnh, một tay túm chặt tóc trên cái gáy Trương Sở, hướng

về phía cái miệng của anh ta trực tiếp liền đập bẻ xuống.

Trương Sở ai nha hét thảm một tiếng, bị nện thất điên bát đảo một phen, há mồm phun ra một búng máu, bên trong mang theo ít nhất ba bốn cái răng.

"Không biết trời cao đất rộng, dám đắc tội Lục gia chúng ta?"

Ứng Gia nguyên danh Lý Văn Ứng, làm lão Đại rất nhiều năm, gặp qua không ít tràng diện, cũng là cái gia hỏa quyết định thật nhanh.

Hiện tại ông đã hạ quyết định muốn đứng ở bên Lục Thiên Long này.

Dù cho đối phương là Trương Sở một trong bốn đại thiếu Hải Dương.

"Lục gia, ngài xem còn muốn tiếp tục không?" Xem một cái Trương Sở bị nện mông muội, Lý Văn Ứng dò hỏi.

Sắc mặt Lục Thiên Long không biến đổi, thân nhiên nói: "Ra ngoài hỗn, nói chuyện giữ lời, nói đập bẻ rơi miệng đầy răng xuống, liền một cái cũng không thể lưu."

Trong lòng Lý Văn Ứng khẽ run rẩy gặp qua ngoan độc, cũng thật chưa thấy qua ngoan độc như vậy.

"Được! Toàn bộ nghe Lục gia!"

Ông dần lòng, lại bắt lấy tóc Trương Sở, giờ gạt tàn lên một phen lại hướng tới cái miệng của anh ta hung hăng nện xuống.

Ước chừng đập bảy tám lần, một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Trương Sở vừa kêu thảm thiết vừa phun máu, bên trong đại khái chen lẫn có hơn hai mươi cái răng, lúc này Lý Văn Ứng mới dừng tay.

Những cái tiểu đệ bên cạnh này đã sớm sợ tới mức mặt không còn chút máu.

Dùng gạt tàn từng phát từng phát đập bẻ miệng, có thể sánh bằng lấy gây gộc thậm chí lấy khảm đao ở trên người càng rung động.

Trong lòng bọn họ run sợ nhìn Lục Thiên Long.

Trong lòng suy đoán người này rốt cuộc là ai, như thế nào có thể để cho lão Đại Ứng Gia nói gì nghe nấy.

Hơn nữa bọn họ không biết, kế tiếp cái Lục Thiên Long này còn có thể dùng cái thủ đoạn gì đối phó Trương Sở.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Điện quang Độc Long Toàn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trương Sở bị nện nở hoa đầy mặt, cả người hoàn toàn choáng váng.

"Lý Văn Ứng, tên hỗn đản này, cũng dám đánh ta, ta chính là cấp tiền bạc cho ngươi!"

Trương Sở máu đầy mặt, vẻ mặt vô cùng hung dữ khủng bố, mơ hồ quát không rõ.

"Tôi đem tiền bạc trả lại cho cậu là được..."

Lý Văn Ứng ở bên cạnh có chút chột dạ, ngày hôm qua Đại Quân Gia Trần thúc Đồng Sự Trưởng tập đoàn Đảng Phi tìm ông, hứa cho ông thù lao xa xỉ để cho ông đi theo Trương Sở đi giáo huấn tiểu tử.

Ông không nói hai lời đáp ứng, bình thường chuyện như vậy cũng làm không ít.

Nào biết sẽ đối phó thực ra là cái sát thần Lục Thiên Long này.

Bằng không cho dù cho ông tòa kim sơn ông cũng không dám gây sự với Lục Thiên Long.

Trận chiến ngày hôm qua ấy đã hoàn toàn làm cho ông dọa bẻ mặt.

"Lục gia, lần này thật sự có thể là cái hiểu lầm."

Lý Văn Ứng kiên trì nói một câu, ông không dám đắc tội Lục Thiên Long, tập đoàn Đảng Phi cũng không phải dễ dàng đắc tội như vậy.

Chuyện hôm nay này nếu như xử lý không tốt, Lý Văn Ứng ông về sau cũng đừng nghĩ muốn hỗn tại Hải Dương.

"Ân? Hiểu lầm?"

Lục Thiên Long nhàn nhạt nhìn Lý Văn Ứng liếc mắt một cái.

"Lấy tiền tài thay người tiêu tai họa, Trương Sở đã được giáo huấn đến, dựa theo quy củ nói, chuyện này không được coi như hết như vậy."

Lý Văn Ứng không dám nhìn ánh mắt Lục Thiên Long, hiện tại ông chỉ có thể cố gắng nói nhiều hai câu lời hay, ngộ nhờ đến lúc tập đoàn Đảng Phi tìm ông phiền toái, ông cũng có thể nói là tại Lục Thiên Long bức bách đánh Trương Sở.

"Quy củ? Tại địa bàn của tôi, tôi chính là quy củ!"

Trên mặt Lục Thiên Long không có bất luận cái biểu tình gì, ánh mắt lạnh lùng để cho Lý Văn Ứng ngậm miệng lại cũng không dám nói nhiều một lời.

"Nếu tập đoàn Đảng Phi tìm người phiền toái, nói tôi cho người làm."

"Được!" Mặt Lý Văn Ứng sáng lên, vội vàng gật đầu đáp ứng.

Đánh Trương Sở, Lục Thiên Long lại không tha ông, về sau ông thực không có cách nào khác lẫn lộn tại Hải Dương.

"Hiện tại, hẳn là lúc tôi cùng Trương Sở chấm dứt ân oán."

Lục Thiên Long hít một hơi, từ từ hướng tới Trương Sở nằm trên mặt đất đi qua.

"Người, người muốn làm gì! Người nếu là dám đụng đến ta, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người!"

Trương Sở miệng đầy răng mất sạch mơ hồ hét lớn không rõ, vẻ mặt hoảng sợ.

"Muốn làm gì? Tôi đã cảnh cáo anh, không cần dùng cái loại thủ đoạn hạ lưu này đối phó Tô Lăng Nguyệt, anh lấy lời nói của tôi xem như gió thoảng bên tai?"

Lục Thiên Long ngồi xổm người xuống, cười tí mắt nói.

"Người, người rốt cuộc muốn thế nào? Tôi có thể cho người tiền bạc, người muốn bao nhiêu tôi cho bấy nhiêu! Hơn nữa sau này tôi lại cũng không dây dưa Tô Lăng Nguyệt."

Trương Sở bị Lục Thiên Long nhìn chăm chăm, từ trong lòng rung mình một cái, hoảng sợ nói.

"Hiện tại nói những thứ này, muộn rồi!"

Lục Thiên Long khẽ cười nói: "Đừng sợ, tôi sẽ không đánh anh! Nghe nói anh thích nhất ngoạn nữ nhân? Lại vẫn cực kỳ thích hạ nhục cho người ta? Hồ lớn giống anh, hẳn là mang theo thứ đồ chơi kia bên người đi? Tiểu ung, lục soát người!"

Lý Văn Ứng bên cạnh đi lên lật chuyển túi tiền Trương Sở, hiện tại ông là hạ quyết tâm hoàn toàn muốn cột vào trên chiếc thuyền Lục Thiên Long này.

Trương Sở ý thức được cái gì, liều mạng vùng vẫy, kết quả vẫn lại là bị Lý Văn Ứng từ trong túi áo tìm ra một cái bọc giấy nhỏ màu trắng.

Bên trong, thật sự là Hồng Tri Chu anh ta hao hết công phu từ biên cảnh lấy về, một loại dược công hiệu thúc dục đặc biệt khủng bố.

"Có bao nhiêu cận bã, mới có thể tùy thân mang theo như vậy."

Lục Thiên Long mở gói thuốc ra lật tới lật lui một phen, xác nhận một phen nói: "Tất cả đều cho anh ta uống!"

"Lục Thiên Long, không cần! Chỉ cần người thả ta, người muốn cái gì ta đều đã cho người, không cần cho ta ăn cái này!"

Trương Sở dọa hồn bay phách tán, anh ta thường xuyên dùng thứ này, tự nhiên biết dược hiệu Hồng Tri Chu này, ăn hết một bọc nhỏ này, còn không trực tiếp đem Tiểu Đỉnh đỉnh chống đỡ nổ tung!

Kháng nghị không có hiệu quả.

Lý Văn Ứng để cho mấy tên thủ hạ ẩn Trương Sở, tự mình đem bao Hồng Tri Chu này tất cả đều rót vào trong miệng Trương Sở.

Sợ hãi anh ta ghen, tâm không tồi rớt vào cho anh ta mấy ngụm nước.

Rất nhanh, được hiệu phát tác, cả người Trương Sở rơi vào điên cuồng.

"A!"

Da anh ta vẫn lại là lộ ra một cổ màu đỏ yêu dị, thậm chí nổi lên một tầng gồ ghề rất nhỏ, nhìn thấy ghê người.

Ánh mắt anh ta cuồng loạn, miệng nói nhảm, vừa đưa tay xé rách quần áo trên thân mình.

Anh ta không ngừng kêu thảm, quay cuồng, hai tay xé rách trên thân mình, gãi, chỉ chốc lát sau liền toàn thân quần áo không chỉnh tề đầy vết thương.

Lục Thiên Long lạnh nhạt nhìn, mặt không chút thay đổi.

Lý Văn Ứng cùng một đám thủ hạ bên cạnh cũng không có định lực như anh, kinh hồn táng đảm xem, toàn thân nổi da gà.

Ánh mắt lại nhìn Lục Thiên Long, tất cả đều là sợ hãi cùng kính sợ.

Thủ đoạn này cũng không phải là ngoan độc.

Lục Thiên Long không tính toán liền buông tha Trương Sở như vậy.

Anh xoay người nhìn về phía Chu Băng Băng, cô nhóc này lại vẫn trong con hôn mê.

"Để cho cô nhóc này cũng hả giận đi, đồ phải trở lại cùng chính mình tranh cãi."

Anh giật mình, hướng Chu Băng Băng.

Lý Văn Ứng trừng to mắt, muốn nhìn một chút anh làm cái gì với Chu Băng Băng.

"Không muốn chết mà nói, các người có thể xem!" Lục Thiên Long quay đầu cười?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Nói với người một bí mật

Lục Thiên Long phiên muộn cả buổi tối.

Hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, tướng mạo không thua Tô Lăng Nguyệt, vóc người nóng bỏng Chu Băng Băng, làm sao lại là một nữ đồng tính, có thể dễ lời kéo?

Thế gian mỹ nữ vốn là ít, người một nữ nhân là nam nhân!

Điều này làm cho thiên hạ nam nhân sống thế nào.

Sau này mình sống thế nào?

"Lời kéo cũng không phải là quyết định, nhất định phải nghĩ biện pháp. Nhất định phải để cho nàng biết, trên thế giới vẫn có rất nhiều nam nhân tốt, cũng như mình, nhất định phải dùng nam nhân mị lực thay đổi nàng!"

Lục Thiên Long hạ quyết định, tuyệt đối không thể để trận này, bại bởi một nữ nhân, đồng thời cũng có nghĩa vụ để Chu Băng Băng bỏ gian tà theo chính nghĩa, cự tuyệt bị lời kéo, vào vòng tay của nam nhân.

...

Rạng sáng bốn giờ, tỉnh Hải Dương ở bệnh viện nhân dân trong phòng bệnh cao cấp.

Chủ tịch Trương Lực, một người uy vũ hùng hãn hơn bốn mươi tuổi trung niên, hùng hực xông vào.

Mặt chữ quốc, dáng người dũng mãnh, trong đôi mắt có dã tính.

Hắn vừa mới nhận được một cú điện thoại, cho biết con trai ông được tìm thấy nằm trần truồng trên đường phố, hôn mê bất tỉnh, liền lập tức chạy tới.

"Nói cho ta biết, tiểu Sở rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?" Trương Lực mặt âm trầm hỏi.

Bác sĩ khúm núm, nói: "Trương tổng, ngài không nên lo lắng quá, qua đây nói chuyện, Trương Thiếu chắc hẳn sử dụng một lượng lớn tình thuốc, lại bị tổn thương nặng bộ vị mấu chốt, phải nhanh chóng trị liệu, hiện tại đã qua cơn nguy cấp, nhưng..."

"Nhưng cái gì?" Trương Lực trợn mắt nói.

"Nhưng về sau còn có thể hay không, còn phải xem khả năng khôi phục, ít nhất phải mất 3 năm, Trương Thiếu không thể lại đụng nữ nhân." Thầy thuốc cắn răng nói.

Trương Lực hung hăng cầm trong tay một chuỗi Phật châu quảng xuống đất, mảnh vụn lán khắp sàn.

"Trần thúc, lập tức giúp ta điều tra rõ ràng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào!" Trương Lực cắn răng nói.

"Vâng!"

Theo sau lưng hắn, Trần thúc mặt âm u, quay người rời đi phòng bệnh.

Hai giờ sau đó, trời vừa mới hừng sáng, hắn liền trở về phòng bệnh.

Trương Lực đã bình tĩnh, nhìn con trai vẫn đang trong tình trạng hôn mê, ông trở nên âm trầm.

"Nói đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Vâng!"

Trần thúc cúi đầu nói, trong phòng chỉ có hắn cùng Trương Lực cùng Trương Sở, cũng không sợ bị người khác nghe được.

"Thiếu gia vừa ý Tô Lăng Nguyệt của tập đoàn Phụng Hoàng, mấy lần đều bị tài xế của Tô Lăng Nguyệt xáo trộn kế hoạch, vì vậy liền tìm Lý Văn Ứng, để qua giáo huấn tên kia..."

"Đem qua thiếu gia tự mình theo Lý Văn Ứng đi, Lý Văn Ứng dù đã nhận tiền, vậy mà lại giúp tên tài xế kia đối phó với thiếu gia chúng ta. Thiếu gia lại bị Lục Thiên Long ép dùng thuốc!"

"Còn có nữ cảnh Chu Băng Băng, thiếu gia dù trước đó có mở miệng đùa giỡn cô ta vài câu, cô ta liền xuống tay độc ác..."

Không thể không nói, Trần thúc rất lợi hại, trong 2 giờ ngắn ngủi, liền biết tất cả những chuyện đã xảy ra, một chút cũng không sai.

"Tin tức là thật?" Trương Lực khuôn mặt càng âm trầm hơn.

"Hắn là không sai, ta vừa rồi mua chuộc một tay thủ hạ của Lý Văn Ứng, hắn kể toàn bộ, cũng đã gặp Chu Băng Băng." Trần thúc trả lời.

"Khinh người quá đáng!"

Trương Lực đột nhiên đứng dậy, một quyền hung hăng nện vào tường.

"Con ta Trương Sở, thậm chí nếu có làm quá lên đi nữa, cũng không tới phiên bọn họ để giáo huấn, hơn nữa còn dùng thủ đoạn ác độc như vậy, ta mặc kệ cái gì Tô Lăng Nguyệt, Lục Thiên Long, đều nhất định phải chết đi cho ta! Còn có tên hỗn đản kia Chu Băng Băng, cũng phải chết!"

"Chu Băng Băng tạm thời không thể động." Trần thúc nói, "vừa rồi ta đã thăm dò qua Cục trưởng công an thành phố, hắn ý tứ rất rõ ràng, tuyệt đối không thể động vào Chu Băng Băng."

"Hả? Thân phận gì?" Trương Lực cau mày nói.

Tại Hải Dương, người hắn không thể động đến chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Trần thúc lắc đầu, nói: "Ta hỏi, hắn không nói, chỉ nói là người này, chúng ta không thể trêu vào." "Hừ hừ! Không thể trêu vào? Vậy ta con trai của Trương Lực bọn họ liền có thể chọc được rồi hả? Được, trước điều tra rõ ràng thân phận của cô ta, còn cái tên tài xế của Tô Lăng Nguyệt cùng Lục Thiên Long, nhất định phải để bọn họ chết"

Trần thúc gật đầu, nói: "Chuyện này tôi sẽ đi an bài, vì để tránh cho để cho người khác hoài nghi chúng ta, ta sẽ cố gắng tìm một kẻ chết thay gây náo loạn tập đoàn Phụng Hoàng, rồi sau đó đổ lỗi vì tội giết người và cướp tài sản, làm thần không biết quỷ không hay, không ai hoài nghi đến chúng ta!"

"Tốt!" Trương Lực thấy Trần thúc nói trong lòng thấy yên tâm, liền bảo: "Hết thầy từ người an bài, cần gì một mực nói!" "Ngoài ra còn có cái tên Lý Văn Ứng, chờ giải quyết Tô Lăng Nguyệt cùng tên tài xế kia, đem cả bọn lên tây thiên!"

...

Hắc Hổ bang một tòa trong phân đà.

Chính giữa trên ghế ngồi, một cái vóc người rắn chấn hán từ mặt mũi tràn đầy sắc mặt giận dữ.

Hắn gọi Đỗ Thành, một trong tứ đại Đà chủ, đồng thời cũng là đỗ duyệt ca ca.

Đêm qua Đỗ Duyệt gọi điện thoại tới cho hắn, nói mình trong tiệc rượu bị một kẻ bắt nạt, Đỗ Thành không nói được gì, trực tiếp để hai người thủ hạ mở chiếc Hummer.

Vốn cho rằng chuyện này vô cùng đơn giản.

Chưa được tỉnh táo, lại nhìn thấy ba người súng mặt súng mũi xuất hiện tại trước mặt.

"Ca ca, người phải làm chủ cho ta, Lục Thiên Long phá hủy 2 chiếc răng của đệ, chiếc Hummer của mình tiến trong rãnh, lại bị cửa xe chen lấn một chút đầu, bây giờ nhìn đi không ra gì.

Hai tên thủ hạ của Đỗ Thành trông thảm hại, một người thì cánh tay bị gãy, một người thì chân khập khiễng, trên mặt vết thương chồng chất.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra?" Đỗ Thành hí hóp mắt truy vấn.

Đỗ Duyệt đem chuyện phát sinh đêm qua kể lại.

Sau khi nghe xong, Đỗ Thành hừ lạnh một tiếng, nói: "Coi như bọn họ vận khí tốt, lái Cayenne mà có thể đụng đỗ Hummer! Không quan hệ, chạy được hòa thượng chạy không được miếu, ta đã sớm muốn đập Tô Lăng Nguyệt, rốt cuộc tìm được thời cơ! Hôm nay ta tự mình dẫn người tới, giám đả thương chúng ta, sẽ phải trả một cái giá không nhỏ!

...

Sáng sớm ngày thứ hai, suy nghĩ một đêm Lục Thiên Long lái xe đi đón Tô Lăng Nguyệt

Như thường hắn thường ở dưới lầu, nhưng giờ lại trực tiếp chạy đến tầng ba gõ cửa.

Gõ cả buổi, Mộ Dung Uyển Nhi ngáp mở cửa.

"Hóa ra là Tiểu Bát Lang, Lăng Nguyệt Tà còn đang rửa mặt, người chờ một lát, ta đi ngủ tiếp đây."" Mộ Dung Uyển Nhi mơ mơ màng màng liền đi trở về.

Lục Thiên Long trực tiếp lên đây, cô nàng im lặng, chẳng lẽ cô không phát hiện, hôm nay rất khác mọi khi.

"Uyển Nhi, người khoan hãy đi, nhìn xem ca ca hôm nay mặc đồ này có đẹp trai hay không?" Lục Thiên Long gọi lại nàng, bày ra cái P Boss truy vấn.

"Quần cộc, áo ba lỗ, Tiểu Bát Lang, người bây giờ dù sao cũng là Lăng Nguyệt Tà thiếp thân tài xế, liền không thể mặc đang hoàng một chút?"

Lục Thiên Long rất im lặng, chỉ có thể nhắc nhở lần nữa nói: "Ta là để người xem một chút, ta lộ ở bên ngoài cường tráng cơ bắp, có nam nhân vị, chẳng lẽ người không thấy kích động?"

"Nam nhân vị? Bình thường thôi, người lỏa thể ta đều nhìn qua, bây giờ nhìn người cái lông chân ta còn chẳng kích động cái gì a a."

Mộ Dung Uyển Nhi lườm hắn một cái, "Được rồi, dù sao ta không có cảm giác gì, nếu người không sợ chết, để Băng Băng tỷ nhìn xem, nàng có thể sẽ kích động, chẳng qua ta nhắc nhở người, nàng một khi kích động, thì khẳng định có người sẽ gặp nạn!"

Nói xong, Mộ Dung Uyển Nhi trở về phòng.

Lục Thiên Long rất tức giận, hôm nay hắn cố ý mặc quần cộc, áo ba lỗ chân đi một đôi dép lê.

Sau đó còn thích lên lầu. Chu Băng Băng không phải lười kéo sao? Hắn liền phải thể hiện ra một chút nam nhân mị lực, để Chu Băng Băng mở mang kiến thức một chút, trên cái thế giới này, ngoại trừ nữ nhân bên ngoài, vẫn còn nhiều nam nhân cường tráng!"

"Lục Thiên Long, người tại sao lại ở đây?"

Đang nghĩ ngợi, Chu Băng Băng mặc đồ ngủ từ gian phòng đi tới, Xem ra hắn là muốn đi đổ nước uống, trong tay còn bung một cái ly pha lê.

Lục Thiên Long cánh tay vung lên, nói: "Nhìn ta cường tráng hữu lực cánh tay, nhìn ta tráng kiện bắp thịt rắn chắc, Chu Băng Băng, có cảm giác gì không?"

"Cảm giác? Có!" Chu Băng Băng nghiêng răng nghiêng lợi theo dõi hắn, nói: "Hai chữ: Buồn nôn!" "Người đến cùng còn có hay không một chút thẩm mỹ, vóc người này, khỏe đẹp cân đối, đi tham gia giải đấu lớn đều có thể nhẹ nhõm cầm cái giải đặc biệt trở về, không biết bao nhiêu thiếu nữ thiếu phụ gặp ta này đều phải đi lên dốc sức, người vậy mà nói buồn nôn?"

Lục Thiên Long rất tức giận nói.

"Buồn nôn buồn nôn cũng là buồn nôn, tranh thủ thời gian đi ra ngoài cho ta! Nếu dám để Lăng Nguyệt trông thấy ngươi mặc đồ này, ta không tha cho ngươi!" Chu Băng Băng hung ác nói.

Lục Thiên Long lơ đãng, cười nói: "Làm gì? Sợ hãi Lăng Nguyệt gặp ta mặc đồ này, sẽ bị mị lực của ta chinh phục? Ta càng muốn để cho nàng nhìn!"

"Ngươi dám, ta đánh chết ngươi cái này hỗn đản!"

Chu Băng Băng giận không thể xá, giơ tay lên cao đập tới.

Lục Thiên Long dễ dàng tiếp được, cười nói: "Ta cũng biết rõ, ngươi giống như Tiểu Lạp rồi, trong lòng có chút vận vẹo, cho nên ta không chấp nhận với ngươi."

"Ngươi nói ai là lời kéo?" Chu Băng Băng giận điên lên.

"Ngươi dám nói ngươi không phải? Bằng không ta đem Tô Lăng Nguyệt ra chất vấn!"" Lục Thiên Long lớn tiếng nói.

"Ngươi dám!" Nghe xong muốn hỏi Tô Lăng Nguyệt, Chu Băng Băng mặt ngay lập tức có vẻ mặt bối rối.

"Ha ha!" Lục Thiên Long đại hỉ, hạ giọng nói: "Thì ra ngươi là lời kéo sự tình, Tô Lăng Nguyệt còn không biết? Cũng khó trách, đầu năm nay, tuy xã hội rất mở mang, nhưng đại bộ phận mọi người cũng không thể chấp nhận lời kéo loại chuyện mới mẻ, ta muốn Tô Lăng Nguyệt khẳng định cũng không thể tiếp nhận! Có phải hay không sợ hãi nàng biết về sau, sẽ rời xa ngươi?"

Chu Băng Băng giống như là bỗng chốc bị đâm trúng tiểu tâm tư, cắn răng gắt gao nhìn chăm chăm lục Thiên Long, lại chưa phản bác.

"Được rồi, ta cũng không làm khó ngươi, chỉ cần về sau thành thành thật thật chớ dùng ta đối nghịch, ta sẽ thay ngươi bảo mật!" Lục Thiên Long cười toe toét nói.

"Ngươi dám uy hiếp ta? Người nào dùng ngươi giữ bí mật cho ta, ngươi cái này hỗn đản!" Chu Băng Băng hung hăng dậm chân.

"Ta liền uy hiếp ngươi làm gì? Không nguyện ý? Vậy được, ta hiện tại liền đi tìm Tô Lăng nguyệt, nói cho nàng ngươi là..."

"Ngươi dám!"

"Ngươi nhìn ta có dám hay không! Tô Lăng Nguyệt, ngươi đi ra, ta cho ngươi biết cái bí mật!"

Lục Thiên Long dắt cuống họng hô to.

Chu Băng Băng kinh hãi, lục Thiên Long nói không sai, nàng hiểu rất rõ Tô Lăng Nguyệt tính khí, nếu như nếu để cho nàng biết mình vụng trộm thích nàng, mà lại là loại kia ưa thích, Tô Lăng Nguyệt khẳng định không thể tiếp nhận.

Nhất định phải ngăn cản Lục Thiên Long!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, nàng song chân vừa đạp bỗng nhiên hướng phía Lục Thiên Long đánh tới.

"A..., phi lễ a!"

Lục Thiên Long bối rối hai tay hướng phía trước lung tung một trận, trực tiếp ấn Chu Băng Băng về phía trước.

"Thứ gì, thật mềm!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đến cửa đòi nợ

"A!"

Chu Băng Băng phát ra rít lên một tiếng, Lục Thiên thân thể ngã xuống.

Vừa rồi ma xuy quỷ khiến phía dưới, hai người chồng lên nhau, nàng hai bên toàn bộ bị Lục Thiên Long bắt lấy, cái này hỗn đản lại còn có thời gian hung

hăng bóp ngấm hai lần, hiện tại cũng còn đau rất.

"Lục Thiên Long, nguoi cái này hỗn đản!"

Chu Băng Băng cho tới bây giờ không bị qua ỷ khuất như vậy, càng không có bị người khác sờ qua thân thể, bây giờ lại bị Lục Thiên Long nắm, lừa gạt nhất thời nàng nắm chặt nắm tay nhỏ, nghiêng răng nghiêng lợi liền muốn đánh.

"Không nên kích động, ta rõ ràng mới là người bị hại có được hay không!"

Lục Thiên Long rất ủy khuất: " là chính nguoi nhào lên, ép ta đến ghế sofa, ta vô ý thức đưa tay, ai biết liền bắt được cái gì, xúc cảm coi như không tệ."

Nói qua, còn rất bị ỡ nắm tay đặt ở dưới mũi hít hà, thần sắc say mê.

"Hỗn đản, xem ta không làm thịt nguoi!"

Chu Băng Băng không thể nhìn được nữa, mắt đỏ liền muốn xông đi lên.

"Kẹt kẹt!"

Nhưng vào lúc này, phòng vệ sinh cửa bị mở ra, trùm khăn tắm Tô Lăng Nguyệt đi tới, trừng to mắt nhìn lấy hai người.

"Xảy ra chuyện gì?"

Chu Băng Băng đỏ mặt, chỉ Lục Thiên long đạo: "Lăng Nguyệt, cái này hỗn đản, hấn vậy mà..."

"Ta có một cái bí mật phải nói cho nguoi!" Lục Thiên Long kịp thời chen miệng nói.

"Bí mật? Nguoi trong chốc lát lại nói! Băng Băng, hấn rốt cuộc đối với nguoi làm cái gì?" Tô Lăng Nguyệt nhìn về phía Chu Băng Băng.

"Hấn, hấn..."

Chu Băng Băng do dự, Lục Thiên Long rõ ràng là đang uy hiếp nàng.

Chỉ cần nàng đem Lục Thiên Long mới bắt chính với mình thì hấn sẽ đem bí mật nói ra.

"Hấn ăn mặc như này mà lại vào phòng chúng ta!" Chu Băng Băng cuối cùng lựa chọn nhẫn, tùy tiện tìm cái cớ.

"Hà?" Tô Lăng Nguyệt nhìn thoáng qua Lục Thiên Long cách ăn mặc, ánh mắt hơi nghi hoặc một chút, Lục Thiên Long hiện tại mặc quần thật có chút không đứng đắn, có thể Băng Băng cũng không cần đến ngạc nhiên như vậy a?

"Hấn suốt ngày như vậy, cà lơ phất phơ, ta đều quen thuộc, nguoi không nên quá để ở trong lòng."

Tô Lăng Nguyệt thuyết phục nàng hai câu, quay đầu nhìn về phía Lục Thiên Long, cau mày nói: "Về sau không cho phép mặc như thế nhếch nhác tiến vào gian phòng của chúng ta! Còn có, nguoi mới vừa nói muốn nói cho ta biết cái bí mật? Là bí mật gì?"

Chu Băng Băng hướng phía Lục Thiên Long vừa trừng mắt.

Lục Thiên Long nhận ra ánh mắt uy hiếp, cười nói: "Ta muốn nói cho nguoi, kỳ thật Chu Băng Băng... Nàng cảm thấy ta ăn mặc như thế này vẫn là thật đẹp trai! Nói ta phóng đảng không bị trời buộc, rất có hiệp khách phong phạm!"

Hai nữ sụp đổ.

Ai từng thấy mặc áo chen quần cộc đại dép lê hiệp khách?

"Không tin? Nguoi hỏi Chu Băng Băng, ta không nói láo!" Lục Thiên Long chỉ một ngón tay Chu Băng Băng.

Chu Băng Băng tâm tình rất phức tạp, hận không thể trực tiếp đập đầu chết tại đây,

"Được rồi, hôm nay có một hội nghị trọng yếu, nguoi xuống dưới chờ ta, ta lập tức ra ngoài."

"

Tô Lăng Nguyệt thay Chu Băng Băng giải vây, lúc đầu muốn cho Lục Thiên Long Hỏi qua thay quần áo khác, nhìn thấy đã quá muộn, cũng liền không nhiều lời, trực tiếp quay ngược về phòng qua thay quần áo.

Lục Thiên Long quay về phía Chu Băng Băng thổi cái huyệt sáo, tâm tình rất vui sướng đi xuống lầu.

"Nguoi cái này hỗn đản, tuyệt đối không nên bị ta nắm được cán, bằng không ta tuyệt đối để nguoi sống không bằng chết."

Đằng sau Chu Băng Băng đậm chân tức giận nói.

Trên đường qua công ty, Tô Lăng Nguyệt nhìn trong tay bản báo cáo tài vụ.

Phượng Hoàng công ty phát triển gần thời gian hai năm, phát triển một cách thần tốc, buôn bán thu nhập hiện tăng gấp đôi, nhất là năm nay, vượt qua mức tăng trưởng, doanh thu hàng năm đạt trên trăm triệu, nhất cử đưa đứng đầu Hải Dương thành phố nhất lưu xí nghiệp, thậm chí toàn tỉnh thương nghiệp thần thoại.

Tô Lăng Nguyệt lại một mực cau mày, nhìn trong bản báo cáo tài vụ, mặt mũi tỏ vẻ bất đắc dĩ.

Nếu như chỉ là dựa vào hiện tại để làm ra công trạng, năng và cha hai năm ước hẹn đến kỳ, chính là nàng nhất định phải có thời điểm.

"Lão bản, chuyện gì làm ngươi sầu buồn như vậy?" Lục Thiên Long từ kính chiếu hậu nhìn thoáng qua, cười nói.

"Không có gì, chuyên tâm lái xe!" Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói, một là nàng vẫn còn canh cánh trong lòng chuyện Lục Thiên Long chiếm hữu nàng, hai là những sự tình phiền lòng nói với hắn cũng không có tác dụng gì.

"Sầu mi khổ kiểm lão nhanh, nếu không để ta kể chuyện cười giải sầu?" Lục Thiên Long cười nói.

"Giải ngươi cái đại đầu quỷ, câm miệng cho ta!"

Tô Lăng Nguyệt nhất thời giận không chỗ phát tiết, cái này hỗn đản cả ngày liền biết giở trò cười.

Chuyện vừa rồi nàng còn chưa tính sổ với hắn, hắn đối với Chu Băng Băng làm cái chuyện vô si.

"Lục Thiên Long, ngươi cả ngày ở bên ngoài hái hoa ngắt cỏ, chẳng lẽ liền không thể làm chút gì chuyện đứng đắn sao?" Nàng cắn răng nói.

Lục Thiên Long rất ủy khuất, nói: "Ta nào có khắp nơi hái hoa ngắt cỏ, ta đều bị động có được hay không!"

"Nói bậy, cho Uyển Nhi giở trò cười, khi dễ Băng Băng, đây cũng là bị động sao?" Ngẫm lại gia hỏa này việc xấu, Tô Lăng Nguyệt liền giận không chỗ phát tiết.

Con chó còn không ăn cỏ gần hang, gia hỏa này làm sao chống chọi lại được bọn tỷ muội ra tay a.

"Hung hãn nhân sinh không cần giải thích. Dù sao ta cây ngay không sợ chết đứng!" Lục Thiên Long ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

"Ngươi..."

Tô Lăng Nguyệt thật không làm gì được hắn, nếu như không phải còn cần hắn tiếp tục giả mạo bạn trai của mình, ứng phó những người đang theo đuổi kia, nàng sẽ trực tiếp đem gia hỏa này ra khai trừ.

Xe rất nhanh tới công ty.

Nhìn lấy Tô Lăng Nguyệt xuống xe, lắc lắc cái mông nhỏ hướng đi văn phòng, Lục Thiên Long ở phía sau thối còi xe ầm ầm, rồi đem xe đi để ở bãi đỗ xe, chuẩn bị tiếp tục lái xe đi tìm đại lão Trương để nói chuyện phiếm.

Có thể vừa mới tiến đội xe, liền nghe từ bên trong tuyền ra tiếng ồn ào.

"Những tên khốn kiếp kia, dám đến chỗ tập đoàn Phượng Hoàng gây sự, cho rằng tập đoàn chúng ta không có đàn ông hay sao?"

"Đúng đấy, chúng ta dù sao cũng cùng một chỗ ăn cơm cùng tổng giám đốc Tô, đừng phải loại chuyện này nhất định phải giúp!"

"Các ngươi nói nhỏ chút, không thấy được đám người kia đều một mặt hung bạo sao? bảo an cũng không dám can!"

Chúng ta cũng không thể ngồi đây chờ? Tranh thủ thời gian báo động đi!"

"Báo động? Cảnh sát theo những người này quan hệ mật thiết, quân cái rắm dùng!"

Lục Thiên Long không biết xảy ra chuyện gì, mới vừa xuất hiện, đại lão đứng đầu bọn người liền nhanh chóng xúm lại lên.

Từ miệng bọn họ, mới biết xảy ra chuyện gì.

Ngay hôm nay sáng sớm, mười mấy hung thần ác sát trắng hán đột nhiên xông vào tập đoàn Phượng Hoàng nói bọn họ bị đánh thương tổn, tìm đến Tô Lăng tháng phải bồi thường, đồng thời tuyên bố nếu như lấy không được bồi thường, tập đoàn Phượng Hoàng đừng nghĩ sẽ được yên ổn.

"Thiên Long, nghe nói đám người kia hiện tại ở phòng họp nháo sự, ngươi nói chúng ta làm sao bây giờ?"

Lục Thiên Long nếu như đoán không sai, khẳng định là Hắc Hồ bang người

Ngày đó tại tiệc rượu đánh đồ Duyệt, đụng Hummer, Tô Lăng Nguyệt cũng đã nói, đồ Duyệt có người anh trai, tại Hắc Hồ bang làm đầu mục.

"Ta đi lên xem một chút!"

Lục Thiên Long quyết định thật nhanh đi ra ngoài.

"Chúng ta cũng đi!" Đại lão cùng bọn người kia, tất cả đều phấn nộ nói.

"Tiểu gia ta bấm ngón tay tính toán, liền biết Thiên Long ca tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn!" Bì ổi Tiểu Ngũ gật gù đắc ý tới một câu, cũng ở phía sau đuôi theo.

...

Lầu 18 phòng họp.

Tô Lăng tháng rất phần nộ.

Trong phòng họp, hơn mười ăn mặc hắc sắc tây trang, mặt mũi tràn đầy hung thần ác sát hán tử phân tán tại phòng họp, ngón ngang lộn xộn ngồi, mặt mũi tràn đầy ngông cuồng.

Không ít người không giám bước vào phòng họp, tụ ở bên ngoài nghị luận âm ỉ.

"Bảo an, bảo an, những người này là vào bằng cách nào!"

Tô Lăng Nguyệt giận không thể xá, la lớn.

Một cái vóc người mập mạp gia hỏa lau mặt chạy đến trước mặt hắn, đội bảo an đội trưởng Vương Đại Lôi

Wương Đại Lôi về mặt đưa đám nói.

"Ngăn không được? Các người đội bảo an ba mươi mấy người, tất cả đều ngăn không được, các người là làm ăn gì!" Tô Lăng Nguyệt quát lớn.

Wương Đại Lôi hướng phòng họp nhìn thoáng qua, bất đắc dĩ nói: "Tô tổng, người không biết, đám người này là trên đường, chúng ta căn bản cũng không dám can!, ta đề nghị ngài vẫn là cùng bọn hắn hảo hảo nói chuyện, nếu như bọn họ yêu cầu không phải quá phận, đáp ứng yêu cầu của bọn hắn, bằng không về sau chúng ta tập đoàn Phụng Hoàng đều không có một ngày tốt lành qua."

"Tốt, rất tốt! Tốt một cái không sống yên lành được, ta ngược lại thật ra muốn nhìn, bọn họ có không thông thiên bản lĩnh!"

Tô Lăng Nguyệt giận quá thành cười, thời khắc mấu chốt hiện ra nữ cường nhân phong phạm, cười lạnh một tiếng, cất bước bước vào phòng họp.

"Vị này hắn là Tô tổng a?"

Tô Lăng Nguyệt vừa mới vào nhà, ngồi tại vị trí trung ương nhất bên trên một cái buru hân hân tử mở miệng cười nói

Chính là Hắc Hồ bang tứ đại Đà chủ một trong, Đồ Thành.

"Người là Đồ Duyệt ca ca Đồ Thành?"

Nhìn hắn cùng Đồ Duyệt giống nhau đến mấy phần mặt, Tô Lăng tháng lập tức hiểu chuyện gì xảy ra.

"Không sai, là ta!" Đồ Thành cười gật gật đầu, rất có khí phái.

Hắc Hồ bang, tại Hải Dương, cũng có thể xếp vào năm vị trí đầu, Đồ Thành làm tứ Đà chủ một trong, phụ trách Hắc Hồ bang tại Thành Tây địa bàn, cũng chính là xóm nghèo khu vực.

Tại toàn bộ xóm nghèo, Đồ Thành dẫn đầu Hắc Hồ bang phân đà, tuyệt đối là cường hãn nhất thế lực.

"Các người hôm nay đến chỗ của ta làm cái gì?" Tô Lăng tháng lạnh lùng nói.

Đồ Thành nhìn thoáng qua Tô Lăng Nguyệt, vụng trộm nuốt xuống ngụm nước bọt, hắn cũng có ý với Tô Lăng Nguyệt.

Bất quá gia hỏa này rất rõ ràng, Tô Lăng Nguyệt, tuyệt đối không phải hắn có thể nhúng chàm, bằng không sẽ sinh ra rất nhiều phiền phức.

"Tô tổng không muốn hiểu hay giả hồ đồ, đêm qua huynh đệ của ta Đồ Duyệt có chỗ mạo phạm, ta sẽ phê bình hắn, để hắn xin lỗi người, thế nhưng là người ngược lại, làm xe va vào trong mương.""

Đỗ Thành nói: "Cho nên ta hôm nay đến, là muốn cho huynh đệ của ta đòi cái công đạo!"

"Công đạo? Muốn cái gì công đạo?"

Tô Lăng Nguyệt có chút tức giận, có thể lại không có biện pháp gì, đêm hôm đó đỗ Duyệt lái xe truy nã, bị lục Thiên Long tiến dụng vào trong mương là sự thật.

Mà lại xác thực không có chứng cứ gì có thể chứng minh, Đỗ Duyệt lái xe truy nã là muốn trả thù.

"Rất đơn giản, Tô tổng chỉ cần ra một chút tiền thuốc men cùng tinh thần tổn thất phí là được, ta muốn cũng không nhiều, một trăm vạn, về sau thanh toán xong!" Đỗ Thành cười nói.

"Một trăm vạn?"

Tô Lăng Nguyệt trừng lớn mắt, đây quả thực là đe dọa.

"Đỗ Thành, ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi đừng mơ tưởng ta đưa cho ngươi lấy đi một phần tiền!"

"Thật sao? Vậy chúng ta ngay ở chỗ này hao tổn đi! Dù sao ta có nhiều thời gian, về sau ta mỗi ngày cũng dẫn người tới, ngay tại nơi này uống trà nói chuyện phiếm, đến khi cầm tiền mới thôi! Mặt khác nhắc nhở một câu, chúng ta cái này thuộc về tranh chấp kinh tế, coi như ngươi báo án cũng vô dụng!"

Đỗ Thành một bộ tràn đầy tự tin đáng vẻ, cười nói.

"Ngươi..."

Tô Lăng Nguyệt khí hốc mắt phát hồng.

Hiện tại nàng đang có đại đơn đặt hàng, nếu như Đỗ Thành thật mỗi ngày dẫn người ở chỗ này náo loạn, nàng căn bản không có cách nào làm việc.

Mà đến quây một phát, sẽ gây ảnh hưởng cho tập đoàn.

"Ngươi đây đe dọa!" Tô Lăng Nguyệt cắn răng nói.

Đỗ Thành nhếch miệng cười một tiếng: "ngươi nhất định phải nói như vậy, ta cũng không phản đối! Đe dọa cũng tốt, bồi thường cũng được, tóm lại, cũng là một trăm vạn!"

Hắn lộ ra gương mặt vô lại.

Đối với hắn loại người này, Tô Lăng Nguyệt căn bản vô kế khả thi.

Đang giảng co, mặc áo chen quần cộc đại dép lê Lục Thiên Long lóe sáng đằng trằng, đằng sau đi theo lòng đầy cầm phần tay nâng đồ lau nhà gây gộc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Xử lý gấu trúc người chinh là quốc bảo

Lục Thiên Long cười ha hả tiến nhập phòng họp, đằng sau đi theo lòng đầy cầm phần.

"Một trăm vạn có chút ít, bất quá cũng chịu đựng, Tô tổng, không được chúng ta sẽ đồng ý đi."

Hắn một câu, giống như là một khóa địa lôi ném vào, bên ngoài mọi người bàn tán ầm ĩ.

Tô Lăng Nguyệt mở to hai mắt nhìn, không hiểu lục Thiên Long làm sao lại nói ra những lời này.

Một trăm vạn là không nhiều, nhưng nếu như vậy sự việc này sẽ thành tiền lệ, có lần thì sẽ có lần khác, nếu hôm nay hắn đến làm ồn thì ngày mai, ngày kia hắn sẽ tới tiếp, tập đoàn Phụng Hoàng thành ra cái gì, thành máy rút tiền?

"Thiên Long, ngươi sao có thể đồng ý, bọn họ rõ ràng là đến đe dọa! Kiên quyết không thể đồng ý!"

"Đúng đấy, không thể đồng ý, cùng lắm thì chúng ta liều mạng với bọn hắn!"

Sau lưng đại lão Trương mấy người cũng rất kinh ngạc, rất gấp khuyên.

"Ha ha! Vẫn là vị huynh đệ kia biết đại thể, người hẳn là đã thương đệ đệ ta lục Thiên Long a?"

Tiếng bàn luận của mọi người, Thành đoán được phận của Thiên Long, lúc đầu hẳn đánh đệ đệ mình, Đỗ Thành còn muốn giáo huấn một chút hẳn, không nghĩ tới bây giờ hẳn vậy mà chủ động thay chính mình nói chuyện, Đỗ Thành cảm thấy gia hỏa này cũng rất không tệ.

"Không sai! Ta chính là lục Thiên Long!"

Lục Thiên Long nhếch miệng cười một tiếng, duỗi tay ra, nói: "Đỗ Thành đúng không? Chúng ta đã đồng ý, vậy thì nhanh lên đưa tiền đi, chúng ta còn muốn họp."

Đưa tiền?

Đỗ Thành sừng sốt, Tô Lăng Nguyệt sừng sốt, ở đây tất cả mọi người sừng sốt.

Cái này Lục Thiên Long, là đang hỏi Đỗ Thành đòi tiền sao?

"Các người sao gì đều dùng loại ánh mắt này nhìn ta?" Nhìn lấy trọn mắt hốc mồm mọi người, lục Thiên Long nghi ngờ nói: "Buổi tối hôm qua đồ Duyệt lái xe cố ý chặn đường, làm đụng hư xe, trái tim nhỏ của ta còn thấy kinh hãi, hỏi hẳn bởi thường không nên sao?"

"Người đang đùa ta?"

Đỗ Thành sắc mặt âm trầm tới cực điểm.

"Ta ăn no căng không có chuyện làm đùa nghịch người? Tóm lại là đệ đệ ngu của người cố ý chặn đường trước, mau nói, đến cùng cho tiền hay không?" Lục Thiên Long không nhịn được nói.

Hắn mở miệng một tiếng ngu mắng Đỗ Duyệt,, Đỗ Thành chẳng khác nào là bị đương đánh chùng mặt.

"Người nói đệ đệ ta cố ý chặn đường, có chứng cứ hay không?" Đỗ Thành cắn răng hung ác nói.

Lục Thiên Long cười, nói: "Người nói là chúng ta đem đệ đệ ngu của người va vào trong khe, người có chứng cứ hay không?"

Đỗ Thành một chút nghẹn lời.

"Ha ha, Thiên Long uy vũ, nói hay lắm, các người có chứng cứ hay không?"

"Đúng đấy, các người có bản lĩnh cũng cầm ra chứng cứ đến!"

Đằng sau đại lão Trương đám người nhao nhao khen ngợi lục Thiên Long

"Tiểu gia ta bấm ngón tay tính toán, liền biết Thiên Long ca khẳng định không phải loại không có cốt khí người, mặt mũi này đánh, ba ba vang a!" cầm theo cái cây chổi Tiểu Ngủ gật gù đắc ý nói.

Bên Tô Lăng Nguyệt ánh mắt sáng lên.

Ác nhân liền ác nhân ma.

Đơn thuần dùng thường quy thủ đoạn, năng khẳng định không có cách nào để đối phó với tên vô lại Đỗ Thành, đây dựa tiếp ăn, thua thiệt khẳng định là Phụng Hoàng tập đoàn.

Có thể Đỗ Thành vô lại, lục Thiên Long so với hẳn càng vô lại, như thế một pha trộn, Đỗ Thành liền không lý do đòi tiền.

Chẳng qua...

Tô Lăng Nguyệt trong lòng ần ần có chút lo lắng, dù sao Đỗ Thành đang có gia hỏa, căn bản không nói cái gì quy củ, nếu như bọn họ cứng rắn muốn hung hăng can quấy, mỗi ngày đều đến tập đoàn Phụng Hoàng nháo sự, chuyện này cũng xử lý không tốt.

"Tốt, rất tốt! Nhanh mồm nhanh miệng? Ăn nói khéo léo? Anh hùng cứu mỹ nữ đúng hay không? Được! Tô Lăng Nguyệt, lục Thiên Long, hãy đợi đấy!"

Nếu Tô Lăng Nguyệt cùng Lục Thiên Long chơi hẳn, trong lòng của hẳn liền quyết định chú ý, muốn làm cho đối phương nhìn xem, đến cùng ai có thể chơi qua người nào?

"Tiểu tử này còn không phục? Không thể để cho bọn họ đi, đánh đám hỗn đản này!"

Đại lão Trương cùng mấy người ở phía sau khi thể hung hăng nói.

Đối phương mang theo người đến tập đoàn Phụng Hoàng quấy rối, nếu là cứ để bọn hắn đi, cũng lộ ra tập đoàn quá vô năng.

Bọn họ hét to, Vương Đại Lôi cầm đầu mười mấy bảo vệ, khúm núm không dám lên trước, đã sớm vọt đến ngấm một bên, ước gì đám người kia sớm đi một chút.

"Không để cho chúng ta đi? Tốt, ta ngược lại thật ra muốn nhìn, các người ai có thể giữ ta lại!"

Đỗ Thành cười lạnh, chậm rãi đứng người lên, sau lưng mười mấy tên thủ hạ đồng dạng diện mục dữ tợn, một trận đại chiến sắp đến.

"Kích động là ma quỷ, có thể hay không đừng động một chút lại chém chém giết giết!"

Lục Thiên Long cười ha hả mở miệng, nói: "Ta cảm thấy chuyện này hẳn là một hiểu lầm, như vậy đi, Đỗ lão đại, chúng ta ra ngoài trò chuyện một chút, người nếu là sợ ta hại người, mình liền qua địa bàn của người, qua xóm nghèo bên kia trò chuyện, ta cùng các người qua!"

"Tốt! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, người muốn cùng ta trò chuyện thứ gì!" Đỗ Thành cười lạnh nói.

Sau đó bọn họ dẫn đầu xuống lầu, lục Thiên Long theo sát phía sau, đại lão Trương cùng mấy người cũng muốn cùng qua, lại bị lục Thiên Long ngăn lại.

"Chính người cẩn thận một chút." Tô Lăng Nguyệt do dự một chút, thấp giọng nói.

"Bảo vệ tập đoàn Phụng Hoàng, vốn là việc của ta! Ta làm hết thấy, mục đích chỉ có một cũng là sớm ngày đạt được tâm của người, giải tỏa..." Lục Thiên Long hạ giọng cười nói.

"Đi chết!" Tô Lăng Nguyệt hung hăng dậm chân, cái này hỗn đản, lúc nào đều không quên đùa giỡn nàng một chút.

Đỗ Thành dẫn đầu mười mấy người chia ra ngồi mấy chiếc xe đi ở phía trước, Lục Thiên Long đi Cayenne theo ở phía sau, mấy chiếc xe nhanh chóng trên đường đi Thành Tây xóm nghèo.

Cuối cùng dừng lại ở một công xưởng bỏ hoang.

Lục Thiên Long vừa vừa xuống xe, liền bị Đỗ Thành cùng tên thủ hạ đoàn đoàn bao vây.

Trên tay bọn họ tất cả đều dẫn theo thiết côn dao, hẳn là đã sớm thả trên xe.

"Đỗ lão đại, người đây là muốn làm gì? Ta hảo ý cùng các người đến trao đổi, các người không mời ta uống rượu còn chưa tính, lại còn tính đánh ta a."

Lục Thiên Long bị vây vào giữa, lâm ra vẻ kinh ngạc.

Đỗ Thành cười lạnh, âm thầm nói: "Uống rượu? Uống bà nội người! Lúc đầu muốn cầm ít tiền coi như xong, tiểu tử người đụng tới hung hăng càn quấy! Được, tiền ta từ bỏ, hôm nay liền phế bỏ người, cho huynh đệ của ta xuất khí!"

"Từ xưa song phương giao chiến không chém sứt, người còn giảng quy củ giang hồ!" Lục Thiên Long tức giận nói.

"Quy củ?" Đỗ Thành cười ha ha: "tại địa bàn của ta, ta chính là quy củ, ta nhiều người., đây chính là quy củ!"

"Như thế uy vũ bá khí?" Lục Thiên Long cũng cười, chỉ một ngón tay Đỗ Thành, nói: "Người bây giờ dáng bộ vô sỉ, rất có bộ dạng thù mị a! Cái này không nói, có quyền chính là đạo lý?"

"Có thể nói như vậy! Lục Thiên Long, người sẽ không thật sự cho rằng, một mình người có thể đem đánh ngã bọn ta a?" Đỗ Thành cuồng vọng nói.

Hắn ngạo mạn.

Tại Hắc Hồ bang, Đỗ Thành rất có tiếng, tuyệt đối không thể xem thường, hắn từ nhỏ thích quyền anh, học qua ở nước ngoài mấy năm, đánh qua hai năm hắc quyền, thuộc hạ cũng rất có bản lĩnh.

"Đánh các người đám phế vật này, với ta mà nói dễ như trở bàn tay Chẳng qua ta cũng không có thời gian cùng các người chơi, không phải người nói nhiều người chính là quy củ sao, hiện tại mình liền nhìn xem, đến cùng người nào nhiều người!"

Lục Thiên Long hững hờ đứng tại chỗ, hai tay vỗ nhẹ nhẹ mấy lần bàn tay.

Chung quanh nhất thời truyền đến một trận ồn ào tiếng bước chân.

Góc tường, trên phòng ốc, đường đi bên cạnh, cái này đến cái khác hắn từ xuất hiện, trọn vẹn bốn mươi, năm mươi người, một chút liền đem Đỗ Thành dẫn đầu mười mấy người vây đánh.

Cầm đầu rõ ràng là Ứng bang ung gia, Lý Văn ung!

"Lý Văn ung? Ha ha!"

Nhìn thấy Lý Văn ung, Đỗ Thành cười ha ha

"Lục Thiên Long, không ngờ ngươi có thể đem Lý Văn Ung đến giúp ngươi? Chẳng qua, ngươi cũng quá đề cao cái đám phé vật này, tại Thành Tây, hẳn còn không có tư cách xách dép cho ta, dám cùng ta Đỗ Thành đấu?"

Thành Tây xóm nghèo, rông rảnh lẫn lộn, bang phái san sát.

Lý Văn ung Ung bang, chỉ là đông đảo trong bang phái không đáng chú ý một cái, bọn họ nhiều nhất nắm quyền ba bốn khu phố nghèo, dựa vào gì mà đánh, thà đi vay nặng lãi, hoặc là thu chút ít bảo hộ phí sinh hoạt.

Thực lực cũng coi như là Nhị lưu.

Hắc Hổ bang thì là đường đường chính chính đại bang phái, Đỗ Thành lãnh đạo Thành Tây phân đà, là xóm nghèo bang phái lớn nhất, nắm trong tay địa bàn tốt, có hạng mục.

Cả hai căn bản cũng không tại một cấp bậc.

Ngày bình thường hai người chạm mặt, Lý Văn ung đến cúi đầu khom lưng gọi tiếng Đỗ lão đại, Đỗ Thành.

"Lục, Lục gia, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Lý Văn ung thấy rõ đứng ở chính giữa Đỗ Thành, cũng sợ hãi.

Hắn mang theo thủ hạ, nghe xong Đỗ Thành tên, cơ hồ cũng tất cả đều là hít một hơi lạnh khi.

Tại Thành Tây, dám đấu với Hắc Hổ bang Đỗ Thành, cái này đúng là tìm đường chết mà.

"Lục gia, tất cả mọi người là bằng hữu, có phải hay không có hiểu lầm gì đó, bằng không ta bày một bàn, chúng ta ngồi xuống hảo hảo đàm?" Lý Văn ung muốn mạo xưng làm người hòa giải.

Đỗ Thành căn bản không đồng ý, trừng mắt, cười lạnh nói: "Bày bà nội ngươi, nếu không muốn chết, liền cút ngay!"

"Nhìn đi, ngươi coi người ta là bằng hữu, người ta đem ngươi trở thành cặn bã! Tiểu Ung, ngươi trong việc này cũng quá kém cỏi nhì rồi." Lục Thiên Long cười ha hả nói

Lý Văn ung trên mặt lúc đỏ lúc trắng, người bần cũng có hỏa khí, hắn cũng bị Đỗ Thành không lưu tình chút nào mà nói làm có hỏa khí.

"Đỗ lão đại, đều là tại đây phiền hỗn, ngươi thật sự không phải muốn cùng ta Lý Văn ung vạch mặt?"

"Cùng ngươi vạch mặt? Chỉ bằng ngươi cũng xứng? Ta đếm tới ba, tranh thủ thời gian cút cho ta! Bằng không đều phé tại đây!"

Đỗ Thành lạnh lùng nói, bên người mấy tên thủ hạ cũng đều một mặt cười lạnh.

Lý Văn ung mang tới nhân số nhiều, bọn họ lại không chút để ở trong lòng.

Đỗ Thành mang mười mấy người này, mà đều là thủ hạ tốt, tinh anh.

Lý Văn ung cùng những người kia, cũng là đầu đường lưu manh, nói trắng ra là một đám người ô hợp.

"Móa nó, lão tử hôm nay thật đúng là muốn liều mạng với ngươi! Không chừng bánh mìn thầu tranh khẩu khí, ngươi Hắc Hổ bang không phải trâu bò à, ta Lý Văn ung hôm nay còn nhất định phải cùng các ngươi đấu một trận!"

Lý Văn ung bị Đỗ Thành trách mắng liền có hỏa khí, giơ tay lên cầm thiết côn, quay đầu nhìn về phía lục Thiên Long: "Lục gia, chỉ cần ngươi hạ mệnh lệnh, mình liều mạng với bọn hắn!"

Lục Thiên Long gật gật đầu.

Cái này Lý Văn ung còn không hèn nhất.

"Tiểu Ung, ngươi có phải hay không cảm thấy ta để ngươi dẫn người đến mai phục Đỗ Thành, là đang hại ngươi?" Lục Thiên Long đột nhiên hỏi.

Lý Văn ung sửng sốt, không có nghĩ rõ ràng ý tứ của những lời này.

"Nếu như hôm nay ngươi không đến, ta dám cam đoan, không hơn một tuần, kết quả của ngươi so với Trương Sở còn thảm hại hơn! Ngươi có nghĩ tới hay không, hai ngày trước, người của tập đoàn, tại sao phải tìm ngươi đi đối phó ta?" Lục Thiên Long thần nhiên nói.

Lý Văn ung lại là sửng sốt, lập tức mình bạch ngắm xem rõ ý tứ.

Bọn họ ở Hải Dương mấy cái bang phải quan hệ khang định không tệ, căn bản không có tất yếu tìm Lý Văn ung tiểu nhân vật như vậy đi đối phó lục Thiên Long.

Đã tìm, nguyên nhân chỉ có một cái.

Người của tập đoàn, rút ván qua cầu, nếu làm lớn chuyện, bọn họ chuẩn bị để Lý Văn ung đám người kia mang tiếng oan!

Vừa nghĩ tới đó, Lý Văn ung song quyền nhất thời nắm chặt, mặt lộ vẻ về giận dữ.

Lục Thiên Long khoát tay, thân nhiên nói: "Có thể nói rõ ràng, nói rõ người không ngốc, người cũng không cần phục, cái này vốn là nhược nhục cường thực niên đại, người cường đại, mọi người kính ngưỡng thân phục, người nhỏ yếu, người khác tùy ý chà đạp đùa bỡn. Đây là quy tắc! Không phục? Muốn phản kháng? Có thể! Nhưng là có phong hiểm, cũng phải có gánh chịu hậu quả, quan trọng nhất chính là, còn có cơ hội."

"Ta hiện tại liền cho người cơ hội này, Hắc Hổ bang Thành Tây phân đà chủ Đỗ Thành, dưới tay hắn đều là tinh anh! Nếu như có thể phế bỏ bọn họ, hôm nay cũng là người Lý Văn Ung ngày nổi danh! Có một câu chuyện cũ kể thật tốt: "Xử lý gấu trúc, người chính là quốc bảo!"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Một quyền đánh bạo

Lục Thiên Long cảm thấy, mình rất có tài ăn nói, không làm diễn thuyết gia thực sự quá thực sự không được.

Vừa rồi một phen xuống tới, Lý Văn ung mọi người nghe là nhiệt huyết sôi trào.

Xử lý gấu trúc, cũng là quốc bảo.

Không sai, hiện tại nếu như thừa cơ hội này, đem Đỗ Thành cùng những tên thù hạ tất cả đều bị xử lý, xóm nghèo bên này khang định hội đại loạn.

Ung bang cùng Lý Văn ung có thể sẽ lập tức thay vào đó, trở thành bang phái cao cấp, lại có thể mượn cơ hội này thanh danh đại chấn.

Thậm chí, xuất hiện hỗn loạn về sau, Lý Văn ung Ung bang chắc chắn đoạt địa bàn chiếm được tiên cơ.

Đây tuyệt đối là cơ hội ngàn năm có một

Huống chi, Lý Văn ung vừa nhận yêu cầu của lục Thiên Long, làm Trương Sở.

Đây chính là công tử của tập đoàn Cự Vô Phách, bây giờ bị biến thành bất nam bất nữ nửa tàn phế, tập đoàn Cự Vô Phách cũng tuyệt đối không thể từ bỏ ý đồ.

Lục Thiên Long là chủ mưu, Lý Văn ung cũng là tông phạm, tập đoàn Cự Vô Phách chắc chắn sẽ không buông tha hắn.

Chi bằng hắn hiện tại phải có thể lực, tập đoàn muốn phế bỏ hắn, đơn giản như bóp chết một con kiến.

Nếu là thể lực có thể lớn mạnh một chút, nói không chừng tập đoàn Cự Vô Phách sẽ còn có kỵ.

"Mẹ nó! Dù sao đều là chết, lão tử hôm nay liền liều một lần!"

Lý Văn Ung cuối cùng cắn răng hung hăng nói.

Đỗ Thành ánh mắt trở nên tàn nhẫn đứng lên, cả giận nói: "Lý Văn Ung, người không biết chết sống, thật nghĩ cùng chúng ta Hắc Hổ bang đấu?"

Lý Văn ung nhìn hắn một cái, không nói chuyện, mà chính là quay người nhìn về phía sau bốn mươi mấy thủ hạ.

Đây cơ hồ là Ung bang tất cả thành viên.

"Các huynh đệ, Lục gia mới vừa nói không sai, chúng ta hiện tại thể lực nhỏ yếu, tại trong mắt người khác cũng là con kiến nhỏ, muốn bóp chết liền bóp chết, muốn giết chết liền giết chết, hắn quá uất ức!"

"Người khác chiếm nơi tốt, ăn ngon uống say ngủ, huynh đệ chúng ta cũng là bạc mệnh dựa vào nhau, dựa vào cái gì cũng chỉ có thể đi theo bọn họ phía sau cái mông ăn canh? Đều là cha sinh mẹ dưỡng, chúng ta vì cái gì mà phải kính nể người khác?"

"Lục gia nói rất đúng, thời cơ bày ở trước mặt, đừng một cái, chúng ta liền có thể trở nên nổi bật, không liều, cũng chỉ có thể cả một đời bị người ta giẫm!"

Ta nghĩ kỹ, cứ như vậy uất ức sống, còn mẹ hán không bằng đi theo Lục gia cuộc một lần, thua, không quan hệ, đầu rơi mất chi to bằng cái bát sọ, hai mươi năm sau mình lại là một trang hảo hán! Thắng, chúng ta cũng có thể sống tiêu tiêu sái sái, để những kẻ kia xem thường chúng ta là kẻ súc sinh!"

"Ta Lý Văn ung muốn uống rượu ngon nhất, ngủ với đàn bà đẹp nhất, các huynh đệ, các người đâu!"

Lý Văn Ung mắt đỏ, dất cuống họng giận dữ hét.

"Nghe Ung gia, theo bọn này tôn tử liều mạng!"

"Uống rượu ngon nhất, ngủ với đàn bà đẹp nhất!"

"Ung gia, hạ lệnh đi, hôm nay chúng ta là đàn ông một lần!"

Quần tình sục sôi, Lý Văn Ung mấy câu, đem chỗ thủ hạ đầu chi tất cả đều điều động.

Bọn họ ghen mặt đỏ trướng vung vẩy quyền đầu, rống giận, phát tiết qua nhiều năm như vậy kiềm chế.

Đỗ Thành hơi biến sắc mặt.

Hán không nghĩ tới Lục Thiên Long trong thời gian ngắn như vậy đem Lý Văn Ung và đám phé vật này tất cả đều kích thích đứng lên.

Hán một chút cũng không lo lắng.

"Phé vật, kêu thanh âm lớn, cũng là phé vật! Lý Văn Ung, đã người quyết tâm cùng ta đối nghịch, hôm nay ta liền tiêu diệt các người Ung bang! Các huynh đệ, động thủ!"

Đỗ Thành tính cách có chút cuồng vọng, làm việc quyết định rất nhanh.

Nếu như lại để cho Lý Văn Ung tiếp tục cổ động thêm thuộc hạ, tình huống rất có thể mất khống chế, hán không chần chờ nữa, lập tức hạ lệnh tấn công.

Mười mấy tên thủ hạ lập tức như Mãnh Hồ Hạ Sơn, chủ động nhào về phía Lý Văn Ung bốn năm mươi thủ hạ.

"Các huynh đệ, lên cho ta! Xử lý gấu trúc, chúng ta cũng là quốc bảo, xử lý Đỗ Thành, chúng ta cũng là xóm nghèo lão đại!"

Lý Văn ung không chút nào yếu thế, đồng dạng thối lên tiến công kèn lệnh.

Hai nhóm người nhất thời hỗn chiến với nhau

Tiếng chém giết, tiếng máng chửi, tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu gào, lập tức tại cái này vút bỏ trong nhà xướng vang lên.

Cũng may mắn Đỗ Thành vốn là dự định phé bỏ lục Thiên Long, cho nên trực tiếp đem hán dẫn tới vùng hoang vu địa phương.

"Lý Đại Long người cái này hỗn đản, đi theo Đỗ Thành không tầm thường, gia nhập Hắc Hồ bang không tầm thường, ngày bình thường đối ta âm dương quái khí, lão từ hôm nay liền muốn đá bẻ người!"

"Lý lão tứ, ta vừa của một học sinh, người liền cho ta cướp đi, còn mẹ hán có khi bà đánh ta, Hắc Hồ bang liền có thể khi dễ người, ta hôm nay không phải cắt ngang người ba cái chân!"

Xem ra ngày bình thường Lý Văn Ung, không ít bị thủ hạ Đỗ Thành khi dễ, hiện tại song phương mắt đỏ đánh nhau, liền một số chuyện xưa xưa xưa xưa Lão Ân oán niệm đều bị lật ra đi ra.

Lý Văn Ung cùng thủ hạ mang theo lửa giận, ý vào nhân số ưu thế, ba năm người vây quanh một người, trong tay gậy gộc không chút do dự hướng phía Đỗ Thành người đồ ập xuống đập tới.

Trong lúc nhất thời, Đỗ Thành thủ hạ tựa hồ có chút chống đỡ không được.

Đỗ Thành không có động thủ, đứng ở một bên mặt mũi cười lạnh.

Lục Thiên Long nhinchiến cục, cũng khẽ nhủ mày.

Mặc dù bây giờ tình huống nhìn, Lý Văn Ung chiếm ưu thế, có thể Lục Thiên Long liếc một chút xem thấu, chỉ cần hơi chút bèn bị, Lý Văn Ung người khẳng định bị thua.

Bọn họ nhân số nhiều, phần lớn chỉ là một số đầu đường lưu manh, đánh nhau không có kết cấu gì, chống đỡ không được.

Đỗ Thành mang mười mấy người lại không giống nhau, coi như không có qua chuyên nghiệp, ngày bình thường cũng khẳng định thường xuyên luyện tập, bọn họ mặc kệ thể lực, năng lực đánh nhau trên kỹ xảo, rõ ràng so với Lý Văn Ung người cao thêm một bậc.

Quả nhiên, tại đã trải qua ngàn ngui cuồng oanh loạn tạc về sau, Lý Văn Ứng thủ hạ thể lực bắt đầu chống đỡ hết nổi, có mấy tên đã hồng hộc thờ lên khi thổ.

Thủ hạ Đỗ Thành ngăn trở đối phương Tam Bản Phủ về sau, cuối cùng triển khai phản kích

Bọn họ phòng thủ giai đoạn để tránh bị trọng thương, phản kích lại càng là sắc bén, Lý Văn Ứng bất chấp tất cả trực tiếp đập loạn, sự tiến công của bọn họ thì rất có tính nhắm vào, đều là chọn lựa nhân thể uy hiếp công kích.

Không phải đánh cùi chỏ cũng là rút ra đầu gối, nếu không phải là nện đầu, tóm lại mỗi một cái cũng có thể làm cho người trong nháy mắt mất đi chiến đấu lực.

Cứ như vậy thời gian nháy mắt, Lý Văn Ứng người đã bị thương năm sáu cái, kêu thảm thối lui ra khỏi chiến trường.

"Hừ, một đám tiểu ma-cà-bông, còn thật sự cho rằng có thể lên ngấm mặt bàn?"

Hết thấy đều tại Đỗ Thành dự liệu.

Hắn hiểu rõ Ứng bang những người kia, càng đối với những thủ hạ bên mình rất có lòng tin.

"Đỗ Thành, lão tử liều mạng với ngươi!"

Lý Văn Ứng cũng thấy rõ thế cục, tiếp tục như vậy nữa, Ứng bang chắc chắn thất bại, hắn Lý Văn Ứng thực sự muốn xóa tên ra khỏi Hải Dương.

Hiện tại biện pháp duy nhất, cũng là biện pháp trước tiên đánh thắng Đỗ Thành.

Nghĩ vậy, Lý Văn Ứng Nhất chân đá văng bên người gia hòa, rống giận hướng phía Đỗ Thành lao đến.

"Lý Văn ung, chỉ bằng từng này người, còn muốn cùng ta đấu? Không biết tự lượng sức mình!"

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Đỗ Thành hậu phát chế nhân, xông lên trước cùng Lý Văn Ứng đánh nhau.

Lý Văn Ứng là Ứng bang lão đại, cũng là người biết đánh nhau nhất trong bang, làm qua mấy năm binh, tuy nói tham gia quân ngũ mấy năm này đều chán heo, tố chất thân thể huấn luyện cũng làm cho hắn rất biết đánh nhau.

Thế nhưng lại là Đỗ Thành trước mặt, hắn thế yếu là quá rõ ràng.

Giao thủ bất quá ba năm hội họp, Đỗ Thành một cái đâm thẳng đánh phía Lý Văn Ứng, Lý Văn Ứng tranh thủ thời gian lách mình tránh né, lại không ngờ tới đây là hư chiêu.

Hắn uốn éo thân thể đột nhiên đến ngấm Lý Văn ung sau lưng, hai tay nhanh chóng nắm lấy cánh tay của hắn, bỗng nhiên hướng phía bên cạnh vịn một cái.

Rắc.

Lý Văn ung cánh tay phải bị gãy xuống, cả người đặng đặng rút lui mấy bước, lạnh đầy trong nháy mắt che kín cái trán.

"Phế vật!" Đỗ Thành mặt mũi tràn đầy xem thường.

"Ta liều mạng với ngươi!"

Lý Văn ung tài nghệ không bằng người, vừa vội vừa tức, cắn răng còn muốn xông đi lên.

"Tiểu Ung, ngươi lui xuống trước đi đi, nhìn Đỗ lão đại có thể đánh như vậy, ta cũng có chút ngứa tay."

Bên cạnh truyền đến lục Thiên Long lười biếng thanh âm, Lý Văn Ứng nhất thời vui vẻ, liên tục không ngừng gật đầu, lách mình lui sang một bên.

"Chỉ bằng ngươi cái tiểu tài xế, cũng muốn động thủ với ta? Thứ không biết sống chết!"

Đỗ Thành căn bản không có đề phòng, bốn phía nhìn mình người đã biết chiếm ưu thế, hắn trực tiếp để Thiên Long đi tới, chuẩn bị tốc chiến tốc thắng, giải quyết triệt để trận chiến đấu này.

Tại cự ly Lục Thiên Long còn có ba bốn bước thời điểm, cả người hắn đột nhiên vọt tới trước, hung hăng huy quyền hướng phía Lục Thiên Long đầu đập tới.

"Vì cái gì đều xem thường tiểu tài xế, tiểu tài xế cũng là dựa vào bản thân của mình để kiếm cơm! Để ngươi xem thường tài xế, ta đánh!"

Lục Thiên Long rất tức giận, không tránh không né, Đỗ Thành kinh ngạc, đồng dạng giơ lên quyền đầu đập tới.

Hắn lại muốn theo Đỗ Thành cứng đối cứng đối quyền!

"Muốn chết!"

Đỗ Thành cười lạnh, thân thể lần nữa phát lực, chuẩn bị một quyền đánh tan lục Thiên Long.

Ầm!

Hai người quyền đầu hoàn toàn dựa vào đụng vào nhau.

Thời gian tựa hồ cũng dừng lại một giây đồng hồ.

Sau đó, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin Đỗ Thành đột nhiên hét thảm một tiếng, cả người giống như đứt dây một dạng bay rớt ra ngoài, phanh một tiếng quăng xuống đất.

Cánh tay phải mềm nhũn cúi ở bên cạnh, rót cuộc nâng không nổi đến, truyền đến kịch liệt đau nhức để hắn kêu ra âm thanh.

"Làm sao có thể?"

Hắn mặt mũi tràn đầy kinh hãi, giống như là nhìn quái vật nhìn lấy lục Thiên Long.

Một lần đối quyền, vậy mà để hắn toàn bộ cánh tay bị vỡ nát gãy xương.

Cái này phải cần sức mạnh khủng bố cỡ nào!

Cái này tiểu tài xế là làm sao làm được, hắn đến cùng có còn hay không là người?

"Phé vật! Ngay cả ta tiểu tài xế đều đánh không lại, còn Đà chủ? Một đồng thích thích không sai biệt lắm." Lục Thiên Long bắt chước khẩu khí của Đỗ Thành làm nhục Lý Văn ung, cười mắng một câu.

"Mà mẹ nó, một quyền làm phế đi Đỗ Thành?"

Lý Văn Ung ở bên cạnh nhìn tròn mắt hốc mồm.

Hắn đã sớm biết Lục Thiên Long có thể đánh, cũng tự mình được chứng kiến, có thể thật không nghĩ tới vậy mà khủng bố đến vậy.

"Các huynh đệ, Đỗ Thành bị Lục gia một quyền biến thành tàn tật, thêm chút sức, đánh bọn hắn!"

Lý Văn ung dất cuống họng hô một tiếng, toàn trường hãi nhiên.

Cái này cũng đã thành trường tranh đấu.

Lão đại bị phế, Hắc Hổ bang nhân tâm nhất thời tan rã, liên tục bại lui, Ung bang người thì sĩ khí phóng đại, mặc kệ đau đớn tru lên xông đi lên, không cần bao lâu thời gian, vậy mà mấy tên thủ hạ tất cả đều đánh ngã trên mặt đất.

"Mẹ nó! Thoải mái a!"

Lý Văn Ung cắn răng chính mình đem cánh tay lấp đặt, cười ha ha, hôm nay mờ mịt mờ mịt một lần.

Đương nhiên, hắn bên này cũng tổn thất không nhỏ, chỗ thủ hạ cơ hồ đều bị thương, mấy cái thương thế thật nặng.

"Trước tiên đem mấy cái huynh đệ đưa đi bệnh viện, lại an bài mấy huynh đệ, qua bên ngoài canh chừng, phòng ngừa Hắc Hổ bang những người khác nghe được động tĩnh đến giúp đỡ."

Lục Thiên Long nhàn nhạt phân phó nói.

Lý Văn ung không hề hai lời lập tức làm theo, bây giờ trong lòng của hắn, Lục Thiên Long đã là chân chính Lục gia.

"Tiếp đó, hắn là theo Đỗ lão đại hảo hảo tâm sự rồi!" Lục Thiên Long xoay người, chậm rãi hướng đi Đỗ Thành.

Đỗ Thành bị phế cánh tay, mất đi hơn phân nửa chiến đấu lực, còn muốn chống cự, bị Lý Văn ung mấy tên thủ hạ ba chân bốn cẳng theo trên mặt đất.

"Lục Thiên Long, có bản lĩnh ngươi liền giết chết ta, bằng không, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi, ta sẽ để cho ngươi so với ta hiện tại bị thảm vô số lần!" Đỗ Thành bị người đè xuống đất, cắn răng hét lớn.

Lục Thiên Long cười nhạt một tiếng, băng lãnh ánh mắt lại làm cho bên người Lý Văn Ung kim lòng không được rung mình một cái

Đêm hôm đó, lục Thiên Long đem hắn nâng giữa không trung, nói muốn giết cả nhà hắn, cũng là loại ánh mắt này!

Trời ạ, chẳng lẽ hần thật muốn xử lý Đỗ Thành?

"Muốn muốn trả thù ta? Ta rất hy vọng có thể nhìn đến ngày đó. Chẳng qua đáng tiếc, chỉ sợ ngươi đã không có cơ hội! Lý Văn ung, ngươi động thủ, cắt ngang hai chân của hần, để hần cả một đời đều chỉ có thể ngồi tại trên xe lăn." Lục Thiên Long bình tĩnh nói.

Thời buổi rối loạn, Đỗ Thành dẫn người công nhiên đại náo tập đoàn Phụng Hoàng, lục Thiên Long muốn giết gà dọa khỉ!

Huống chi, hôm nay nhất chiến, đã cùng Hắc Hồ bang triệt để kết thù kết oán, coi như nhân từ nương tay, đối phương cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Đã như vậy, vậy chi dùng lời đình thủ đoạn, chán nhiếp đạo chích!

Để bọn hần biết, cùng mình đối nghịch, liền phải trả giá đắt.

Đồng thời, cũng chỉ có như vậy, mới có thể để cho đối phương có kiêng kỵ, cho Lý Văn Ứng bọn người chưa lại thời gian, chuẩn bị sẵn sàng, ứng phó đối với Hắc Hồ bang.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Mua mấy con chó

Lục Thiên Long nói muốn đánh gãy chân Đỗ Thành,, để hần cả một đời đều ngồi tại trên xe lăn, sắc mặt rất bình tĩnh, giống như với hần mà nói, đây chỉ là một sự trừng phạt nhỏ nhất mà thôi.

Ở đây mọi người, đều rung mình một cái.

Bọn họ cứ như vậy nhìn lấy Lục Thiên Long, nhìn lấy cái người hơn hai mươi tuổi, sắc mặt bình tĩnh thiếu niên, trong lòng tất cả đều dâng lên một sợ hãi thật sâu cùng kính sợ.

"Làm sao? Lời nói của ta không được?"

Nhìn Lý Văn Ứng bọn người không có biểu hiện, Lục Thiên Long quay đầu cau mày nói.

"Để dùng, để dùng, Lục gia nói cái gì chúng ta làm cái đó!"

Đến hiện vào lúc này, Lý Văn ung đã hoàn toàn thần phục Lục Thiên Long, hần siêu cường thực lực hần uy vũ bá khí lòng dạ độc ác của hần, Lý Văn Ứng cảm giác đến cả đời mình cũng không sánh nổi.

Hần lập tức chào hỏi mấy tên thủ hạ theo của Đỗ Thành, tự mình từ bên cạnh kéo qua một cây thiết côn, trực tiếp đi tới.

Đỗ Thành thật sợ choáng váng.

Coi như hần lăn lộn nhiều năm như vậy, cũng Ni Mã từ trước tới nay chưa từng gặp qua đối thủ ác như vậy a

Nói cắt ngang người hai chân liền cắt ngang, ngươi cho rằng đây là kéo móng tay, qua trận còn có thể mọc ra đến a.

Đây chính là hai cái đùi a.

"Lục Thiên Long, Lục lão đại, Lục gia, không muốn, không muốn! Ta biết sai, ta về sau cũng không dám nữa, van cầu ngươi đại nhân có đại lượng, buông tha ta!"

Đến lúc này, đỗ thành chân chính sợ hoảng lên, hần gãy dựa lấy la to, hi vọng có kỳ tích xuất hiện.

Đã từng quát tháo Thành Tây xóm nghèo, uy phong lẫm lẫm Hắc Hồ bang tứ đại Đà chủ hiện tại cũng là cái tôn tử

"Muộn! Sai thủ hạ theo dõi xe để trả thù, bắt chẹt xảo trá Tô Lăng Nguyệt, tuyên bố mỗi ngày đều muốn đi Phụng Hoàng tập đoàn quấy rối, ngươi đi làm cái gì rồi!"

"Người, đều muốn vì hành vi của mình trả giá đắt, đây chính là quy tắc, chơi không tầm thường, liền sớm làm đừng đùa nhì!"

Lục Thiên Long bình tĩnh nói, như có điều suy nghĩ nhìn Lý Văn Ứng Nhất mắt.

Đỗ Thành mặt như bụi đất.

Lý Văn ung thiết côn cũng cuối cùng rơi xuống, xương cốt đứt gãy thanh âm rất thanh rất giòn, mọi người nghe ở trong lòng lại như là tiếng sấm

"Lục gia nói không sai, mở cung không quay đầu lại tiến, đã đi lên con đường này, liền vĩnh viễn không có khả năng lại rời đi! Các huynh đệ, về sau chúng ta đi theo Lục gia hảo hảo lẫn lộn, sớm tối huynh đệ ta cũng có ngày mở mày mở mặt!"

Lục Thiên Long lắc đầu: "các người nghe kỹ, các lão đại của người vẫn là Lý Văn ung, chẳng qua, nếu là ta đem các người mang lên con đường này, ta sẽ không ngồi yên không lý đến, có phiền phức có thể trực tiếp tới tìm ta!"

"Lục gia, về sau người chính là lão đại, người nói thế nào chúng ta liền làm như thế đó, nếu ai đổi ý cũng là rùa đen vương bát đản!"

Hắn cự tuyệt quyền chi huy.

"Được, đã Lục gia nói như vậy, chúng ta cũng không bắt buộc, người có câu nói này ta an tâm! Bất quá Lục gia về sau nếu có chuyện gì cứ việc phân phó, chỉ cần ta Lý Văn ung có thể làm, xông pha khói lửa không chối từ."

Lý Văn ung vỗ ngực nói.

"Đúng rồi Lục gia, Hắc Hồ bang còn lại đám người này làm sao bây giờ?" Có người mở miệng nói

Ngoại trừ Đỗ Thành đã hôn mê, còn có mười mấy tên thủ hạ, hiện tại bị đánh ngã trên đất, bọn họ thụ thương đều không nghiêm trọng lắm, phần lớn đều là bị thương ngoài da.

Lục Thiên Long ánh mắt trên người bọn hắn đảo qua, đám người kia gần như đồng thời rung mình một cái, căn bản không dám cùng Lục Thiên Long đối mặt.

Có mấy cái nhát gan, thậm chí đều nhanh muốn tiểu trong quần.

Hiện tại chỉ cần Lục Thiên Long một câu, liền có thể quyết định vận mệnh của bọn họ.

Lục Thiên Long trầm tư một chút, mở miệng nói:

"Hiện tại các người có hai lựa chọn, hoặc là theo Đỗ Thành, bị đánh gãy hai chân, hoặc là liền thoát ly Hắc Hồ bang, về sau theo Lý Văn ung lẫn lộn, chính các người lựa chọn!"

Cái loại ngu ngốc còn biết nên lựa chọn gì.

Lúc này nếu ai lại cậy mạnh Trang cứng rắn, vậy coi như thật thành ngu rồi.

"Lục gia, ta nguyện ý đi theo Lý lão đại lẫn lộn!"

"Van cầu Lục gia hạ thủ lưu tình, ta về sau cũng nguyện ý đi theo ung gia lẫn lộn!"

Mười mấy tên đều không ngoại lệ toàn bộ lựa chọn tìm nơi nương tựa, mà lại là cảm ân ái đức này.

Hết thấy đều tại Lục Thiên Long trong dự liệu.

Hắn gật gù đầu, bình tĩnh nói: "Nữ nhân không quan trọng trung trinh, bởi vì nhận dụ không đủ. Nam nhân cũng không quan trọng trung thành, trung thành là bởi vì phản bội quả cân không đủ. Các người vừa mới phản bội Đỗ Thành, để cho ta làm sao tin tưởng các người về sau không sẽ phản bội Tiểu Ứng?"

"Lục gia, ta biết Hắc Hồ bang Thành Tây phân đà giấu tiền địa phương, ta có thể mang các người qua!"

"Lục gia, ta biết mật mã ngân hàng trong phân đà, ta hiện tại liền có thể nói cho các người biết."

"Ta dưới tay có mấy tràng tử, toàn dời giao cho các người!"

Trong lúc nhất thời, mười cái hán tử tranh nhau chen lấn biểu trung tâm, thậm chí còn có người lập xuống thề độc, cả một đời hiệu trung Lục Thiên Long cùng Lý Văn ung.

"Tốt!" Lục Thiên Long gật gù đầu, nói: "các người đã nói, ta liền tin tưởng các người một lần, không cần phát thề độc, cũng không cần nguyện rửa mình, các người chỉ cần nhớ kỹ, ta chán ghét phản bội, nếu có một ngày các người thật sự phản bội, ta cam đoan, kẻ phản bội hạ tràng, lại so với hiện tại Đỗ Thành thậm hại hơn!"

Toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người nom nớp lo sợ ngốc tại chỗ, không người nào dám hoài nghi Lục Thiên Long câu nói này phân lượng.

"Lục gia, vậy người xem chúng ta phải làm gì bây giờ? Tin tức truyền sau khi ra ngoài, Hắc Hồ bang chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!" Các loại hiện

trường thu thập không sai biệt lắm, Lý Văn Ứng tiếp cận tới hỏi.

Lục Thiên Long nghĩ nghĩ, nói: "Tạm thời trước phong tỏa tin tức Đồ Thành bị phế. Vừa rồi thu phục mười mấy người này, hẳn là thủ hạ thân tín của hắn! Lợi dụng đám người này, mau chóng chiếm trước Hắc Hồ bang tại xóm nghèo địa bàn!"

"Tại Hắc Hồ bang nhận được tin tức trước đó, đem thế lực của mình phát triển càng lớn càng tốt, đồng thời mau chóng liên hệ xóm nghèo những bang phái khác, có thể lôi kéo lôi kéo, có thể chiếm đoạt chiếm đoạt, có thể kết minh kết minh, xóm nghèo địa phương không lớn, nếu như có thể kinh doanh thành một khối tấm sắt, Hắc Hồ bang muốn lại nhúng tay vào cũng không dễ dàng như vậy!"

"Được, hết thấy liền theo Lục gia mà nói đi làm."

Lý Văn ứng tinh thần dị thường phấn chấn, hẳn hiểu được Lục Thiên Long ý tứ, chỉ cần có thể đem những sự tình này làm tốt, từ nay về sau, hẳn Lý Văn ứng cũng là Thành Tây xóm nghèo tuyệt đối lão đại, liền xem như tại toàn bộ Hải Dương thành phố, cũng có thể gọi bên trên danh hào.

Đương nhiên, hẳn càng sẽ không quên, thành công này, đều do Lục Thiên Long người trẻ tuổi cho.

Lục Thiên Long trở lại Phụng Hoàng tập đoàn, hít mắt khẽ hát, lại cả lợ phát phơ bộ dáng.

Tô Lăng Nguyệt bọn người còn tại phòng họp chờ lấy, gặp hắn trở về, tất cả mọi người lúc này mới thở phào một cái.

"Thiên Long, người trở về rồi hả? Những tên khốn kiếp kia không có đánh người a?"

Đại lão Trương dẫn đầu xông lên, vây quanh Lục Thiên Long trái xem phải xem, xác nhận không có cánh tay của thiếu niên thiếu chân liền khỏi da đều không chà phá về sau, đều yên lòng.

Phía sau Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh bọn người, sắc mặt cũng đều là dừng một chút.

"Liên là một đám người cặn bã mà thôi, còn có thể làm gì ta, người hẳn là hỏi ta đem bọn hắn thế nào mới đúng!" Lục Thiên Long cười ha hả nói.

"Không sai! Tiểu gia ta bấm ngón tay tính toán, liền biết đám người kia khẳng định bị Thiên Long ca chà đạp quá sức!"

"Tính người cái đại đầu quỷ, vừa rồi đi theo phía sau cái mông chúng ta, chân đều run, cho là chúng ta không nhìn thấy?" Mọi người nhao nhao cười trêu nói.

"Được rồi, nếu như không có chuyện gì nhân huynh nhóm liền đi về trước mau lên."

Vương Oánh hợp thời mở miệng, nàng nói chuyện vẫn rất có uy nghiêm, Tiểu Ngũ mấy người cũng không có ở lại, nhao nhao trở về đội xe.

Trống trải văn phòng, chỉ còn sót Lục Thiên Long, Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh ba người.

"Lão bản, ta vừa cho người tiết kiệm một trăm vạn, có phải hay không hẳn là cho ta một chút ban thưởng?" Lục Thiên Long tiến đến Tô Lăng Nguyệt, cười hì hì nói.

"Ban thưởng? Những phiền toái này còn không đều là người đưa tới!" Tô Lăng tháng hừ lạnh nói.

"Người nói như vậy coi như thật không có lương tâm! Ta đi theo bên cạnh người làm trâu làm ngựa, bồi ăn bồi uống ngủ cùng, dậy sớm hơn gà, ngủ muộn hơn chó, xuất lực so trâu nhiều, không an ủi một chút ta còn chưa tính, lại còn nói như vậy ta!" Lục Thiên Long kháng nghị nói.

Tô Lăng Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhất thời đỏ bừng, trừng mắt, nói: "Cái gì bồi ăn bồi uống ngủ cùng, người nếu còn dám nói lung tung, ta liền, ta liền..."

Ta liền ngấm nửa ngày, cũng không có liền ra cái nguyên do.

Bên cạnh Vương Oánh giống như từ hai người tranh cãi bên trong cảm thấy được cái gì, như có điều suy nghĩ nhìn chăm chăm Lục Thiên Long liếc một chút.

"Nói sai nói sai, cũng không phải mỗi ngày đều ngủ cùng, chỉ là ngẫu nhiên như vậy một lần mà thôi." Lục Thiên Long cười toe toét nói.

"Lại nói bây giờ liền rút ra ngoài cho ta!" Tô Lăng Nguyệt hận không thể xé nát miệng của người này.

"Đi!"

Vương Oánh cắt ngang ngấm hai người tranh luận.

"Lục Thiên Long, trước nói một chút, cùng nhóm người kia nói thế nào, bọn họ về sau có thể hay không còn tới công ty tìm phiền toái?"

"Nói chuyện, không có đàm khép, cùng bọn hắn đánh một trận, ta Bá Vương Khí một vụ nổ phát, đem bọn hắn tất cả đều đánh ngã, về sau có lẽ đại khái sẽ không lại tới." Lục Thiên Long cười nói.

Tô Lăng tháng liếc mắt: " một mình ngươi đánh đổ bọn họ hơn mười người? Ngươi cũng không sợ đem da trâu thổi phả!"

"Có thể hay không chứa chút cho ta nhí mặt mũi? Về sau mình còn có thể hay không khoái lạc chơi đùa?" Lục Thiên Long rất bất đắc dĩ, nói: "Vậy ta liền ăn ngay nói thật, xác thực cùng bọn hắn đàm phán không thành, bọn họ nhất định phải đòi một trăm vạn, ta không đánh lại được, vừa vặn nhận biết Thành Tây một cái gọi Lý Văn ung đại lưu manh, để hắn ra mặt dạy dỗ Đỗ Thành."

Lý Văn ung?

Vương Oánh lông mày nhướn lên, nhìn về phía Lục Thiên Long ánh mắt càng phát tò mò.

Tô Lăng Nguyệt không biết Thành Tây xóm nghèo bang phái sự tình, nàng ở nơi đó, cũng biết không ít.

Cùng Đỗ Thành so ra, Lý Văn ung nhiều nhất xem như tiểu đả tiểu nháo, hắn có thể đem Đỗ Thành cho bãi bình?

"Ân, tất nhiên dạng này, vậy ta an tâm!" Tô Lăng nguyệt gật đầu, một trái tim mới tỉnh rơi vào trong bụng.

Nàng không sợ những tên côn đồ kia, nhưng bọn hắn thật muốn quấy rối, hội rất khó đối phó.

"Đúng rồi Oánh tỷ, chúng ta tập đoàn Phụng Hoàng đội bảo an đội trưởng, cũng là cái tên mập mập kia, gọi là Vương Đại Lô à?" Lục Thiên Long quay đầu hỏi.

nói chuyện này, Vương Oánh sắc mặt cũng trở nên khó coi.

"Ân! Không sai! Hôm nay biểu hiện của hắn rất không xứng chức, Tô tổng, ta đề nghị trực tiếp đem hắn khai trừ rồi."

"Không phải đem hắn khai trừ!" Lục Thiên Long lắc đầu, nói: "Là muốn đem hiện tại toàn bộ đội bảo an người, toàn bộ khai trừ!"

"Cái gì? Dem toàn bộ bảo an bộ người toàn bộ khai trừ?"

Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh đồng thời lên tiếng kinh hô: " này người nào chịu trách nhiệm chúng ta Phụng Hoàng tập đoàn công tác bảo an?"

"Các người ngốc a, khai trừ sau đó thông báo tuyển dụng? Các người một người là tổng giám đốc, một người là giám đốc nhân lực, chút chuyện nhỏ này còn không bằng ta một người tài xế?" Lục Thiên Long bày ra một ánh mắt các người thật ngốc.

Tô Lăng Nguyệt cảm giác mình IQ nhận vũ nhục, cắn răng cả giận nói: "Ngươi cho rằng nói chiều liền có thể chiều đến? Lâm thời làm sao bây giờ!"

"Ngực to mà không có não a, niên đại này cái gì đều thiếu, cũng là không thiếu người! Về phần lâm thời nha, ân, cùng lắm thì nhiều mua mấy con chó!" Lục Thiên Long cười toe toét nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Âm hiểm độc kế

"Nhiều lắm mua mấy con chó!"

Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh đồng loạt liếc mắt.

tên này trong đầu đến cùng suy nghĩ cái gì? Ai từng thấy mấy con chó đi làm bảo vệ cho công ty!

"Tôi nói không đúng sao? Chó so với những phế vật kia còn có tác dụng hơn!" Lục Thiên Long cười nói.

"Lục Thiên Long..."

Tô Lăng Nguyệt là cho Lục đang có ý quấy rối, nắm nắm tay nhỏ liền muốn bảo nổi.

Vương Oánh mau chạy ra đây hoà giải, nói: "Tô tổng không nên tức giận, kỳ thật tôi cũng cảm thấy Lục Thiên Long nói rất đúng, công ty chúng ta những an ninh kia, đều là do lúc vội vàng chiêu, nhân viên tố chất cao thấp không đều, làm việc đã đi ra rất nhiều chỗ sơ suất, toàn bộ khai trừ một lần nữa thông báo tuyển dụng một nhóm cũng là tốt."

"Như vậy đi, tôi lập tức để cho người ta tuyên bố thông báo tuyển dụng thông tri, dựa theo tiến độ, hai ba ngày liền có thể tổ chức tuyển dụng hội, huấn luyện một chút liền có thể vào làm việc, đến lúc đó lại đem đội bảo an toàn bộ thay thế."

Tô Lăng Nguyệt nhìn con giận, biểu thị đồng ý, nói: "Được thôi, chuyện này liền vất vả cho ngươi, tìm người thích hợp phụ trách thông báo tuyển dụng phỏng vấn, nguyên tắc là thà thiếu không ầu."

Vương Oánh gật đầu, nhìn thoáng qua Lục Thiên Long đang nhàm chán chơi móng tay, suy nghĩ một chút, nói: "Tô tổng, không bằng liền để lực trợ lý phụ trách lần tuyển mộ này phỏng vấn đi."

"Hắn?" Tô Lăng Nguyệt rất kinh ngạc.

"A? Tôi?" Lục Thiên Long cũng có chút ngoài ý muốn, trực tiếp khoát tay: "không làm, chủ ý ngu ngốc!"

Vương Oánh không có phản ứng đến hắn, tiếp tục thuyết phục Tô Lăng Nguyệt: "Tô tổng, tôi là nghĩ như vậy, chúng ta có bộ nhân lực có mấy người làm, thực sự không có người tin tưởng để làm, công tác bảo an lại rất trọng yếu, không thể tùy tiện ứng phó! Lực trợ lý tiền bạc bây giờ bên trên cũng không có công việc gì, nhân rồi cũng là nhân rồi, để hắn thử một chút cũng tốt!"

"Nói đến cũng là, cả ngày nhân rồi, đông vọt tây vọt không làm chính sự, là đến cho hắn tìm chút chuyện làm!" Tô Lăng Nguyệt suy nghĩ một chút, gật đầu nói.

"Vậy chuyện này quyết định như vậy đi, tôi tìm người đem thông báo tuyển dụng thông tri tuyên bố xuống dưới, chờ phỏng vấn thời điểm, thông tri lực trợ lý." Vương Oánh nhanh chóng nói.

Một bên Lục Thiên Long loại người có dũng khí.

"không thể khi dễ như vậy! Tôi chính là một tiểu tài xế, các ngươi thông báo tuyển dụng bảo an làm gì liên quan tôi!" Lục Thiên Long nghiêm chỉnh kháng nghị nói.

"Anh bây giờ chức vị là trợ lý giám đốc!" Vương Oánh cãi chính.

"Cái gì trợ lý giám đốc, hư danh hại chết người a, tôi là tài xế! Cầm bao nhiêu tiền xử lý bao nhiêu sự tình a, cô cho rằng ta là trâu, a!" Lục Thiên Long cảm thấy mình so Đậu Nga còn oan.

Hắn không cao hứng, Tô Lăng Nguyệt đều cao hứng.

Gặp hắn phản ứng mãnh liệt như vậy, nguyên bản còn có chút miễn cưỡng Tô Lăng Nguyệt lập tức hạ quyết tâm, bàn tay đột nhiên vỗ bàn một cái, nói: "Cùng lắm thì cho anh tăng hai trăm đồng tiền lương! Chuyện này quyết định như vậy đi! Nếu anh làm hư việc của ta, ta không tha!"

"Hai trăm đồng, với mua cái chùy chùy a..."

Đụng phải hai cô nàng bá đạo, Lục Thiên Long không có chiêu.

"Hôm nay khí trời có thể coi như không tệ!"

Gặp hắn, Tô Lăng Nguyệt tâm tình thật tốt, trên mặt khó không lộ ra nụ cười.

"Không tệ cái rắm, trời âm u, tương đối thích hợp trên giường vận động!" Lục Thiên Long nói lảm bảm.

"Lục Thiên Long, cái này hỗn đản, khí trời âm u cùng trên giường vận động lại có quan hệ gì!" Tô Lăng Nguyệt tức giận bốc khói trên đầu, cái này hỗn đản làm sao đây trong đầu đều là những vật này.

"Đương nhiên là có quan hệ, khí trời âm u, không muốn ra cửa, nằm trên giường ngủ, nếu là ngủ không được liền làm một chút vận động, ví dụ như nằm ngửa hay ngồi dậy hay chống đẩy cái gì đó, rèn luyện một chút thân thể! Ngươi nghĩ sai đi, tư tưởng có thể hay không khỏe mạnh một chút!" Lục Thiên Long rất nghiêm túc nói.

"Anh..."

Tô Lăng Nguyệt sắp điên lên.

Điện thoại Vương Oánh vang lên, cắt ngang hai người.

Cô đi đến bên cạnh nghe, sau khi trở về sắc mặt có chút phức tạp.

Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh có thể coi là chị em, quan hệ hai người rất không tệ.

Cho nên đừng nhìn Vương Oánh là bộ giám đốc nhân lực, tPhượng Hoàng rất nhiều chuyện, bình thường Tô Lăng Nguyệt đều trung cầu ý kiến của Vương Oánh.

"Vừa rồi Trương Hồng người của tập đoàn gọi điện thoại tới, nói là bọn họ Vương tổng hiện tại đã đến Hải Dương, ban đêm muốn theo cô đơn độc gặp mặt, đàm một chút việc."

"Trường Hồng của tập đoàn Vương Diệu Đông muốn cùng tôi hội đàm?" Tô Lăng Nguyệt khẽ cau mày.

Bản năng cảm thấy trong này có vấn đề.

Tô Lăng Nguyệt rất muốn có họp đồng bên Trường Hồng thế nào tập đoàn Cự Vô Phách cũng muốn cướp đi mối làm ăn này, mấy ngày gọi điện bên Trường Hồng vẫn không có tin tức trả lời, vậy mà bây giờ lại tự dưng gọi đến.

Hôm nay tập đoàn Trường Hồng Vương tổng, tại sao lại muốn theo hội đàm?

"Tôi tổng, bên ngoài bây giờ truyền tin tức, họp đồng của Trường Hồng tập đoàn, đã bị Cự Vô Phách tập đoàn cảm tới, song phương đều đã ký tên ngầm hiệp nghị, chỉ là không có chính thức công bố mà thôi! Hiện tại Vương Diệu Đông lại muốn tìm người hội đàm, tôi cảm thấy có động cơ không chính đáng!"

"Cái gì gọi là động cơ không chính đáng?" Lục Thiên Long ở bên cạnh chen miệng nói: "Hắn đương nhiên là không chính đáng! Vương Diệu Đông muốn lấy chúng ta chơi, nói không chừng đây là bẫy."

"Anh biết cái gì!"

Tô Lăng Nguyệt trừng Lục Thiên Long liếc một chút: "bất kể nói thế nào, đây đều là một cơ hội, nói không chừng tập đoàn Cự Vô Phách cùng tập đoàn Trường Hồng không có đàm thành! Nếu thật là vậy, chúng ta vẫn là có hi vọng! Vương tử, lập tức trả lời cho tập đoàn Trường Hồng đáp lời, nói tôi sẽ đến đúng giờ."

"Không muốn suy nghĩ thêm một chút sao? Nhỡ nặc trợ lý nói đúng, tập đoàn Cự Vô Phách cùng tập đoàn Trường Hồng liên họp đặt bẫy thì sao?" Vương Oánh khuyên.

Tô Lăng Nguyệt lắc đầu, nói: "Khả năng không lớn, tập đoàn Trường Hồng là đại công ty, không biết làm loại chuyện nhảm chán này. Lại nói tôi cùng tập đoàn Cự Vô Phách lại không có thâm cừ đại hận gì, bọn họ không cần thiết gài bẫy!"

Lục Thiên Long ở bên cạnh nhếch nhếch miệng.

Người ta Trương Sở Tiểu Đình con trai đều bị Chu Băng Băng làm biến thành tàn tật, còn gọi không có thâm cừ đại hận?

Đương nhiên, mắt mặt như vậy, Trương Sở cha hắn khẳng định đã phong tỏa tin tức, Chu Băng Băng cũng khẳng định không có khả năng chủ động cùng Tô Lăng Nguyệt nói, Tô Lăng Nguyệt không biết cũng là bình thường.

"Được thôi, này tôi lập tức qua người của tập đoàn Trường Hồng xác nhận một chút."

Wương Oánh đáp ứng, chuyện này cơ bản cứ như vậy đã định.

"Ông chủ!"

Tập đoàn Cự Vô Phách chủ tịch trong văn phòng, một mặt âm trầm Chú Trần đang hướng Trương Lục báo cáo.

"Vừa nhận được tin tức, buổi sáng hôm nay Hắc Hồ bang Đỗ Thành, qua tập đoàn Phụng Hoàng nháo sự, bắt chẹt một trăm vạn, không thành công, sau khi trở về, bị Ung bang Lý Văn ứng phục kích, phế bỏ hai chân."

"Cái gì? Hắc Hồ bang Đỗ Thành bị phế sạch hai chân? Tiểu tử kia dưới tay không phải có chút công phu?" Trương Lục khiêu mi nói.

Trần thúc lắc đầu, nói: "Quá trình cụ thể còn không rõ lắm, hình như là do Tô Lăng Nguyệt bên người có Lục Thiên Long giờ trò quỷ."

"Lại là người tài xế này? Làm sao chuyện gì đều có thể cùng hắn dính dáng đến? Hồn dân lai lịch gì?"

Vừa nghĩ tới chính mình còn nằm tại trên giường bệnh, chỉ ít ba năm không thể đứng vào nữ nhân Trương Sở, Trương Lục con mắt liền bốc hỏa

Cái này Lục Thiên Long tài xế, cũng là kẻ cầm đầu.

"Điều tra, không có nội tình, cũng là một cái chuyện còn con! Dưới tay có thể sẽ có một chút công phu đi! Đỗ Thành tiểu tử kia trời sinh tính ngồng cuồng, khó thành đại sự, bị người khác chơi đùa rồi một thanh cũng bình thường! Bất quá phát sinh chuyện này, ngược lại là một cơ hội."

"Thời cơ?"

"Không sai! Ngại nghĩ, Đỗ Thành bị tiểu tử kia hại, Hắc Hồ bang chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu như chúng ta buổi tối hôm nay đem Tô Lăng Nguyệt đi ra, trên đường an bài phục kích, tất cả mọi người cảm thấy lại là Hắc Hồ bang làm, không ai hội hoài nghi đến chúng ta." Chú Trần ánh mắt ác độc nói.

Trương Lục ánh mắt sáng lên.

Cái này đích xác là cái biện pháp tốt.

Tô Lăng Nguyệt đi ra, tên Lục Thiên Long khẳng định cũng sẽ đi theo, nếu như có thể trên đường đem hai người bọn họ người cùng lúc làm sạch, liền trực tiếp báo thù.

"Tốt! Liền theo biện pháp của người làm!" Trương Lực trầm tư một chút, lập tức có ngấm chủ ý: "liên hệ tập đoàn Trương Hồng Vương tổng, để hắn hôm nay đem Tô Lăng Nguyệt đi ra, liền nói muốn trao đổi việc làm đến chục tỷ! Chỉ cần hắn đáp ứng, cái hợp đồng phí đại diện, trên cơ sở hợp đồng để cho hắn một phần trăm!"

"Được rồi! Ngoài ra tôi đàm phán địa điểm tiến hành, nếu như có thể sớm đem Lục Thiên Long xử lý, đối phó Tô Lăng Nguyệt liền thoải mái hơn rồi." Chú Trần cười lạnh nói.

...

Buổi tối bây giờ, Hương Sơn hội sở.

Thành phố Hải Dương tương đối cao quả nhiên tư nhân hội sở, vị trí ở giữa lưng núi, cảnh vật tĩnh mịch, kiến trúc rất có cổ điển đặc sắc, các biện pháp an ninh nghiêm mật, lớn bao nhiêu lão bản đều ưa thích ở chỗ này nói chuyện làm ăn.

Lục Thiên Long lái xe mang theo Tô Lăng Nguyệt chạy đến, cửa đã có phục vụ đang đợi, đơn giản nói chuyện, lập tức liền có người dẫn đầu hai người trực tiếp tiến về Vương Diệu Đông dự định ở phòng khách.

"những người có tiền này, rất biết hưởng thụ! Tôi muốn có tiền liền không như thế cả, mua lấy vài mẫu, đắp lên mấy gian phòng, cưới sáu người, thay phiên hầu hạ tôi!"

Nhìn xem đình viện giả sơn giả nước to như vậy, còn có nhân công chế tạo ra Kỳ Trần Dị Thảo, Lục Thiên Long cảm thán nói.

Tô Lăng Nguyệt khoe miệng co quắp động, cắn răng nói: "Dứt khoát cưới bảy người, vừa vặn một tuần bảy ngày."

"Vây không được, chủ nhật phải nghỉ ngơi!" Lục Thiên Long làm như có thật lắc đầu, nói: "tôi cũng không thể hi sinh trên bụng nữ nhân."

Phía trước dẫn đường phục vụ sinh lão đảo

Tô Lăng Nguyệt cảm giác mắt mờ, thật nghĩ một chân đem gia hỏa này đạp tiến bên cạnh hồ nước cho cá ăn.

Hội đàm địa điểm tại một cái hào hoa đại trong rạp, hơn hai trăm mét vuông, sửa sang trắng lẹ, treo trên tường cổ điển tranh sơn thủy, mặt đất phủ lên thật dày lông tơ thảm, trên trần nhà treo cự đại thủy tinh đèn, xa hoa vô cùng.

Vương diệu đông đã ở bên trong chờ lấy, chỉ có một mình ông ta, không có bất kì tùy tùng nào

Bề ngoài xấu xí, người lùn mập, trên mặt thủy chung mang theo cười, có chút giống như là phiên bản thu nhỏ Di Lạc Phật, mới nhìn rất hòa ái, không có gì kiêu ngạo, mắt nhỏ bên trong lại lóe tinh quang, lộ ra người làm ăn khôn khéo.

"Tô tổng, cửu ngưỡng đại danh cửu ngưỡng đại danh, đều nói Tô tổng tuổi trẻ tài cao, hôm nay thấy một lần quả nhiên không tầm thường!"

Gặp Tô Lăng Nguyệt vào cửa, Vương Diệu Đông từ trên ghế salon đứng lên, vẻ mặt tươi cười bên trên tới đón tiếp, thái độ nhiệt tình không bình thường

"Đa tạ Vương tổng khách lễ, ngài đường xa mà đến, chiều đãi không chu đáo thông cảm!" Tô Lăng Nguyệt cùng hắn chuồn chuồn lướt nước giống như nắm lấy tay, khách khí nói.

"Đâu có đâu có, mau ngồi!" Vương diệu đông rất ân cần đem Tô Lăng Nguyệt để đến bên trong.

Quay người lại, ông ta thấy Lục Thiên Long ngồi ở cửa nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Nam nhân ra ngoài, nữ nhân lưu lại

"Tô tổng? Vị này là?"

"Giúp ngài giới thiệu một chút, vị này là trợ lý giám đốc Lục Thiên Long, muốn theo gặp mặt ngài." Tô Lăng Nguyệt giới thiệu nói.

""Hóa ra là lục trợ lý! Cũng còn trẻ như vậy, hậu sinh khả uý a!" Vương Diệu Đông cười cùng Lục Thiên Long nắm chắc tay: "tôi cũng thích người trẻ

tuổi cảm giác như thấy chính mình trẻ lại!"

Ngoài miệng nói như vậy, Vương Diệu Đông nhưng ông không muốn Lục Thiên Long ở lại lâu, hần cười nhìn về phía Tô Lăng Nguyệt, nói: "Tô tổng, tôi cảm thấy hôm nay hội đàm, càng ít người tham dự càng tốt, dù sao có nhiều thứ không thể ngoại truyền."

"Hà?" Tô Lăng Nguyệt khẽ cau mày.

"Ha ha! Vương tổng chê tôi?" Lục Thiên Long cười ha hả nhìn lấy Vương Diệu Đông, nói: "Có thể lý giải, chỉ cần là người đàn ông, ai cũng muốn cùng đơn độc cùng một chỗ với mỹ nữ! Vương tổng, người có ý gì?"

"Đừng nói bừa!" Tô Lăng Nguyệt rất im lặng, anh tưởng tất cả mọi người đều giống anh sao.

Vương Diệu Đông lơ đãng, cười nói: "Lục trợ lý nói đùa. Nói thật, hiện việc về hợp đồng, tôi không chỉ là cùng tập đoàn Phụng Hoàng hội đàm, còn có mặt khác mấy nhà công ty ở hạng mục này cũng có hứng thú, có chút vấn đề miễn cưỡng, nếu không cẩn thận để lộ ra qua, đối với chúng ta song phương ảnh hưởng cũng không tốt."

Có chút đạo lý.

Tô Lăng Nguyệt nhìn Vương Diệu Đông, suy tư một chút, gật đầu nói: "Vậy thì tốt, tôi để Lục trợ lý đi ra bên ngoài chờ một chút. Chúng ta đơn độc đàm!"

"Được! Tôi ở chỗ này định hai ta ở phòng khách, trước hết để cho Lục trợ lý qua bên kia nghỉ ngơi một chút đi." Vương Diệu Đông giống như đã sớm chuẩn bị, nhiệt tình nói.

"Tôi có thể ăn có thể uống, ngược lại Vương tổng cũng không nên đau lòng!" Lục Thiên Long trêu chọc nói.

Tô Lăng Nguyệt trừng mắt liếc hần một cái, nói: "Nói cái gì đó, Vương tổng ở xa tới là khách, hôm nay ở chỗ này hết thảy chi tiêu, toàn từ tập đoàn chúng ta phụ trách!"

"tiền của cô? Vậy tôi an tâm!" Lục Thiên Long nhún nhún vai, cười nói: "Vậy các người đàm, vậy tôi đi đây. Vương tổng, tôi có thể đem tô tổng như hoa như ngọc giao cho ông, chờ một lúc tôi trở về, cô ấy bị gì, tôi có thể không để yên cho ông!"

"Lục trợ lý rất hài hước! Anh yên tâm đi, nếu Tô tổng thiếu một cái lông tơ, anh đánh tôi cũng không có vấn đề gì!" Vương Diệu Đông cười nói.

"Đây chính là ông nói!"

Lục Thiên Long nhếch miệng lên, lộ ra cái nụ cười ý vị thâm trường, lập tức quay người ra phòng khách.

Trong phòng chỉ còn sót Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Diệu Đông hai người.

Tô Lăng Nguyệt rất ít khi cùng nam nhân đơn độc ở chung, nhất thời có chút xấu hổ, bầu không khí có chút lạnh.

"Tô tổng, tùy tiện ngồi, không muốn câu nệ! Tôi tuổi tác bằng phụ thân cô, chẳng lẽ lại cô thật sự cho rằng tôi sẽ có ý đồ xấu?"

Vương Diệu Đông cười mở cười to nói.

Tô Lăng Nguyệt lặng lẽ thở dài một hơi.

Vương Diệu Đông kiểu nói này, cô ngược lại là cảm thấy mình thật sự là có chút quá phận nhạy cảm.

Cô cười cười, đi đến bên cạnh trên ghế sofa ngồi xuống, Vương Diệu Đông cũng tại đối diện nàng ngồi xuống.

"Tô tổng, có cần phải có chút rượu vang đỏ?"

"Không có ý tứ, tôi không biết uống rượu." Tô Lăng Nguyệt uyển chuyển từ chối nói.

Vương Diệu Đông cũng không có miễn cưỡng, ngược lại gật gật đầu, nói: "Đó là thói quen tốt, uống rượu dễ dàng hỏng việc, những năm này, không phải không phải uống không được, tôi cũng rất ít đụng thứ này rồi."

Tô Lăng Nguyệt rất tán thành.

"Như vậy đi, tôi mấy năm nay một mực đang nghiên cứu trà đạo, hôm nay cũng làm cho người trà ngon Diệp Hòa, nếu không chê, mời Tô tổng bình phẩm một chút."

Vương Diệu Đông một bên nói, một bên đứng người đi đến bên cạnh một cái bàn, phía trên kia sớm đã chuẩn bị dụng cụ pha trà.

"Vương tổng, tôi cảm thấy chúng ta vẫn là thảo luận trước việc tập đoàn Trường Hồng."

"Không vội!" Vương Diệu Đông lắc đầu, cười nói: "Làm ăn là làm ăn, bằng hữu là bằng hữu, hôm nay có thể gặp mặt là duyên phận, còn sợ về sau không có hợp tác?"

"Lại nói, Tô tổng sẽ không cho là tôi có ý khác à? Tôi hôm nay ngàn dặm xa xôi chạy đến Hải Dương đơn độc cùng cô hội đàm, chẳng lẽ còn không tính có thành ý?"

"Vương tổng nói cười, tôi không phải ý tứ này."

Tô Lăng Nguyệt tuy nhiên muốn mau sớm đàm hợp đồng, nhưng Vương Diệu Đông đã nói như vậy, cũng liền không thúc giục, chỉ có thể nhịn quyết tâm nhìn lấy hấn chậm rãi bắt đầu động thủ pha trà.

...

Lục Thiên Long bị phục vụ viên dẫn tới một gian trong bao sương sang trọng.

Đồng dạng trống lẽ.

Lục Thiên Long một chút đều không lo lắng Tô Lăng Nguyệt, hấn đi thẳng tới ghế sofa ngồi xuống, trong phòng phục vụ sinh lập tức một mặt cung kính đi tới.

"Chúng ta vì ngài chuẩn bị tiết mục."

"Tiết mục?" Lục Thiên Long có chút buồn bực.

Phục vụ viên gật gật đầu, nói: "Đúng vậy, Vương tổng tự mình phân phó muốn phòng khách biểu diễn, chúng ta vừa mới tập luyện Nghệ Thuật Vũ Y múa, 5 nam năm nữ hợp nhảy, nhân viên đều là tuyển chọn tỉ mỉ, từ trong nước trừ danh vũ đạo mới mời tới, y phục cũng là trân quý tơ tằm thủ công chế tác, một bộ đều mấy chục vạn!"

Phục vụ viên cười nói: "Cũng không phải là mỗi người khách tới nơi này đều có cơ hội thưởng thức cái này, Vương tổng nói, ngài là khách quý!"

"Khách quý?" Lục Thiên Long cười, khoát tay một cái nói: "Tôi cũng không phải khách quý, tôi chỉ là tiểu tài xế mà thôi."

"Tiểu tài xế?" Phục vụ viên sững sờ.

Lục Thiên Long gật gật đầu: "không sai, tiểu tài xế, không thể giả được, tiết mục cũng không cần lên, tôi có thể trả không nổi tiền boa."

"Vương tổng đã thông báo, tất cả diễn xuất phí dùng tất cả đều từ ông gánh chịu, ngài chỉ cần thỏa thích hưởng thụ là được." Phục vụ sinh kiên trì nói.

"Áo? Xem ra Vương tổng đã sớm đoán ra mình sẽ đến gian phòng kia rồi. Đây Vương tổng có hay không nói, cái phí dụng tính thế nào?" Lục Thiên Long híp mắt nói.

Phục vụ sinh gật gật đầu, nói: "Có, buổi tối hôm nay ngài ở chỗ này ăn dùng chơi, tất cả đều tính toán tại Vương tổng sổ sách."

"Sảng khoái như vậy? Vậy mình không hưởng thụ một chút, chẳng phải là phụ lòng Vương tổng!" Lục Thiên Long cười ha ha, nói: "Vậy trước tiên mang đến hai bình rượu đất nhất, hoa quả nữa! Đúng, thường anh tiêu phí ba vạn, cũng treo ở Vương tổng sổ sách."

Phục vụ sinh miệng kéo ra.

Thật chưa thấy qua tiền boa cũng còn muốn cho nợ.

"Được rồi, xin chờ một chút, ngài muốn đồ vật lập tức tới ngay."

Sau một phút, Lục Thiên Long điểm đồ vật liền tất cả đều bày tại trước mặt Thiên Long trên

Một chút đều không khách khí, trực tiếp để cho người ta đem hai bình rượu vang đỏ tất cả đều mở ra, đặt ở trước mặt người một cái, mùi thơm nức mũi, đích thật là rượu vang đỏ tốt nhất.

Vừa phẩm một thanh, mười người ăn mặc dị thường y phục hoa lệ thanh niên đi vào phòng.

5 nam năm nữ, nam đẹp trai nữ tịnh, phối hợp quần áo trên người, cả người siêu thoát thể tục Tiên cảnh cảm giác

"xin mời thưởng thức Nghệ Thuật Vũ Y múa."

"Chậm đã!"

Lục Thiên Long đưa tay cắt ngang nhìn phục vụ sinh, ánh mắt trước mặt mười vũ giả trên thân đảo qua, cười nói: "Cái này múa tôi vẫn là không nhìn, không có tao nhã như vậy, nhìn xem không hiểu, tôi vẫn muốn chơi cái khác."

"Được rồi, chỉ cần là ngài cần, chúng ta đều sẽ hết sức thỏa mãn."

"Được, tôi chính là muốn tìm mấy người uống rượu với nhau nói chuyện phiếm đàm lý tưởng. Như vậy đi, nam ra ngoài, nữ lưu lại!" Lục Thiên Long cười nói.

Nam ra ngoài, nữ lưu lại?

Phục vụ sinh do dự một chút, đập vỗ tay, năm cái nam vũ giả rất mau lui lại ra gian phòng.

Chỉ còn lại có 5 cô gái nhĩ đứng tại chỗ.

"Tôi nói, nam ra ngoài, nữ lưu lại." Lục Thiên Long trừng phục vụ sinh liếc một chút.

Phục vụ sinh xoay người, cung kính nói: "Tôi đã dựa theo phân phó của ngài, đem năm cái nam vũ giả mời ra ngoài."

"Vậy còn anh, là nam hay nữ?" Lục Thiên Long cười nói.

Phục vụ sinh khước miệng lại là co lại.

"Được rồi, nếu có dặn dò gì, có thể nhấn cái nút trên bàn, tôi hội lập tức tới ngay vì ngài phục vụ."

"Mấy người các người, đem quần áo cởi đi, nhìn lấy khó chịu." Lục Thiên Long ngẩng đầu, nhìn lên trước mặt 5 cô gái nhĩ người, dáng người cao gầy nóng bỏng, tuyệt đối cực phẩm.

5 cô gái giống như đã sớm chuẩn bị, tất cả đều vũ mị cười một tiếng, thật cứ dựa theo phân phó của hắn, bỏ đi trên người Nghê Thường Vũ Y.

Lục Thiên Long con mắt nhất thời sáng lên.

Cái này năm cái cô nàng bên trong, vậy mà tất cả đều là bikini.

"Được, tôi thích! Qua đây cho tôi uống rượu, tối nay phục vụ dễ chịu, tiền boa tuyệt đối thật to!" Lục Thiên Long cười ha ha.

5 cô gái đều rất không tệ, ngoại trừ trên mặt hóa Trang hơi nồng một chút, dáng người toàn đều bình thường cao, một mét bảy trở lên, dáng người cũng là tuyệt đối làm cho nam nhân phun máu mũi.

"Vị này thật hào phóng! Tỷ muội chúng ta hôm nay khẳng định sẽ xuất hết thủ đoạn.""

Dẫn đầu một người cuộn lại búi tóc cao gầy cô ta kiêu mị nói, thuận thế đi đến Lục Thiên Long bên cạnh ngồi xuống, nửa người theo tới, mềm nhũn đặt ở trên người Lục Thiên Long.

"Ha ha! Có thể hay không đừng trực tiếp như vậy, tôi sẽ rất kích động!" Lục Thiên Long một bàn tay đập vào cô này, ha ha cười nói.

Còn lại tứ cô gái cũng khéo cười như hoa, trước sau chen chúc lên, đem Lục Thiên Long bao vây vào giữa.

Bị năm cái người mặc bikini kẹp ở giữa, hơn nữa còn là năm người đẹp, diện mạo hương diễm.

Lục Thiên Long cũng hoàn toàn buông là cảnh giác, hắn từ ngực cô gái này lại chuyển dời đến bắp đùi cô gái khác, lại từ chỗ này chuyển dời đến cặp mông.

Bên trong bầu không khí nhất thời lửa nóng.

"Tiên sinh, ngài là khách quý, muốn cùng chúng ta chơi như thế nào đều có thể, mà lại là phòng khách, vô luận chúng ta trong này làm cái gì, đều sẽ không có người tới quấy rầy chúng ta."

Một cô gái mị nhãn như tơ, phấn hồng bờ môi nhẹ nhàng vênh lên.

"Xiên! Vậy tôi cũng sẽ không khách khí? hôm nay liền cho các cô biểu diễn một trận uy mãnh!" Lục Thiên Long hào khí vạn trượng cười to nói.

"Được! Chỉ cần ngài có thể chịu đựng được, chúng ta cùng người làm sao cũng không có vấn đề gì! chẳng qua, muốn trực tiếp chơi như vậy, không bằng chúng ta chơi một chút trò chơi?" Dẫn đầu mỹ nữ khẽ cười nói.

"Còn có kiểu như vậy?? Được, muốn làm sao chơi?!" Lục Thiên Long thật cao hứng nói.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Cách ngạn người ngọc thối Ngân tiêu

"Chúng ta rất nhiều thủ đoạn, chơi Cách ngạn người ngọc thối Ngân tiêu." Cuộn lại búi tóc cô gái vũ nữ cười duyên rũ nói.

"không tệ a!" Lục Thiên Long ánh mắt sáng lên.

Cô gái kiều mị nhìn hẩn một cái, nói: "Không riêng gì nghe vào không tệ, chơi càng không tệ! Cam đoan để ngài hài lòng!"

"Được, mình liền tranh thủ thời gian, để cho ta nhìn xem, người ngọc thối Ngân tiêu làm sao!" Lục Thiên Long gật đầu nói.

"Vậy chúng ta liền bắt đầu đi!" Ngồi xổm ở Lục Thiên Long nữ nhân trước mặt mị nhãn như tơ, cười duyên nói, tươi đẹp môi đỏ phá lệ mê người.

Thoải mái a, năm nữ vờn quanh, cổ đại Đế Vương đoán chừng cũng chính là như vậy hưởng thụ!

Hắn hoàn toàn đắm chìm trong vô biên trong vui sướng, phía bên phải đằng sau hắn toàn phụ nữ, ánh mắt đột nhiên run lên, bàn tay lặng yên khê đảo.

Một cái ống kim xuất hiện trong tay cô gái.

Nhìn một chút hai mắt khép hờ biểu lộ, Lục Thiên Long đang thoải mái, cô ta không chút do dự giờ ống kim, hướng thẳng đến cổ của Lục Thiên Long đâm xuống!

Trong nháy mắt, cây kim đã đến gần cổ Lục Thiên Long.

Mà lúc này, Lục Thiên Long giống như không có cảm giác, vẫn trong trạng thái hưởng thụ.

Từ cô gái trong mắt tất cả đều hiện lên vẻ đắc ý.

Nhưng vào lúc này, cầm trong tay ống kim nữ nhân đột nhiên sắc mặt đại biến.

Lục Thiên Long chẳng biết lúc nào đã nắm vào cổ tay của cô ta.

Để cho cô ta cũng không còn cách nào cử động!

Còn lại bốn cô gái cũng là kinh hãi, trừng to mắt ngơ ngác nhìn.

"Làm sao ngừng? Cái này thủ đoạn không tệ, ta rất hưởng thụ!"

Lục Thiên Long nhàn nhạt mở miệng nói, vẫn nhắm mắt lại, tựa hồ đối với vừa rồi phát sinh hết thảy không biết chút nào.

"Đáng giận!"

5 cô gái minh bạch, đánh lén thất bại, các cô tất cả đều cắn răng một cái, đồng loạt đứng dậy, trong tay vậy mà tất cả đều nhiều hơn một thanh dao găm.

"Ha ha, cổ nhân nói chết dưới hoa mẫu đơn, thành quỷ cũng phong lưu. Bất quá trong mắt của ta, có thể không chết, vẫn là tận lực không chết!"

Lục Thiên Long cuối cùng mở to mắt, cười ha hả nói.

Sau đó trong mắt của hắn sát cơ chợt lóe lên, bắt lấy cổ tay nữ nhân đột nhiên phát lực, bỗng nhiên bị kéo, cô gái kia vậy mà không chế không nổi, cả người trực tiếp bị cho văng ra ngoài.

Một tiếng đâm vào đối diện trên vách tường, trực tiếp đã hôn mê.

Các cô gái còn lại một trận hoảng sợ, một chút vậy mà có thể đem một cái trên dưới một trăm cân người trực tiếp ném ra?

Gia hỏa này đến cùng có còn hay không?

"Cùng tiến lên!"

Mắt thấy âm mưu bị nhìn thấu, còn lại bốn cô gái nhi đồng thời cắn răng, phát động ngấm tiến công.

Các cô khua tay dao găm, cắn răng nghiêng lợi triển khai vây công, không còn một chút kiều mị bộ dáng.

"Quả nhiên là tiện người vô tình, mới vừa rồi còn đang cấp ta thối Ngân tiêu, hiện tại lật người liền muốn hại ta!"

Lục Thiên Long rất tức giận nói, hoàn toàn không có đem đối phương công kích để vào mắt.

Mấy nữ nhi thực lực coi như không tệ, mạnh hơn người bình thường rất nhiều, cùng Lục Thiên Long so ra có thể còn kém cách xa vạn dặm.

Các cô chủ yếu thủ đoạn vẫn là đánh lén, dù sao tại vừa rồi thời Ngân tiêu, là người buông lỏng nhất cảnh giác, các cô gái đánh lén rất đột nhiên, cũng rất bí mật, đổi thành người khác, chỉ sợ liên trúng chiêu.

Đổi mặt Lục Thiên Long, vừa rồi đánh lén thất bại, hiện tại công khai tiến công.

Lục Thiên Long muốn giết chết bọn họ, từng giây từng phút đều có thể.

Chẳng qua hắn không có làm như thế, nhấc chân, đá bay một cái, xuất quyền, đánh bay một cái, nhún vai, đung bay một cái, mỗi một cái đều dùng mấy phân khí lực, ba cô gái ngửa đực bên trên kêu thảm bay ra ngoài, sau khi rơi xuống đất nhao nhao hôn mê.

Còn lại cái một nữ nhi, hoàn toàn bị Lục Thiên Long kinh khủng chiến đấu lực dọa sợ, cầm trong tay dao găm ngây ngốc đứng tại chỗ, giống như không biết là tiếp tục tiến công vẫn là mau trốn chạy.

"Nói đi, là ai phái các cô tới? Ta muốn nghe lời thật. Đúng, đừng tưởng rằng ta thương hoa tiếc ngọc, lớn lên so với các cô đầy người xinh đẹp, đáng người so các cô đầy nữ nhân, chết trên tay của ta không có 100 cũng có 80! Ta chính là người đưa ngoại hiệu tôi hoa tiểu vương Tử."

Lục Thiên Long hít một hơi thản nhiên nói.

Cô ta rất do dự.

Cô bản năng muốn cự tuyệt, thế nhưng là bị Lục Thiên Long con mắt nhìn chăm chăm, Cô đột nhiên cảm giác phảng phất Tử Thần bao phủ.

Toàn thân vậy mà nhện không được run rẩy.

"Nếu như, nếu như ta nói, ngươi thật sẽ không giết chúng ta sao?" Nữ hài nhi lấy hết dũng khí, cùng Lục Thiên Long bàn điều kiện.

"Ân! Chỉ cần ngươi nói thật, ta liền thả các ngươi đi!" Lục Thiên Long gật gật đầu, nói: "Là Vương Diệu Đông?"

"Không phải!" Cô ta quyết tâm, nói: "Là Hắc Hồ bang vương Kinh Hồ!"

"Hắc Hồ bang vương Kinh Hồ?"

Hắc Hồ bang lão đại, vương Kinh Hồ!

Lục Thiên Long nghe thấy, vương Kinh Hồ, cũng là truyền kỳ nhân vật, nghe nói mười năm trước lẻ loi một mình đi vào Hải Dương, bằng một đôi Thiết Quyền đánh khắp toàn bộ Hải Dương, một tay sáng tạo Hắc Hồ bang, thời gian mười năm liền đem Hắc Hồ bang phát triển, Thiên Hạ Minh các lão thế lực sánh vai cùng siêu cấp đại bang phái.

"Chúng ta chỉ là phụng mệnh làm việc! Ta cũng đã nói ta nên nói, hiện tại chúng ta có thể đi được chưa!"

Gặp Lục Thiên Long lâm vào trầm tư, cô ta nhanh chóng nói.

Lục Thiên Long cười cười, nghiêng ngẫm mới nói: "Đi? Chỉ sợ hôm nay ngươi đi không được."

"Ngươi mới vừa nói, chỉ cần ta nói, ngươi liền sẽ thả chúng ta đi!" Nữ hài nhi đập đập rút lui hai bước, dao găm để ở trước ngực hộ thân.

Lục Thiên Long cười lạnh, nói: "Ta mới vừa nói, chỉ cần cô nói thật, ta liền thả các cô đi, rất đáng tiếc, cô đã lãng phí hết."

"Ta nói cũng là lời nói thật, cũng là Hắc Hồ bang vương Kinh Hồ phái chúng ta tới!" Cô ta trong mắt lóe lên hoảng sợ.

"Cô nói là vương Kinh Hồ, nhưng ta cho rằng là Trương Lực, hoặc là, là hắc Đại Quân Gia, Trần thúc." Lục Thiên Long bình tĩnh nói.

Cô gái con mắt nhất thời trừng lớn, lộ ra vẻ mặt khó tin, theo bản năng phản ứng, đã chứng minh Lục Thiên Long suy đoán.

Hắc Hồ bang hành động, không có khả năng tới nhanh như vậy.

Mà mặt các đại bang phái, cũng sẽ không áp dụng hèn hạ như vậy đánh lén thủ đoạn.

Bọn họ được mặt, người sáng lập hội quang minh chính đại, dạng này trọng danh dự.

Lén lút ám sát, sẽ để cho những bang phái khác chế giễu.

Mặt khác, hôm nay Vương Diệu Đông đột nhiên chạy tới ước Tô Lăng Nguyệt hội đàm, không cho Lục Thiên Long tham dự, lại để mình chạy tới phòng này, thậm chí còn mặc cho tùy tiện chơi, chuẩn bị cho tiết mục nóng bỏng như vậy.

Rõ ràng là có dự mưu.

Vương Diệu Đông là thương nhân, có thể làm cho ông ta phối hợp diễn tuồng vui này, khẳng định là có người hứa cho ông ta lợi ích.

tại Hải Dương, có thực lực này, lại cùng Vương Diệu Đông có liên quan, cũng chỉ có tập đoàn Trương Lực rồi!

thay Trương Sở báo thù.

Mà lại âm hiểm gia hòa, làm hai tay chuẩn bị.

Nếu như đánh lén thành công, tự nhiên không có vấn đề gì, một khi thất bại, liền giả họa cho Hắc Hồ bang, để Lục Thiên Long đi cùng Hắc Hồ bang tranh đấu.

"Người, người đến cùng muốn thế nào!"

Gặp Lục Thiên Long chậm rãi đứng người lên, nữ hài nhi bị dọa đến lần nữa lui ra phía sau mấy bước, chống đỡ tại góc tường, giọng chủ thủ lên hoảng loạn nói.

"Không muốn thế nào, cũng là muốn nhìn một chút Trương Lực lão già chết tiết kia muốn đánh cho ta là thuốc gì đây." Lục Thiên Long đem chơi trong tay ống kim, cười ha hả nói.

"Không, không muốn!" Nữ nhân vạn phần hoảng sợ.

"Người nói không cần là không cần? Vậy ta chẳng phải là thật mất mặt!"

Nói qua, Lục Thiên Long đột nhiên lên trước cấp tốc bước ra một bước, trong nháy mắt đến trước cô ta, trong tay ống kim đã đoạt trước một bước đâm vào cô ta trước ngực.

Ống kim đi vào trong nháy mắt, nữ nhân đồng tử cấp tốc khuếch tán, hô hấp ở giữa đã xụi lơ trên mặt đất.

Sau đó là những người khác, 5 cô gái chia đều ống dịch thể.

"Không thể trí mạng, hẳn là để cho người ta đại não hư hao, biến thành đồ vật." Nhìn lấy 5 cô gái còn có hô hấp lại không có vô ý thức, xiêu xiêu vẹo vẹo nằm ở trên thảm, Lục Thiên Long cười lạnh nói.

...

Mặt khác trong rạp.

Vương Diệu Đông đã trước trước sau sau ngâm mười mấy ấm trà, tổng cộng ước hao tốn một giờ.

Hắn một bên pha trà, một bên cho Tô Lăng Nguyệt coi trọng trà đạo tri thức.

Từ loại trà, hái trà, phơi nắng, hong khô, tẩy trà, pha trà các loại, một bộ lại một bộ nghe vào rất chuyên nghiệp.

Tô Lăng Nguyệt cảm thấy, chính mình nếu là lại không cắt ngang ông ta, gia hòa này có thể một mực giảng đến sáng sớm ngày mai.

Cho nên cô khê cần môi, đặt chén trà trong tay xuống, nói: "Vương tổng, chúng ta vẫn là trước đàm một chút các người Trường Hồng tập đoàn đại diện nói đi."

"Ha ha, xem ra Tô tổng đối trà đạo của tôi cũng không thể nào cảm thấy hứng thú a."

Vương Diệu Đông cười trêu chọc một câu, bất động thanh sắc mắt nhìn trên cổ tay đồng hồ, sáng khoái gật đầu: "vậy được đi, chúng ta trước hết đàm hạng mục hợp tác!"

"Tô tổng, tôi liền cùng người nói thật, tôi hôm nay đến, kỳ thật đã làm tốt dự định, chính là muốn đem chúng ta Trường Hồng tập đoàn Đông Nam Á ra đại diện hạng mục, tất cả đều giao cho các người tập đoàn Phụng Hoàng tới làm!"

"Thật?" Tô Lăng Nguyệt con mắt tròn lớn, vui vẻ nói.

Tập đoàn Trường Hồng tại toàn bộ Đông Nam Á mức tiêu thụ hàng năm, đại khái đạt chục tỷ khoảng chừng, nếu như có thể cầm xuống cái tờ đơn, toàn quyền phụ trách bọn họ cửa ra vào đại diện, Phụng Hoàng lần nữa phát triển đến một cái giai đoạn mới.

"Đương nhiên là thật! Chuyện này tôi còn có thể lừa sao? Hợp đồng tôi đều mang đến!" Vương Diệu Đông cười gật gật đầu, nói: "Hiện tại chỉ còn lại phí đại diện, nếu như có thể đàm khế, chúng ta bây giờ liền có thể ký hợp đồng!"

"Thật?" Tô Lăng Nguyệt con mắt tròn lớn, vui vẻ nói.

"Đương nhiên là thật! Chuyện này tôi còn có thể lừa cô sao? Hợp đồng tôi đều mang đến!" Vương Diệu Đông cười gât gât đầu, nói: "Hiện tại chỉ còn lại phí đại diện, nếu như có thể đàm phán, chúng ta bây giờ liền có thể ký hợp đồng!"

"Vương tổng thật sự là người sáng khoái!" Tô Lăng Nguyệt dùng lực nắm nắm tay nhỏ, trong lòng thật có một ít kích động.

cô trong lòng cũng là âm thầm may mắn, buổi sáng Lục Thiên Long còn nói khả năng này là cái sáo, không để cho nàng muốn tới, may mắn chính mình hôm nay không nghe hắn, lúc tới phó ước, nhìn xem người ta Vương Diệu Đông hợp đồng đều mang đến, thật là thành ý mười phần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Kiểu tóc rối loạn

"Phí đại diện dễ nói!" Tô Lăng Nguyệt cũng rất sáng khoái, hôm nay nếu như có thể cầm cái hợp đồng, đối với tập đoàn Phụng Hoàng phát triển rất ý nghĩa, coi như có thể kiếm một số tiền, cũng đáng.

Cô ở trong lòng bàn tính một chút, quả quyết ra quyết định.

"Dựa theo trước mắt, bởi vì chúng ta lần thứ nhất hợp tác, vì thế lần sau có thể lâu dài hợp tác, tôi nguyện ý để sáu mươi phần trăm! Ông thấy thế nào?"

Tô Lăng Nguyệt nhìn lấy Vương Diệu Đông, chân thành nói, cái giá tiền này đã tương đương ưu đãi, cô có tự tin, tại toàn bộ Hải Dương, tuyệt đối không ai so với cô ra giá cả thấp hơn.

Sáu mươi phần trăm, dựa theo hàng năm mười tỷ tổng giá trị tính toán

Phụng Hoàng muốn thu sáu mươi phần trăm, thế nhưng trừ đi bảy tám phần phí dụng, tập đoàn Phụng Hoàng lợi nhuận đã rất thấp.

"Sáu mươi phần trăm? Tô tổng, tôi nói thế nhưng là rất có thành ý, hi vọng các người Phụng Hoàng tập đoàn, cũng có thể xuất ra trăm phần trăm thành ý." Vương Diệu Đông cười lắc đầu.

Tô Lăng Nguyệt nhú mày, quyết tâm, nói: "Sáu!"

"Ha ha." Vương Diệu Đông vẫn là cười lắc đầu.

"Năm mươi phần trăm! Đây đã là giá cuối!"

Tô Lăng Nguyệt cắn răng, đem giá cả hạ xuống thấp nhất.

Vương Diệu Đông lại tựa hồ như vẫn không hài lòng, cười lắc đầu, thoải mái nhả nhả bụng lên trước mặt nước trà uống một ngụm.

"Vương tổng, đừng nói tại Hải Dương, coi như tại cả nước, có thể ra đến cái giá này, cũng sẽ không vượt qua năm mươi! Nếu như lấy cái giá tiền này giao cho chúng ta, Trường Hồng hàng năm tiết kiệm 200 triệu phí đại diện!"

Tô Lăng Nguyệt bình tĩnh nói.

"Tôi biết, thế nhưng là tôi vẫn cảm thấy, chúng ta hẳn là lại thương lượng một chút." Vương Diệu Đông cười ha hả nói.

"Này trong lòng của ngài mong muốn giá vị, đến cùng là bao nhiêu?" Tô Lăng Nguyệt hít sâu một hơi, ép buộc chính mình tỉnh táo lại, đối mặt Vương Diệu Đông dốc sức làm nhiều năm như vậy lão hồ ly, cô nhất định phải có kiên nhẫn.

"Tốt! Tô tổng đã nói như vậy, vậy tôi cũng liền không lại quanh co lòng vòng, chúng ta hàng năm hướng Đông Nam Á ra niện hàng hóa tổng giá trị, đại khái chục tỷ, ta có thể toàn quyền đại diện Phụng Hoàng phụ trách cái cửa ra này, nhưng là tôi hi vọng phí đại diện dùng là..."

"40 phần trăm!"

"Cái gì? Bốn mươi?"

Tô Lăng Nguyệt đã có chuẩn bị tâm lý, Vương Diệu Đông có thể sẽ đem giá cả ép tới tương đối thấp, có thể nghe được giá tiền của ông ta, Tô Lăng Nguyệt vẫn là không nhịn được mà đứng lên, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt nở nụ cười với Vương Diệu Đông.

"Vương tổng, ngài lăn lộn nhiều năm như vậy, đối với việc này không xa lạ gì à? Chúng ta làm hàng hóa, xuất khẩu đại diện, muốn giúp ngài làm hàng hóa khai báo, báo kiểm, làm xuất cảnh hồ sơ ghi chép, thương phẩm giao tiếp, vận chuyển, phí dụng, thủ tục phí ngoại tệ, bắt đền xử lý, tiền hàng kết toán các loại."

Cô thực sự nói thật, nếu như dựa theo Vương Diệu Đông vừa rồi báo giá, Phụng Hoàng thay mặt để ý đến bọn họ trong việc này, đừng nói không thể kiếm được tiền, nếu như lại phát sinh một số tình huống ngoài ý muốn, Phụng Hoàng vẫn phải chịu phí tổn!

Cái này Vương Diệu Đông là đang nói đùa sao?

"Ha ha! Tô tổng không nên tức giận!"

Vương Diệu Đông vẫn là một mặt cười tủm tỉm, chào hỏi Tô Lăng Nguyệt ngồi xuống, nói: "Phụng Hoàng chỉ là cái tập đoàn vô danh công ty nhỏ, nhưng còn chưa từng có tiếp nhận qua hợp đồng lớn như vậy, nếu như việc này các người có thể nhận, đối với Phụng Hoàng phát triển rất lớn!"

"Coi như lần này mua bán không đến kiếm tiền, như vậy có quan hệ gì, kiếm tiền có nhiều cơ hội, có thể nói Phụng Hoàng là công ty nhỏ, có thể nhận vào dạng quy mô này cũng không nhiều!"

Tô Lăng Nguyệt trên mặt lóe ra sắc mặt giận dữ, đối phương căn bản không coi tập đoàn Phụng Hoàng ra gì.

Cô không phải loại dễ kích động, có thể đem tập đoàn Phụng Hoàng cho tới hôm nay, cô vô số lần to to nhỏ nhỏ đàm phán cố gắng rất nhiều.

Nhưng là vừa rồi Vương Diệu Đông báo giá, ông ta nói câu kia, Tô Lăng Nguyệt cảm giác đối với mình, đối với tập đoàn Phụng Hoàng thì thật nhục nhã.

Phụng Hoàng từ trên xuống dưới gần ngàn người khổ trong một năm, miễn phí giúp làm đại diện xuất khẩu kết quả là chẳng được gì à?

"Vương tổng, bốn mươi phần trăm, là ngài sau cùng báo giá sao?" Tô Lăng Nguyệt lạnh lùng nói

"Đúng vậy, ta cuối cùng báo giá cũng là bốn mươi, nếu như cô đồng ý, chúng ta có thể lập tức ký hợp đồng, nếu như cô không đồng ý, này rất không có ý tứ, chúng ta chỉ có lần sau lại hợp tác. Đương nhiên, cũng có thể là không có lần sau. Ha ha."

Vương Diệu Đông ôn hòa Thái Sơn, mang trên mặt ý cười nói.

Tô Lăng Nguyệt khí toàn thân đều tại nhịn không được run.

"Tôi đã biết!"

Tô Lăng Nguyệt hiện tại cảm thấy, hôm nay cùng Vương Diệu Đông hội đàm, tuyệt đối là một sai lầm.

"Vương tổng, đối với kết quả, tôi thật đáng tiếc, chẳng qua tôi mời ngài nhớ kỹ, không liên quan ngài xuất phát từ mục đích gì, mặc kệ ngài xem thường Phụng Hoàng, hay là bởi vì nguyên nhân khác, tóm lại, ta Tô Lăng Nguyệt hội nhớ.

"

"Tô tổng, cô nếu là nói như vậy, tôi cũng chỉ có thể biểu thị tiếc nuối! Bất quá mua bán không xả thân tại nghĩa, coi như lần này không thể hợp tác, chúng ta là bằng hữu, ngài nói đúng sao?" Vương Diệu Đông cũng đứng người lên, cười ha hả nói.

"Bằng hữu?" Tô Lăng Nguyệt cười lạnh, nói: "Đối với tôi đối với tập đoàn Phụng Hoàng mà nói, đây là một sự nhục nhã!"

Vương Diệu Đông không quan trọng khoát khoát tay, nói: "cô nói như vậy, vậy thì tùy cô đi! Chẳng qua nếu như cô là loại thái độ này, tôi muốn Trương Hồng cùng Phụng Hoàng, về sau thật cũng không hề sẽ không có cơ hội hợp tác."

"Phụng Hoàng thật là không có tình người hợp tác."

"Ngài..."

Tô Lăng Nguyệt thân thể lần nữa run run một chút.

Vương Diệu Đông thực sự quá vô sỉ, rõ ràng là ông ta khinh người quá đáng, bây giờ lại trả đũa, nói cô không có tình người?

cô nghĩ kĩ liền xông đi lên.

Hít sâu, hít sâu, Tô Lăng Nguyệt ép buộc chính mình tỉnh táo lại.

Cô gắt gao nhìn chăm chăm Vương Diệu Đông rồi tỏ vẻ buồn nôn sau đó vui cười, quay người hướng phía cửa đi ra.

"Kẹt kẹt!"

Nhưng vào lúc này, cửa mở ra, hai tay để ở túi quần Lục Thiên Long cười ha hả xuất hiện.

"Đúng một giờ, tôi chơi rất vui vẻ, công việc thế nào?"

"Lục Thiên Long, chúng ta đi!"

Tô Lăng Nguyệt nước mắt long lanh, cô cố nén lại không cho chảy xuống, quật cường nói.

"Hà?"

Nhìn nét mặt của cô, Lục Thiên Long nụ cười trên mặt chậm rãi biến mất, anh ta nhìn đối diện Vương Diệu Đông liếc một chút, không chút do dự hướng anh ta đi tới.

"Ông, ông muốn làm gì?"

Vương Diệu Đông kinh hãi, tranh thủ thời gian lui về phía sau hai bước.

"Làm gì?"

Lục Thiên Long xông đi lên, một thanh núp lại cổ áo của ông ta, hơi dùng sức, đem ông ta tát mấy phát.

Trái ba cái phải ba cái, vang to.

Nói đánh là đánh, không chút nào nương tay.

Vương Diệu Đông giãy dụa lấy, mấy cái tát làm mặt đều sưng lên, khóe miệng cũng đau rất

"Hỗn đản, anh, anh lại dám đánh ta?"

, Lục Thiên Long không có trả lời, tay thuận trở tay lại đánh tiếp sáu cái.

Vương Diệu Đông trực tiếp thành mặt bánh bao, ngay cả lời đều nói không nên lời.

"Lục Thiên Long, đủ! Chúng ta đi!"

Lục Thiên Long còn muốn đánh, Tô Lăng Nguyệt mở miệng ngăn lại, cô rất hận không thể để Lục Thiên Long đánh chết Vương Diệu Đông, nhưng lý trí nói cho cô, không thể.

Nói xong, cô trực tiếp quay người ra phòng khách, lại cũng không muốn nhìn thấy Vương Diệu Đông.

"Tốt a! Cũng chính là chúng ta Tô tổng thiện lương, bằng không tôi đánh rụng răng ông! Nhìn cái gì vậy, cảm thấy mình rất oan? Tôi ra nói cho ông biết, nể Tô tổng làm sao, tôi cũng sẽ không tha ông!" Lục Thiên Long nhẹ buông tay, Vương Diệu Đông ngã trên sàn.

Ông ta giãy dụa lấy đứng lên, nhe răng nhếch miệng, máu tươi theo khóe miệng chảy xuống.

"Anh cái này, anh nói cho ta biết, Tô Lăng Nguyệt xảy ra chuyện gì?"

Vương Diệu Đông rất giận, ông bây giờ rất muốn thật sự là đem Tô Lăng Nguyệt làm gì đó, bị đánh cũng được, nhưng ông ta cũng không đụng tới Tô Lăng Nguyệt một chút, liền bị đánh, ai có thể chịu được.

"Còn nói không có thể nào? Chính ông trừng lớn mắt chó của ông nhìn xem, Tô tổng..."

Lục Thiên Long chỉ một ngón tay vào Tô Lăng Nguyệt bên trên nhìn lên, nhìn xuống, có vẻ như thật không có vấn đề gì, vừa trừng mắt, nói: "Tô tổng kiểu tóc đều loạn rồi!"

"..."

Kiểu tóc loạn, chuyện không ăn nhằm gì tới tôi!

Anh tên vô lại này!

Vương Diệu Đông thổ huyết, rốt cuộc hiểu rõ muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do.

"Tôi, tôi muốn báo cảnh!"

"Báo động, tốt lắm, vậy tôi liền ngồi ở chỗ cảnh sát, nhìn lấy bọn họ bắt ông!" Lục Thiên Long cười toe toét nói

"Bắt tôi? Anh đánh tôi, bọn họ dựa vào cái gì bắt tôi!" Vương Diệu Đông phẫn nộ nói.

"Tôi đánh anh nữa sao? Áo, hơi kém, tựa như là đánh! Có thể ai bảo ông ban ngày ban mặt, đùa bỡn Tô tổng!" Lục Thiên Long lý trực khí trắng nói

Đồ vô lại!"

Vương Diệu Đông chân chính bó tay rồi, ông biết hôm nay chính mình đụng phải tên vô lại.

Lúc đó chỉ có ông cùng Tô Lăng Nguyệt hai người ở đây, nếu như Tô Lăng Nguyệt một mực chắc chắn Vương Diệu Đông đối với cô không có gì.

"Vương Diệu Đông, đừng giả bộ chính mình rất vô tội, ông cùng Trương Lực làm chuyện xấu xa, cho là tôi không biết?" Lục Thiên Long cười lạnh nói.

Vương Diệu Đông thân thể chấn động, trừng mắt nhìn lấy, không hề nói bậy.

Đích thật là Trương Lực tìm người liên hệ ông ta, để ông ta ban đêm đem Tô Lăng Nguyệt hẹn đến Hương Sơn hội sở, nếu như Lục Thiên Long cùng theo một lúc đến, liền phải đem đi nơi khác, thời gian ít nhất phải nửa giờ.

Về phần Trương Lực tại sao phải làm như thế, Vương Diệu Đông không rõ ràng, có thể chỉ muốn làm ăn, ông ta cùng tập đoàn Trường Hồng làm đại diện hạng mục, phải đại diện hội giảm xuống một phần trăm.

"Hôm nay là ông gieo gió gặt bão, nếu như không phục, mặc kệ ông muốn làm sao chơi, tôi đều cùng ông chơi! Bất quá ông nghe kỹ cho tôi, Phụng Hoàng tập đoàn, không phải ai muốn khi dễ liền có thể khi dễ! Chúng ta không gây chuyện, nhưng chúng ta cũng không sợ, nhớ kỹ hôm nay hết thấy, người sẽ phải hối hận."

Lục Thiên Long lạnh lùng nói, nói xong, quay người rời đi.

"Tên này hỗn đản, tôi thề, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho các người! Ta muốn để cho các người trả giá đắt!"

Lục Thiên Long ra khỏi phòng, đằng sau truyền đến Vương Diệu Đông dõng dạc kêu to.

Đại giới? Lục Thiên Long hơi híp mắt lại, một tia lạnh lùng hàn quang chợt lóe lên.

Đúng vậy, sẽ có người trả giá thật lớn cho chuyện hôm nay!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Hào môn nữ vận mệnh con người

Ngồi trên xe Tô Lăng Nguyệt từ từ nhắm hai mắt, tay nhỏ nắm chặt, thân thể không chế không nổi nhẹ nhàng run rẩy.

Thất bại, cũng không có gì.

Vương Diệu Đông ánh mắt khinh miệt, tùy ý nhục nhã Phụng Hoàng, cô tuyệt đối không thể chịu đựng!

"còn đang vì tên rác rưởi kia tức giận? Không đáng, mình không chấp nhận hẳn."

Lục Thiên Long ngồi vào phòng điều khiển, cười ha hả nói: "Huống hồ tôi đã đem ông ta đánh thành đầu heo, hà giận a?"

"Bạo lực không có thể giải quyết vấn đề."

Tô Lăng Nguyệt xụ mặt, nói thật, vừa rồi Lục Thiên Long đánh Vương Diệu Đông, cô xác thực cảm thấy nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, thật nghĩ chính mình cũng xông đi lên, tự mình thương tên hỗn đản kia mấy cái bàn tay.

Thế nhưng là, đánh Vương Diệu Đông, thì có ích lợi gì?

Phụng Hoàng tập đoàn trong mắt ông ta, vẫn là có thể tùy ý làm nhục nhã.

"Bạo lực hoàn toàn không có thể giải quyết vấn đề, nhưng sẽ cho người lòng cảm thấy sáng khoái!" Lục Thiên Long cười nói, một bên khởi động xe.

"Đình linh."

Nhưng vào lúc này, Tô Lăng Nguyệt điện thoại vang lên.

Cô xem dây số, ánh mắt bên trong hiện lên một chút tuyệt vọng.

"Lăng Nguyệt, ta là ba ba."

Điện thoại, mang theo âm thanh của đàn ông có vẻ uy nghiêm.

"Cách chúng ta hai năm ước hẹn, đã chỉ còn dưới thời gian một tháng, theo ba hiểu rõ đi, Phụng Hoàng, phát triển không tệ, nhưng cách ước định của chúng ta, còn có chênh lệch rất lớn!"

"Hi vọng con có thể tuân thủ ước định của chúng ta, ba đã nhượng bộ con lắm rồi!"

Nghe thanh âm bên trong, Tô Lăng Nguyệt không nói gì, hai hàng lệ theo trăng noãn gương mặt chậm rãi chảy xuống.

Giống như cảm nhận được bị ai của cô, thanh âm bên đầu điện thoại kia thái độ làm chậm lại một chút.

"Lăng Nguyệt, ba ba biết không nên làm như vậy, thế nhưng là con phải biết, sinh ra ở trong gia tộc, là vận khí, cũng là bị ai, bởi vì chúng ta mỗi người, cũng không thể chỉ vì mình mà sống, có một số việc, liền xem như ta, cũng đều là thân bất do kỷ! Chúng ta đều muốn vì toàn bộ Tô gia cân nhắc."

Tô Lăng Nguyệt hít một hơi, lau sạch nhè nhẹ rơi nước mắt.

Cô nỗ lực để thanh âm bình tĩnh trở lại, lẳng lặng nói: "Con đã biết, một tháng sau, nếu như làm không được, con theo ước định trở về, tiếp nhận sắp xếp của cha."

"Tốt! Đúng, nghe nói con có bạn trai? Mặc kệ là giả cũng tốt, thật lòng cũng được, mau chóng cùng hắn kết thúc."

"Người đã nói, hai năm kỳ hạn, cha tuyệt đối sẽ không can thiệp cuộc sống của con!" Vừa mới bình tĩnh trở lại Tô Lăng Nguyệt phẫn nộ nói.

"Cha là nói qua, có thể chuyện này đối với danh dự của con rất ảnh hưởng! Nếu để cho Vinh gia biết, cũng sẽ không cao hứng! Không nên cảm thấy ba độc tài, sai, lỗi là người sinh ra ở Tô gia!" Đầu bên kia điện thoại không thể nghỉ ngơi nói.

"Thế nhưng là..."

"Không có thế nhưng là, thời gian hai năm, đã là ba có thể dễ dàng tha thứ cực hạn!"

"Nhớ ba, mau chóng cùng hắn kết thúc quan hệ, nếu không, ba sẽ đích thân xuất thủ!"

Ba, bên kia cúp xong điện thoại.

Tô Lăng Nguyệt ngờ ngác cầm điện thoại, nghe bên trong truyền đến đồ đồ âm thanh bận âm thanh, nước mắt lần nữa tràn mi mà ra.

"Chẳng lẽ sinh ở hào môn, nhất định phải tiếp nhận vận mệnh?"

Tô Lăng Nguyệt ánh mắt mê mang, lẩm bẩm nói.

Nghe đại khái Lục Thiên Long một phát miệng, nói: "Tuy nhiên tôi không sinh tại hào môn, thế nhưng là mệnh tôi do tôi định! Con đường của mình chính mình đi, muốn nhảy liên nhảy, muốn nhảy liên nhảy, coi như tôi chạy đến đi, bất kỳ người nào cũng không có quyền lợi nói này nói kia!"

"Anh không hiểu!"

Tô Lăng Nguyệt cười khò một tiếng, hít sâu một hơi.

"Tôi là không hiểu, bất quá tôi biết, người sống một đời, không nên quá khó vì chính mình. Đúng, gọi điện thoại là phụ thân cô à? Các người mới vừa nói đến ước định, cái gì ước định?" Lục Thiên Long hiểu kỳ nói.

Tô Lăng Nguyệt do dự một chút, cô còn chưa từng có kể cho ai chuyện này..

Kiểm chế ở trong lòng quá lâu, cô cuối cùng dự định cùng người thổ lộ hết một chút.

"Tôi sau khi tốt nghiệp đại học, ba liền vì tôi an bài một mối hôn sự, rất mâu thuẫn, từ nhỏ đến lớn, tôi đều dựa theo ý nghĩ của ba, thế nhưng là tình yêu, tôi muốn tự mình làm chủ, tôi không muốn hoàn toàn do kẻ khác định đoạt."

"Thế nhưng là ba không đồng ý, bởi vì việc này ba rất phẫn nộ. Ba cảm thấy tôi là nữ hài nhi, thành không được đại khí gì, về sau cuối cùng phải lập gia đình, tôi là trong nhà con gái duy nhất, ba thay tôi tìm một người có thể giúp nâng lên gia nghiệp."

"Tôi không có khuất phục, lấy cái chết chống lại, ba không có cách nào, cuối cùng cùng tôi định ra ngấm hai năm ước hẹn."

"Trong thời gian hai năm, ông sẽ không can thiệp ta bất cứ chuyện gì, nhưng là tôi phải dùng thời gian hai năm, chứng minh cho ông nhìn, tôi có năng lực dựa vào chính mình chống đỡ lấy Tô gia!"

Tô Lăng Nguyệt dùng thanh âm trầm thấp dứt quãng nói

Lục Thiên Long bĩu môi, nói: "Cái này nội dung cốt truyện cũng thật sự là quá cầu huyết một chút, nàycha cô muốn cô chứng minh như thế nào là cô có năng lực?"

"Phượng Hoàng tập đoàn, là ông trước đây thu mua một công ty nhỏ, ta vừa tiếp nhận, đã gần như phá sản, mỗi doanh thu hàng năm cũng liền mấy ngàn vạn."

"Tôi cùng ba ước định, bất luận gì, nếu như trong thời gian hai năm, đem tập đoàn nằm trong Top 100, ông liền sẽ không cường bách nữa tôi, để chính tôi quyết định tương lai của ta!"

"Cả nước Top 100? Ba cô thật là đủ hung ác!"

Lục Thiên Long hít một hơi thật sâu.

Từ gần như phá sản, doanh thu hàng năm cũng liền mấy ngàn vạn, tại trong thời gian hai năm đạt Top 100?

Top 100 là nhà vệ sinh công cộng, ai cũng có thể đi vào đi ra?

"Dựa theo hiện tại,Phượng Hoàng tập đoàn quy mô, còn kém đến cách xa vạn dặm!"

"Ân! Muốn đi vào Top 100, năm doanh thu cũng phải trăm tỷ, hiện tại Phượng Hoàng tập đoàn mới chục tỷ!" Tô Lăng Nguyệt lộ ra một cổ thật sâu bất đắc dĩ.

Thời gian hai năm, cô liều mạng làm việc, tự thân đi làm, cúc cung tận tụy, không buông tha bất kỳ một người nào có thể cho Phượng Hoàng phát triển.

Từ gần như phá sản, đến bây giờ năm doanh thu ngạch hơn 10 tỷ, buồn bán như vậy đã là kỳ tích.

Thế nhưng cự ly cô và ba ước định, thật còn chênh lệch cách xa vạn dặm.

"Cô khi đó làm sao lại tiếp nhận?" Lục Thiên Long rất không minh bạch.

Tô Lăng Nguyệt thờ dài, nói: "Tôi thì có biện pháp gì? Đây đã là ba, nếu như ta không đáp ứng, nhất định phải tiếp nhận bị gả! Tôi căn bản không có lựa chọn khác!"

"Tôi không tin,cô thật không đồng ý, ba ba của cô còn có thể cột người đi kết hôn?" Lục Thiên Long trêu chọc nói.

Tô Lăng Nguyệt lại một chút trêu chọc tâm tình đều không có, cô trong mắt lóe lên một chút tuyệt vọng, lẩm bẩm nói: "'Ba nói rất đúng, thân ở hào môn, là may mắn cũng là bi ai, bởi vì chúng ta mỗi người, cũng không thể vì mình mà sống!' Lục Thiên Long nhún nhún vai, hẳn không phải sinh ở hào môn, xác thực nói, hẳn ngay cả mình sinh ở này cũng không biết, từ khi bắt đầu biết chuyện, hẳn liền đang khắp nơi lang thang, về sau ngẫu nhiên thời cơ, tiến vào bộ đội, theo dựa vào chính mình, trở thành chiến Long lão đại.

"Còn một tháng nữa thời gian, có lẽ tôi phải nghe theo sắp xếp của ba rồi."

Tô Lăng Nguyệt thờ dài một hơi, nói.

"Không nên bi quan như vậy, không phải còn một tháng nữa à, nói không chừng sẽ có kỳ tích phát sinh! Đó là cái duyên cuồng niên đại, giống như tôi, nằm mơ đều không nghĩ tới, tôi như thế một tiểu tài xế, vậy mà theo người nữ thần tổng giám đốc lẫn một đêm ga giường!" Lục Thiên Long cười hì hì nói.

Tô Lăng Nguyệt nhất thời nổi giận đùng đùng: "tôi nói về sau không cho phép nhắc lại tại chuyện này!"

"Đừng kích động như vậy!" Lục Thiên Long suy nghĩ một chút nói: "Bất quá cô thật cũng không cần thiết nghĩ quẩn, cổ nhân đều nói qua: Xe đến trước núi ắt có đường, liễu ám hoa minh hựu nhất thôn, chớ lo con đường phía trước không tri kỷ, một nhánh hồng hạnh xuất tường tới..."

"lên xộn!" Tô Lăng Nguyệt đầy trong đầu hắc tuyến.

"Mặc kệ nó, dù sao đại thể ý tứ nói đúng là, không đến một khắc cuối cùng, tuyệt đối không nên từ bỏ! Giống như tôi, lý tưởng chính là muốn chinh phục tâm cô, cô có phải hay không cảm thấy đời tôi đều khó có khả năng? Nhưng tôi không quan tâm, chỉ phải cố gắng, sau cùng có thể thành công hay không, ko quan trọng gì?" Lục Thiên Long cười ha hả nói.

Tô Lăng Nguyệt lâm vào trầm tư, thật lâu, hít sâu một hơi, trong mắt tái hiện quang mang, nói: "Anh nói đúng, còn một tháng nữa thời gian, tôi không thể buông tha! Tôi phải cố gắng! dù sao tôi đã nỗ lực phấn đấu, cũng sẽ không tiếc nuối!"

"Cái này là được rồi! Không hổ là bạn gái của Lục Thiên Long!"

"Anh cái này hỗn đản, ai là bạn gái " Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Có vẻ như ba cô đều biết có tôi là bạn trai? Có cơ hội an bài hai chúng ta gặp một lần, chờ ông ấy nhìn thấy tôi ưu tú như vậy, sướng đến phát rồ rồi." Lục Thiên Long tự tin nói.

Tô Lãng Nguyệt trực tiếp im lặng, tên này, làm sao lại không có một chút tự mình hiểu lấy?

Cả ngày chơi bồi lêu lổng cả lờ phát phơ hái hoa ngắt cỏ, cũng có thể gọi ưu tú?

"Lục Thiên Long, anh hay là thôi, lại theo ở bên cạnh tôi, rất nguy hiểm." Nghĩ đến phụ thân nói, Tô Lãng Nguyệt cắn răng nói.

"Đi? Vậy không được, tôi rất có trách nhiệm nam nhân! Tuyệt đối sẽ không tại thời khắc mấu chốt bỏ cô mặc kệ." Lục Thiên Long kiên quyết nói.

"Thế nhưng là..."

"Cô sắp xếp ta gặp mặt cha cô đi, chờ gặp tôi, tôi cam đoan ông ấy sẽ cảm thấy thiên hạ đàn ông khác đều là cận bã, khóc hô hào muốn đem cô hứa gả cho tôi." Lục Thiên Long cười nói.

"..."

Tô Lãng Nguyệt khi cắn răng, tên này còn thật sự coi chính mình là bánh trái thơm ngon, còn khóc lấy hô hào muốn đem chính mình gả cho anh ta?

Lục Thiên Long cười ha ha một tiếng, nói: "Không tin? chờ xem! Đi, cũng không cần nghĩ quá nhiều, đoán chừng cô cũng mệt mỏi, nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút đi."

"Tốt a!"

Tô Lãng Nguyệt thật là có chút mệt mỏi.

Cô chậm rãi nhắm mắt lại, muốn nghỉ ngơi một chút.

Hàng phía trước Lục Thiên Long lại đột nhiên quay người, không kịp bung tai, nhẹ lấy cô cổ ấn xuống một cái.

Tô Lãng Nguyệt lập tức toàn thân xóp, chậm rãi lệch ra ngã xuống trên ghế ngồi.

"Chỗ hoang dã, cô nam quả nữ!"

Nhìn lấy Tô Lãng Nguyệt, Lục Thiên Long trong đầu phát ra tà niệm

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Bình vương quyết đấu

Lục Thiên Long kìm nén tà niệm, thu hồi ánh mắt đặt trên Tô Lãng Nguyệt, lái xe, tiếp tục tiến lên.

Đàn ông tán gái, phải có đạo.

Hắn là háo sắc, nhưng không phải cảm thú.

"Không ít người không tuân thủ giáo huấn, không phải ai cũng như Lục Thiên Long ta!"

Ánh mắt của hắn phóng tới kính chiếu hậu bên trên, ánh mắt dần dần trở nên băng lãnh xuống tới.

Kính chiếu hậu bên trên, đằng sau tới như mực một mảnh, Lục Thiên Long thính giác khác hẳn với thường nhân, hắn nghe rõ ràng, trong bóng đêm, chỉ ít có 5 chiếc xe đi theo phía sau bọn họ.

Từ Hương Sơn hội sở đi ra, mấy chiếc xe liền đi theo, không có mở đèn, ẩn thân trong bóng đêm, cự ly hai ngàn mét, không xa không gần, lặng lẽ đi theo.

Một mực không có bất kỳ hành động gì, bọn họ khẳng định là đang đợi cơ hội

Con đường này rất nhiều nơi ổ gà lồi lõm, thậm chí đại đoạn khu vực đều không có đèn đường, số lượng xe chạy rất ít, nhất là cho tới bây giờ muộn như vậy, trên đường cơ hồ không nhìn thấy xe cộ.

"Đất này đoạn hoang vu, nguyệt hắc phong cao, thật đúng là nơi giết người phóng hỏa tuyệt hảo."

Lục Thiên Long âm thanh lạnh lùng nói, lời còn chưa dứt, một mực theo ở phía sau mấy cái chiếc xe hơi, cuối cùng có hành động.

...

"Lão gia, Hương Sơn hội sở kế hoạch thất bại rồi."

tập đoàn Cụ Vô Phách chủ tịch văn phòng, đáng người cao gầy còm biểu lộ âm trầm chú Trần tại hướng Trương Lực báo cáo.

"Thất bại rồi hả? Lại thất bại?" Trương Lực phẫn nộ nói.

"Ân! Lục Thiên Long thật có chút vượt quá dự liệu của chúng ta, chúng ta phải đi năm người, đánh lên kế hoạch thất bại, bị hấn tiêm vào được vật mà chúng ta chuẩn bị, hiện tại đã biến thành ngớ ngẩn."

"Bất quá lão gia yên tâm, tôi đã căn cứ kế hoạch lúc trước, an bài bước thứ hai cờ, người chúng ta đã đi theo, không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại đã đem bọn họ ngăn chặn tại phía Nam bên ngoài vòng. Lần này, bọn họ mọc cánh khó thoát." Chú Trần về mặt âm u nói.

"Anh có thể đảm bảo kế hoạch lần này nhất định có thể thành công?" Trương Lực cắn răng nói.

Chú Trần gật gật đầu, nói: "Lần này phải ra hai mươi người, từ đội ngũ bảo an tinh nhuệ, đều là lương cao từ lòng đất hắc quyền thị trường thông báo tuyển dụng tới, công phu quyền cước rất không tệ! Mà lại lần này dẫn đội, là Vô chiến!"

"Vô chiến? là người anh nuôi dưỡng trong tập đoàn?" Trương Lực thoáng động dung.

"Không sai, là hấn! Vô chiến, là Trung Hoa bộ đội đặc chủng xuất ngũ binh, năng lực của hấn ta biết, cũng là hoàn toàn xứng đáng binh vương! Đã từng liên tục mấy năm cầm qua bộ đội loạn võ Đệ Nhất Danh! Tôi cùng phụ thân của hấn là quen biết, lúc này mới đem hấn kéo vào tập đoàn." Chú Trần nói.

Trương Lực gật gật đầu, cắn răng nói: "Không nghĩ tới chúng ta trong tập đoàn còn ẩn giấu cao thủ như vậy! Binh vương Vô chiến! Lần này tôi nhìn Lục Thiên Long tên hỗn dân kia lại thế nào làm, lần này, tôi nhất định phải cho con tôi báo thù!"

...

Trước sau đều có 5 chiếc xe, cách Lục Thiên Long mấy chục mét địa phương dừng lại, đem hấn kẹp ở giữa.

Lập loè đèn lớn toàn bộ mở ra, đem đêm tối chiếu rọi giống như ban ngày.

"Lần này đội hình thật không nhỏ, xem ra Trương Lực lão thất phu kia đối với ta thật sự là hận thấu xương.

Lục Thiên Long cười cười, thông dong dừng xe, nhìn một chút Tô Lăng Nguyệt, chậm rãi đi ra.

Xe trước, ước chừng hai mươi cái hấn từ áo đen lười nhác mà dừng, bọn họ đáng người cường tráng, thần sắc kiêu căng, dùng các loại miệt thị ánh mắt nhìn lấy Lục Thiên Long.

Cầm đầu là vóc người cường tráng, tuổi tác ước chừng ba mươi tuổi, ánh mắt sắc bén như đao, hai tay rủ xuống ở bên người.

"Anh chính là Lục Thiên Long?"

Hấn ta lạnh lùng mở miệng nói.

Đứng ở trung tâm Lục Thiên Long nhún nhún vai, nói: "Không sai, chính là tôi! Trương Lực phái các anh tới?"

Lục Thiên Long cười: "ha ha, khẩu khí cũng không nhỏ, chẳng qua, tôi muốn ở lại, ai đuổi không đi, tôi muốn đi, cũng không ai có thể ngăn được."

"Thật sao? Tôi muốn ở lại liền nhất định có thể ở lại."

"anh cùng đám rác rưởi này không đủ tư cách,." Lục Thiên Long khẽ cười nói.

Câu nói này nói kiêu ngạo, người kia khẽ nhú mày, mặt khác hai mươi người kia giãn dờ.

"Má mẹ nó, tên này, căn bản không có đem huynh đệ chúng ta để vào mắt ha."

"Không cần cùng hấn nói nhảm, trực tiếp, đem hấn phế bỏ, trong xe hấn là còn có cái cô gái nhỏ, chờ một lúc mọi người cùng nhau hưởng thụ một chút.

"

"Anh làm qua binh lính?" Lục Thiên Long không để ý những người kia mà nói.

"Vâng! Tôi là Vô chiến! Đến từ trung đội thứ ba." Người kia tỉnh hồi đáp.

"Vô chiến? Áo, có vẻ như nghe nói qua, bộ đội đặc chủng binh vương Vô chiến?"

Lục Thiên Long hơi kinh ngạc nói, đối với trong nước đặc biệt trong tổ chức có một ít chuyện, hắn vẫn là hơi có nghe thấy.

Nghiêm ngặt mà nói, Chiến Long cũng thuộc về Trung Hoa bộ đội đặc chủng, chỉ là trực tiếp lệ thuộc tổng quân khu, cao cấp hơn.

Đơn giản mà nói, cũng là bộ đội đặc chủng, đứng đầu nhất tiểu phân đội, mỗi một người đều là binh vương bên trong binh vương.

Giống Võ chiến, nếu như trẻ lại mười tuổi, có lẽ còn có thể tham gia Chiến Long thành viên tuyển bạt. Nhưng là hiện tại, hắn đã hoàn toàn không có cơ hội.

Hắn mặc dù tài năng xuất chúng, có thể niên kỷ hơi lớn, đã qua đỉnh phong.

"anh biết tôi, xem ra cũng đã làm binh." Võ chiến khiêu mi nói.

"Ân! Hai ta hẳn là cũng cùng một cái hệ thống như nhau." Lục Thiên Long cười nói.

"anh có ý gì? Chú trần nói qua, người này hôm nay nhất định phải chết?" Võ chiến sau lưng một tên bắt mắt nói.

"làm sao đem chú trần nói ra? Cái này không bày rõ ra nói cho hắn biết, là Trương tổng phái chúng ta tới?" Một tên khác vội vàng nói.

"Móa, coi như nói ra thì thế nào, chờ một lúc hắn liền lại biến thành người chết, biết làm gì, xuống dưới nói cho Diêm Vương gia?"

"Ha ha! Nói đến cũng là, Võ chiến, tranh thủ thời gian động thủ, xong việc chúng tôi còn muốn đi tán gái, đừng lãng phí thời gian."

"Thật không biết Chú Trần làm sao lại để tên này dẫn đội, lằng nhằng, làm qua bọn binh lính là được sao?"

Sau lưng không ít người áo đen bắt mắt thúc giục.

"Ồn ào! Các người cứ như vậy gấp đi tìm cái chết?" Lục Thiên Long nhìn khắp bốn phía, ánh mắt liền lạnh.

"Hỗn đản, tiểu tử này thực sự quá cuồng vọng, tôi muốn xé sống hắn!"

"Mọi người, xử lý tiểu tử này!"

Hai mươi mấy người không tiếp tục để ý Võ chiến, nổi giận bùng bùng xúm lại lên, một chút liền đem Lục Thiên Long bao vây vào giữa.

Võ chiến trong mắt cũng hiện lên một chút giận dữ, muốn mở miệng ngăn cản.

"Võ chiến, ngươi không cùng bọn hắn đối phó ta?" Trong đám người Lục Thiên Long xuyên thấu qua mọi người nhìn về phía Võ chiến, thân nhiên nói.

"Tôi ban đầu vốn không muốn đến, chú trần đối với tôi có ân, nếu như anh có thể qua bọn họ cửa này, tôi thả anh đi!" Võ chiến do dự một chút, mở miệng nói.

Lục Thiên Long gật gật đầu.

"Vậy được! Chờ tôi đem những tên tạp chủng này đuổi đi, hai chúng ta trò chuyện tiếp."

"Mẹ nhà hắn, còn nói muốn đuổi chúng ta..."

Xông lên phía trước nhất một cái người áo đen nổi giận mắng, mắng một nửa, đột nhiên dừng lại, một đôi bàn chân to, thỉnh linh ra hiện ở trước mặt của hắn.

Hắn kinh hãi, phản ứng cũng rất nhanh, vô ý thức tránh sang bên, muốn đá một kích này.

Động tác của hắn nhanh, Lục Thiên Long động tác càng nhanh, vừa mới né tránh động tác, này bàn chân to tốc độ đột nhiên tăng tốc, trực tiếp đá vào hắn phía bên phải trên huyệt thái dương.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, hắn từ kia bị đá cả người lên, mơ hồ truyền đến một tiếng thanh thúy xương sọ vỡ vụn thanh âm.

Tất cả mọi người thậm chí đều không thấy rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, chờ bọn họ từ lúc khiếp sợ kịp phản ứng, Lục Thiên Long đã mở ra đồ sát.

Hắn hóa thân Sát Thần, xuyên thẳng qua hai mươi hắn từ tạo thành vòng vây, giống như một đạo thiểm điện.

Năm phút đồng hồ, toàn bộ yên tĩnh.

Võ chiến, trên mặt hoảng sợ nhìn lấy hết thấy.

hai mươi người, ngổn ngang lộn xộn nằm một chỗ, không có kêu thảm, không có rên rĩ, có, chỉ là vô số cổ thi thể lạnh băng.

"Làm sao có thể?"

Võ chiến bị kinh ngạc đến ngây người, cái này hai mươi người có thực lực, hẳn biết rõ, đều là từ sàn đám bốc ngăm đi ra, trải qua nhiều chuyện đi nữa, cũng không có khả năng đối phó với năm người đồng thời tiến công.

Cái này Lục Thiên Long, vậy mà ngăn ngừa năm phút đồng hồ, xử lý tất cả mọi người?

"Giết mấy tên cảm giác, thật tốt!"

Lục Thiên Long vỗ vỗ tay, lông tóc không tổn hao gì.

Lục Thiên Long cười cười, nói: "Mới vừa nói, chúng ta là cùng một hệ thống đi ra."

"Không có khả năng!"

Võ chiến kiên quyết lắc đầu, hẳn là bộ đội đặc chủng binh vương, xuất ngũ trước hàng năm đều muốn tham gia bộ đội đặc chủng luận võ giải đấu lớn. "anh rốt cuộc là ai?" Võ chiến gắt gao nhìn chăm chăm hắn.

Lục Thiên Long thực lực cường hãn làm hắn lạnh mình, nếu như hắn cũng là từ bộ đội đặc chủng đi ra, Võ chiến cảm thấy mình không có khả năng chưa nghe nói qua.

Trừ phi...

Nghĩ đến cái kia khả năng, Võ chiến trong mắt nhất thời trùng lớn.

"Chẳng lẽ, anh là từ Chiến Long đi ra?"

Làm liên tục ba năm binh vương, hắn không chỉ có biết Chiến Long, mà lại gia nhập Chiến Long, là hắn đời này mộng tưởng.

Đáng tiếc chính hắn rõ ràng, tuổi tác quá lớn, không có khả năng lại thêm vào Chiến Long.

Nản lòng thoái chí, bởi vậy mới không để ý mọi người khuyên can, lựa chọn xuất ngũ.

"anh cũng đã được nghe nói Chiến Long?" Lục Thiên Long cười nói.

"Tôi không chỉ có nghe nói qua Chiến Long, tôi còn biết, chiến Long lão đại gọi là Lục Thiên Long, một tháng trước bởi vì một ít nguyên nhân thối lui ra khỏi Chiến Long..."

Nói đến đây, Võ chiến nguyên bản liền trùng mắt to, giống như phát hiện bí mật lớn.

"Chẳng lẽ, chẳng lẽ anh, anh chính là chiến Long lão đại, lục, lục Thiên Long?"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Binh Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Binh vương quyết đấu 2

Võ Chiến trơ mắt ra, ngây ngốc nhìn Lục Thiên Long, chẳng lẽ người thanh niên này, là thần tượng của mình.

Lục Thiên Long cười mà không nói, chẳng khác nào là thừa nhận.

“Người thế nhưng là Chiến Long lão đại Lục Thiên Long?”

Võ Chiến hết sức kinh ngạc, ngẩn ngơ trong chốc lát, tinh thần hoàn toàn điên cuồng lên, vẻ mặt sùng bái không chút nào che giấu, hoàn toàn là một bộ dạng chân tay luống cuống, một lát sau, trong hốc mắt nước mắt chảy ra.

Rõ ràng hắn kích động vô cùng.

“Oa, không đến nỗi nào?”

Lục Thiên Long hoảng sợ, nhìn thấy mình kích động như vậy sao? Khóc?

“Có thể chú ý đến hình tượng hay không, một đại nam nhân đối với ta lại khóc sụt sùi, người khác còn tưởng rằng hai ta có gian tình đấy!” Lục Thiên Long nói như không nói.

Võ Chiến cảm thấy chính mình có điểm thất thố, thân thủ thật nhanh lau nước mắt trên mặt, đè nén cơn kích động trong lòng, giọng run rẩy nói: “Người vẫn luôn là thần tượng của ta. Không, có rất nhiều người coi người là thần tượng, nhưng người trong cảm nhận của ta chính là thần!”

“Thần?”

Lần đầu tiên Lục Thiên Long được đánh giá như vậy.

Làm cho hắn có chút ngượng ngùng.

Không nghĩ tới chính mình lại nổi danh như vậy, đều thành thần, trước kia sao không có ai nói mình như vậy nhỉ!

“Được rồi, đừng khóc, lau khô nước mắt đi, để cho người khác nhìn thấy, còn tưởng rằng ta bạo cúc hoa của người!”

Lục Thiên Long cười chọc, hơi híp mắt, nói: “Mặt khác, nếu chuẩn bị tốt, chúng ta bắt đầu làm chính sự.

”

“Làm chính sự?” Võ Chiến khó hiểu.

Lục Thiên Long gật đầu, nói: “Đúng vậy, hôm nay người không phải phụ mệnh tới đánh chết ta sao? Chuẩn bị tốt liền động thủ đi, đánh chết ta còn trở về báo cáo kết quả công tác.”

“Không không không, ta không dám động thủ với người!” Võ Chiến liên tục xua tay.

Lục Thiên Long cười cười, giọng nói có chút lạnh nhạt, “Không dám cùng ta động thủ, vì cái gì tới ngăn cản ta?”

“Ta, ta.....”

Võ Chiến vâng vâng dạ dạ, có chút xấu hổ, sớm biết hôm nay người mà hắn đối phó chính là Lục Thiên Long, có đánh chết hắn cũng không tới.

“Nếu cản ta lại, nhất định phải cho ta một công đạo, hôm nay người đánh cũng đánh, không đánh cũng phải đánh!”

Lục Thiên Long nhìn bốn phía xung quanh, Võ Chiến mang đến hơn hai mươi người, tất cả đều nằm ở trên mặt đất lạnh như băng, không có hô hấp không có tim đập, ban đêm yên tĩnh làm cho người ta khó có thể không chế áp lực.

Từ khi hắn rời khỏi Chiến Long, đây là lần đầu tiên hắn đại khai sát giới.

Đây cũng là trùng phạc đúng tội.

Muốn trách, liền đi tìm lão thất phu Trương Lực kia.

Phế bỏ tiểu Đình Đình của Trương Sở con của hắn(Trương Lực), cái súc sinh kia nên được giáo huấn.

Nếu như Trương Lực biết phân biệt đúng sai, chuyện này liền không truy cứu, về sau nghiêm quản giáo huấn con của hắn, chỉ là tạm thời phế đi, chíchửa có cắt đứt, đối với loại người như hắn xem ra cũng quá nhân từ rồi.

Nhưng Trương Lực không biết hỏi cái, liền tiếp sử dụng âm mưu quỷ kế muốn đưa Lục Thiên Long hắn cùng Tô Lăng Nguyệt vào chỗ chết.

Tuyệt đối không thể tha thứ.

Lục Thiên Long giết chết hết những người này, chính là cho Trương Lực một lời cảnh cáo.

Không phải người nào, cũng đều có thể mặc cho hắn khi dễ.

Võ Chiến nhìn ra Lục Thiên Long không phải nói giỡn, cắn chặt răng, nói: “Thiên Long, tập đoàn Trần Thúc, đối với cha ta có ân, ta đây là muốn gia nhập vào tập đoàn là có nguyên nhân. Ta cũng biết làm loại sự tình này là không đúng, vốn dĩ ta tính toán, hôm nay giúp Trần Thúc làm xong chuyện này, liền sẽ rời đi, không nghĩ tới.....”

“Báo ân? Là người tiếp tay cho giặc, giúp giặc tìm được lý do?”

Lục Thiên Long cười lạnh, “Nếu hôm nay người gặp người không phải là ta, mà là một người bình thường, người có phải cũng sẽ cùng những người nằm trên mặt đất này có lòng giống nhau, nam đánh chết, nữ làm nhục?”

“Võ Chiến, ngươi là nam nhân, ngươi hẳn là biết, người phải vì hành vi của chính mình mà trả giá thật lớn!”

“Ta!”

Lục Thiên Long nói mấy câu, làm cho Võ Chiến hồ thẹn, trầm mặc một lát, ngẩng đầu ánh mắt lộ ra quyết tuyệt.

“Được! Ta đánh với ngươi, nếu bị ngươi đánh chết, liền tính hành động ngày hôm nay của ta là chuộc tội.”

Lục Thiên Long gật đầu, mặt không chút thay đổi nói: “Đã là đàn ông! Không thể bôi nhọ hai chữ ‘bình vương’ này.”

Chiến đấu không thể tránh né.

Võ Chiến hít sâu một hơi, gương mặt lạnh lùng hướng về trước.

Hắn biết như vậy đối đầu, nhất định phải xuất ra toàn lực, bằng không vô luận thế nào đối với hắn vẫn là đối với Lục Thiên Long, đều là một loại vũ nhục.

“Ta muốn tấn công!”

Hắn tin tưởng, thân thể chậm rãi thả lỏng, sát khí từ trong cơ thể phát ra, tức khắc làm cho người khác có một loại cảm giác nguy hiểm.

Lục Thiên Long đôi tay tùy ý xuôi ở bên người, nhìn trạng thái của hắn bây giờ, ở trong lòng âm thầm gật đầu.

“Rống!”

Võ Chiến đột nhiên động thủ, hai chân bỗng nhiên đạp một cái, thân thể tức khắc như sao băng hướng Lục Thiên Long mà lao tới.

Tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không thua gì quán quân chạy nước rút trăm mét của thế giới.

Lần này đến trước mặt Lục Thiên Long, tay trái che trước ngực, tay phải như sấm sét, hung hăng hướng tới đầu của Lục Thiên Long đập xuống dưới.

Một quyền này của hắn sử dụng lực rất mạnh, nếu bị đập trúng, đầu khẳng định sẽ giống dưa hấu bị nổ tung.

Hơn nữa một chiêu này tay phải công kích tay trái phòng ngự, không có bất luận sơ hở gì.

Liền coi như là cao thủ, dưới loại tình huống này phòng ngừa mà né tránh.

Lục Thiên Long căn bản không có ý né tránh, hai mắt híp lại, ở thời điểm Võ Chiến nắm tay đập tới trong nháy mắt hắn sử dụng quyền, trực tiếp đưa nắm tay lên đón.

Phanh!

Hai quả đấm ở giữa không trung chạm vào nhau, phát ra một tiếng trầm vang.

Võ Chiến liền cảm thấy nắm tay như bị sắt đập trúng, một trận đau đớn xuyên tim, cả người lùi lại vài bước, mới miễn cưỡng đứng vững vàng thân mình.

Lục Thiên Long không chút sứt mẻ, mặt không biểu tình chậm rãi thu hồi nắm tay.

“Chiến Long lão đại quả nhiên không giống bình thường, ta đã từng không tin, cảm thấy thực lực chính mình hoàn toàn có thể gia nhập vào Chiến Long, hiện tại xem ra, ta thật sự còn kém xa lắm.”

Nhìn Lục Thiên Long không tổn hao gì, chịu đựng đau đớn trên nắm tay, Võ Chiến cười khổ nói.

“Lúc trước nếu ngươi nịnh nọt ta! Dựa vào chuyện này, chờ lát nữa, ngươi sẽ bị ta trực tiếp đánh chết. Còn có, chẳng lẽ hiện tại bộ đội đã sa đọa tới tình trạng này rồi sao, dựa vào bản lĩnh của ngươi bây giờ, cũng có thể ở bên trong xưng vương xưng bá sao?”

Lục Thiên Long nhàn nhạt nói.

Võ Chiến cắn răng, trong lòng dâng lên một cỗ phẫn nộ.

Hắn cho phép thất bại, nhưng là tuyệt đối không thể cho phép người khác vũ nhục bộ đội.

Đây là hắn nói, cho dù là thần tượng Lục Thiên Long cũng không được.

Hắn cả người tức giận lên, thậm chí đôi mắt đều có chút đỏ bừng, trong cổ họng phát ra một tiếng gầm nhẹ, như là con báo điên cuồng lần nữa xông lên, đối với Lục Thiên Long phát động giống như thủy triều mãnh liệt.

Câu quyền, thẳng quyền, trắc thích(đá bên hông), phách chân(đá chính diện). Hắn hướng tới Lục Thiên Long điên cuồng mà đánh tới.

Võ Chiến sử dụng liên tiếp các chiêu thức dũng mãnh, lực sát thương càng cao, cái này cũng không phải là Tae Kwon Do gì đó khoa chân múa tay, tuyệt đối là vô số người tử trong quân đội phải dùng máu thậm chí dùng sinh mệnh huấn luyện đi ra giết người ở cự li gần!

Ánh mắt Lục Thiên Long hiện lên một tia khen ngợi.

Tổ chất của Võ Chiến không tệ, sức lực cao, thân thể linh hoạt cũng không tệ, nếu từ từ mà bồi dưỡng, chính là hạt giống tốt, thậm chí còn có cơ hội tiến vào Chiến Long.

Lục Thiên Long trong lòng nghĩ, một bên nghiêng tiếp đòn đánh của Võ Chiến.

Đôi chọi gay gắt, không chút nào nhân nhượng.

Không có chút nào thủ hạ lưu tình, Võ Chiến ra quyền, hấn cũng ra quyền, Võ Chiến ra chân, hấn cũng ra chân, hoàn toàn là chiêu thức cứng đối cứng.

Khung cảnh truyền đến âm thanh cơ bắp xương cốt va chạm, làm người nghe có chút sồn tóc gáy.

Sau một lát, dựa vào một bầu nhiệt huyết mãnh liệt tiến công của Võ Chiến, trên trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, hai người mỗi một lần đụng nhau, hấn đều như bị sắt đánh trúng, truyền đến một trận xương cốt đau đớn.

Hấn cắn răng, cố nén, như là một cái máy móc chiến đấu không biết mệt mỏi, lần lượt bị đánh lui, lần lượt hướng về phía trước.

Năm phút đồng hồ, hai người giao chiến đánh nhau ít nhất mấy trăm hiệp, trên nắm tay của Võ Chiến, trên đùi, trên chân, đều có vết máu loang lổ, máu tươi không ngừng theo miệng vết thương chảy ra, vô cùng thể thảm.

“Dùng khí thật can đảm, thực lực tạm, muốn đạt tới trình độ để gia nhập vào Chiến Long, ngươi còn có lộ đường rất lớn phải đi.”

Lục Thiên Long nhân nhạ nói, cảm thấy thời cơ không sai biệt lắm, hai mắt đột nhiên rung mình, bỗng nhiên từ trạng thái phòng thủ chuyển sang chủ động xuất kích.

Tay trái của hấn nhẹ nhàng công kích về phía Võ Chiến, dưới chân chuyển động, cả người quỹ dị phi thân tiến lên, nháy mắt liền đến trước mặt của Võ Chiến.

Võ Chiến kinh hãi, nhanh tay phản lại công kích, Lục Thiên Long căn bản không cho hấn bất luận cơ hội gì, hữu quyền bỗng nhiên đánh ra, nhanh như chớp đánh trước ngực của Võ Chiến, khoảnh khắc đánh trúng ngực, thay đổi quyền, trực tiếp khắc trên ngực của Võ Chiến.

Ngực của Võ Chiến bị thương nghiêm trọng, sắc mặt trắng bệch, một ngụm máu tươi trực tiếp phun ra.

Nhưng không đợi hấn lui về phía sau, Lục Thiên Long tại chỗ bay lên cao, chân hơi cong, sử dụng sức lực hoàn toàn, một chân đá vào ngực hấn.

Thân người của Võ Chiến cứng trắng như trâu, như điều đứt dây, bị Lục Thiên Long một chân trực tiếp đá bay, bay lên nửa thước liền bay ra ngoài, ngã ở chỗ cách xa bốn năm mét.

Hấn từng ngụm từng ngụm phun máu tươi ra, đôi tay dùng sức muốn đứng lên, cuối cùng chỉ có thể suy sụp ngã xuống.

“Thiên Long lão đại, quả nhiên danh bất hư truyền! Ta phục!”

Võ Chiến nằm trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, xương cốt cả người đều giống như toàn bộ rời rạc, động ngón tay đều phải dùng hết toàn thân khí lực.

Rõ ràng, Lục Thiên Long đã thủ hạ lưu tình, bằng không vừa rồi một cái đá chân kia, đủ để nổ nát nội tạng làm hấn phơi thây đầy đường.

Lục Thiên Long vẫn là bộ mặt không biểu tình, “Hôm nay ta không giết ngươi! Bất quá từ nay về sau ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, xoay người đi.

Võ Chiến sử dụng hết sức lực toàn thân ngồi dậy, hướng về Lục Thiên Long gọi: “Ta biết rồi! Trở về ta liền rời Trần Thúc! Thiên Long, ta, ta có thể đi theo ngươi hay không?”

“Đi theo ta?”

Đi tới một khúc xa Lục Thiên Long dừng lại, quay đầu nhìn mặt đầy mong chờ của Võ Chiến, cười nói: “Ta hiện tại chính là một tiểu tài xế, ngươi đi theo ta làm cái gì? Chẳng lẽ tiểu tài xế như ta cũng cần phối hợp với một trợ thủ sao?”

“Chỉ cần có thể đi theo bên cạnh ngươi, làm cái gì đều được!” Võ Chiến cắn răng nói.

Gia nhập Chiến Long, cho tới nay hấn đều mộng tưởng.

Khi xuất ngũ, cái mộng tưởng này đã tan biến, nếu có thể đi theo Lục Thiên Long, chẳng phải là một loại hình thức giải mộng hay sao?

Hơn nữa, đừng nhìn hấn ở bộ đội là binh vương, nhưng đi tới đô thị, là nơi không thích hợp với hấn, thậm chí hấn không chịu khuất phục, bởi vì không biết nịnh nọt, đơn vị công tác tìm không thấy.

Bằng không hấn cũng không gia nhập vào tập đoàn Trần Thúc.

“Tiểu tài xế mang theo tùy tùng, nghe có vẻ không được tốt lắm!”

Mặt của Lục Thiên Long lộ ra nụ cười, nói: “Bất quá có chút không phù hợp với tác phong khiêm tốn của ta! Như vậy đi, hiện tại tập đoàn Phụng Hoàng đang thông báo tuyển dụng bảo an, nếu có hứng thú, có thể đi xem thử!”

“Bảo an?”

Võ chiến có chút ngây người.

Chiến Long lão đại làm tài xế, binh vương muốn đi làm bảo an.

Xã hội này quá điên cuồng nha!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Binh Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Không có chuyện gì lại tìm đánh

Văn phòng Tổng giám đốc của tập đoàn Cự Vô Phách

"nói cái gì? Chúng ta phải đi hai mươi người, đều đã chết?"

Trương Lực trừng to mắt, khó có thể tin khi nghe chú Trần nói.

Nét mặt chú Trần âm u, nói: "Tôi tự mình xác nhận, hai mươi người không ai sống sót!"

"Làm sao có thể? Không phải anh nói hai mươi người là anh tuyển chọn tỉ mỉ sao, đều là cao thủ?" Trương Lực khó mà ức chế, hung hăng ném mạnh cái chén trong tay..

"Vũ Chiến đâu, Vũ chiến cũng đã chết?"

Chú Trần lắc đầu: " Vũ Chiến tung tích không rõ."

"Tung tích không rõ? nuôi hấn thời gian dài như vậy, sau đến tung tích cũng không rõ? Tìm, tìm cho tôi, lật cả Hải Dương cũng nhất định phải tìm thấy hấn."

Trương Lực cắn răng nói.

Trần thúc gật gật đầu, nói: "Rõ! Tôi vừa rồi phải người đem hai mươi thi thể xử lý sạch, đồng thời bắt đầu đi tìm Võ chiến."

"Mẹ nó!" Trương Lực giận mắng một tiếng, chẳng qua hấn cũng từng trải qua sóng to gió lớn, ép buộc chính mình tỉnh táo lại, lạnh lùng nói: "hai mươi người, đều do Lục Thiên Long đánh chết

"Tạm thời không thể chắc chắn! Chỉ có tìm Vũ Chiến mới biết chuyện gì xảy ra."" Chú Trần trầm mặc một chút, nói: Chẳng qua tôi không tin Lục Thiên Long có thể ra tay như vậy. Nhưng nếu như có người cùng hấn cấu kết với nhau, sớm chuẩn bị bấy, vậy thì khó nói."

""Hay Vũ Chiến bán rế chúng ta?" Trương Lực Minh trợn mắt, hung tàn nói.

Chú Trần gật gật đầu, nói: ""Đây chỉ là suy đoán, nếu như không phải như vậy, thì Lục Thiên Long làm sao có thể xử lí hai mươi người.""

"Không sai! ""

Trương Lực gật gật đầu, dữ tợn, nói: "bằng bất cứ giá nào nhất định phải tìm được Võ chiến, dám phản bội chúng ta, tôi nhất định phải làm thịt hấn!"

"Yên tâm đi lão già, một khi thấy Vũ Chiến tôi sẽ tra hấn!"

Chú Trần nhú mày, như có sát khí.

"Anh xử lý hẳn luôn cũng được."

Trương Lực suy nghĩ một chút, nói: "Hiện tại vấn đề bây giờ, là Lăng Nguyệt và Lục Thiên Long, còn sống, tiếp theo chúng ta phải báo thù như thế nào."

Vừa nghĩ tới Trương Sở, Trương Lực đã cảm thấy lo lắng trong lòng.

Hôm qua bệnh viện truyền đến tin tức, Trương Sở đã tỉnh lại, biết được chính mình trong ba năm không thể đụng vào phụ nữ, Trương Sở hoàn toàn sụp đổ

Đối với đàn ông, thì đây đúng là tai họa.

Hắn liền điên cuồng, tìm cái chết trong phòng bệnh, Trương Lực thề nhất định sẽ báo thù cho hắn, Trương Sở khó khăn lắm mới bình tĩnh lại.

"Thiếu gia hoảng loạn, chúng ta phải trấn tĩnh thiếu gia lại, ngộ nhờ lại có chuyện gì xảy ra thì chết"

Trong mắt Trương Lực lộ tia tàn nhẫn: "Cho nên, phải mau sớm xử lý Tô Lăng Nguyệt và tên tài xế kia."

"Lão gia!" Chú Trần xuôi tay, nói: "Muốn muốn xử lý hai người bọn họ, kỳ thật không khó, vấn đề là, với thân phận của Tô Lăng Nguyệt sẽ gây hỗn loạn."

"Chúng ta nhất định phải áp dụng thủ đoạn đặc biệt, để có thể làm cho cô ta biến mất, lại có thể không để cho người khác hoài nghi đến chúng ta! Bằng cách mượn đao giết người!"

"Mượn đao giết người?" Trương Lực nghi ngờ nói.

Chú Trần gật đầu, nói: "Không sai! Tôi vừa mới nhận được tin tức, Hắc Hồ bang đã biết Đỗ Thành bị phế, vương Kinh Hồ rất phẫn nộ, hắn đã hạ sát lệnh, tất cả đều tìm Lý Văn Ứng và Lục Thiên Long để báo thù."

"Hắc Hồ bang muốn xử lý Lục Thiên Long và Ứng bang chẳng phải dễ như trở bàn tay sao?" Trương Lực gật đầu nói

"Đúng! Chỉ cần Hắc Hồ bang xử lý Lục Thiên Long, chúng ta lại đi đối phó Tô Lăng Nguyệt, vậy thì đơn giản. Đương nhiên, nếu như Hắc Hồ bang vì nóng giận mà xử lý Tô Lăng Nguyệt, thì lại càng đơn giản. Dù sao Lục Thiên Long và Tô Lăng Nguyệt cũng không sao thoát được." Chú Trần nói.

Trương Lực suy nghĩ một chút, bàn tay vỗ mạnh một cái. "cứ làm như vậy, phái người tiếp cận Hắc Hồ bang, mật thiết chú ý hành động bọn họ, một khi bọn họ khai chiến, chúng ta sẽ tìm cơ hội ra tay."

"Mặt khác, chúng ta cũng không thể để Tô Lăng Nguyệt nhàn rỗi! Anh tùy tiện tìm bọn côn đồ đến Phụng Hoàng gây sự"

"Tốt!" Chú Trần gật đầu: "chuyện này không khó, tôi sẽ an bài."

.....

Buổi sáng, Trong văn phòng tổng giám đốc tập đoàn Phụng Hoàng.

Tô Lăng Nguyệt ngồi trên ghế ngồi, khẽ cau mày, hai tay nhẹ nhẹ xoa thái dương huyệt, ánh mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm Lục Thiên Long.

Cô luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng.

Đêm qua từ hội sở Hương Sơn trên đường trở về cô có chút mệt mỏi, liền muốn ngủ.

Về đến nhà lại ngủ tiếp, sáng sớm đi làm, hết thấy nhìn thì bình thường.

Nhưng cô lại có một cảm giác không bình thường.

"Lục Thiên Long, hôm qua trên đường trở về, lúc nghỉ ngơi trên xe, anh có phải ta đã làm gì tôi không?"

Tô Lăng Nguyệt nhìn chăm chăm Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long đang dùng điện thoại, không để tâm, liền lắc đầu

"Không"

"Thật không có làm?" Tô Lăng Nguyệt mặt không tin.

Lục Thiên Long uất ức nói: "Thật là không! Cô biết công phu của tôi, muốn làm gì cô lúc nào chả được."

"Láo, tôi không phải nói việc đó"

Tô Lăng Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi, hôm đó, hai người động tác quá kịch liệt, cô lại là lần đầu, thân thể chịu không được, ngày thứ hai bước đi vẫn là chân thấp chân cao, hại cô cả ngày đều không ra cửa phòng làm việc.

"Không phải, vậy thì là gì?" Lục Thiên Long giả bộ hồ đồ nói.

"Anh có phải thừa dịp tôi ngủ, liên lợi dụng!" Tô Lăng nguyệt cắn răng nói.

"Oan uổng quá, tôi là dân lương thiện, tôi có thể thề, lúc cô ngủ, tuyệt đối không có làm gì, cũng không có sờ mông cô" Lục Thiên Long lớn tiếng kêu oan nói.

"Anh là dân lương thiện? Nếu vậy trên đời này sẽ không có người xấu!"

Tô Lăng Nguyệt còn muốn phản kích, đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa, Vương Oánh từ bên ngoài đi vào bộ mặt đầy lo lắng

Cô vì chuyện hội đàm của tập đoàn Trương Hồng mà đến

Tô Lăng Nguyệt đem chuyện hôm qua kể lại

"bốn mươi phần trăm? Vương Diệu Đông căn bản cũng không có thành ý!"

Wương Oánh rất tức giận nói.

"Wương Diệu Đông hẳn cũng biết, đối với điều kiện này chúng ta sẽ không đáp ứng. tôi có chút nghỉ không thông, hẳn ngàn dặm xa xôi chạy đến Hải Dương, rốt cuộc là vì chuyện gì? chẳng lẽ đến để ăn đập"

"Có chút kỳ quái! Chẳng lẽ hẳn còn mục đích gì khác?"

Tô Lăng Nguyệt và Vương Oánh liếc nhau, rồi cùng quay người nhìn về phía Lục Thiên Long.

Đang ngắm Vương Oánh Lục Thiên Long bị giật nảy mình.

"Các cô nhìn tôi như vậy làm gì, sẽ không phải là ông ta ngàn dặm xa xôi chạy tới, là vì cùng tôi chơi gay a?"

"..."

Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh đồng thời liếc mắt.

Trong đầu tên này suốt ngày suy nghĩ cái gì vậy..

"Tôi luôn cảm thấy chuyện này có chút kỳ quặc, đêm qua Vương Diệu Đông cùng tôi nói chuyện một đêm, căn bản không vội nói chuyện làm ăn, ông ta như là đang trì hoãn thời gian!"

tại sao phải kéo dài thời gian?"

Tô Lăng Nguyệt hơi hơi nhướn mày lên, lăm bầm lẫu bầu phỏng đoán lấy.

"Chẳng lẽ, cùng tôi hội đàm, còn có sự an bài khác không để lộ"

"Nghe người nói chuyện, tôi cũng cảm thấy có chút khả nghi!" Bên cạnh Vương Oánh gật đầu, nói: "Cô nghĩ kĩ đi gặp ông ta có cái gì kì lạ không"

Chân mày Tô Lăng Nguyệt nhíu càng sâu, cân nhắc tỉ mỉ, đột nhiên ánh mắt sáng lên.

"Đúng rồi, đêm qua nhìn thấy ông ta chỉ cho phép tôi ở lại, còn Lục thiên Long ra chỗ khác."

Tô Lăng Nguyệt và Vương Oánh lần nữa đồng loạt quay đầu nhìn về phía Lục Thiên Long.

Lục Thiên Long muốn khóc: "các cô lại nhìn tôi làm gì! Tôi thật không có cùng ông ta chơi gay."

"..."

Trong đầu Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh đồng thời hiện lên Vương Diệu Đông cùng Lục Thiên Long ôm ấp nhau.

"Ai nói anh cùng ông ta chơi gay?" Vương Oánh nói: "Vậy hôm qua ông ta an bài cho anh đến phòng khách, còn có kẻ khác không?"

"Không có" Lục Thiên Long kiên quyết lắc đầu.

"Không có, Vương Diệu Đồng nói với tôi, ông ta chuẩn bị cho anh tiết mục hay cơ mà!" Tô Lăng Nguyệt nhủ mày nói.

"Là biểu diễn cái gì Nghệ Thường Vũ Y, tôi đem hết các cô gái múa ấy đuổi ra ngoài." Lục Thiên Long kiên định nói.

"Đem hết đuổi ra ngoài? Làm sao có thể!"

Mặt mũi Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh biểu lộ không tin.

"Không nên xem tôi như cầm thú thấy gái thì mắt liền sáng lên đấy chứ" Lục Thiên Long kháng nghị nói.

Vương Oánh cắn răng nói: "Trước tiên đem ánh mắt mình rời khỏi người của tôi đi, rồi nói nhớ."

Vào lúc này, trên bàn điện thoại vang lên, bên trong truyền đến giọng tiếp tân ở đại sảnh nói.

"Tô tổng, Trịnh Thiếu Phong muốn gặp ngài, tôi nói ngài bận, nhưng anh ta cứ xông vào, chúng ta không ngăn lại được."

"Trịnh Thiếu Phong?"

Lục Thiên Long tỏ ra vui vẻ, tiểu tử này xông vào, chắc là rất muốn đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: Đánh một phát, liền đánh một phát

Lục Thiên Long cũng không nghĩ tới Tô Lăng Nguyệt lại có năng lực trinh thám cường đến như vậy, đêm qua có chút ít chi tiết như vậy mà cũng suy đoán ra được, dần dần đem tất cả lực chú ý đều tập trung tới trên người mình.

Hắn đang cân nhắc như thế nào mới có thể lừa gạt cô nàng này đây, đại sảnh lầu một tại quầy tiếp tân báo có Trịnh Thiếu Phong xông vào, Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh lập tức dời sự chú ý, giúp hắn giải vây.

Trịnh Thiếu Phong đúng là cái cột sóng Lôi Phong(sấm sét)! Trong lòng của Lục Thiên Long cao hứng tán thưởng, trên mặt lại lộ ra biểu tình phẫn nộ, đứng lên liền đi ra ngoài, rất tức giận nói:

"Trịnh Thiếu Phong tới? Tên gia hỏa này khẳng định là vì chuyện tiệc rượu mấy ngày trước nên canh cánh trong lòng, nghĩ đến trả thù, các người chờ, bây giờ ta liền đi đánh gãy chân của hắn!"

"Đừng làm loạn, người trở lại cho ta!" Tô Lăng Nguyệt vội vàng đứng dậy ngăn lại.

Vương Oánh dứt khoát một bước xông lên đi túm chặt cánh tay của Lục Thiên Long, nói: "Lục Thiên Long người không cần xúc động, Trịnh Thiếu Phong không phải cái loại thiếu đầu óc, sẽ không tới tập đoàn Phụng Hoàng mà gây chuyện. Người không cần phân biệt xanh đỏ đen trắng mà đánh hắn, như vậy sẽ mang đến phiền toái cho tập đoàn Phụng Hoàng."

Lục Thiên Long làm bộ làm tịch giả giữa hai cái, cuối cùng từ bỏ.

"Được! Vậy ta liền ở chỗ này chờ, nếu tiểu tử này dám làm cái chuyện khác người gì, ta khẳng định không tha cho hắn, đánh đến mẹ hắn nhận không ra hắn mới thôi." Hắn trở lại, tức giận nói.

Tô Lăng Nguyệt liếc mắt nhìn hắn một cái, "Người thật ra còn rất trọng nghĩa!"

"Đó là! Bảo hộ mỹ nữ là trách nhiệm của ta!" Lục Thiên Long vỗ ngực nói.

"Lăng Nguyệt, Lăng Nguyệt!"

Bên ngoài truyền đến một tiếng la, thậm chí Trịnh Thiếu Phong cũng chưa gõ cửa liền vội vàng xông vào.

"Hóa ra người không có việc gì, vậy ta an tâm rồi!"

Nhìn Tô Lăng Nguyệt bình yên vô sự, Trịnh Thiếu Phong thở dài ra một hơi, lúc này lo lắng xoa xoa mồ hôi trên trán.

"Ta có thể có chuyện gì nhỉ? Trịnh Thiếu Phong, người tới làm gì?" Tô Lăng Nguyệt đoán không ra tên gia hỏa này muốn làm gì, nhủ mày nói.

Trịnh Thiếu Phong sửa sang kiểu tóc hơi rối một chút, khôi phục lại khí chất nho nhã, nói: "Ừ, đêm qua người không phải đi Hội sở Hương Sơn rồi hay

sao? Trở về có phải đi ngang qua Nam Ngoại Hoàn hay không? Đêm qua tại Nam Ngoại Hoàn.”

“Hà! Hiện tại Nam Ngoại Hoàn đang sửa đường, ồ gà lôm chôm, Trịnh Thiếu là sợ buổi tối chúng ta đi từ nơi đó ra, sẽ gặp chuyện gì ngoài ý muốn sao?”

Lục Thiên Long giành trước một bước đánh gãy lời nói của Trịnh Thiếu Phong, xông lên nhiệt tình ôm lấy bờ vai của hắn.

“Người quan tâm Tô tổng như vậy, thật làm cho người khác cảm động! Bất quá người yên tâm, tối hôm qua ta lái xe, đừng nói sửa đường, coi như không có đường, ta cũng có thể tạo ra một con đường để mà đi!”

Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh nghe hắn nói xong, cũng đều là vẻ mặt khó hiểu nhìn Trịnh Thiếu Phong.

Chuyện sửa đường này không phải rất bình thường sao? Thành thị nào không phải trải qua việc sửa đường, cái này có gì ghê gớm đâu?

“Không không, ta không phải nói chuyện này.”

Trịnh Thiếu Phong nhanh lắc đầu, mới sáng sớm hắn biết được tin tức từ thủ hạ thân tín của tập đoàn Trương Lực, tối hôm qua tập đoàn lựa chọn hai mươi người trong đội bảo an, đi Nam Ngoại Hoàn chấp hành nhiệm vụ, kết quả, một người cũng chưa trở về, tất cả đều chết ở nơi đó, hiện trường thăm không nổi nhìn.

Hắn còn nghe nói Tô Lăng Nguyệt buổi tối đi Hội Sở Hương Sơn cùng Vương Diệu Đông của tập đoàn Trương Hoành để tiến hành cuộc hội đàm.

Từ Hội Sở Hương Sơn trở về, khẳng định sẽ đi ngang qua Nam Ngoại Hoàn, Trịnh Thiếu Phong cảm thấy chuyện này rất có khả năng có liên quan đến Tô Lăng Nguyệt.

Sáng sớm Tô Lăng Nguyệt cúp máy cuộc điện thoại, cô ấy vẫn luôn không nhận điện thoại, hắn sợ Tô Lăng Nguyệt xảy ra chuyện gì, liền nhanh chạy tới đây.

“Không phải chuyện này, còn có thể có chuyện gì hả!”

Lục Thiên Long lần nữa xen mồm đánh gãy lời nói của hắn, nói: “Tối hôm qua ta cùng Tô tổng đi Hội Sở Hương Sơn, có ta ở đây, coi như trời sập xuống đều không đè đến Tô tổng! Đi cùng với ta cô ấy tuyệt đối an toàn! Người làm ra cái biểu tình gì vậy, chẳng lẽ người không tin ta?”

Lục Thiên Long dùng sức siết chặt cổ của Trịnh Thiếu Phong, một bên lay động một bên cả giận nói.

“Người như thế nào không nói lời nào vậy? Người trả lời ta, người rút cuộc tin tưởng ta hay không tin! Người nói chuyện đi!”

Trịnh Thiếu Phong bị hắn siết đến hô hấp cũng khó khăn, khuôn mặt nghẹn đỏ bừng, quơ chân múa tay.

“Hắn bị người siết sắp chết, đâu còn có thể nói ra lời nói.” Vương Oánh ở bên cạnh im lặng nói.

“A?” Lục Thiên Long bùng tỉnh, một bên buông cánh tay ra một bên nói: “Thật sự ngưng ngưng, kích động nên dùng sức lớn một chút.”

Trịnh Thiếu Phong một bên che cổ ho khan một bên hung hăng trừng mắt nhìn Lục Thiên Long.

Nếu không phải có Tô Lăng Nguyệt ở đây hắn không cần phải bảo trì phong độ, lập tức xông lên đánh một trận với tên hỗn đản này.

“Trịnh Thiếu Phong, người hôm nay tới rút cuộc là có chuyện gì?”

Xem bọn hắn âm ỉ nửa ngày, Tô Lăng Nguyệt có chút thiếu kiên nhẫn.

Trịnh Thiếu Phong đang muốn mở miệng, Lục Thiên Long đứng ở bên cạnh dùng khẩu âm mà hai người có thể nghe nói: “Trịnh Thiếu, người cần phải nghĩ kỹ, có lời nói một khi nói ra, phải cân nhắc đến hậu quả của nó.”

Trịnh Thiếu Phong biểu tình ngẩn ra.

Lục Thiên Long nói không sai, người nói cho hắn biết tin tức này, chỉ là nhất thời lỡ miệng, sau khi nói xong liền dẫn đi dẫn lại, chuyện này tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, nếu không hậu quả không dám tưởng tượng.

Ngẫm lại cũng đúng, xảy ra vụ án giết người lớn như vậy, nếu truyền ra ngoài không biết sẽ sinh ra bao nhiêu hỗn loạn cùng khủng hoảng.

Nếu Tô Lăng Nguyệt không có việc gì, vậy không cần thiết phải nhiều miệng.

“Ha ha, kỳ thật cũng không có chuyện gì, chính là nghe nói tối hôm qua tại Nam Ngoại Hoàn đã xảy ra tai nạn xe cộ, bị thương chính là một cô gái, ta sáng sớm gọi điện thoại người không nhận, ta không yên tâm, liền tới đây nhìn xem.” Trịnh Thiếu Phong nói qua loa để tìm cái lý do.

“Cám ơn quan tâm, nếu không có việc gì nói người có thể đi rồi, chúng ta còn họp.” Tô Lăng Nguyệt gật gật đầu, mặc kệ nói như thế nào Trịnh Thiếu Phong đều là xuất phát từ ý tốt.

“Đúng rồi, còn có một việc! Ta vừa mới từ bên trong biết được tin tức, Vương Diệu Đông của tập đoàn Trường Hoàn, cùng tập đoàn của Trương Lực, ngày hôm qua đã chính thức ký hợp đồng hạng mục đại lý xuất khẩu Đông Nam Á.” Trịnh Thiếu Phong nói.

Sắc mặt của Tô Lăng Nguyệt cùng Vương Oánh trầm xuống.

Trịnh Thiếu Phong là thiếu gia của tập đoàn Hải Long, tập đoàn Hải Long cũng tranh thủ cho cái hạng mục này, hẳn nói tự nhiên sẽ không giả.

Nói như vậy, tối hôm qua Vương Diệu Đông tìm chính mình làm một cuộc hội đàm, cũng đã cùng Trương Lực ký hợp đồng!

Cái Vương Diệu Đông này, đều đã ký hợp đồng, buổi tối vì cái gì còn muốn cùng chính mình hội đàm, còn muốn làm nhục tập đoàn Phụng Hoàng?

Tô Lăng Nguyệt hung hăng nắm chặt nắm tay, cái tên hỗn đản Vương Diệu Đông này!

“Ta đã biết.” Khó khăn bình tĩnh trở lại, nàng gật đầu.

“Được rồi! Ta đi trước, không làm phiền các người họp. Nếu có chuyện gì, có thể tùy thời gọi điện thoại cho ta.”

Trịnh Thiếu Phong đã quen với thái độ của Tô Lăng Nguyệt, cô ấy lãnh đạm hẳn không để ý.

“Nếu không thì ta đi đưa tiễn Trịnh Thiếu, đi thật xa một chuyến, liên nước bọt đều nuốt xuống không được, người nói đáng thương liền không đáng thương.”

Lục Thiên Long cười ha hả đứng lên.

Đã chạy tới chỗ của Trịnh Thiếu Phong khóe miệng đột nhiên vừa kéo, trong lòng thật lạnh thật lạnh.

“Ta cảm thấy hai người bọn họ có chuyện muốn gạt chúng ta!” Chờ hai người đi ra khỏi văn phòng, Tô Lăng Nguyệt nhìn chằm chằm bóng dáng bọn họ nói.

Vương Oánh gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý, “Ta cũng cảm thấy hai người này có chút không đúng!”

“Thật là làm người khác đau đầu! Hy vọng hẳn đừng tạo thêm phiền toái cho ta.”

Tô Lăng Nguyệt suy nghĩ nửa ngày, cũng không có manh mối, xoa đầu có chút bất đắc dĩ.

.....

Trịnh Thiếu Phong cùng Lục Thiên Long một trước một sau đi vào thang máy.

Nhìn bộ dáng Lục Thiên Long cà lơ phất phơ, Trịnh Thiếu Phong liền giận sôi máu, cái tên gia hỏa này, làm hắn nhiều lần làm trò mèo ở trước mặt của Tô Lăng Nguyệt.

“Trịnh Thiếu, đừng dùng ánh mắt này nhìn ta, muốn sinh khí cũng là ta sinh khí mới đúng! Tô Lăng Nguyệt là bạn gái của ta, nếu người quan tâm nàng như vậy, ta sẽ ghen!”

Lục Thiên Long cười ha hả nhìn Trịnh Thiếu Phong, trêu chọc nói.

“Người mới là già, Lăng Nguyệt không có khả năng tìm người bạn trai như vậy!” Trịnh Thiếu Phong cắn răng nói.

“Người mới là già, cả nhà người đều là già! Ta là bạn trai của Tô Lăng Nguyệt có cái gì không có khả năng! Người nhìn xem, dáng vẻ ta đường đường ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái phong lưu phóng khoáng, đừng nói là cô ấy, nếu ta là nữ nhân, ta đều sẽ yêu chính mình!”

Lục Thiên Long nhìn bóng mình phản quang trên vách tường trong thang máy, chỉnh sửa lại hạ bộ phía dưới, cười nói: “Có thể nấu cơm, làm ấm giường, có việc gì đều có thể thay nàng đỡ, mấu chốt là có công phu đặc biệt trên giường, nam nhân như vậy người nào không yêu?”

Trịnh Thiếu Phong im lặng, thật sự không biết trả lời với người này như thế nào.

“Tóm lại vô luận như thế nào, không theo đuổi được Lăng Nguyệt ta thì không bỏ qua!” Trịnh Thiếu Phong cắn răng nói.

Lục Thiên Long vui vẻ, đưa tay vỗ bờ vai của hắn, cười nói: “Rất có nghị lực! Người có phải cảm thấy chỉ cần có cái cuộc tốt, không có góc tường nào đào không ngả?”

“Dù sao ta nhất định sẽ không từ bỏ Lăng Nguyệt!” Ánh mắt của Trịnh Thiếu Phong kiên định, nói: “Người là bạn trai của Lăng Nguyệt thì như thế nào, có bản lĩnh thì ta và người cạnh tranh công bằng!”

“Cạnh tranh công bằng? Ha ha!” Lục Thiên Long hết sức vui mừng, nói: “Tô Lăng Nguyệt vốn dĩ là của ta, ta dựa vào cái gì cùng người cạnh tranh? Lại nói, ta ưu tú như vậy, người lấy cái gì cùng ta cạnh tranh?”

“Ưu tú?” Mắt của Trịnh Thiếu Phong tròn trắng lên, liền chưa thấy qua người nào tự luyến đến như vậy.

“Tóm lại ta muốn cùng người cạnh tranh công bằng, người sợ liền rời khỏi! Người nhát gan không xứng làm bạn trai của Lăng Nguyệt!”

“Sợ? Trong từ điển của Lục Thiên Long ta từ trước đến nay liền không có từ sợ!” Lục Thiên Long vỗ ngực lớn tiếng nói.

“Nói như vậy, người đáp ứng cùng ta cạnh tranh công bằng?” Trịnh Thiếu Phong vui mừng, luận diện mạo, luận thân thể, luận học thức, hẳn tự xưng là tuyệt đối không thua tên gia hỏa này.

Lục Thiên Long làm ra bộ dạng trầm lặng, cân nhắc một chút nói: “Tạm thời không thể đồng ý, thế này ta đến xác định trước một chút, người có tư cách cùng ta cạnh tranh công bằng hay không! Nếu là tùy tiện cùng cái nam nhân cạnh tranh, ta sẽ ứng phó với các người, ta không cần phải làm chính sự nữa, ta thực rất bận!”

Trịnh Thiếu Phong khó thở tròng mắt, người mỗi ngày chính là đi lung tung, làm chính sự cái rắm gì!

“Vậy người nói, muốn xác định ta có tư cách như thế nào!” Trịnh Thiếu Phong hỏi.

Đang nói, thang máy xuống tới lầu một.

“Như thế nào xác định?” Đi ra thang máy, ánh mắt của Lục Thiên Long lướt qua mọi người ở trong đại sảnh, đôi mắt tức khắc sáng ngời.

“Trịnh Thiếu, đừng nói ta không cho người cơ hội cạnh tranh! Nhìn thấy bên kia có một cô gái hay không? Chính là người mặc cái quần jean kia! Nếu người dám vô mộng cô ta, ta liền đáp ứng cùng người cạnh tranh công bằng!”

“Cái gì? Không được!” Đôi mắt của Trịnh Thiếu Phong tròng lớn, trực tiếp cự tuyệt, hẳn là người có uy tín có danh dự, như thế nào có thể làm cái loại sự tình này.

“Không được thì dẹp đi! Người nhát gan không xứng cùng ta cạnh tranh công bằng.” Lục Thiên Long nhún vai, xoay người đi trở về.

“Từ từ! Người vừa nói là thật? Chỉ cần ta vô mộng cô ta, người liền cùng ta cạnh tranh công bằng?” Trịnh Thiếu Phong cắn răng, hẳn không thể bại bởi một tên tài xế.

Trước mặt mọi người, vô mộng một cô gái, luận thân phận của hẳn có chút không thích hợp.

Nhưng hẳn không lo được nhiều như vậy, vô mộng cô ta một cái, là có thể gần gũi Tô Lăng Nguyệt, làm cảm thú một lần như thế nào!

“Thật sự, thật sự cần thiết!” Lục Thiên Long nghiêm túc gật đầu.

“Được! Người tròng lớn đôi mắt xem ta này!”

Trịnh Thiếu Phong đã quyết định, hẳn sợ Lục Thiên Long đổi ý, xác nhận lúc sau lập tức cất bước hướng tới cô gái mà đi tới.

Trước quầy tiếp tân, cô gái đó mặc quần jean màu sáng bó sát người đang đón tiếp vị khách nữ kia, hai người đang nói chuyện.

“Xin hỏi có thể giúp gì cho ngài không?” Người tiếp tân kia lễ phép hỏi thăm.

“Người tốt, ta muốn tìm Tô tổng các người, ta là bằng hữu của cô ấy.”

“Được rồi, xin chờ một chút, ta cần thông báo một chút, xin hỏi quý danh của ngài?”

“A, họ Chu, ta gọi Chu Băng Băng.”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Lớn lên đẹp trai hơn người!!!

Trịnh Thiếu Phong cố lấy dũng khí hướng về phía sân khấu tiếp đãi.

Trái tim bùm bùm nhảy loạn, giống như có thể nhảy ra khỏi lồng ngực bất cứ lúc nào.

Đây là lần đầu tiên hẳn làm loại chuyện này, trong mắt người khác, hẳn từ xưa đến nay đều là một thân sĩ không hơn không kém, nhưng hôm nay, hẳn lại

phải đứng trước mặt công chúng, vô mong một cô gái!

- Mẹ kiếp! Tại sao lúc đó mình lại đồng ý cái yêu cầu hoang đường này!

Trịnh Thiếu Phong có chút hối hận, đều là do vừa rồi quá nóng nảy, hơn nữa lại bị Lục Thiên Long khích tướng nên liền đáp ứng.

Chuyện này mà truyền ra ngoài hẳn sau này làm sao gặp người!

Nhưng nếu bây giờ trở về chắc chắn sẽ bị tên hỗn đản kia cười nhạo.

Trịnh Thiếu Phong thực sự rất khó xử, một bên thì chậm rãi hướng về phía trước, một bên lại chậm rãi tính toán trong đầu.

Suy đi nghĩ lại, cuối cùng hạ quyết định.

Cứ liều đại một lần thôi, không phải chỉ là đánh một cô gái thôi sao. Cô gái kia nhìn có vẻ ôn nhu như nước, chắc là thì chỉ dùng hai mắt để trừng mình thôi.

Nếu có nổi nóng, cùng lắm thì sẽ mắng vài ba câu.

Đến lúc đó mình liền nói là mình nhận sai người, hoặc là vô tình động đến, cô ta cũng không thể làm gì mình!

Trong lòng nhanh chóng nghĩ ra đối sách, Trịnh Thiếu Phong đã chậm rãi đi tới sau lưng cô gái!

Quần jean bó sát người phác họa nên đường nét thon dài của đôi chân, cái mông nhếch lên một đường cong dị thường câu dẫn tâm phách của đôi phương.

Trịnh Thiếu Phong hít sâu một hơi, quay đầu nhìn lại hướng thang máy.

Lục Thiên Long đứng ở đó, khoa tay múa chân, làm một cái động tác cổ lên thực nghiêm túc.

Đành liều mạng vậy, vì Tô Lăng Nguyệt, vì có thể đem cô ấy trở về bên cạnh mình, liều mạng thôi!

Trịnh Thiếu Phong lại hít vài hơi thật sâu, cẩn thận nhìn hai bên trái phải vài lần, người trong đại sảnh cũng không nhiều, hơn nữa tất cả đều bận rộn chuyện của họ, không ai để ý đến bên này.

Hắn quyết định động thủ.

Nói thì chậm, nhưng làm lại rất nhanh, hắn nhanh chóng giơ tay hướng về phía cô gái mà đánh!

.Khi tay hắn chuẩn bị chạm tới quần của cô thì phía sau liền truyền đến một tiếng hô to.

- Đây, người làm gì thế, sao lại có thể đánh con gái người ta trước mặt mọi người a!

Là giọng của Lục Thiên Long!

Trong lòng Trịnh Thiếu Phong đột nhiên có dự cảm chẳng lành, nghĩ thầm một tiếng: không ổn! Cái tên chết tiệt kia!

Không đợi hắn kịp phản ứng, cô gái trước mặt đột nhiên xoay người, ngay sau đó liền giật dũ, trực tiếp khóa tay hắn, dùng sức quăng hắn ngã về phía trước.

Trịnh Thiếu Phong ước chừng bị ném văng ra vài mét, lạch cạch một tiếng liền rơi xuống mặt đất, bị ngã đến mức choáng, giãy giụa vài lần vẫn không bò dậy được.

- Ô, kia không phải là Trịnh Thiếu Phong sao? Hắn tại sao lại muốn đánh mông người ta?

- A? Không phải chứ, đúng là biết người biết mặt không biết lòng, đường đường là nam thần Trịnh Thiếu Phong lại có thể làm loại chuyện này!

- Trịnh thiếu, người tại sao phải làm như vậy, nếu muốn sờ nữ nhân, người liền sờ ta a, làm gì mà phải lén lút làm chuyện như vậy!

Trong đại sảnh có không ít người chỉ chỉ trỏ trỏ, có kinh ngạc, có khó hiểu cũng có thờ dãi.

Trịnh Thiếu Phong nằm trên mặt đất, ngay cả chết hắn cũng đã nghĩ tới.

Hắn thật sự rất muốn tìm một cái lỗ dưới đất để chui xuống.

Nhưng nơi này là địa sảnh lát đá cẩm thạch, đừng nói là cái lỗ, đến một vết nứt còn chẳng có.

- Trịnh Thiếu Phong, người thật là một tên cầm thú, vừa rồi còn luôn miệng nói một đời một kiếp chỉ yêu một mình Tô Lăng Nguyệt, kiếp này không phải

nàng thì không cưới, vừa xoay người thì đã làm ra loại chuyện xấu xa này, người thế mà lại muốn sàm sỡ nữ nhân nhà người ta!

Lục Thiên Long một bên thờ dài, một bên lại cả giận nói:

- Tuy rằng thân hình cô gái này thật sự rất câu dẫn, nhưng cũng không phải người mà người muốn sờ là sờ, còn không mau hướng tiểu thư xinh đẹp này xin lỗi! A, Chu Băng Băng, là người?

Lục Thiên Long kinh ngạc:

- Người làm sao lại ở chỗ này?

Chu Băng Băng không trả lời câu hỏi của hắn, lửa giận trong mắt hừng hực bốc lên, cô quay đầu về phía Trịnh Thiếu Phong đang gắng gượng bò dậy.

- Lục Thiên Long, người nói cái gì? Tiểu tử này muốn theo đuổi Tiểu Nguyệt?"

- Cũng không phải là theo đuổi, phải nói là cầu xi thì đúng hơn! Cả ngày đưa hoa, không có chuyện gì liền chạy đến bên này lấy lòng, còn thường xuyên tới lui an ủi hỏi thăm, thật sự là một tên si tình!

Lục Thiên Long cảm thán nói.

Trịnh Thiếu Phong có chút sững sờ, tên Lục Thiên Long chết tiệt này nói những lời đó là có ý gì?

Là đang khen ngợi mình sao?

Chưa đợi đến lúc hắn hiểu được thì Chu Băng Băng đã nổi trận lôi đình.

Nàng bước thật nhanh, xông thẳng về phía Trịnh Thiếu Phong.

- Chu Băng Băng, cô muốn làm gì? Đừng xúc động, người đã phế bỏ thành em của Trương Sở, chẳng lẽ còn muốn phế của hắn sao? Hắn là Trịnh Thiếu Phong đó, là một trong tứ thiếu đại danh鼎鼎 của Hải Dương a, người mà phế người anh em của hắn, những cô gái ngưỡng mộ hắn mỗi người chỉ cần một ngụm nước miếng cũng có thể dìm chết người a!

Lục Thiên Long ở phía sau nhanh chóng la lên!

Cái gì?

Trịnh Thiếu Phong thật sự muốn khóc rồi, hắn nghe nói tên Trương Sở kia bị người ta phế đi tiểu đình, hiện tại vẫn đang nằm ở bệnh viện, hỏi rất nhiều người nhưng cũng không biết chuyện như thế nào.

Thì ra chính là bị cô gái này phế!

Nhưng mà, không phải chỉ là chụp mộng nàng thôi sao, hơn nữa còn chưa thành công, nàng sẽ không thực sự phế bỏ người anh em của mình chứ?

.Trịnh Thiếu Phong nghĩ trong lòng.

Do dự trong thoáng chốc, Chu Băng Băng đã tới trước mặt hắn, căn bản là không thèm nghĩ ngợi, liền trực tiếp nâng lên đôi giày cao gót mười phân, hướng về phía hắn.

- Cha mẹ ơi, thật sự làm à?

Cả người Trịnh Thiếu Phong run lên, nếu một cước này đá trúng thì hắn cả đời này đừng mong có thể lên.

Liên lụy đến đến cuộc sống tính phúc và cuộc sống sinh tồn sau này, Trịnh Thiếu Phong liền bộc phát ra sức lực phi thường, đôi tay chống xuống mặt đất, dùng sức né!

Đình!

Giày cao gót dính đá của Chu Băng Băng đá lên trần nhà, truyền tới một tiếng vang giòn tan.

- Tiểu thư, nghe ta giải thích đã, nghe ta giải thích!

Trịnh Thiếu Phong không quan tâm tới chỗ đau trên người, nhanh chóng từ mặt đất bò lên.

- Giải thích? Người còn giải thích cái rắm, không biết là giải thích chính là che giấu, che giấu chính là sự thật sao? Trịnh Thiếu Phong, ta giúp người chặn nàng, người mau chạy đi!

Lục Thiên Long thực trạng nghĩa chạy lên, từ phía sau ôm chặt lấy Chu Băng Băng, sau đó hướng Trịnh Thiếu Phong hô lớn.

Trịnh Thiếu Phong không muốn chạy a, hần nghĩ muốn đem chuyện này giải thích rõ ràng, bằng không khi chuyện này truyền ra ngoài còn không phải là bị người ta cười chết sao.

Nhưng mà, nếu không chạy sẽ thật sự bị cô ả đánh đá này đánh chết mất.

Vẫn là ba mươi sáu kế, chuẩn là thượng sách, chờ sau này tìm cơ hội nghĩ cách giải thích với cô ta sau.

Nghĩ như vậy, Trịnh Thiếu Phong trực tiếp phóng nhanh như chớp chạy ra cửa.

- Buông ra, Lục Thiên Long chết tiết, cút cho khuất mắt ta, ta không phể bỏ cái tên tiểu tử kia ta không được, còn dám theo đuổi Tiểu Nguyệt!

Chu Băng Băng hô lớn.

Lục Thiên Long từ phía sau ôm lấy eo của nàng, hai người thân thể tiếp xúc thân mật, một cỗ hương thơm từ cơ thể xộc lên mũi hần.

- Chu Băng Băng, không cần xúc động, Trịnh Thiếu Phong kỳ thật cũng không tệ, chính là yêu Lăng Nguyệt quá sâu đậm!

Lục Thiên Long nhin cười, giải thích.

Trịnh Thiếu Phong khập khểnh chạy đến cửa, trong lòng có chút ảm áp.

Mặc kệ thế nào, Lục Thiên Long cũng đã giúp hần ngăn cản cô ả đánh đá kia, vẫn luôn giúp hần nói tốt, thậm chí còn nhận định mình đã hi sinh rất nhiều vì Tô Lăng Nguyệt.

Chính là, cái cô ả Băng Băng này, tại sao không nổi giận vì bị mình động mà lại nổi điên lên vì mình theo đuổi Tô Lăng Nguyệt?

Vấn đề này Trịnh Thiếu Phong thật sự không rõ, cũng chỉ có thể vừa đi vừa nghĩ, chớp mắt liền ra khỏi đại sảnh.

- Chu Băng Băng, bình tĩnh nào, nhất định phải bình tĩnh, hít sâu, hít sâu vào.

Lục Thiên Long ôm Chu Băng Băng, ở bên tai nàng lớn tiếng nói.

Chu Băng Băng có chút không cam lòng, nhưng thấy Trịnh Thiếu Phong đã chạy ra đại sảnh, nàng cũng không còn cách nào khác, chậm rãi bình tĩnh lại.

Chuyện này không cần gấp gáp, nhưng lúc này nàng mới ý thức được, tên Lục Thiên Long chết tiết này đã ôm nàng ước chừng hai phút rồi.

- A, ngươi! Tên hỗn đản này, nhanh buông ta ra!

Chu Băng Băng thét chói tai, liều mạng giãy giụa, muốn thoát khỏi lòng ngực của Lục Thiên Long.

- Ngươi, cái người này, rốt cuộc muốn thế nào, ta đã nói người ta có thể không phải cố ý, ngươi còn không muốn buông tha!

Lục Thiên Long không những không buông tay mà ngược lại còn ôm càng chặt, thậm chí có thể cảm nhận được cử động trên bụng nhỏ của Chu Băng Băng, không một tí vết.

- Lục trợ lý thật sự là người tốt a! Vì Trịnh Thiếu Phong, có thể hy sinh lớn như vậy.

- Đúng vậy, Lục trợ lý mới thực sự là nam thần, vì bạn bè mà có thể hi sinh thân mình a!

Trong đại sảnh có không ít nữ nhân đang tán thưởng hần.

- Hỗn đản, ngươi buông ta ra, ta muốn giết ngươi!

Chu Băng Băng có chút ý muốn phát hoảm lại một lần nữa giãy giụa.

Nhưng nàng càng giãy thì Lục Thiên Long ôm càng chặt, chờ đến cuối cùng, nàng cảm giác chính mình bị Lục Thiên Long nhàu nặn vào người hần rồi.

Nàng nhanh chóng cuối đầu, trực tiếp cắn xuống cánh tay của Lục Thiên Long.

- Ta tháo, ngươi là chó à, nhanh chóng nhả ra cho ta! Không buông là ta không khách khí đâu!

Lục Thiên Long đau đến nhe răng nhếch miệng, muốn kéo ra, lại không dám, nếu thật sự kéo, khẳng định sẽ kéo ra cả một hàm răng của Chu Băng Băng, còn không thì là kéo một miếng thịt của mình bị nàng cắn đứt.

Cuối cùng dứt khoát cắn răng một cái, thu lại tay phải, trực tiếp đẩy Chu Băng Băng xuống.

Bạch bạch bạch!

Cái này là phải dùng lực, Chu Băng Băng đau đớn nhe răng, nhân cơ hội đó Lục Thiên Long vội vàng lùi về phía sau hai bước, thoát khỏi vòng nguy hiểm.

- Ngươi, ngươi dám đánh ta?

Chu Băng Băng trên người đau đớn, cả người giật run, gương mặt múa vuốt hướng lên phía trên.

Lục Thiên Long không tránh, lớn tiếng nói:

- Còn muốn nháo đúng không? Làm đi, có bản lĩnh thì ngươi đem ta đánh chết, nếu đánh không chết, ta liền nói cho Tô Lăng Nguyệt, ngươi đối với nàng.

Chu Băng Băng đột nhiên dừng bước, dùng ánh mắt giết người gắt gao nhìn chăm chăm Lục Thiên Long.

Tên chết tiệt này, thế nhưng lại dùng chuyện này để uy hiếp nàng!

- Tới đi, tới đi, đánh ta đi, đánh ta đi, nhớ kỹ, nên đánh chết ta, một hơi thở cũng không được chừa lại a!

Thấy chiêu này có thể trị được cô ta, Lục Thiên Long không chút sợ hãi nói.

Chu Băng Băng không có biện pháp bắt hấn, đành hung hãn dậm chân:

- Xem như ngươi lợi hại! Ngươi đừng để rơi vào tay ta, nếu không ta tuyệt đối sẽ không tha cho ngươi!

Nói xong, liền dậm trên đôi cao gót, xoay người hướng tới thang máy.

Nàng vừa đi, đám đông náo nhiệt trong địa sảnh cũng tan ra, vốn dĩ Trịnh Thiếu Phong đã chạy đi, không biết tự khi nào đã trôi về.

- Lục Thiên Long, vì cái gì mà ta không sờ cô ta, cô ta lại đòi phết ta, ngươi dùng sức đánh thì nàng lại không động ngươi?

Vừa rồi Trịnh Thiếu Phong tránh bên ngoài đại sảnh, đem quá trình vừa rồi thu hết vào đầu.

- Còn có thể vì cái gì

Lục Thiên Long tiêu sai vậy vậy đâu:

- Bởi vì ta lớn lên đẹp trai hơn ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đơn đấu vẫn là một nhóm

“Da mặt của ngươi cũng thật dày! Ngươi còn có thể vô sỉ hơn hay không?” Trịnh Thiếu Phong thành tâm im lặng nói.

Lục Thiên Long không thèm quan tâm, cười nói: “Da mặt dày, sờ cái đủ, da mặt mỏng, sờ không được! Chẳng lẽ ngươi đang hâm mộ ghen tị!”

“.....”

Trịnh Thiếu Phong quyết định không cùng Lục Thiên Long dây dưa cái vấn đề này nữa, bằng không khẳng định sẽ bị hấn dạy hư.

“Mặc kệ ngươi là bạn trai của Lăng Nguyệt, là tài xế của cô ấy cũng được, gần đây bên ngoài có chút không yên ổn, tối hôm qua tại Nam Ngoại Hoàn xảy ra chuyện lớn, về sau cùng cô ấy đi ra ngoài, nhất định phải bảo vệ cô ấy thật tốt, có việc gì thì gọi điện thoại cho ta!”

Về mặt của hấn chân thành, xem ra tận đáy lòng thật sự quan tâm an toàn của Tô Lăng Nguyệt.

Lục Thiên Long vốn còn muốn trêu chọc hấn vài câu, có thể thấy được vẻ mặt nghiêm túc của hấn, cảm thấy người si tình là người đáng nhận sự tôn trọng, liền gật gật đầu, nói: “Ta đã biết! Nếu Lăng Nguyệt có nguy hiểm, ta nhất định sẽ chết trước cô ấy, chờ ta chết rồi, ta sẽ gọi điện thoại cho ngươi.”

Chờ ngươi chết gọi đánh cái rắm mà gọi điện thoại, xác chết vùng dậy hả!

Lúc này Trịnh Thiếu Phong thật muốn bóp chết cái tên hỗn đản này.

“Thật không nhìn ra, ngươi thật sự thích Tô Lăng Nguyệt hà.”

Lục Thiên Long đưa hắn đến khu nghỉ ngơi bên cạnh, hai người mặt đối mặt, cười ha ha nói.

Trịnh Thiếu Phong thờ dài, vẻ mặt có chút bất đắc dĩ, nói: “Ừ, ta và tên cận bã Trương Sở kia không giống nhau, mấy năm nay ta chỉ yêu một cô gái, đó chính là Lăng Nguyệt, ta sớm đã thề, đời này không phải Lăng Nguyệt không cưới!”

“Ta không nên cười, hay là nên cười đây? Nếu ngươi thật tính toán làm như vậy, vậy hiện tại ngươi liền có thể đi lựa chọn chùa miếu.

”

“Lựa chọn chùa miếu?” Trịnh Thiếu Phong nghi hoặc nói.

“Ừ!” Lục Thiên Long gật gù đầu, “Tô Lăng Nguyệt là của ta, ngươi khẳng định đoạt không lại, ngươi lại nói không phải Lăng Nguyệt không cưới, cho nên chỉ có thể đi làm hòa thượng!”

“Ta nhất định sẽ nghĩ cách đoạt lại Tô Lăng Nguyệt! Ngươi căn bản không xứng, ngươi không cho cô ấy được cái gì!” Trịnh Thiếu Phong kích động nói.

Lục Thiên Long cười nói: “Vậy ngươi có thể cho cô ấy cái gì?”

“Chỉ cần cô ấy muốn, ta đều có thể cho!” Trịnh Thiếu Phong múa may nắm tay nói.

“Này tốt!” Lục Thiên Long hí hóp mắt, nói: “Hiện tại Tô Lăng Nguyệt muốn quyền đại lý xuất khẩu Đông Nam Á của tập đoàn Trường Hoành, ngươi tới lấy cho cô ta đi.”

“.....”

Mới vừa quyết tâm Trịnh Thiếu Phong trực tiếp bị tát trên mặt.

Tập đoàn Hải Long cũng chưa lấy được cái hạng mục này, hơn nữa tập đoàn Trường Hoành và tập đoàn của Trương Lực đã ký hợp đồng, làm sao lấy về được?

“Xem ra, ta biết ngươi chỉ nói khoác lác!” Lục Thiên Long nhún nhún vai.

Trịnh Thiếu Phong không đồng ý, nói: “Ngươi nói tới những chuyện này ta căn bản không làm được!”

“Làm không được? Nếu ta làm được, thì tính sao đây?” Lục Thiên Long cười tùm tùm hỏi.

“Không có khả năng!” Trịnh Thiếu Phong lắc đầu, nói: “Nếu ngươi có thể làm được, ngươi kêu ta làm gì ta đều làm hết!”

“Nhặt xà phòng cũng có thể sao?”

“Cái gì?”

Trịnh Thiếu Phong bản năng rút về phía sau, muốn cách xa Lục Thiên Long ra một chút.

“Yên tâm, ta không phải gay, đối với cúc hoa của ngươi ta không hứng thú!” Lục Thiên Long cười ha ha.

“Chẳng lẽ ngươi thực sự có biện pháp lấy được cái hạng mục này?” Trịnh Thiếu Phong hiếu kỳ nói.

Lục Thiên Long xua xua tay, nói: “Lên giường còn có thể giao phối, kết hôn còn có thể ly hôn, chỉ ký hợp đồng, tại sao không thể cầm về? Bất quá, muốn đem cái hạng mục này về, ta cần ngươi hỗ trợ!”

Trịnh Thiếu Phong không hề suy nghĩ trực tiếp gật đầu, nói: “Không thành vấn đề! Chỉ cần ngươi có thể đem cái hạng mục này đưa cho Lăng Nguyệt, ngươi kêu ta làm gì ta đều làm hết!”

“Nhặt xà phòng cũng được sao?”

“.....” Trịnh Thiếu Phong hoàn toàn ngón ngàng.

.....

“Tức chết ta, tức chết ta!”

Tô Lăng Nguyệt ở trong văn phòng, Chu Băng Băng nổi trận lôi đình la to.

Cô cần phát tiết, dùng sức phát tiết, tưởng tượng việc vừa rồi chính mình bị tên hỗn đản Lục Thiên Long kia vừa kéo vừa ôm còn vỗ mông, cô tức giận nhưng đánh hắn không được.

Quan trọng hẳn còn nắm được nhược điểm của mình.

“Băng Băng, làm sao vậy?” Tô Lăng Nguyệt nghi hoặc nói.

“Còn không phải cái tên hỗn đản Lục Thiên Long kia, hẳn thế nhưng, hẳn thế nhưng.....”

Chu Băng Băng nói đến một nửa, không tiếp tục nói nữa.

Chuyện này không phải chuyện về vang gì.

Hiện tại đều quan trọng, là làm thế nào từ trong tay của Lục Thiên Long lấy lại nhược điểm của mình.

Hắn uy hiếp mình, muốn đem chuyện mình thích Tô Lăng Nguyệt nói ra ngoài, nếu Tô Lăng Nguyệt không phản đối, hẳn chẳng phải không có biện pháp sao?

“Lăng Nguyệt? Ân, có chuyện ta muốn hỏi ngươi một chút!” Chu Băng Băng do dự mở miệng, nói: “Ta có một người bạn, cô ấy thích một người bạn của cô ấy, ngươi nói phải làm sao bây giờ?”

“Làm sao bây giờ? Thích thì theo đuổi, đi theo hắn mà thổ lộ.” Tô Lăng Nguyệt dùng bộ mặt đương nhiên nói.

Chu Băng Băng nhếch miệng, “Nhưng người bạn này là nữ, ách, cô ấy thích người bạn kia, cũng là nữ.”

“Cái gì?” Đôi mắt của Tô Lăng Nguyệt lập tức tròn xoe, “Hai người là nữ? Chuyện này sao có thể!”

“Không thể sao?”

“Đương nhiên không thể! Bọn họ là nữ, về sau cô ấy sao có con được!” Tô Lăng Nguyệt lắc đầu, mình vẫn luôn thích trẻ con, ở trong nhà, cô vẫn luôn xem Mộ Dung Uyển Nhi là trẻ con.

Chu Băng Băng trong lòng chua xót, trên mặt lộ ra nụ cười, nói: “Ta cũng cảm thấy không thể! Cho nên người bạn này của ta hiện tại rất đau khổ! Được rồi, không nói về cô ấy nữa, nói chuyện của ngươi đi, hai ngày này ngươi đi sớm về trễ, bộ có chuyện gì à?”

“Không có việc gì, đang bận tâm tới cái hạng mục.” Tô Lăng Nguyệt rút một tách cà phê đưa cho Chu Băng Băng.

Chu Băng Băng gạt đầu, nói: “Vậy là tốt rồi, đúng rồi, cái tên Lục Thiên Long đâu, hẳn có làm phiền ngươi nữa hả?”

“Hắn à, vẫn như vậy, cả ngày cột nhà cả lơ phát phơ! Ta thật muốn tìm cơ hội đánh hắn một trận!” Tô Lăng Nguyệt làm cái động tác vung quyền, lộ ra bộ mặt nghịch ngợm đáng yêu.

Chu Băng Băng dùng sức gạt đầu, nói: “Không sai! Đây cũng là nguyện vọng của ta! Cái tên này thật sự đáng giận, ngươi xem chúng ta có thể tìm một cơ hội hảo hảo giáo huấn cái tên tiểu tử này một chút hay không?”

“Tìm một cơ hội giáo huấn hắn một trận?”

Tô Lăng Nguyệt nghiêng đầu suy nghĩ một chút, ánh mắt đột nhiên sáng lên.

“Có! Công ty chúng ta hiện tại đang thông báo tuyển dụng bảo an, buổi sáng ngày mai tổ chức phỏng vấn, đưa cho Lục Thiên Long phụ trách! Nếu ngươi có rảnh, cũng có thể đến xem, nếu là tuyển bảo an, khẳng định phải giao đầu một chút, nói không chừng ngươi có thể thừa dịp này.....”

Trên mặt của Tô Lăng Nguyệt lộ ra vẻ đắc ý.

Tâm trạng của Chu Băng Băng mừng rỡ.

“Ý kiến hay! Quyết định như vậy đi! Ngày mai ta làm chủ khảo, đến lúc đó mời Lục Thiên Long đo sức một trận, nhân cơ hội này đánh hắn một trận, lần này nhất định đem cái mộng của hắn đánh sũng!”

.....

Tập đoàn Phụng hoàng đối đãi với công nhân rất tốt, đãi ngộ cao, phúc lợi tốt, gần đây lại rất có tiếng tăm.

Thông báo tuyển dụng một khi truyền ra, tin tức người báo danh liền cuộn cuộn không ngừng gửi tới hòm thư.

Liền thời gian một ngày, người đăng kí báo danh đã hơn 200.

Vương Oánh để cho người ta đem tất cả danh sách ứng cử viên đưa lên cho hắn xem, bước đầu trải qua sàng lọc, từ bên trong lấy ra đại khái khoảng một trăm người.

Những người này, phần lớn đều là quân nhân xuất ngũ, còn có một ít là có kinh nghiệm làm bảo an nhiều năm

Thời gian phỏng vấn là buổi sáng ngày hôm sau, địa điểm phỏng vấn ở sân bóng rổ của tập đoàn Phụng Hoàng, người chủ trì thông báo tuyển dụng là Vương Oánh, còn quan chủ khảo là Lục Thiên Long.

Ngoài ra còn có hai người viên chức nhỏ, phụ trách ghi chép quá trình kiểm tra.

Tám giờ sáng.

Mọi người đứng chật ních trong sân bóng rổ.

Tối tham gia phỏng vấn gần trăm người, chủ yếu là từ hai mươi đến ba mươi tuổi, chỉ có vài người là khác biệt, trên bốn mươi tuổi.

Mấy cái việc tuyển này là chuyên môn của Vương Oánh, là lãnh đạo bảo an có kinh nghiệm dồi dào.

“Tổ chất mọi người ở đây không tệ, đại đa số đều vừa xuất ngũ ra không quá hai năm, hẳn là từ bên trong học không ít thứ tốt.”

Ngồi ở vị trí chủ khảo Lục Thiên Long tùy ý nhìn thoáng qua, cười nói.

“Lục trợ lý? Người như thế nào biết?” Người nhân viên viên chức nhỏ hiếu kỳ nói, hẳn xác định trước đó Lục Thiên Long không có xem qua danh sách của các ứng cử viên.

“Người có thể nhìn nét mặt và tư thế đứng yên của bọn họ!”

Lục Thiên Long chỉ vào bọn họ, nói: “Những người đứng thẳng tắp này, ánh mắt nhìn chăm chăm chúng ta không nói gì, vừa mới xuất ngũ không bao lâu, còn lưu lại thói quen trong bộ đội! Mặt khác những người kia, tụ cùng một chỗ thì thầm với nhau, là những người già dặn kinh nghiệm.”

“Lục trợ lý hiểu được rất nhiều!” Nhân viên viên chức nhỏ tận đáy lòng tán thưởng nói. “Ta về sau phải học tập từ người. Người chính là thần tượng của ta, từ một tên tài xế lên làm trợ lý giám đốc.”

“Không không không!” Lục Thiên Long cười lắc đầu, nói: “Biết nhiều hay không không trọng yếu, quan trọng là lên trên giường!”

“Lên trên giường?” Viên chức nhỏ tròn mắt há hốc mồm.

Vương Oánh bên cạnh hung hăng trừng mắt nhìn Lục Thiên Long, không biết giữ mồm giữ miệng.

Lục Thiên Long không chút nào để ý, duỗi cái eo lười, nói: “Vương giám đốc, người tới cũng gần đủ, chúng ta bắt đầu đi?”

“Chờ một chút! Tôi tổng sắp xếp một người phỏng vấn viên nữa.” Vương Oánh nhàn nhạt nói.

“Lại an bài một người phỏng vấn viên? Đây rõ ràng là đối với ta không tín nhiệm! Ta phản đối!” Lục Thiên Long kháng nghị nói.

Vương Oánh lắc đầu, nói: “Phản đối không có hiệu quả! Bất quá phỏng vấn lần này người là quan chủ khảo, cơ bản vẫn là người định đoạt.”

“Đây còn tạm được!”

Lục Thiên Long gật gù đầu, sau đó liền thấy Chu Băng Băng ăn mặc sắc sỡ, ngẩng đầu ưỡn ngực đi vào sân bóng rổ.

“Người đó chính là phỏng vấn viên?”

Chu Băng Băng đến, ngoài dự kiến của Lục Thiên Long.

“Không sai! Chính là ta!”

Chu Băng Băng đi đến bên cạnh Lục Thiên Long, nghênh ngang ngồi trên ghế.

Dưới kia có hơn trăm người tham gia kích động, có mỹ nữ!

“Người đến đông đủ, chúng ta liền bắt đầu đi!” Chu Băng Băng đoạt quyền vỗ một cái trên bàn, ra hiệu cho mọi người im lặng.

Lục Thiên Long thực không cao hứng, “Chu Băng Băng, người thành thật giao cho ta ngồi ở chỗ này, hôm nay ta mới là quan chủ khảo! Hiện tại ta tuyên bố, tập đoàn Phụng Hoàng thông báo tuyển dụng bảo an, hiện tại.”

“Chờ một chút!”

Chu Băng Băng đột nhiên lên tiếng cắt ngang, quay đầu nói: “Lục Thiên Long, người chuẩn bị phỏng vấn như thế nào?”

“Phỏng vấn như thế nào phỏng vấn? Người có ý gì?” Lục Thiên Long khó hiểu nói.

“Chẳng lẽ người trông giống trên TV, kêu một đám tới, hỏi bọn họ một chút về tên họ tuổi giới tính sở thích sở trường đặc biệt? Cái kia không được, chúng ta thông báo tuyên dụng chính là bảo an, bằng cấp không quan trọng, quan trọng là việc gác vác, còn đảm bảo về năng lực nữa!” Chu Băng Băng nói.

“Ý của ta là, chúng ta muốn thông qua thực chiến để kiểm tra năng lực của bọn họ!”

“Thực chiến?”

“Không sai, chính là thực chiến đối kháng! Bọn họ khả năng nghe không hiểu, ta cảm thấy vẫn là hai ta làm mẫu cho bọn họ thấy được!” Chu Băng Băng vén tay áo lên đứng dậy.

Lục Thiên Long rút cuộc hiểu rõ.

Cô nàng này muốn lấy công báo thù riêng, lấy cơ hội lần này muốn giáo huấn mình.

Hắn khẳng định không thể cô nàng này thực hiện được ý đồ.

Cho nên hắn dùng sức vỗ lên cái bàn, lớn tiếng nói: “Hôm nay ta là quan chủ khảo, kiểm tra như thế nào do ta định đoạt! Ta tuyên bố, hôm nay ta thông báo quy tắc tuyên dụng chính là..... Ai có thể đánh bại cô ta, liền trúng tuyển!”

Nói xong, Lục Thiên Long chỉ ngón tay về phía Chu Băng Băng.

Toàn trường đều sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Đàn ông không đánh phụ nữ

"Lục Thiên Long, anh đừng làm loạn!"

Vương Oánh trực tiếp từ trên ghế đứng lên, ngăn lại lục Thiên Long.

Đề nghị của hắn thực sự quá hoang đường, ai có thể đánh bại Chu Băng Băng, người đó liền có thể trúng tuyển?

Quả thực là đang nói đùa!

Coi như Chu Băng Băng có thể đánh, làm sao lại đấu hết được đám đàn ông lực lưỡng này, nếu Chu Băng Băng xảy ra chuyện gì thì sao, cô làm sao bàn giao cho Tô Lăng tháng.

"Lục Thiên Long, anh..."

Chu Băng Băng cũng bị chọc tức, không nghĩ tới lục Thiên Long có thể dùng chiêu này.

"Cái gì! Tôi là giám khảo, hôm nay tôi quyết định!" Lục Thiên Long cười ha hả nói.

"Anh cái này là công báo tư thù!" Chu Băng Băng cả giận nói.

Lục Thiên Long gật gật đầu, nói: "Không sai, tôi liền công báo tư thù! Không phục, cô cần tôi à!"

Phía dưới những người đi phỏng vấn sôi trào.

Có ít người rất kích động, không nghĩ tới hôm nay phỏng vấn như thế, đáng phụ nữ, đánh thắng liền có thể trúng tuyển, chuyện này còn cho tới bây giờ chưa nghe nói qua.

Coi như sau cùng không thể trúng tuyển, có thể theo mỹ nữ xinh đẹp như vậy so chiều một chút, cũng rất tốt!

"Ý tưởng này không tệ, tôi thích!"

"Ân ân, chờ một lúc sẽ có người đánh bại cô gái này, xem cô mạnh tới đâu?"

Có ít người rất cao ngạo, liếc mắt nhìn lục Thiên Long, rõ ràng lục Thiên Long an bài không đúng thực lực!

"Hừ! Tục ngữ nói, đàn ông không đầu với nữ, chúng ta đầu với một cô gái chuyện gì xảy ra!"

"Đúng đấy, thắng mà không võ, dù sao tôi tuyệt đối sẽ không đánh phụ nữ!"

Người phía dưới nghị luận âm ỉ, trên đài mấy người phụ trách thông báo tuyển dụng người thì trừng mắt lớn mắt nhỏ, ánh mắt không ngừng nhìn lục Thiên Long và Chu Băng Băng di chuyển trên sân, muốn nhìn hai người này đến cùng muốn làm sao.

"Tốt! anh không phải muốn nhìn tôi đầu với họ sao? Ta đấu! Thế nhưng là chờ tôi cùng bọn họ đánh xong, anh cũng phải đánh với ta một trận!"

Chu Băng Băng cắn răng, hai mắt phun lửa cả giận nói.

"Băng Băng đừng làm loạn!"

Vương Oánh thật sợ hãi, hai người này không phải là muốn làm thật sao?

"Oánh tỷ cô không nên can chuyện này, cô ấy nguyện ý đánh liền để cô ấy đánh, dù sao cô ấy cũng không phải là nhân viên tập đoàn chúng ta, đánh chết đánh cho tàn phế cũng không tính là tai nạn lao động", chúng ta không cần bỏ ra tiền!"

Lục Thiên Long không tim không phổi nói.

"anh cái này hỗn đản!" Chu Băng Băng nổi giận dưng dưng.

"Tôi hỗn đản? Cũng không biết là ai cả ngày nhàn rỗi không chuyện gì liền muốn tính sổ với tôi!" Lục Thiên Long sao có thể không biết Chu Băng Băng có tâm tư với Tô lăng Nguyệt.

Hắn rất tức giận, nói: "Tôi tận tâm tận lực bảo hộ tổng giám đốc Tô, cảm tiền tài xé làm trợ lý giám đốc việc, quả thực là đang ăn cỏ gặm ra sữa, các người còn không hài lòng, liền chưa thấy ai nhẫn tâm như vậy, các cô làm sao lại có thể đối với một thanh niên tốt như tôi vậy!"

phía dưới không ít người cũng nhếch miệng, da mặt dày thì đúng hơn!

"Bớt nói nhiều lời, để cho bọn họ lên đi!" Chu Băng Băng cắn răng nói.

"cô xác định thật muốn cùng bọn họ đánh?" Lục Thiên Long dò hỏi.

"Lăng nhà lăng nhăng, anh còn có phải là đàn ông hay không!" Chu Băng Băng cả giận nói.

Lục Thiên Long bĩu môi, nói: "cô muốn đánh, tôi không phải không cho bọn họ đánh! Tôi thay đổi chủ ý, quy tắc cải biến!"

"Anh..."

Chu Băng Băng giận điên lên, tên này đang đùa đang chơi a!

"Lục Thiên Long, anh có thể nghiêm túc một chút không? Chúng ta là đang thông báo tuyển dụng!" Vương Oánh rất im lặng.

"Tôi rất nghiêm túc! Một chút đều không có nói đùa."

Lục Thiên Long trịnh trọng nói. Lập tức quay người lại, đưa tay chỉ hướng đám người, nói: "anh, anh, anh, còn có anh..., không có ý tứ, các anh không phù hợp với điều kiện tuyển chọn, bị đào thải rồi."

"A? Vì cái gì? Chúng ta làm sao không phù hợp điều kiện?"

"Đúng đấy, còn chưa bắt đầu thông báo tuyển dụng đâu? Liền nói chúng ta không được, tôi muốn khiếu nại!"

Bị lục Thiên Long điểm trúng, bọn họ quần tình xúc động, nhao nhao lớn tiếng mở miệng nói.

"anh tại sao phải đem bọn họ đào thải?" Bên cạnh Vương Oánh cũng không nhịn được mở miệng nói.

Lục Thiên Long cười cười, nói: "Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì vừa rồi những người này, tôi nói ra thông báo tuyển dụng, đều cảm thấy sắp xếp của tôi rất hoang đường, bọn họ cảm thấy mình là đàn ông, không chấp đàn bà!"

"Cái này có cái gì không đúng? Cái này mới là đàn ông!" Chu Băng Băng thờ phỉ phò nói.

Lục Thiên Long nhún nhún vai, nói: "Bọn họ có phải là đàn ông không tôi mặc kệ, nhưng là, tôi hôm nay thông báo tuyển dụng bảo an! Biết công tác của bọn họ là cái gì? Chính là muốn bảo hộ Phượng Hoàng tập đoàn an toàn! Ta hỏi cô, nếu như về sau có phụ nữ xấu xa đến Phượng Hoàng tập đoàn gây nháo sự, bọn họ như thế thương hương tiếc ngọc, có thể đem đôi phượng khổng chế lại sao?"

Phía dưới đến rất nhiều người đều mở to hai mắt nhìn.

Toàn trường trầm mặc.

Lục Thiên Long nói, rất có đạo lý!

Thế giới bao la không thiếu cái lạ, liền liền nước ngoài có chút phần tử khủng bố, cũng bắt đầu lợi dụng đàn ông hoặc là trẻ con chế tác bom, hơi có một chút sơ sẩy, liền sẽ tạo thành tổn thất to lớn.

"Lục trợ lý, anh thật sự là cao tay!"

phụ trách bên cạnh ghi chép nhân viên giờ ngón tay cái lên.

Không nghĩ tới lục Thiên Long lại có thể ra ý đồ này.

Càng không có nghĩ tới năng lực quan sát của hắn cao như vậy, hàng trăm người mồm năm miệng mười thảo luận.

hai mươi người bị điểm trúng tất cả đều uể oải rời đi.

Trước khi đi, Vương Oánh sắp xếp người cho bọn họ mỗi người 500 đồng tiền xe.

Cái này khiến những người còn lại càng kích động, không được nhận làm bảo an liền cũng có thể nhận tiền.

những người bỏ đi, để lại có chừng khoảng tám mươi người.

"Còn lại đám người này anh muốn làm sao?" Chu Băng Băng hờn dỗi nhìn chằm chằm lục Thiên Long.

Lục Thiên Long chính muốn mở miệng, bên cạnh Vương Oánh điện thoại vang lên, cô sau khi nghe mặt có biến.

"Cái gì? Lại có người đến Phụng Hoàng tập đoàn nháo sự? Hơn hai mươi người, tất cả đều tại cửa chính?"

Sân bóng rổ vị trí chính đối diện đại sảnh, từ cửa sổ, có thể rõ ràng nhìn tới cửa luôn.

đội trưởng Vương Đại Lôi cầm đầu hơn hai mươi người bảo an, tất cả đều tụ tập ở nơi đó.

Bởi vì hai ngày trước Đỗ Thành kẻ sự tình, Vương Đại Lôi bị phê bình, hiện tại không dám tùy tiện đem những này người bỏ vào đến, để bảo an xếp thành bức tường người ngăn trở ở đại sảnh.

"Thiên Long, bọn họ nói mình là cư dân phụ cận, nói chúng ta là tạp âm ô nhiễm!" Vương Oánh ở trong điện thoại hỏi ý kiến rõ ràng, quay đầu hỏi lục Thiên Long.

"Tạp âm ô nhiễm?"

Lục Thiên Long gật gật đầu, hiện tại vấn đề này rất phổ biến, nhất là chung quanh có khu dân cư công ty, đều thường xuyên bị cư dân khiếu nại.

"Thế nhưng là chúng ta làm rất đúng luật pháp, xướng gây ra tiếng ồn ồn, nhưng đều áp dụng thiết bị cách âm, chắc chắn sẽ không ảnh hưởng đến bọn họ! Tôi xem bọn họ là tới quấy rối!" Vương Oánh nói.

"Đi thôi, vậy chúng ta đi xem một chút!"

Lục Thiên Long nghĩ nghĩ, chỉ tay xuống phía dưới mọi người vung tay lên, đại đội ngũ trùng trùng điệp điệp chạy về phía cửa chính.

"Huynh đệ, chúng ta có chuyện gì dễ thương lượng, có thể hay không cho tôi cái mặt mũi?"

Vương Đại Lôi lau mồ hôi lạnh, cười nói.

Đứng đối diện hắn là hai lăm hai sáu thanh niên, nhuộm tóc vàng, miệng bên trong ngậm lấy thuốc quyền, mắt liếc Vương Đại Lôi, cười lạnh nói: "Cho mẹ nó mặt mũi! Hôm nay hoặc là, để cho chúng ta đi vào, đòi bồi thường, hoặc là ngay đây giải quyết, tôi xem ai có thể thắng được ai!"

Hoàng Mao bên người hơn hai mươi thủ hạ cũng đi theo gào to, chửi rủa kêu la, thậm chí có người đưa tay đẩy đẩy chặn cửa bảo an.

"Dừng tay cho tôi!"

Đuổi tới cửa chính Vương Oánh hét lớn một tiếng, ánh mắt mọi người nhất thời tập trung tập trung ở cô.

", đàn ông ngăn không được liền phái phụ nữ đi ra rồi hả? Nói cho các người biết, chúng ta cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc!" Hoàng Mao phun ra một vòng khói, ** bức nói.

Nhưng sau đó, lục Thiên Long mang theo đại đội nhân mã mở ra, trùng trùng điệp điệp bảy mươi, tám mươi người, cùng một chỗ xông tới, làm Hoàng

Mao gật nảy mình.

Mã mẹ nó, chỗ này từ bao giờ nhiều người như vậy đến?

Tên này cố giả bộ trấn định, chỉ Vương Oánh nói: "Đừng tưởng rằng các cô nhiều người tôi liền sợ, nói cho các cô biết, hôm nay nếu không cho tôi câu trả lời hài lòng, chúng ta chắc chắn sẽ không đi! Đề lão bản của các người đi ra!"

Lục Thiên Long một bên suy nghĩ, vừa đi về phía trước.

Hắn hiện tại là thấy rõ ràng, tập đoàn hiện đang phát triển rất nhanh, tại Hải Dương cũng coi là có thể xếp vào mười vị trí cao nhất, Tô Lăng nguyệt công tác nghiệp vụ năng lực cao, nhưng phương diện ngoại giao lại rất kém.

Nếu là quan hệ tốt, đám người này tới quấy rối, Phụng Hoàng chỉ cần gọi điện thoại, lập tức liền sẽ có số lớn cảnh sát đến xử lý, hiện tại ngược lại, náo loạn nửa ngày, cảnh sát lông đều không có gặp.

Xem ra Tô Lăng Nguyệt tính tình lạnh lùng, vẫn là gián tiếp đắc tội không ít người..

"tôi là trợ lý giám đốc, có chuyện gì có thể nói với tôi!"

Lục Thiên Long đi đến Hoàng Mao đối diện, cười nói.

"Nói với anh? anh nói có thể tính toán?" Hoàng Mao nhìn chằm chằm lục Thiên Long, gắp hân mặt mũi tràn đầy cười làm lạnh, lực lượng lập tức đủ.

"Không kém bao nhiêu đâu ", chỉ muốn các anh yêu cầu đừng quá mức!" Lục Thiên Long gật đầu nói.

Hoàng Mao vỗ xuống bàn tay, nói: "Được! Vậy tôi cùng anh nói, công ty các anh nhao nhao vào buổi tối làm chúng ta đều ngủ không yên! Tôi có con dâu vừa mang thai mấy tháng, cũng là bị các người gây ra âm thanh lớn, vài ngày trước đều chảy sinh!"

"A..., cô ấy sảy thai?" Lục Thiên Long kinh ngạc nói.

"Không sai! Đây đều là huynh đệ của tôi, bọn họ đều thấy quá đáng, liền theo tôi tới đòi cái công đạo!" Hoàng Mao nói.

Lục Thiên Long gật đầu, nói: "Vậy anh muốn công đạo gì?"

"Hai mươi vạn! Cho ta hai mươi vạn, chúng ta lập tức đi!" Hoàng Mao nhanh chóng nói.

"Hai mươi vạn? Tôi ngần ngại a, nàng dâu sinh non, một cái mạng, mới chịu hai mươi vạn, nhiều hay không!" Lục Thiên Long trịnh trọng việc nói.

Lập tức xoay người nói: "Tiểu vương, qua tài vụ, giúp ta chỉ hai mươi vạn tiền mặt tới!"

Bên cạnh Vương Oánh cùng Chu Băng Băng kinh hãi, lục Thiên Long chuẩn bị đưa tiền thật a.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Giám Đốc Bên Cạnh Bình Vương* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.